

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Καθορισμός κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, με τη διατήρηση υψηλού επιπέδου προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στην ψηφιακή ενιαία αγορά και με το δικαίωμα του δημοσίου δανεισμού και την αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία - Τροποποίηση ν. 2121/1993 και ν. 4481/2017 - Ενσωμάτωση των Οδηγιών (ΕΕ) 2019/789, (ΕΕ) 2019/790 και 2006/115/ΕΚ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ Α΄ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΙΣΧΥΟΥΝ ΓΙΑ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΕΠΙΓΡΑΜΜΙΚΕΣ ΜΕΤΑΔΟΣΕΙΣ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΠΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΣΕΙΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 35 ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΑΡΘΡΩΝ 3Α ΚΑΙ 3Β ΣΤΟΝ Ν. 2121/1993 - ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2019/789	
Άρθρο 1	Σκοπός
Άρθρο 2	Αντικείμενο Άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789
Άρθρο 3	Ρυθμίσεις για τις επιγραμμικές μεταδόσεις και αναμεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών - Τροποποίηση άρθρου 35 ν. 2121/1993 (Παρ. 2 και 3 άρθρου 2 και άρθρα 4, 5, 6 και 9 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)
Άρθρο 4	Μετάδοση σημάτων - φορέων προγραμμάτων μέσω απευθείας διαβίβασης από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς - Προσθήκη άρθρου 3Α στον ν. 2121/1993 (Παρ. 4 άρθρου 2 και παρ. 1 άρθρου 8 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)
Άρθρο 5	Παρεπόμενες επιγραμμικές υπηρεσίες - Αρχή της χώρας προέλευσης - Προσθήκη άρθρου 3Β στον ν. 2121/1993 (Παρ. 1 άρθρου 2 και παρ. 1, 2 και 3 άρθρου 3 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)

ΜΕΡΟΣ Β΄ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΥΨΗΛΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΝΙΑΙΑ ΑΓΟΡΑ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν. 2121/1993 ΚΑΙ Ν. 4481/2017 - ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2019/790	
Άρθρο 6	Σκοπός
Άρθρο 7	Αντικείμενο Άρθρο 1 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790
Άρθρο 8	Ορισμοί της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων του ερευνητικού οργανισμού και του ιδρύματος πολιτιστικής κληρονομιάς - Εξαίρεση της αναπαραγωγής έργων με σκοπό την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και αποκλεισμός αντίθετων συμβατικών ρυθμίσεων - Προσθήκη άρθρου 21Α στον ν. 2121/1993 (Παρ. 1, 2 και 3 άρθρου 2, άρθρο 3 και παρ. 1 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 9	Εξαίρεση της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων από την αναπαραγωγή νομίμως προσβάσιμων έργων - Προσθήκη άρθρου 21Β στον ν. 2121/1993 (Άρθρο 4 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 10	Χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας σε ψηφιακές διδακτικές δραστηριότητες - Τροποποίηση άρθρου 21 ν. 2121/1993 (Άρθρο 5 και παρ. 1 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 11	Διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς - Προσθήκη άρθρου 22 Α στον ν. 2121/1993 (Άρθρο 6 και παρ. 1 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 12	Έννομη προστασία των δικαιούχων σχετικά με τους περιορισμούς - εξαιρέσεις για διδασκαλία, εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς - Τροποποίηση άρθρου 66Α ν. 2121/1993 (Παρ. 2 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Άρθρο 13	Χρήση έργων και άλλων αντικείμενων προστασίας μη διαθέσιμων στο εμπόριο, διασυννοριακές χρήσεις από ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, μέτρα δημοσιότητας και διάλογος με τα ενδιαφερόμενα μέρη - Προσθήκη άρθρου 27 Β στον ν. 2121/1993 (Άρθρα 8 έως 11 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 14	Χορήγηση συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ και λήψη από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατάλληλων μέτρων δημοσιότητας για την ενημέρωση των δικαιούχων σχετικά με την παροχή αδειών με διευρυμένη ισχύ - Προσθήκη άρθρου 7Α και τροποποίηση άρθρου 28 ν. 4481/2017 (Παρ. 1-5 του άρθρου 12 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 15	Δημοσιοποίηση στην ιστοσελίδα του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης της επαρκούς αντιπροσωπευτικότητάς του για τη χορήγηση αδειών χρήσης έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, καθώς και του δικαιώματος του δικαιούχου να ανακτά τον έλεγχο του έργου του και να αποτρέπει οποιαδήποτε χρήση του - Προσθήκη περ. κ), κα) και κβ) στην παρ. 1 του άρθρου 28 του ν. 4481/2017 (Παρ. 6 του άρθρου 12 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 16	Μηχανισμός διαπραγμάτευσης για την πρόσβαση και διαθεσιμότητα οπτικοακουστικών έργων σε πλατφόρμες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία - Προσθήκη άρθρου 34Α στον ν. 2121/1993 (Άρθρο 13 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 17	Έργα εικαστικών τεχνών που έχουν καταστεί κοινό κτήμα - Προσθήκη άρθρου 31Α στον ν. 2121/1993 (Άρθρο 14 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 18	Προστασία των εκδόσεων τύπου για επιγραμμικές χρήσεις - Προσθήκη άρθρου

	51B στον ν. 2121/1993, τροποποίηση άρθρου 52 ν. 2121/1993 (Παρ. 4 άρθρου 2 και παρ. 1-3 και 5 άρθρου 15 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 19	Διάρκεια ισχύος της προστασίας των δικαιωμάτων των εκδόσεων τύπου για επιγραμμικές χρήσεις - Προσθήκη περ. ι) στο άρθρο 52 του ν. 2121/1993 (Παρ. 4 άρθρου 15 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 20	Ορισμός παρόχου επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου και χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου - Προσθήκη άρθρου 66ΣΤ στον ν. 2121/1993 (Παρ. 6 άρθρου 2 και άρθρο 17 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 21	Αμοιβή του δημιουργού - Τροποποίηση άρθρου 32 ν. 2121/1993 (Άρθρο 18 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 22	Υποχρέωση διαφάνειας - Προσθήκη άρθρου 15Α στον ν. 2121/1993 (Άρθρο 19 και παρ. 1 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/79)
Άρθρο 23	Αξίωση πρόσθετης αμοιβής - Προσθήκη άρθρου 32Α στον ν. 2121/1993 (Άρθρο 20 και παρ. 1 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 24	Εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών - Προσθήκη άρθρου 39Α στον ν. 2121/1993 (Άρθρο 21 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 25	Δικαίωμα ανάκλησης - Προσθήκη άρθρου 15Β στον ν. 2121/1993 (Άρθρο 22 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 26	Εξαίρεση των δημιουργών προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή - Προσθήκη παρ. 3 στο άρθρο 45 του ν. 2121/1993 (Παρ. 2 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 27	Απαγόρευση μεταβίβασης εν ζωή των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών - Τροποποίηση παρ. 5 και προσθήκη παρ. 6 στο άρθρο 46 του ν. 2121/1993

	(Άρθρα 18 έως 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 28	Περιορισμοί περιουσιακού δικαιώματος - Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 3 του ν. 2121/1993 (Παρ. 1 άρθρου 3, παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5 και άρθρο 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 29	Περιορισμοί και εξαιρέσεις από τα δικαιώματα του δικαιούχου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή - Προσθήκη παρ. 7, 8 και 9 στο άρθρο 42 του ν. 2121/1993 (Παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 30	Περιορισμοί του περιουσιακού δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων - Τροποποίηση άρθρου 45Α ν. 2121/1993 (Παρ. 1 άρθρου 3, παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5 και άρθρο 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
ΜΕΡΟΣ Γ΄ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΥΛΟΓΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟ ΔΑΝΕΙΣΜΟ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν. 2121/1993 - ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ 2006/115/ΕΚ	
Άρθρο 31	Σκοπός
Άρθρο 32	Αντικείμενο
Άρθρο 33	Το περιουσιακό δικαίωμα - Τροποποίηση άρθρου 3 ν. 2121/1993 (Άρθρο 1, περ. α) παρ. 1 άρθρου 3 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)
Άρθρο 34	Δημόσιος δανεισμός - Προσθήκη άρθρου 5Α στον ν. 2121/1993 (Περ. β) παρ. 1 άρθρου 2, άρθρα 5 και 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)
Άρθρο 35	Ρυθμίσεις για τη σύμβαση έντυπης έκδοσης και δικαιώματα μεταφραστή - Τροποποίηση παρ. 4 και 5 άρθρου 33 ν. 2121/1993 (Άρθρο 1, περ. α) παρ. 1 άρθρου 3 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)
Άρθρο 36	Άδεια από ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες για την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή

	εκτέλεσης - Τροποποίηση περ. δ) παρ. 2 άρθρου 46 ν. 2121/1993 (Άρθρο 1, περ. β) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)
Άρθρο 37	Εκμίσθωση υλικού φορέα από τους παραγωγούς φωνογραφημάτων - Τροποποίηση περ. γ) παρ. 1 άρθρου 47 ν. 2121/1993 (Άρθρο 1, περ. γ) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)
Άρθρο 38	Εκμίσθωση υλικού φορέα από τους παραγωγούς οπτικοακουστικών έργων - Τροποποίηση περ. γ) παρ. 2 άρθρου 47 ν. 2121/1993 (Άρθρο 1, περ. δ) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)
Άρθρο 39	Άδεια και εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους από τους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς - Τροποποίηση περ. στ' παρ. 1 άρθρου 48 ν. 2121/1993 (Άρθρο 1, άρθρο 6, παρ. 2 και 3 άρθρου 7 και περ. δ) παρ. 1 άρθρου 9 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)
Άρθρο 40	Αναλογική εφαρμογή των ρυθμίσεων περί δημόσιου δανεισμού στα συγγενικά δικαιώματα - Προσθήκη περ. ι' στο άρθρο 52 του ν. 2121/1993 (Άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)
ΜΕΡΟΣ Δ' ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΡΟΣΘΕΤΟΥ ΑΝΤΙΤΥΠΟΥ ΑΠΟ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ Η ΑΡΧΕΙΑ - ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 ΚΑΙ 2006/115/ΕΚ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΘΡΩΝ 22 ΚΑΙ 71 Ν. 2121/1993 - ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	
Άρθρο 41	Σκοπός
Άρθρο 42	Αντικείμενο
Άρθρο 43	Αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία - Τροποποίηση άρθρου 22 ν. 2121/1993
Άρθρο 44	Εφαρμογή των διατάξεων της Οδηγίας 2006/115/ΕΚ - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 71 ν. 2121/1993

Άρθρο 45	Εφαρμογή των διατάξεων των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019 και (ΕΕ) 790/2019 - Προσθήκη παρ. 12 και 13 στο άρθρο 71 του ν. 2121/1993
Άρθρο 46	Υποχρεώσεις παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών - Αντικατάσταση άρθρου 55 ν. 4961/2022
Άρθρο 47	Καταργούμενες διατάξεις
ΜΕΡΟΣ Ε΄ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 68Α Ν. 2121/1993 - ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ	
Άρθρο 48	Διαχρονικό δίκαιο - Προσθήκη παρ. 4 έως 7 στο άρθρο 68Α του ν. 2121/1993 (Άρθρο 11 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789, άρθρα 26 και 27 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 49	Έναρξη ισχύος

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΙΣΧΥΟΥΝ ΓΙΑ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΕΠΙΓΡΑΜΜΙΚΕΣ ΜΕΤΑΔΟΣΕΙΣ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΠΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΣΕΙΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 35 ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΑΡΘΡΩΝ 3Α ΚΑΙ 3Β ΣΤΟΝ Ν. 2121/1993 - ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2019/789

Άρθρο 1**Σκοπός**

Σκοπός του Μέρους Α΄ είναι η διευκόλυνση της αδειοδότησης της εκμετάλλευσης των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων επί έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, που περιέχονται σε μεταδόσεις ορισμένων ειδών τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων και στη διασυνοριακή παροχή επιγραμμικών υπηρεσιών που είναι παρεπόμενες αυτών με σκοπό την ευρύτερη διάδοση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης των ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων, τα οποία προέρχονται από άλλα κράτη μέλη προς όφελος των χρηστών σε ολόκληρη την Ένωση.

Άρθρο 2**Αντικείμενο**

(άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)

Αντικείμενο του Μέρους Α΄ είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019, για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας

και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου (L 130). Ειδικότερα θεσπίζονται ρυθμίσεις σχετικά με: α) τις επιγραμμικές μεταδόσεις και αναμεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, β) τη μετάδοση σημάτων-φορέων προγραμμάτων μέσω απευθείας διαβίβασης από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς και γ) τους ορισμούς της «παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας», καθώς και την αρχή της χώρας προέλευσης για την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, προκειμένου να διευκολυνθεί η εκκαθάριση δικαιωμάτων για την παροχή επιγραμμικών υπηρεσιών σε διασυνοριακό επίπεδο.

Άρθρο 3

Ρυθμίσεις για τις επιγραμμικές μεταδόσεις και αναμεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών - Τροποποίηση άρθρου 35 ν. 2121/1993 (παρ. 2 και 3 άρθρου 2 και άρθρα 4, 5, 6 και 9 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)

Στο άρθρο 35 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των ρυθμίσεων για τη ραδιοφωνική και τηλεοπτική μετάδοση, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) τροποποιείται ο τίτλος του άρθρου, β) οι παρ. 4 έως 8 αντικαθίστανται, γ) προστίθεται παρ. 9, και το άρθρο 35 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 35

Ρυθμίσεις για τη ραδιοφωνική και τηλεοπτική μετάδοση και αναμετάδοση

1. Εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία σε περίπτωση επανάληψης της μετάδοσης ενός έργου από το ραδιόφωνο ή την τηλεόραση δεν χρειάζεται άλλη συναίνεση του δημιουργού πέρα από την αρχική, ο ραδιοτηλεοπτικός όμως οργανισμός υποχρεούται να καταβάλει πρόσθετη αμοιβή στον δημιουργό που ορίζεται για την πρώτη επανάληψη σε ποσοστό τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%) του ποσού που αρχικά συμφωνήθηκε και για κάθε επόμενη σε ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%). Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν ισχύει στις σχέσεις των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης με τους χρήστες που ρυθμίζονται στο άρθρο 56 του παρόντος νόμου.
2. Η σύμβαση ραδιοφωνικής ή τηλεοπτικής μετάδοσης, αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, δεν δίνει στον αντισυμβαλλόμενο ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό την εξουσία να επιτρέψει σε τρίτους τη μετάδοση ή αναμετάδοση του έργου στο κοινό με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων.
3. Η παρουσίαση έργου στο κοινό μέσω δορυφόρου συντελείται αποκλειστικά στο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο έδαφος του οποίου, κάτω από τον έλεγχο και την ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, τα σήματα που περιέχουν προγράμματα εισάγονται σε μια αδιάκοπη αλυσίδα μετάδοσης προς το δορυφόρο και από εκεί προς το έδαφος. Εάν τα σήματα που περιέχουν προγράμματα έχουν κωδικοποιημένη μορφή, τότε υπάρχει παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου, εφόσον τίθενται στη διάθεση του κοινού από το ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό ή με τη συγκατάθεσή του τα μέσα για την αποκωδικοποίηση του

προγράμματος. Σε περίπτωση που η παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου τελείται σε μη κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο δεν παρέχει επίπεδο προστασίας που προβλέπεται δυνάμει του νόμου αυτού, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο, ισχύουν τα εξής: i) εάν τα σήματα που περιέχουν προγράμματα εκπέμπονται στο δορυφόρο από σταθμό μετάδοσης προς δορυφόρο που ευρίσκεται σε ένα Κράτος - Μέλος, η πράξη παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου θεωρείται ότι έχει τελεστεί στο εν λόγω κράτος μέλος και τα δικαιώματα μπορούν να ασκηθούν κατά του προσώπου που θέτει σε λειτουργία το σταθμό μετάδοσης προς δορυφόρο, ii) εάν δεν χρησιμοποιείται σταθμός μετάδοσης προς δορυφόρο που ευρίσκεται σε κράτος μέλος, αλλά την πράξη παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου την έχει αναθέσει ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός εγκατεστημένος σε κράτος μέλος, η πράξη θεωρείται ότι έχει τελεστεί στο Κράτος - Μέλος στο οποίο ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός έχει την κύρια εγκατάστασή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα δικαιώματα μπορούν να ασκηθούν κατά του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού. Ως παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου θεωρείται η πράξη της εισαγωγής, κάτω από τον έλεγχο και με ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, των σημάτων που περιέχουν προγράμματα τα οποία προορίζονται για λήψη από το κοινό σε μια αδιάκοπη αλυσίδα μετάδοσης προς το δορυφόρο και από εκεί προς το έδαφος. Η άδεια για την παρουσίαση έργου στο κοινό μέσω δορυφόρου αποκτάται μόνο με συμφωνία.

4. Η καλωδιακή αναμετάδοση εκπομπών από άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ελλάδα γίνεται, όσον αφορά στην πνευματική ιδιοκτησία, σύμφωνα με τον παρόντα και βάσει ατομικών ή συλλογικών συμβάσεων μεταξύ των δημιουργών και των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης καλωδιακών δικτύων. Ως «καλωδιακή αναμετάδοση» θεωρείται η ταυτόχρονη, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές, αναμετάδοση, μέσω συστημάτων καλωδίων ή μικροκυμάτων με σκοπό τη λήψη από το κοινό αρχικής μετάδοσης από άλλο κράτος μέλος, ενσύρματης ή ασύρματης, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής μετάδοσης τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών προγραμμάτων που προορίζονται για λήψη από το κοινό, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο ο φορέας παροχής της υπηρεσίας καλωδιακής αναμετάδοσης λαμβάνει τα σήματα που περιέχουν προγράμματα από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό για τον σκοπό της αναμετάδοσης.

5. Ως «αναμετάδοση» νοείται κάθε ταυτόχρονη, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές, αναμετάδοση, εκτός της καλωδιακής αναμετάδοσης όπως αυτή ορίζεται στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 4, που προορίζεται για τη λήψη από το κοινό της αρχικής μετάδοσης από άλλο κράτος μέλος τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών προγραμμάτων, τα οποία προορίζονται για λήψη από το κοινό, όπου μία τέτοιου είδους αρχική μετάδοση πραγματοποιείται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής μετάδοσης, αλλά όχι της επιγραμμικής μετάδοσης, υπό τις προϋποθέσεις ότι:

- α) η αναμετάδοση πραγματοποιείται από φορέα διαφορετικό από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό που πραγματοποίησε την αρχική μετάδοση ή υπό τον έλεγχο και την ευθύνη του οποίου πραγματοποιήθηκε αυτή η αρχική μετάδοση, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο ο φορέας που πραγματοποιεί την αναμετάδοση λαμβάνει τα σήματα τα οποία περιέχουν προγράμματα από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό για τον σκοπό της αναμετάδοσης, και
- β) όταν η αναμετάδοση γίνεται μέσω υπηρεσίας πρόσβασης στο διαδίκτυο, όπως αυτή ορίζεται στο σημείο 2 του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/2120 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2015 για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την πρόσβαση στο ανοικτό διαδίκτυο και την τροποποίηση της Οδηγίας

2002/22/ΕΚ για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών και του Κανονισμού (ΕΕ) 531/2012 για την περιαγωγή σε δημόσια δίκτυα κινητών επικοινωνιών εντός της Ένωσης (L 310), αυτή διεξάγεται σε ελεγχόμενο περιβάλλον. Ως «ελεγχόμενο περιβάλλον» νοείται το περιβάλλον στο οποίο ένας φορέας εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης παρέχει σε εξουσιοδοτημένους χρήστες ασφαλή αναμετάδοση, η οποία παρέχει επίπεδο ασφαλείας, το οποίο μπορεί να συγκριθεί με περιβάλλον όπου μόνο οι εξουσιοδοτημένοι χρήστες μπορούν να έχουν πρόσβαση στις αναμεταδόσεις και το παρεχόμενο επίπεδο ασφάλειας του περιεχομένου μπορεί να συγκριθεί με το επίπεδο ασφάλειας για το περιεχόμενο που μεταδίδεται μέσω διαχειριζόμενων δικτύων, όπως τα καλωδιακά δίκτυα ή τα δίκτυα κλειστού κυκλώματος βάσει πρωτοκόλλων διαδικτύου, στα οποία το περιεχόμενο που αναμεταδίδεται είναι κρυπτογραφημένο.

6. Οι κατά τις παρ. 4 και 5 πράξεις αναμετάδοσης τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων υπόκεινται σε άδεια από τους δικαιούχους των αντίστοιχων αποκλειστικών δικαιωμάτων ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και παρουσίας στο κοινό. Το δικαίωμα των δικαιούχων, που δεν είναι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί, να παρέχουν άδεια ή να αρνούνται την παροχή άδειας αναμετάδοσης μπορεί να ασκείται μόνο μέσω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης.

7. Όταν στην περίπτωση του δεύτερου εδαφίου της παρ. 6 ο δικαιούχος δεν έχει αναθέσει τη διαχείριση του δικαιώματος αναμετάδοσης σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που διαχειρίζεται δικαιώματα της ίδιας κατηγορίας θεωρείται ότι έχει το δικαίωμα να παρέχει άδεια ή να αρνείται την παροχή άδειας για αναμετάδοση γι' αυτόν τον δικαιούχο. Στην περίπτωση αυτή, όταν περισσότεροι από ένας οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης διαχειρίζονται δικαιώματα της ίδιας κατηγορίας, ο δικαιούχος είναι ελεύθερος να επιλέξει μεταξύ τους τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, τον οποίον εξουσιοδοτεί να διαχειρίζεται το δικαίωμα αναμετάδοσης. Αν δεν το πράξει, τότε αυτοί θεωρείται ότι έχουν από κοινού το δικαίωμα να παρέχουν ή να αρνούνται την παροχή άδειας για αναμετάδοση. Ο ως άνω δικαιούχος έχει τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις, που απορρέουν από συμφωνία μεταξύ φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης και οργανισμού ή οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ενεργούντων σύμφωνα με τα προηγούμενα εδάφια, με τους δικαιούχους, οι οποίοι έχουν αναθέσει τη διαχείριση στον οργανισμό ή τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, και μπορεί να επικαλεσθεί τα δικαιώματα αυτά μέσα σε διάστημα τριών (3) ετών από την ημερομηνία της αναμετάδοσης που περιλαμβάνει το έργο του ή άλλο αντικείμενο προστασίας.

8. Οι παρ. 6 και 7 δεν εφαρμόζονται στα δικαιώματα αναμετάδοσης που ασκούνται από ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, όσον αφορά στις δικές του μεταδόσεις, ανεξάρτητα από το εάν τα σχετικά δικαιώματα είναι δικά του ή του έχουν μεταβιβαστεί από άλλους δικαιούχους. Οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί και οι φορείς παροχής υπηρεσιών αναμετάδοσης διεξάγουν διαπραγματεύσεις αναφορικά με την παροχή άδειας αναμετάδοσης με καλή πίστη.

9. Όταν δεν έχει συναφθεί καμία συμφωνία μεταξύ του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και του φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης ή μεταξύ του φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης και του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, σχετικά με την παροχή άδειας για την αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής κατά τις παρ. 4 και 5, οποιοδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη έχει τη δυνατότητα να ζητεί τη συνδρομή ενός ή περισσότερων μεσολαβητών που επιλέγει από πίνακα ανεξάρτητων και αμερόληπτων

μεσολαβητών, τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) κάθε δύο (2) έτη. Ο ΟΠΙ μπορεί να ζητά τη γνώμη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης καλωδιακών δικτύων για την κατάρτιση του ως άνω πίνακα. Οι μεσολαβητές βοηθούν στις διαπραγματεύσεις και δύνανται να υποβάλλουν προτάσεις προς τα μέρη. Θεωρείται ότι όλα τα μέρη αποδέχονται την πρόταση του προηγούμενου εδαφίου, εάν κανένα από αυτά δεν προβάλλει αντιρρήσεις μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την κοινοποίηση της πρότασης.»

Άρθρο 4

Μετάδοση σημάτων - φορέων προγραμμάτων μέσω απευθείας διαβίβασης από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς - Προσθήκη άρθρου 3Α στον ν. 2121/1993 (παρ. 4 άρθρου 2 και παρ. 1 άρθρου 8 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)

Μετά από το άρθρο 3 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί αδειών από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, προστίθεται άρθρο 3Α ως εξής:

«Άρθρο 3Α

Μετάδοση σημάτων - φορέων προγραμμάτων μέσω απευθείας διαβίβασης από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς

1. Ως «απευθείας διαβίβαση» νοείται η τεχνική διαδικασία μέσω της οποίας ένας ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός μεταδίδει τα σήματα - φορείς προγραμμάτων του σε έναν οργανισμό διαφορετικό από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, με τέτοιο τρόπο, ώστε το κοινό να μην έχει πρόσβαση στα σήματα - φορείς προγραμμάτων κατά τη διάρκεια αυτής της μετάδοσης.
2. Όταν ένας ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός μεταδίδει μέσω απευθείας διαβίβασης τα σήματα που περιέχουν προγράμματά του σε διανομέα σήματος, χωρίς ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός να μεταδίδει ο ίδιος ταυτόχρονα αυτά τα σήματα απευθείας στο κοινό και ο διανομέας σήματος μεταδίδει τα εν λόγω σήματα στο κοινό, ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός και ο διανομέας σήματος θεωρείται ότι συμμετέχουν σε μια ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό για την οποία λαμβάνουν άδεια από τους δικαιούχους.
3. Αν ο διανομέας σήματος παρέχει στον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό μόνο τεχνικά μέσα, για να εξασφαλίσει ή να βελτιώσει τη λήψη της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής, δεν θεωρείται ότι συμμετέχει στην κατά την παρ. 2 ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό.
4. Η συμμετοχή ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού και διανομέα σήματος στην κατά την παρ. 2 ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό δεν συνεπάγεται την εις ολόκληρον ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού και του διανομέα σημάτων για την πράξη παρουσίασης στο κοινό.»

Άρθρο 5**Παρεπόμενες επιγραμμικές υπηρεσίες - Αρχή της χώρας προέλευσης - Προσθήκη άρθρου 3B στον ν. 2121/1993****(παρ. 1 άρθρου 2 και παρ. 1, 2 και 3 άρθρου 3 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)**

Μετά από το άρθρο 3Α του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί αδειών από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, που προστίθεται με το άρθρο 4 του παρόντος, προστίθεται άρθρο 3B ως εξής:

«Άρθρο 3B**Παρεπόμενες επιγραμμικές υπηρεσίες - Αρχή της χώρας προέλευσης**

1. Ως «παρεπόμενη επιγραμμική υπηρεσία» νοείται η επιγραμμική υπηρεσία που συνίσταται στην παροχή στο κοινό, από ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό ή υπό τον έλεγχο και την ευθύνη αυτού, ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων ταυτόχρονα με ή για ένα καθορισμένο χρονικό διάστημα μετά από τη μετάδοσή τους από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, καθώς και κάθε υλικού το οποίο είναι παρεπόμενο της εν λόγω μετάδοσης.

Η έννοια της «παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας» συμπεριλαμβάνει και την υπηρεσία εκείνη, η οποία, μολονότι έχει σαφή σχέση εξάρτησης με τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, είναι προσβάσιμη από τους χρήστες χωριστά από την υπηρεσία ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, χωρίς την προϋπόθεση να πρέπει ο χρήστης να αποκτήσει πρόσβαση στη ραδιοτηλεοπτική υπηρεσία, για παράδειγμα μέσω συνδρομής.

2. Οι πράξεις της παρουσίασης στο κοινό και της διάθεσης στο κοινό έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, κατά τρόπο ώστε τα μέλη του κοινού να έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης σε αυτά σε τόπο και χρόνο που επιλέγει ο καθένας ατομικά, οι οποίες πραγματοποιούνται όταν παρέχονται στο κοινό α) ραδιοφωνικά προγράμματα και β) τηλεοπτικά προγράμματα, τα οποία είναι: i) ειδησεογραφία και προγράμματα επικαιρότητας, ή ii) πλήρως χρηματοδοτούμενες, από ίδιους πόρους παραγωγές του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, σε μια παρεπόμενη επιγραμμική υπηρεσία από ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό ή υπό τον έλεγχο και την ευθύνη του, καθώς και οι πράξεις αναπαραγωγής τέτοιων έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που είναι αναγκαίες για την παροχή αυτής της επιγραμμικής υπηρεσίας, την πρόσβαση σε αυτήν ή τη χρήση της για τα ίδια προγράμματα, θεωρείται, για τους σκοπούς της άσκησης των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που αφορούν στις πράξεις αυτές, ότι πραγματοποιούνται αποκλειστικά στο κράτος μέλος στο οποίο ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός έχει την κύρια εγκατάστασή του. Στις πλήρως χρηματοδοτούμενες από ίδιους πόρους παραγωγές του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού συμπεριλαμβάνονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες τα κονδύλια για τη χρηματοδότηση που χρησιμοποιούνται από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό για τις παραγωγές του προέρχονται από δημόσιους πόρους, εξαιρουμένων των παραγωγών που ανατίθενται από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό σε παραγωγούς που είναι ανεξάρτητοι από τον ως άνω οργανισμό και των συμπαραγωγών. Η περ. β) του πρώτου εδαφίου δεν εφαρμόζεται στις μεταδόσεις αθλητικών γεγονότων, καθώς και έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας που περιλαμβάνονται σε αυτές.

3. Κατά τον καθορισμό του ποσού της αμοιβής που καταβάλλεται για τα δικαιώματα επί των οποίων εφαρμόζεται η αρχή της χώρας προέλευσης, όπως ορίζεται στην παρ. 2, τα μέρη λαμβάνουν υπόψη όλες τις πτυχές της παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας, όπως τα

χαρακτηριστικά της υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένης της διάρκειας της επιγραμμικής διαθεσιμότητας των προγραμμάτων που παρέχονται στην υπηρεσία αυτή, το κοινό και τον αριθμό συνδρομητών, καθώς και τις γλωσσικές αποδόσεις στις οποίες παρέχεται η υπηρεσία. Το πρώτο εδάφιο δεν αποκλείει τον υπολογισμό του ποσού των καταβολών με βάση τα έσοδα του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού.

4. Η αρχή της χώρας προέλευσης, που προβλέπεται στην παρ. 2, δεν θίγει τη συμβατική ελευθερία των δικαιούχων, καθώς και των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, να συμφωνούν τον περιορισμό της εκμετάλλευσης των δικαιωμάτων της παρ. 2 του παρόντος και του άρθρου 81 του ν. 3057/2002 (Α' 239).»

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΥΨΗΛΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΝΙΑΙΑ ΑΓΟΡΑ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν. 2121/1993 ΚΑΙ Ν. 4481/2017 - ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2019/790

Άρθρο 6

Σκοπός

Σκοπός του Μέρους Β΄ είναι η προσαρμογή και η συμπλήρωση του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, με σκοπό τη διατήρηση υψηλού επιπέδου προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων.

Άρθρο 7

Αντικείμενο

(άρθρο 1 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Αντικείμενο του Μέρους Β΄ είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ (L 130). Ειδικότερα, με το Μέρος Β΄ προβλέπονται κανόνες για την προσαρμογή ορισμένων εξαιρέσεων και περιορισμών επί των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων σε ψηφιακά και διασυννοριακά περιβάλλοντα, καθώς και μέτρα για τη διευκόλυνση ορισμένων πρακτικών χορήγησης αδειών, ιδίως όσον αφορά στη διάδοση έργων μη διαθέσιμων στο εμπόριο και άλλων αντικειμένων προστασίας και στην επιγραμμική διαθεσιμότητα οπτικοακουστικών έργων σε πλατφόρμες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία για τη διασφάλιση ευρύτερης πρόσβασης στο περιεχόμενο. Προκειμένου να επιτευχθεί η εύρυθμη και δίκαιη λειτουργία της αγοράς για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, θεσπίζονται κανόνες σχετικά με τα δικαιώματα επί εκδόσεων, με τη χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών, οι οποίοι αποθηκεύουν και παρέχουν πρόσβαση σε περιεχόμενο που αναφορτώνεται από τους χρήστες, με τη διαφάνεια των συμβάσεων των δημιουργών και των ερμηνευτών, με την αμοιβή των δημιουργών και των

ερμηνευτών, καθώς και ένας μηχανισμός για την ανάκληση των δικαιωμάτων, τα οποία οι δημιουργοί και οι ερμηνευτές έχουν μεταβιβάσει κατ' αποκλειστικότητα.

Άρθρο 8

Ορισμοί της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων, του ερευνητικού οργανισμού και του ιδρύματος πολιτιστικής κληρονομιάς - Εξαίρεση της αναπαραγωγής έργων με σκοπό την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και αποκλεισμός αντίθετων συμβατικών ρυθμίσεων - Προσθήκη άρθρου 21Α στον ν. 2121/1993 (παρ. 1, 2 και 3 άρθρου 2, άρθρο 3 και παρ. 1 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 21 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί αναπαραγωγής για διδασκαλία, προστίθεται άρθρο 21Α ως εξής:

«Άρθρο 21Α

Ορισμοί της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων, του ερευνητικού οργανισμού και του ιδρύματος πολιτιστικής κληρονομιάς - Εξαίρεση της αναπαραγωγής έργων με σκοπό την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και αποκλεισμός αντίθετων συμβατικών ρυθμίσεων

1. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου ισχύουν οι εξής ορισμοί:

- α) Ως «εξόρυξη κειμένων και δεδομένων» νοείται κάθε αυτοματοποιημένη αναλυτική τεχνική που αποσκοπεί στην ανάλυση κειμένων και δεδομένων σε ψηφιακή μορφή με στόχο την παραγωγή πληροφοριών, όπως προτύπων, τάσεων και συσχετισμών.
- β) Ως «ερευνητικός οργανισμός» νοείται το πανεπιστήμιο, συμπεριλαμβανομένων των βιβλιοθηκών του, το ερευνητικό ίδρυμα ή κάθε άλλη οντότητα με πρωταρχικό στόχο τη διεξαγωγή επιστημονικής έρευνας ή την εκτέλεση εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων που περιλαμβάνουν, επίσης, τη διεξαγωγή επιστημονικής έρευνας: βα) σε μη κερδοσκοπική βάση ή μέσω της εκ νέου επένδυσης όλων των κερδών του στην επιστημονική του έρευνα ή ββ) στο πλαίσιο αποστολής δημοσίου συμφέροντος, κατά τρόπον ώστε μια επιχείρηση που ασκεί αποφασιστική επιρροή σε έναν τέτοιο οργανισμό να μην μπορεί να επωφεληθεί κατά προτεραιότητα ως προς την πρόσβαση στα αποτελέσματα αυτής της επιστημονικής έρευνας.
- γ) Ως «ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς» νοείται προσιτή στο κοινό βιβλιοθήκη ή μουσείο, αρχείο ή ίδρυμα κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς.

2. Επιτρέπεται η αναπαραγωγή έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας με σκοπό τη διεξαγωγή εξόρυξης κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας που πραγματοποιείται από ερευνητικούς οργανισμούς και ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς. Η εξόρυξη κειμένων και δεδομένων επιτρέπεται σε υλικό στο οποίο οι ερευνητικοί οργανισμοί και τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς έχουν νόμιμη πρόσβαση.

3. Αντίγραφα έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που δημιουργούνται σύμφωνα με την παρ. 2 αποθηκεύονται με την ευθύνη του ερευνητικού οργανισμού και του ιδρύματος πολιτιστικής κληρονομιάς με κατάλληλο επίπεδο ασφάλειας και μπορούν να φυλάσσονται για σκοπούς επιστημονικής έρευνας, συμπεριλαμβανομένης της επαλήθευσης των αποτελεσμάτων της έρευνας.

4. Οι δικαιούχοι επιτρέπεται να εφαρμόζουν μέτρα με σκοπό την εξασφάλιση της ασφάλειας και της ακεραιότητας των δικτύων και των βάσεων δεδομένων, όπου φιλοξενούνται τα έργα

ή άλλα αντικείμενα προστασίας. Τα εν λόγω μέτρα πρέπει να είναι αναλογικά και να μην υπερβαίνουν το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου αυτού.

5. Οι δικαιούχοι, οι ερευνητικοί οργανισμοί και τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς καθορίζουν κοινά αποδεκτές βέλτιστες πρακτικές σχετικά με την εφαρμογή της υποχρέωσης και των μέτρων που αναφέρονται στις παρ. 3 και 4 αντίστοιχα. Οι πρακτικές του πρώτου εδαφίου κοινοποιούνται αμελλητί στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας και αναρτώνται στην ιστοσελίδα του.

6. Κάθε συμβατική ρύθμιση αντίθετη προς την εξαίρεση που προβλέπεται στο παρόν είναι άκυρη.»

Άρθρο 9

Εξαίρεση της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων από την αναπαραγωγή και εξαγωγή νομίμως προσβάσιμων έργων και άλλου υλικού - Προσθήκη άρθρου 21B στον ν. 2121/1993 (άρθρο 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 21A του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των ορισμών της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων, του ερευνητικού οργανισμού και του ιδρύματος πολιτιστικής κληρονομιάς, της εξαίρεσης της αναπαραγωγής έργων με σκοπό την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και του αποκλεισμού αντίθετων συμβατικών ρυθμίσεων, που προστίθεται με το άρθρο 8 του παρόντος, προστίθεται άρθρο 21B ως εξής:

«Άρθρο 21B

Εξαίρεση της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων από την αναπαραγωγή και εξαγωγή νομίμως προσβάσιμων έργων και άλλου υλικού

1. Επιτρέπεται η αναπαραγωγή και η εξαγωγή έργων και άλλου υλικού στα οποία η πρόσβαση είναι νόμιμη με σκοπό τη διεξαγωγή εξόρυξης κειμένων και δεδομένων με την προϋπόθεση ότι η ως άνω χρήση δεν έχει ρητά περιοριστεί από τον δημιουργό ή άλλο δικαιούχο με κατάλληλο τρόπο, όπως με μηχαναναγνώσιμα μέσα για την περίπτωση περιεχομένου που έχει καταστεί διαθέσιμο στο κοινό επιγραμματικά.
2. Αναπαραγωγές και εξαγωγές που πραγματοποιούνται σύμφωνα με την παρ. 1 μπορεί να διατηρούνται για όσο διάστημα είναι αναγκαίο για τους σκοπούς της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων.»

Άρθρο 10

Χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας σε ψηφιακές διδακτικές δραστηριότητες - Τροποποίηση άρθρου 21 ν. 2121/1993 (άρθρο 5 και παρ. 1 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 21 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της αναπαραγωγής για διδασκαλία, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) τροποποιείται ο τίτλος του άρθρου, β) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «η αναπαραγωγή άρθρων» αντικαθίστανται από τις λέξεις «η έντυπη αναπαραγωγή άρθρων», οι λέξεις «από τον επιδιωκόμενο σκοπό,» αντικαθίστανται από τις λέξεις «από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό,» , γ) στο δεύτερο εδάφιο οι λέξεις «εφόσον τα ονόματα

αυτά εμφανίζονται στην πηγή» αντικαθίστανται από τις λέξεις «εκτός εάν αυτό είναι αδύνατο», δ) η μόνη παράγραφος αριθμείται ως παρ. 1, ε) προστίθενται παρ. 2, 3, 4, 5 και 6 και το άρθρο 21 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 21

Χρήση για διδασκαλία

1. Επιτρέπεται χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή η έντυπη αναπαραγωγή άρθρων νομίμως δημοσιευμένων σε εφημερίδα ή σε περιοδικό, σύντομων αποσπασμάτων έργου ή τμημάτων σύντομου έργου ή έργου των εικαστικών τεχνών νομίμως δημοσιευμένου, εφόσον γίνεται αποκλειστικά για τη διδασκαλία ή τις εξετάσεις σε εκπαιδευτικό ίδρυμα, στο μέτρο που δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό, είναι σύμφωνη με τα χρηστά ήθη και δεν εμποδίζει την κανονική εκμετάλλευση. Η αναπαραγωγή πρέπει να συνοδεύεται από την ένδειξη της πηγής και των ονομάτων του δημιουργού και του εκδότη, εκτός εάν αυτό είναι αδύνατο.

2. Επιτρέπονται χωρίς την άδεια του δημιουργού η αναπαραγωγή, η παρουσίαση στο κοινό και η κατ' αίτηση διάθεση στο κοινό, για την ψηφιακή χρήση έργων χάριν μόνο παραδείγματος κατά τη διδασκαλία ή τις εξετάσεις σε εκπαιδευτικό ίδρυμα, στον βαθμό που δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό, εφόσον η εν λόγω χρήση:

- α) πραγματοποιείται υπό την ευθύνη εκπαιδευτικού ιδρύματος, στις εγκαταστάσεις του ή σε άλλους χώρους ή μέσω ασφαλούς ηλεκτρονικού περιβάλλοντος στο οποίο έχουν πρόσβαση μόνο οι μαθητές ή οι φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό του εκπαιδευτικού ιδρύματος,
- β) δεν υπερβαίνει το πέντε τοις εκατό (5%) της συνολικής έκτασης του έργου ή ένα άρθρο νομίμως δημοσιευμένο σε εφημερίδα ή περιοδικό ή ένα ποίημα ή ένα έργο των εικαστικών τεχνών, συμπεριλαμβανομένων των φωτογραφικών έργων και
- γ) συνοδεύεται από αναφορά της πηγής, συμπεριλαμβανομένου του ονόματος του δημιουργού και του εκδότη, εκτός εάν διαπιστωθεί ότι αυτό είναι αδύνατο.

3. Η παρ. 2 δεν εφαρμόζεται στον βαθμό που είναι εύκολα διαθέσιμες στην αγορά κατάλληλες άδειες, οι οποίες επιτρέπουν τις πράξεις της παρ. 2 και ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Στην περίπτωση αυτή οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να διασφαλίσουν τη διαθεσιμότητα, την ενημέρωση και την εύκολη πρόσβαση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σε κατάλληλες άδειες με ανάρτηση αυτών στον ιστότοπό τους και γνωστοποίησή τους στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας προς σχετική ενημέρωση του δικού του ιστότοπου.

4. Η χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας χάριν μόνο παραδείγματος κατά τη διδασκαλία μέσω ασφαλούς ηλεκτρονικού περιβάλλοντος θεωρείται ότι πραγματοποιείται αποκλειστικά στο κράτος μέλος εγκατάστασης του εκπαιδευτικού ιδρύματος, εφόσον λαμβάνει χώρα σύμφωνα με την παρ. 2.

5. Για τη χρήση έργων στο πλαίσιο της παρ. 2 οφείλεται από τους χρήστες η καταβολή εύλογης αμοιβής στους δημιουργούς και εκδότες των έργων, η οποία είναι ανάλογη με την έκταση της χρήσης που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της εξαίρεσης και την αξία των έργων που αναπαράγονται. Η αμοιβή εισπράττεται υποχρεωτικά από Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης που εκπροσωπεί την ενδιαφερόμενη κατηγορία δικαιούχων.

6. Κάθε συμβατική ρύθμιση αντίθετη προς τις παρ. 2, 3, 4 και 5 είναι άκυρη.»

Άρθρο 11**Διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς - Προσθήκη άρθρου 22Α στον ν. 2121/1993
(άρθρο 6 και παρ. 1 άρθρου 7 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)**

Μετά από το άρθρο 22 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί βιβλιοθηκών και αρχείων, προστίθεται άρθρο 22Α, ως εξής:

«Άρθρο 22Α**Διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς**

1. Επιτρέπεται στα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς της περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 21Α, καθώς και σε τρίτα μέρη, που ενεργούν για λογαριασμό τους και υπό την ευθύνη τους, η δημιουργία αντιγράφων έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, που βρίσκονται μόνιμα στις συλλογές των ιδρυμάτων αυτών, σε οποιαδήποτε μορφή ή μέσο αποκλειστικά για τους σκοπούς της διατήρησης των εν λόγω έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας και στον βαθμό που απαιτείται για την εν λόγω διατήρηση.
2. Κάθε συμβατική ρύθμιση αντίθετη προς την εξαίρεση που προβλέπεται στην παρ. 1 είναι άκυρη.»

Άρθρο 12**Έννομη προστασία των δικαιούχων σχετικά με τους περιορισμούς - εξαιρέσεις για διδασκαλία, εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς - Τροποποίηση παρ. 5 άρθρου 66Α****ν. 2121/1993****(παρ. 2 άρθρου 7 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)**

Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 66Α του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί τεχνολογικών μέτρων, πριν από τις λέξεις «την αναπαραγωγή από βιβλιοθήκες και αρχεία (άρθρο 22), προστίθενται οι λέξεις «την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας (άρθρο 21Α), την εξαίρεση όσον αφορά στην εξόρυξη κειμένων και δεδομένων (άρθρο 21Β),», μετά από τις λέξεις «την αναπαραγωγή από βιβλιοθήκες και αρχεία (άρθρο 22),» προστίθενται οι λέξεις «τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς (άρθρο 22Α),», στο τέταρτο εδάφιο πριν από τις λέξεις «Εφετείο Αθηνών» προστίθεται η λέξη «Μονομελές», γίνονται γλωσσικές και νομοτεχνικές διορθώσεις, και η παρ. 5 διαμορφώνεται ως εξής:

«5. Για τους περιορισμούς (εξαιρέσεις) που προβλέπονται στο τέταρτο Κεφάλαιο, και αφορούν στη φωτοτυπική αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση (άρθρο 18), την αναπαραγωγή για διδασκαλία (άρθρο 21), την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας (άρθρο 21Α), την εξαίρεση όσον αφορά στην εξόρυξη κειμένων και δεδομένων (άρθρο 21Β), την αναπαραγωγή από βιβλιοθήκες και αρχεία (άρθρο 22), τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς (άρθρο 22Α), την αναπαραγωγή για σκοπούς δικαστικών ή διοικητικών (άρθρο 24), καθώς και την αναπαραγωγή προς όφελος προσώπων με αναπηρίες (άρθρο 28 Α), η έννομη προστασία που προβλέπεται στην παρ. 2 του παρόντος δεν θίγει την υποχρέωση των δικαιούχων να παρέχουν στους επωφελούμενους από τις ανωτέρω εξαιρέσεις τα μέσα, προκειμένου αυτοί να επωφεληθούν από τις εν λόγω εξαιρέσεις στον αναγκαίο βαθμό, εφόσον έχουν εκ του νόμου πρόσβαση στο προστατευόμενο έργο ή

αντικείμενο. Εάν οι δικαιούχοι δεν λάβουν εκούσια μέτρα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και οι συμφωνίες μεταξύ δικαιούχων και τρίτων που επωφελούνται από τις εξαιρέσεις, τόσο οι δικαιούχοι όσο και οι τρίτοι που επωφελούνται από τις παραπάνω εξαιρέσεις ζητούν τη συνδρομή ενός ή περισσότερων μεσολαβητών που επιλέγονται από πίνακα μεσολαβητών τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Οι μεσολαβητές υποβάλλουν προτάσεις προς τα ενδιαφερόμενα μέρη. Θεωρείται ότι όλα τα μέρη αποδέχονται την πρόταση αυτή, εάν κανένα από αυτά δεν προβάλλει αντίρρηση μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την κοινοποίηση της πρότασης. Στην αντίθετη περίπτωση η διαφορά επιλύεται από το Μονομελές Εφετείο Αθηνών, το οποίο δικάζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό. Οι ρυθμίσεις αυτές δεν εφαρμόζονται σε έργα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα που διατίθενται στο κοινό βάσει όρων που έχουν συμφωνηθεί συμβατικά, κατά τρόπο ώστε το κοινό να έχει πρόσβαση σε αυτά όπου και όταν θέλει (άρθρο 6 παρ. 4 Οδηγίας 2001/29).»

Άρθρο 13

Χρήση έργων και άλλων αντικείμενων προστασίας μη διαθέσιμων στο εμπόριο, διασυνοριακές χρήσεις από ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, μέτρα δημοσιότητας και διάλογος με τα ενδιαφερόμενα μέρη - Προσθήκη άρθρου 27B στον ν. 2121/1993 (άρθρα 8 έως 11 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 27Α του ν. 2121/1993 (Α'25), περί ορισμένων χρήσεων ορφανών έργων, προστίθεται άρθρο 27B, ως εξής:

«Άρθρο 27B

Χρήση έργων και άλλων αντικείμενων προστασίας μη διαθέσιμων στο εμπόριο, διασυνοριακές χρήσεις από ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, μέτρα δημοσιότητας και διάλογος με τα ενδιαφερόμενα μέρη

1. Ένα έργο ή άλλο αντικείμενο προστασίας θεωρείται μη διαθέσιμο στο εμπόριο, όταν μπορεί κατά τεκμήριο να συναχθεί, με βάση την αρχή της καλής πίστης, ότι το έργο ή άλλο αντικείμενο προστασίας δεν διατίθεται στο κοινό μέσω των συνηθισμένων εμπορικών διαύλων, αφού έχει καταβληθεί εύλογη προσπάθεια να προσδιορισθεί εάν αυτό είναι διαθέσιμο στο κοινό και εφόσον έχουν παρέλθει δέκα (10) τουλάχιστον έτη που υπολογίζονται από την 1η Ιανουαρίου του έτους που έπεται της δημοσίευσής του.
2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν, με βάση τις συμβάσεις ανάθεσης διαχείρισης από δικαιούχους, να συνάπτουν συμφωνίες παραχώρησης μη αποκλειστικών αδειών για μη εμπορικούς σκοπούς με ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς της περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 21Α, με σκοπό την αναπαραγωγή, διανομή, παρουσίαση στο κοινό ή τη διάθεση στο κοινό μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που βρίσκονται μόνιμα στη συλλογή των εν λόγω ιδρυμάτων, ανεξάρτητα από το αν όλοι οι δικαιούχοι που καλύπτονται από τις παραπάνω άδειες τους έχουν εξουσιοδοτήσει σχετικώς, εφόσον πληρούνται οι εξής προϋποθέσεις: α) ο εκάστοτε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης είναι, βάσει των αναθέσεων σε αυτόν, επαρκώς αντιπροσωπευτικός των δημιουργών στο σχετικό είδος έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, καθώς και των δικαιωμάτων, τα οποία υπόκεινται στην άδεια που κάθε φορά παραχωρεί και β) εξασφαλίζεται ίση μεταχείριση σε όλους τους δημιουργούς σε σχέση με τους όρους της

εκάστοτε άδειας. Σε κάθε περίπτωση, η αντιπροσωπευτικότητα του οργανισμού από τον οποίο ζητείται άδεια, κατά την έννοια της παρούσας, κρίνεται με βάση το κράτος, όπου είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς στο οποίο αυτή αφορά.

3. Επιτρέπεται χωρίς άδεια και χωρίς αμοιβή η εκ μέρους ιδρυμάτων πολιτιστικής κληρονομιάς αναπαραγωγή, διανομή, παρουσίαση και διάθεση στο κοινό, αποκλειστικά για μη εμπορικούς σκοπούς, μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που βρίσκονται μόνιμα στις συλλογές τους, εφόσον: α) γίνεται μνεία του ονόματος του δημιουργού ή οποιουδήποτε άλλου δικαιούχου που μπορεί να ταυτοποιηθεί, εκτός εάν διαπιστωθεί ότι αυτό είναι αδύνατο και β) τα εν λόγω έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας διατίθενται σε μη εμπορικούς ισotoτόπους.

4. Η εξαίρεση της παρ. 3 εφαρμόζεται μόνο για τα είδη έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας για τα οποία κανείς οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, από εκείνους που είναι εγκατεστημένοι και λειτουργούν νομίμως στην ελληνική επικράτεια, δεν πληροί τις προϋποθέσεις της περ. α) της παρ. 2.

5. Οι δημιουργοί μπορούν ανά πάσα στιγμή να δηλώσουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή το ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς ότι επιθυμούν τον αποκλεισμό των έργων τους ή άλλων αντικειμένων προστασίας από τη διαδικασία χορήγησης αδειών της παρ. 2 ή από την εφαρμογή της εξαίρεσης της παρ. 3, είτε γενικά είτε σε ειδικές περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένων και των περιπτώσεων που η δήλωσή τους υποβάλλεται μετά το χρονικό σημείο χορήγησης της σχετικής άδειας ή έναρξης της επιτρεπόμενης χρήσης. Για τις περιπτώσεις του πρώτου εδαφίου εφαρμόζεται η παρ. 4 του άρθρου 7 του ν. 4481/2017 (Α' 248).

6. Το παρόν δεν εφαρμόζεται σε σύνολα μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας εάν, βάσει της εύλογης προσπάθειας της παρ. 1, υπάρχουν στοιχεία ότι τα εν λόγω σύνολα αποτελούνται κυρίως από:

- α) έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, εκτός από κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα, που δημοσιεύθηκαν για πρώτη φορά ή για τα οποία, ελλείψει δημοσίευσης, η πρώτη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση πραγματοποιήθηκε σε τρίτη χώρα, ή
- β) κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα, οι παραγωγοί των οποίων έχουν την έδρα ή τη συνήθη διαμονή τους σε τρίτη χώρα, ή
- γ) έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας υπηκόων τρίτης χώρας, αν δεν κατέστη δυνατό, μετά από εύλογη προσπάθεια, να προσδιοριστεί κράτος μέλος ή τρίτη χώρα, σύμφωνα με τις περ. α) και β).

Κατά παρέκκλιση της περ. α), το παρόν άρθρο εφαρμόζεται όταν ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης είναι επαρκώς αντιπροσωπευτικός, κατά την έννοια της περ. α) της παρ. 2, των δικαιούχων της εν λόγω τρίτης χώρας.

7. Η άδεια που χορηγήθηκε σύμφωνα με την παρ. 2, μπορεί να επιτρέπει τη χρήση μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από το ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς σε οποιοδήποτε κράτος μέλος. Οι χρήσεις έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας που επιτρέπονται δυνάμει της εξαίρεσης της παρ. 3 θεωρείται ότι πραγματοποιούνται αποκλειστικά στο κράτος μέλος, όπου είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς που πραγματοποιεί την εν λόγω χρήση.

8. Οι πληροφορίες από ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ή σχετικές δημόσιες αρχές για τους σκοπούς του προσδιορισμού των μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, που καλύπτονται από

άδεια, η οποία χορηγήθηκε σύμφωνα με την παρ. 2, ή χρησιμοποιούνται δυνάμει της εξαίρεσης της παρ. 3, οι πληροφορίες σχετικά με τις επιλογές που τίθενται στη διάθεση των δικαιούχων, σύμφωνα με την παρ. 5, καθώς και οι πληροφορίες σχετικά με τα συμβαλλόμενα μέρη της άδειας, τα καλυπτόμενα εδάφη και τις χρήσεις, καθίστανται μόνιμα διαθέσιμες μέσω της δημόσιας ενιαίας διαδικτυακής πύλης του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για έξι (6) τουλάχιστον μήνες, πριν πραγματοποιηθεί η αναπαραγωγή, η διανομή, η παρουσίαση ή η διάθεση στο κοινό έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, σύμφωνα με την άδεια της παρ. 2 ή δυνάμει της εξαίρεσης της παρ. 3. Οι εγγεγραμμένοι χρήστες της ως άνω πύλης που αναρτούν τις σχετικές πληροφορίες σε αυτήν φέρουν την ευθύνη για την ακρίβειά τους.

9. Για την εφαρμογή των παρ. 1 και 2, ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας πραγματοποιεί διαβουλεύσεις με τους δημιουργούς ή άλλους δικαιούχους, τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς σε κάθε τομέα και ενθαρρύνει τον τακτικό διάλογο μεταξύ των αντιπροσωπευτικών οργανώσεων χρηστών και δημιουργών, συμπεριλαμβανομένων των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, καθώς και οποιωνδήποτε άλλων οργανώσεων των ενδιαφερόμενων μερών, ειδικά για κάθε τομέα, με στόχο την ενίσχυση της καταλληλότητας και της χρησιμότητας των μηχανισμών χορήγησης αδειών που θεσπίζονται στην παρ. 2, καθώς και της αποτελεσματικότητας των μέτρων που λαμβάνονται για τη διασφάλιση της προστασίας των δημιουργών, των οποίων τα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας είναι μη διαθέσιμα στο εμπόριο.»

Άρθρο 14

Χορήγηση συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ και λήψη από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατάλληλων μέτρων δημοσιότητας για την ενημέρωση των δικαιούχων σχετικά με την παροχή αδειών με διευρυμένη ισχύ - Προσθήκη άρθρου 7Α στον ν. 4481/2017

(παρ. 1 έως 5 άρθρου 12 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 7 του ν. 4481/2017 (Α' 100), περί των τεκμηρίων υπέρ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, προστίθεται άρθρο 7Α, ως εξής:

«Άρθρο 7Α

Χορήγηση συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ

1. Αναφορικά με χρήσεις έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, εξαιρουμένων των οπτικοακουστικών έργων, εντός της ελληνικής επικράτειας οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν εναλλακτικώς, με δήλωσή τους προς τον χρήστη, να εκπροσωπούν και δικαιούχους που δεν τους έχουν εξουσιοδοτήσει προς τούτο. Η κατά το παρόν άρθρο εκπροσώπηση ισχύει, εφόσον συντρέχουν σωρευτικώς οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Ο δηλών οργανισμός είναι, βάσει των αναθέσεων σε αυτόν, επαρκώς αντιπροσωπευτικός των δικαιούχων στο σχετικό είδος έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας στην Ελλάδα, β) διασφαλίζονται τα συμφέροντα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η ίση μεταχείριση όλων των δικαιούχων, μεταξύ άλλων σε σχέση με τους όρους της άδειας και η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής

διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους,

γ) ως εκ της φύσεως των σκοπούμενων χρήσεων, έργων ή αντικειμένων προστασίας, η απόκτηση της άδειας από δικαιούχους σε μεμονωμένη βάση είναι επαχθής και μη πρακτική, ήτοι δεν θα μπορούσε να καλύπτει όλους τους εμπλεκόμενους δικαιούχους,

δ) τηρήθηκαν οι διατυπώσεις των περ. κ), κα) και κβ) της παρ. 1 του άρθρου 28.

2. Όταν περισσότεροι οργανισμοί πληρούν τις παραπάνω προϋποθέσεις, οι έννομες συνέπειες της κατά την παρ. 1 δήλωσης επέρχονται, όταν προβαίνουν σε αυτήν όλοι από κοινού.

3. Οι δικαιούχοι που δεν έχουν εξουσιοδοτήσει τον οργανισμό που χορηγεί τις κατά τις παρ. 1 άδειες χρήσης μπορούν οποτεδήποτε να αποκλείσουν από την δύναμη της παρ. 1 εκπροσωπευτική εξουσία του οργανισμού οποιαδήποτε από τα έργα τους ή άλλα αντικείμενα προστασίας ή χρήσεις αυτών με έγγραφη ή ηλεκτρονική κατά την περ. κα) της παρ. 1 του άρθρου 28 δήλωσή τους προς αυτόν. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται αναλόγως η παρ. 2 του άρθρου 12.

4. Οι παρ. 1 έως 3 δεν εφαρμόζονται στην υποχρεωτική συλλογική διαχείριση.

5. Όταν οργανισμός συλλογικής διαχείρισης χορηγεί άδειες χρήσης κατά τις παρ. 1 και 2, οι δικαιούχοι που δεν τον έχουν εξουσιοδοτήσει προς τούτο έχουν ίση μεταχείριση με αυτούς που τον έχουν εξουσιοδοτήσει.

6. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, εφαρμόζεται η παρ. 2 του άρθρου 7.»

Άρθρο 15

Δημοσιοποίηση στην ιστοσελίδα του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης της επαρκούς αντιπροσωπευτικότητάς του για τη χορήγηση αδειών χρήσης έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, καθώς και του δικαιώματος του δικαιούχου να ανακτά τον έλεγχο του έργου του και να αποτρέπει οποιαδήποτε χρήση του - Προσθήκη περ. κ), κα) και κβ) στην παρ. 1 του άρθρου 28 του ν. 4481/2017 (παρ. 6 άρθρου 12 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στην παρ. 1 του άρθρου 28 του ν. 4481/2017 (Α' 100), ως προς τις ελάχιστες πληροφορίες που αναρτώνται στην ιστοσελίδα του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, προστίθενται περ. κ), κα) και κβ) ως εξής:

«κ) τη δυνατότητα του οργανισμού να χορηγεί άδειες χρήσης έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας δύναμει της εκπροσωπευτικής εξουσίας, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 7Α, κα) το δικαίωμα του δικαιούχου που δεν έχει αναθέσει τη διαχείριση στον οργανισμό να αποκλείει από την κατά την περ. κ) εκπροσωπευτική εξουσία του οργανισμού, οποιαδήποτε από τα έργα του ή άλλα αντικείμενα προστασίας ή χρήσεις αυτών με έγγραφη ή ηλεκτρονική δήλωσή του προς αυτόν. Για την εύκολη και αποτελεσματική δήλωση εναντίωσης ο οργανισμός θέτει στη διάθεση των δικαιούχων και τα κατάλληλα μέσα ηλεκτρονικής επικοινωνίας,

κβ) τις συνέπειες της κατά την περ. κα) εναντίωσης, ήτοι ότι οποιεσδήποτε δύναμει της κατά της περ. κ) εκπροσώπησης τρέχουσες χρήσεις περατώνονται εντός τριών (3) μηνών από τη λήψη της δήλωσης.»

Άρθρο 16

Μηχανισμός διαπραγμάτευσης για την πρόσβαση και διαθεσιμότητα οπτικοακουστικών έργων σε πλατφόρμες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία - Προσθήκη άρθρου 34Α στον ν. 2121/1993

(άρθρο 13 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 34 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της σύμβασης οπτικοακουστικής παραγωγής, προστίθεται άρθρο 34Α, ως εξής:

«Άρθρο 34Α

Μηχανισμός διαπραγμάτευσης για την πρόσβαση και διαθεσιμότητα οπτικοακουστικών έργων σε πλατφόρμες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία

Όταν τα μέρη αντιμετωπίζουν δυσκολίες για τη σύναψη συμβάσεων ή τη χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης με σκοπό τη διάθεση οπτικοακουστικών έργων σε υπηρεσίες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία, μπορούν, εφόσον επιθυμούν, να ζητούν τη συνδρομή του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) ή τη συνδρομή διαμεσολαβητών, εφαρμοζομένης αναλόγως κατά τα λοιπά της παρ. 9 του άρθρου 35. Για την κατάρτιση του πίνακα του Ο.Π.Ι. ζητείται η γνώμη των δικαιούχων και των επιχειρήσεων που προσφέρουν υπηρεσίες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία. Ο Ο.Π.Ι. και οι διαμεσολαβητές παρέχουν συνδρομή στα μέρη στις διαπραγματεύσεις τους και τα βοηθούν να επιτύχουν συμφωνίες, μεταξύ άλλων, όπου κρίνεται σκόπιμο, με την υποβολή προτάσεων στα μέρη.»

Άρθρο 17

Έργα εικαστικών τεχνών που έχουν καταστεί κοινό κτήμα - Προσθήκη άρθρου 31Α στον ν. 2121/1993

(άρθρο 14 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 31 του ν. 2121/1993 (Α' 25) περί της ειδικής έναρξης διάρκειας, προστίθεται άρθρο 31Α, ως εξής:

«Άρθρο 31Α

Έργα εικαστικών τεχνών που έχουν καταστεί κοινό κτήμα

1. Όταν έχει λήξει η διάρκεια προστασίας ενός έργου των εικαστικών τεχνών, κάθε υλικό που προκύπτει από την αναπαραγωγή του έργου αυτού δεν προστατεύεται με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή με συγγενικά δικαιώματα, εκτός εάν το υλικό που προκύπτει από την εν λόγω αναπαραγωγή είναι πρωτότυπο, με την έννοια ότι αποτελεί προσωπικό πνευματικό δημιούργημα του δημιουργού του.

2. Το παρόν εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του ν. 4858/2021 (Α' 220).»

Άρθρο 18**Προστασία των εκδόσεων τύπου για επιγραμμικές χρήσεις - Προσθήκη άρθρου 51B στον ν. 2121/1993****(παρ. 4 άρθρου 2 και παρ. 1 έως 3 και 5 άρθρου 15 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)**

Μετά από το άρθρο 51Α του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της προστασίας προηγουμένως δημοσιευτών έργων, προστίθεται άρθρο 51B ως εξής:

«Άρθρο 51B**Προστασία των εκδόσεων τύπου για επιγραμμικές χρήσεις - Εξουσιοδοτική διάταξη**

1. Για τους σκοπούς του παρόντος ως «έκδοση τύπου» νοείται μία συλλογή η οποία απαρτίζεται κυρίως από έργα λόγου δημοσιογραφικής φύσεως, μπορεί να περιλαμβάνει και άλλα έργα ή αντικείμενα προστασίας και

α) αποτελεί ένα μεμονωμένο αντικείμενο στο πλαίσιο μιας περιοδικής έκδοσης ή έκδοσης που ενημερώνεται τακτικά υπό ενιαίο τίτλο, όπως εφημερίδα ή περιοδικό γενικού ή ειδικού ενδιαφέροντος,

β) έχει σκοπό την παροχή στο ευρύ κοινό πληροφοριών που σχετίζονται με τις ειδήσεις ή με άλλα θέματα, και

γ) δημοσιεύεται σε οποιοδήποτε μέσον υπό την πρωτοβουλία, την εκδοτική ευθύνη και τον έλεγχο ενός παρόχου υπηρεσιών.

Οι περιοδικές εκδόσεις που έχουν επιστημονικούς ή ακαδημαϊκούς σκοπούς, όπως τα επιστημονικά περιοδικά, δεν θεωρούνται εκδόσεις τύπου για τους σκοπούς του παρόντος.

2. Οι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκδότες τύπου έχουν, όσον αφορά στην επιγραμμική χρήση των εκδόσεών τους από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, κατά την έννοια της περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 2 του π.δ. 81/2018 (Α' 151) το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν:

α) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει και

β) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση σε αυτά όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει.

Τα ανωτέρω δικαιώματα δεν καταλαμβάνουν ιδιωτικές ή μη εμπορικές χρήσεις εκδόσεων τύπου από μεμονωμένους χρήστες, χρήσεις μεμονωμένων λέξεων ή πολύ σύντομων αποσπασμάτων εκδόσεων και πράξεις τοποθέτησης υπερσυνδέσμων. Πολύ σύντομα θεωρούνται τα αποσπάσματα, η χρήση των οποίων δεν επηρεάζει την αποτελεσματικότητα των δικαιωμάτων των εκδοτών, η οποία επηρεάζεται, ιδίως, όταν η χρήση του αποσπάσματος αντικαθιστά το ίδιο το δημοσίευμα ή αποτρέπει τον ενδιαφερόμενο από την ανάγνωσή του.

3. Τα δικαιώματα της παρ. 2 δεν θίγουν τα δικαιώματα που παρέχονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και το δίκαιο της Ένωσης σε δημιουργούς και άλλους δικαιούχους, σε σχέση με έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας που ενσωματώνονται σε μια έκδοση τύπου. Τα δικαιώματα της παρ. 2 δεν αντιτάσσονται στους δημιουργούς και τους άλλους δικαιούχους και, ειδικότερα, δεν τους στερούν το δικαίωμα να εκμεταλλεύονται τα έργα τους και άλλα αντικείμενα προστασίας ανεξάρτητα από την έκδοση τύπου στην οποία περιέχονται. Όταν ένα έργο ή άλλο αντικείμενο προστασίας περιλαμβάνεται σε έκδοση τύπου βάσει μη

αποκλειστικής άδειας, δεν γίνεται επίκληση των δικαιωμάτων της παρ. 2, προκειμένου να απαγορευθεί η χρήση από άλλους εξουσιοδοτημένους χρήστες. Ομοίως, δεν γίνεται επίκληση των δικαιωμάτων της παρ. 2, προκειμένου να απαγορευθεί η χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων, των οποίων η προστασία έχει λήξει.

4. Οι δημιουργοί έργων που έχουν ενσωματωθεί σε έκδοση τύπου λαμβάνουν ποσοστό επί των ετήσιων εσόδων που αποκομίζουν οι εκδότες τύπου για τη χρήση των εκδόσεων τύπου από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας. Το ποσοστό του προηγούμενου εδαφίου ανέρχεται σε είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) επί των ετήσιων εσόδων των εκδοτών, οι επιχειρήσεις των οποίων απασχολούν λιγότερο από το εξήντα τοις εκατό (60%) των δημιουργών με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας και σε δεκαπέντε τοις εκατό (15%) επί των εσόδων των εκδοτών, οι επιχειρήσεις των οποίων υπερβαίνουν το ανωτέρω ποσοστό απασχολούμενων με σχέση εξαρτημένης εργασίας. Το δικαίωμα των δημιουργών είναι ανεκχώρητο, με εξαίρεση τη διαχείρισή του από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, και αντίθετοι συμβατικοί όροι είναι ανίσχυροι. Στους δικαιούχους δημιουργούς περιλαμβάνονται και εκείνοι οι οποίοι λαμβάνουν σύνταξη γήρατος ή σύνταξη αναπηρίας.

5. Με απόφαση της Ολομέλειας της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ) εκδίδεται Κανονισμός, με τον οποίο προσδιορίζονται τα κριτήρια σχετικά με την αμοιβή των εκδοτών από τους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τη διαδικτυακή επισκεψιμότητα των αντικειμένων προστασίας, τα έτη δραστηριοποίησης και το μερίδιο στην αγορά των παρόχων υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας και των εκδοτών, τον αριθμό των δημοσιογράφων που απασχολούνται σε κάθε εκδότη, καθώς και τα οικονομικά οφέλη που προκύπτουν από τις δημοσιεύσεις και για τα δύο μέρη όσον αφορά την προβολή και τα διαφημιστικά έσοδα.

6. Αν εντός εξήντα (60) ημερών από την υποβολή πρόσκλησης για έναρξη της διαπραγμάτευσης από ένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη, δεν επιτευχθεί συμφωνία για το ύψος της αμοιβής, κάθε μέρος μπορεί να υποβάλει εντός των επόμενων τριάντα (30) ημερών αίτημα, στο οποίο προσδιορίζεται η οικονομική του πρόταση, για τη συγκρότηση έκτακτης επιτροπής από την ΕΕΤΤ σύμφωνα με το άρθρο 5 της υπ' αριθμ. 1004/40/30.8.2021 απόφασης της ΕΕΤΤ (Β' 4660), περί της δυνατότητας συγκρότησης επιτροπών, επιτροπών ακροάσεων και ομάδων εργασίας. Η επιτροπή καλεί αμφότερα τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλλουν υπόμνημα επί του αιτήματος του πρώτου εδαφίου της παρούσας εντός τριάντα (30) ημερών και, εφόσον αμφότερα τα μέρη υποβάλλουν υπόμνημα, τάσσει προθεσμία για αντίκρουση των εκατέρωθεν υπομνημάτων. Εν συνεχεία, η επιτροπή εκδίδει, εντός εξήντα (60) ημερών από την ημέρα που η ίδια ορίζει ως χρόνο ολοκλήρωσης της υποβολής απόψεων και στοιχείων, και υποβάλλει στα ενδιαφερόμενα μέρη, ακόμα και αν δεν έλαβαν αμφότερα μέρος στην ενώπιόν της διαδικασία, εμπιστευτική γνωμοδότηση, σύμφωνα με το άρθρο 3 της υπ' αριθμ. 1004/40/30.8.2021 απόφασης της ΕΕΤΤ, περί του χειρισμού εμπιστευτικών εγγράφων, σχετικά με το εύλογο ύψος της αμοιβής κατ' εφαρμογή των κριτηρίων του Κανονισμού της παρ. 5. Η επιτροπή, προς τον σκοπό της αποτελεσματικής άσκησης της γνωμοδοτικής αρμοδιότητάς της, δύναται με απόφασή της να ζητά από οποιοδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη να της παράσχει όλα τα αναγκαία οικονομικά στοιχεία για τον προσδιορισμό της ανωτέρω αμοιβής κατά τα κριτήρια που προβλέπονται στον Κανονισμό της παρ. 5 και να ρυθμίζει τη διατήρηση της ορατότητας του περιεχομένου των εκδοτών στα αποτελέσματα αναζήτησης των παρόχων έως την έκδοση της γνωμοδότησής της. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τις αποφάσεις του προηγούμενου εδαφίου, η επιτροπή

επιβάλλει στο μέρος που δεν συμμορφώνεται διοικητικό πρόστιμο ύψους από πενήντα χιλιάδες (50.000,00) ευρώ έως δέκα εκατομμύρια (10.000.000,00) ευρώ. Αν τα μέρη κατά τη διάρκεια της διαδικασίας του πρώτου έως και του πέμπτου εδαφίου της παρούσας καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με το ύψος της αμοιβής, ενημερώνουν με κοινή τους δήλωση την επιτροπή, η οποία απέχει από περαιτέρω ενέργειες. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Πολιτισμού και Αθλητισμού και Ψηφιακής Διακυβέρνησης, δύναται να καθορίζεται το ύψος του παραβόλου, το οποίο απαιτείται, ως προϋπόθεση του παραδεκτού, για την εξέταση από την ΕΕΤΤ του υποβαλλόμενου αιτήματος για την έκδοση της εμπιστευτικής γνωμοδότησης.

7. Αν κανένα από τα μέρη δεν αιτηθεί εμπρόθεσμα την έκδοση γνωμοδότησης από την Επιτροπή της παρ. 6 ή αν τουλάχιστον ένα από αυτά δεν αποδεχθεί τη γνωμοδότηση της επιτροπής αυτής και, εν γένει, αν τα μέρη δεν καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με το ύψος της αμοιβής, αυτή καθορίζεται προσωρινά με αίτηση οποιουδήποτε από τα μέρη από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και οριστικά από το ίδιο Δικαστήριο κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Το αρμόδιο για τον προσωρινό και για τον οριστικό προσδιορισμό της αμοιβής Δικαστήριο δύναται, κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε διαδίκου που μπορεί να υποβάλλεται και πριν από την ορισθείσα δικάσιμο κατά τη διαδικασία του άρθρου 691 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας: (α) να διατάσσει την προσκόμιση των αναγκαιών για τον προσδιορισμό της αμοιβής αποδεικτικών στοιχείων από τα μέρη, (β) να ρυθμίζει προσωρινά τη διατήρηση της ορατότητας του περιεχομένου των εκδοτών στα αποτελέσματα αναζήτησης των παρόχων και (γ) να επιβάλει για κάθε παράβαση των διαταγών του χρηματική κύρωση, ύψους πενήντα χιλιάδων (50.000,00) ευρώ έως δέκα εκατομμυρίων (10.000.000,00) ευρώ, που περιέρχεται στο δημόσιο ταμείο.»

Άρθρο 19

Διάρκεια ισχύος της προστασίας των εκδόσεων τύπου για επιγραμμικές χρήσεις - Προσθήκη περ. ι) στο άρθρο 52 του ν. 2121/1993 (παρ. 4 άρθρου 15 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 52 του ν. 2121/1993 (Α' 25) περί του τύπου άδειας, των περιορισμών και της διάρκειας των δικαιωμάτων, καθώς και της ρύθμισης άλλων θεμάτων, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) στο εισαγωγικό εδάφιο διορθώνεται η νομοθετική παραπομπή, β) προστίθεται περ. ι) και το άρθρο 52 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 52

Τύπος άδειας, Περιορισμοί και διάρκεια δικαιωμάτων καθώς και ρύθμιση άλλων θεμάτων

Τα δικαιώματα που προβλέπονται στα άρθρα 46 έως 51B διέπονται από τους ακόλουθους κανόνες:

- α) οι δικαιοπραξίες, που αφορούν τα δικαιώματα αυτά, ισχύουν μόνο εφόσον έγιναν γραπτώς
- β) οι περιορισμοί, που προβλέπονται για το περιουσιακό Δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας, ισχύουν αναλόγως και γι' αυτά

γ) η διάρκεια των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών που προβλέπονται στα άρθρα 46 και 49 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την ημερομηνία της ερμηνείας ή εκτέλεσης, αλλά δεν μπορεί να είναι μικρότερη από τη διάρκεια της ζωής του καλλιτέχνη.

Ωστόσο,

- αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί άλλου μέσου εκτός φωνογραφήματος, δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν πενήντα (50) έτη από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίας στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη,

- αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί φωνογραφήματος δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν εβδομήντα (70) έτη από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίας στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη.

δ) Τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφημάτων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου) λήγουν πενήντα έτη μετά την πραγματοποίηση της υλικής ενσωμάτωσης. Ωστόσο, εάν το φωνογράφημα έχει δημοσιευθεί νομίμως κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα λήγουν εβδομήντα έτη από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης δημοσίευσης.

Εάν δεν έχει πραγματοποιηθεί νόμιμη δημοσίευση κατά την περίοδο που μνημονεύεται στο πρώτο εδάφιο και εάν το φωνογράφημα έχει παρουσιαστεί νομίμως στο κοινό κατά την περίοδο αυτή, τα δικαιώματα λήγουν εβδομήντα (70) έτη από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης παρουσίας στο κοινό.

Ωστόσο, αν λόγω εκπνοής της διάρκειας προστασίας η οποία παρέχεται βάσει της παρούσας παραγράφου, στη διατύπωσή της πριν τροποποιηθεί από την Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφημάτων δεν προστατεύονται πλέον από τις 22 Δεκεμβρίου 2002, η παρούσα παράγραφος δεν συνεπάγεται την εκ νέου έναρξη προστασίας τους. (άρθρο 11 παρ. 2 Οδηγίας 2001/29)

αα) Αν πενήντα (50) έτη από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- πενήντα (50) έτη από τη νόμιμη παρουσίασή του στο κοινό, ο παραγωγός φωνογραφήματος παύει να προσφέρει προς πώληση αντίγραφα του φωνογραφήματος σε επαρκή ποσότητα που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς ή να το καθιστά διαθέσιμο στο κοινό, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, κατά τέτοιο τρόπο ώστε το κοινό να μπορεί να έχει πρόσβαση σε αυτό σε τόπο και χρόνο που επιλέγει ο καθένας ατομικά, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση με την οποία παραχώρησε στον παραγωγό φωνογραφήματος την εκμετάλλευση τουλάχιστον των δικαιωμάτων του αναπαραγωγής, διανομής και διάθεσης στο κοινό στην υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεων του. Το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης αυτής μπορεί να ασκηθεί αν ο παραγωγός δεν εκτελέσει αμφότερες τις πράξεις εκμετάλλευσης που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο εντός ενός (1) έτους από την έγγραφη κοινοποίηση σε αυτόν από τον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη της πρόθεσης του να καταγγείλει τη σύμβαση σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Αν τα εν λόγω δικαιώματα έχουν μεταβιβαστεί σε τρίτο, σύμφωνα με την υποπερ. ζζ', η έγγραφη καταγγελία ασκείται κατά του παραγωγού, όπως αυτός ορίζεται στην υποπερ. ζζ'. Παραίτηση του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη από το δικαίωμα καταγγελίας είναι άκυρη. Όταν ένα φωνογράφημα

περιέχει την υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεων περισσότερων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, αυτοί μπορούν να καταγγείλουν τις συμβάσεις του πρώτου εδαφίου, εφαρμοζόμενης της διάταξης του πρώτου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 46. Αν δεν οριστεί αντιπρόσωπος, εφαρμόζονται οι διατάξεις για την κοινωνία δικαιώματος. Η καταγγελία της σύμβασης του πρώτου εδαφίου σύμφωνα με την παρούσα υποπερίπτωση έχει ως έννομη συνέπεια τη λήξη των δικαιωμάτων του παραγωγού φωνογραφήματος και οποιουδήποτε τρίτου αντλεί δικαιώματα από αυτόν.

ββ) Όπου μια σύμβαση του πρώτου εδαφίου της υποπερ. αα' παρέχει στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη δικαίωμα να αξιώσει μη επαναλαμβανόμενη αμοιβή, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται να λαμβάνει ετήσια συμπληρωματική αμοιβή από τον παραγωγό φωνογραφήματος για κάθε πλήρες έτος που έπεται του πεντηκοστού (50ού) έτους από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- του πεντηκοστού (50ού) έτους από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό. Η καταβολή πρέπει να πραγματοποιείται εντός έξι (6) μηνών από τη λήξη της εκάστοτε οικονομικής χρήσης. Παραίτηση του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη από το δικαίωμα της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής είναι άκυρη.

γγ) Το συνολικό ποσό που διατίθεται από έναν παραγωγό φωνογραφήματος για την πληρωμή της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής που αναφέρεται στην υποπερ. ββ' αντιστοιχεί στο είκοσι τοις εκατό (20%) των ακαθάριστων εσόδων που έχει αποκομίσει ο παραγωγός φωνογραφήματος, κατά τη διάρκεια του έτους που προηγείται αυτού για το οποίο καταβάλλεται η εν λόγω αμοιβή, από την αναπαραγωγή, τη διανομή και τη διάθεση του συγκεκριμένου φωνογραφήματος, μετά το πεντηκοστό (50ό) έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- μετά το πεντηκοστό (50ό) έτος από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό.

δδ) Το δικαίωμα της συμπληρωματικής αμοιβής της υποπερ. ββ' διαχειρίζονται οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των ερμηνευτών - εκτελεστών καλλιτεχνών.

εε) Οι παραγωγοί φωνογραφημάτων υποχρεούνται κατόπιν αιτήσεως να παρέχουν ετησίως και συνολικά (για όλους τους ερμηνευτές - εκτελεστές καλλιτέχνες, οι οποίοι δικαιούνται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή και για όλα τα φωνογραφήματα) στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι διαχειρίζονται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή της υποπερ. ββ', οποιαδήποτε πληροφορία ενδέχεται να είναι αναγκαία προκειμένου να εξασφαλισθεί η καταβολή της αμοιβής αυτής.

στστ) Σε περίπτωση που ένας ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται επαναλαμβανόμενες πληρωμές, δεν αφαιρούνται από τις πληρωμές αυτές οι προκαταβολές ή οι οποιεσδήποτε συμβατικά καθορισμένες κρατήσεις σε σχέση με το συγκεκριμένο φωνογράφημα που έχουν καταβληθεί στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη μετά το πεντηκοστό (50ό) έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης - το πεντηκοστό (50ό) έτος από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό.

ζζ) Ως παραγωγός φωνογραφήματος για τον σκοπό των παραπάνω υποπερ. αα' έως στστ' νοείται ο πρωτογενής δικαιούχος ή ο καθολικός ή οιονεί καθολικός δικαιούχος αυτού ή οποιουδήποτε τρίτος στον οποίο έχουν μεταβιβαστεί τα σχετικά δικαιώματα.

ε) Η διάρκεια των δικαιωμάτων των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την υλική ενσωμάτωση. Ωστόσο, αν εντός της περιόδου αυτής γίνει νόμιμη δημοσίευση ή νόμιμη

παρουσίαση του υλικού φορέα στο κοινό, τα δικαιώματα αυτά διαρκούν πενήντα (50) χρόνια από την ημερομηνία της πρώτης δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη.

στ) η διάρκεια των δικαιωμάτων των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών που προβλέπονται στο άρθρο 48 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την πρώτη μετάδοση μιας εκπομπής, είτε αυτή μεταδίδεται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης ή οποιουδήποτε άλλου τρόπου μετάδοσης.

ζ) η διάρκεια του δικαιώματος των εκδοτών που προβλέπεται στο άρθρο 51 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την τελευταία έκδοση του έργου.

η) η διάρκεια που καθορίζεται στις περιπτώσεις γ' δ', ε' και στ' του παρόντος άρθρου υπολογίζεται από την 1η Ιανουαρίου του έτους το οποίο έπεται του γενεσιουργού γεγονότος.

θ) Για τους σκοπούς της παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου και της καλωδιακής αναμετάδοσης, τα δικαιώματα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, καθώς και των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών προστατεύονται σύμφωνα με τις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου του νόμου αυτού, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των παρ. 3 και 4 του άρθρου 35 του παρόντος νόμου.

ι) Τα δικαιώματα που προβλέπονται στο άρθρο 51B λήγουν δύο (2) έτη μετά τη δημοσίευση της έκδοσης τύπου. Η περίοδος αυτή υπολογίζεται από την 1η Ιανουαρίου του έτους που έπεται της ημερομηνίας δημοσίευσης της εν λόγω έκδοσης τύπου.»

Άρθρο 20

Ορισμός παρόχου επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου και χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου κυρώσεων - Προσθήκη άρθρου 66ΣΤ στον ν. 2121/1993 (παρ. 6 άρθρου 2 και άρθρο 17 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά το άρθρο 66Ε του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της ενίσχυσης της προστασίας των δικαιωμάτων στο διαδίκτυο, προστίθεται άρθρο 66ΣΤ, ως εξής:

«Άρθρο 66ΣΤ:

Ορισμός παρόχου επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου και χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου

1. Ως «πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου» στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου νοείται ο πάροχος υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας του οποίου ο κύριος ή ένας από τους κύριους σκοπούς είναι να αποθηκεύει και να παρέχει πρόσβαση στο κοινό σε σημαντική ποσότητα προστατευόμενων από την πνευματική ιδιοκτησία έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, που αναφορτώνονται από τους χρήστες του, και τα οποία η υπηρεσία βελτιστοποιεί και προωθεί με σκοπό το κέρδος. Οι πάροχοι υπηρεσιών, όπως οι μη κερδοσκοπικές επιγραμμικές εγκυκλοπαίδειες, τα μη κερδοσκοπικά εκπαιδευτικά και επιστημονικά αποθετήρια, οι πλατφόρμες ανάπτυξης και κοινής χρήσης λογισμικού ανοικτού πηγαίου κώδικα, οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπως ορίζονται στον ν. 4727/2020 (Α' 184) οι επιγραμμικές αγορές και υπηρεσίες

υπολογιστικού νέφους από επιχειρήσεις σε επιχειρήσεις και οι υπηρεσίες υπολογιστικού νέφους που επιτρέπουν στους χρήστες να αναφορτώνουν περιεχόμενο για ιδία χρήση και τα επιγραμμικά καταστήματα εφαρμογών δεν θεωρούνται πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου κατά την έννοια του παρόντος νόμου.

2. Για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος άρθρου, οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου εκτελούν μια πράξη παρουσίασης στο κοινό ή πράξη διάθεσης στο κοινό, όταν παρέχουν πρόσβαση στο κοινό σε προστατευόμενα έργα πνευματικής ιδιοκτησίας ή άλλα αντικείμενα προστασίας που αναφορτώνονται από χρήστες. Ως εκ τούτου, ο πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου, προκειμένου να παρουσιάσει ή να διαθέσει στο κοινό έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, πρέπει να λαμβάνει άδεια από τους δικαιούχους των δικαιωμάτων παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό που αναφέρονται στην περ. η' της παρ. 1 του άρθρου 3, στην περ. η' της παρ. 2 του άρθρου 46, στην περ. δ' των παρ. 1 και 2 του άρθρου 47, καθώς και στην περ. ζ' της παρ. 1 του άρθρου 48, ιδίως μέσω της σύναψης συμφωνίας, προκειμένου να παρουσιάσει ή να καταστήσει διαθέσιμα στο κοινό έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας.

3. Όταν ένας πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου έχει λάβει άδεια, η άδεια αυτή καλύπτει, επίσης, τις πράξεις παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό που διενεργούνται από χρήστες των υπηρεσιών που προβλέπονται στην παρ. 2, με την προϋπόθεση ότι οι χρήστες δεν ενεργούν σε εμπορική βάση ή η δραστηριότητά τους δεν αποφέρει σημαντικά έσοδα.

4. Όταν ένας πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου εκτελεί πράξη παρουσίασης στο κοινό ή πράξη διάθεσης στο κοινό, υπό τους όρους που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, ο περιορισμός της ευθύνης που προβλέπεται στο άρθρο 13 του π.δ. 131/2003 (Α' 116) δεν έχει εφαρμογή στις περιπτώσεις που καλύπτονται από το παρόν άρθρο. Σε κάθε περίπτωση, το πρώτο εδάφιο της παρούσας δεν επηρεάζει την ενδεχόμενη εφαρμογή του άρθρου 13 του π.δ. 131/2003 στους παρόχους υπηρεσιών, στους οποίους αφορά, για σκοπούς που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου αυτού.

5. Εάν δεν έχει χορηγηθεί άδεια, οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου ευθύνονται για μη αδειοδοτημένες πράξεις παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό έργων που προστατεύονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και άλλων αντικειμένων προστασίας, εκτός εάν οι πάροχοι υπηρεσιών, υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, αποδείξουν ότι:

- α) έχουν καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την απόκτηση της άδειας, και
- β) έχουν καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια, σύμφωνα με τα υψηλά πρότυπα επαγγελματικής ευσυνειδησίας του κλάδου, προκειμένου να εξασφαλίσουν τη μη διαθεσιμότητα συγκεκριμένων έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, για τα οποία οι δικαιούχοι έχουν παράσχει στους παρόχους υπηρεσιών τις σχετικές και απαραίτητες πληροφορίες, και, σε κάθε περίπτωση,
- γ) έχουν ενεργήσει με ταχύτητα, με τη λήψη επαρκώς τεκμηριωμένης ειδοποίησης από τους δικαιούχους, προκειμένου να απενεργοποιήσουν την πρόσβαση σε ή να αποσύρουν από τους ιστοτόπους τους έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, στα οποία αφορά η ειδοποίηση, και έχουν καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να αποτρέψουν τις μελλοντικές αναφορτώσεις τους, σύμφωνα με την περ. β).

Η κατά τα ανωτέρω απαλλαγή από την ευθύνη δεν εφαρμόζεται σε παρόχους υπηρεσιών κύριος σκοπός των οποίων είναι η συμμετοχή ή η διευκόλυνση της πειρατείας δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας.

6. Προκειμένου να προσδιοριστεί αν ο πάροχος υπηρεσιών έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που έχει σύμφωνα με την παρ. 5 και υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, πρέπει, μεταξύ άλλων, να λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

α) Ο τύπος, το κοινό και το μέγεθος της υπηρεσίας, καθώς και το είδος των έργων ή των άλλων αντικειμένων προστασίας που αναφορτώνονται από τους χρήστες της υπηρεσίας, καθώς και

β) η διαθεσιμότητα κατάλληλων και αποτελεσματικών μέσων και το κόστος που έχουν για τους παρόχους υπηρεσιών.

7. Κατά παρέκκλιση της παρ. 5, οι νέοι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου, οι υπηρεσίες των οποίων έχουν καταστεί διαθέσιμες στο κοινό στην Ευρωπαϊκή Ένωση για λιγότερο από τρία (3) έτη και έχουν ετήσιο κύκλο εργασιών μικρότερο των δέκα εκατομμυρίων (10.000.000,00) ευρώ, υπολογιζόμενο σύμφωνα με τη Σύσταση της Επιτροπής της 6ης Μαΐου 2003 σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (2003/361/ΕΚ) (L 124), ευθύνονται για μη αδειοδοτημένες πράξεις παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, εκτός εάν αποδείξουν, υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, ότι έχουν καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την απόκτηση της άδειας και έχουν ενεργήσει άμεσα, με τη λήψη της ειδοποίησης που είναι επαρκώς τεκμηριωμένη, προκειμένου να απενεργοποιήσουν την πρόσβαση σε ή να αποσύρουν από τους ιστοτόπους τους έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, στα οποία αφορά η ειδοποίηση. Όταν ο μέσος αριθμός μοναδικών επισκεπτών τον μήνα των εν λόγω παρόχων υπηρεσιών, υπολογιζόμενος με βάση το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, υπερβαίνει τα πέντε εκατομμύρια (5.000.000,00) ευρώ, οι εν λόγω πάροχοι πρέπει επίσης να αποδείξουν ότι έχουν καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να αποτρέψουν περαιτέρω αναφορτώσεις των έργων και των άλλων αντικειμένων προστασίας στα οποία αφορά η ειδοποίηση και για τα οποία οι δικαιούχοι έχουν υποβάλει τις σχετικές και απαραίτητες πληροφορίες.

8. Η συνεργασία μεταξύ παρόχων υπηρεσιών επιγραμμικού περιεχομένου και δικαιούχων δεν εμποδίζει τη διαθεσιμότητα έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που αναφορτώνονται από χρήστες, τα οποία δεν παραβιάζουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένων των έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που καλύπτονται από εξαίρεση ή περιορισμό. Οι χρήστες μπορούν να αναφορτώνουν και να καθιστούν διαθέσιμο περιεχόμενο που δημιουργείται από χρήστες σε επιγραμμικές υπηρεσίες ανταλλαγής περιεχομένου για: α) παράθεση αποσπασμάτων, κριτική, σχολιασμό και β) χρήση για γελοιογραφία, παρωδία ή μίμηση.

9. Η εφαρμογή του παρόντος δεν οδηγεί σε γενική υποχρέωση παρακολούθησης. Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου παρέχουν στους δικαιούχους, κατόπιν αιτήματός τους, επαρκείς πληροφορίες για τη λειτουργία των πρακτικών τους, όσον αφορά στη συνεργασία που αναφέρεται στην παρ. 5 και τη χρήση του περιεχομένου που καλύπτεται από συμφωνίες για χορήγηση αδειών μεταξύ παρόχων υπηρεσιών και δικαιούχων.

10. Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου θέτουν σε εφαρμογή αποτελεσματικό και ταχύ μηχανισμό υποβολής καταγγελιών και επανόρθωσης,

που είναι διαθέσιμος στους χρήστες της υπηρεσίας, σε περίπτωση διαφορών σχετικά με την απενεργοποίηση της πρόσβασης ή την αφαίρεση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που έχουν αναφορτωθεί από αυτούς. Όταν οι δικαιούχοι ζητούν να έχουν πρόσβαση στα συγκεκριμένα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, η πρόσβαση στα οποία έχει απενεργοποιηθεί, ή ζητούν να αφαιρεθούν εκείνα τα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, αιτιολογούν δεόντως τα αιτήματά τους. Οι καταγγελίες που υποβάλλονται δυνάμει του μηχανισμού του πρώτου εδαφίου, διεκπεραιώνονται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και οι αποφάσεις απενεργοποίησης της πρόσβασης ή αφαίρεσης περιεχομένου που αναφορτώνεται, υπόκεινται σε ανθρώπινο έλεγχο.

Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ δικαιούχων και χρηστών, η διαφορά μπορεί να επιλύεται με τη συνδρομή ενός ή περισσότερων διαμεσολαβητών, εφαρμοζόμενης κατά τα λοιπά αναλόγως της παρ. 9 του άρθρου 35.

11. Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου οφείλουν να ενημερώνουν τους χρήστες τους για τους όρους και τις προϋποθέσεις, βάσει των οποίων μπορούν να χρησιμοποιούν έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας δυνάμει εξαιρέσεων ή περιορισμών στα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα που προβλέπονται στην ενωσιακή νομοθεσία.

12. Το παρόν άρθρο δεν επιτρέπει τον εντοπισμό μεμονωμένων χρηστών ούτε την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων. Η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων διενεργείται μόνο σύμφωνα με τον ν. 3471/2006 (Α' 133).»

Άρθρο 21

Αμοιβή του δημιουργού - Τροποποίηση άρθρου 32 ν. 2121/1993 (άρθρο 18 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της ποσοστιαίας αμοιβής του δημιουργού, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) τροποποιείται ο τίτλος του άρθρου, β) αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1, γ) στο τρίτο εδάφιο μετά τη φράση «η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό,» προστίθεται η φράση «το ύψος του οποίου πρέπει να είναι κατάλληλο και αναλογικό,» δ) προστίθενται παρ. 3 και 4, και το άρθρο 32 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 32

Αμοιβή του δημιουργού

1. Όταν ο δημιουργός συνάπτει σύμβαση εκμετάλλευσης ή παραχωρεί άδεια εκμετάλλευσης ή μεταβιβάζει τα περιουσιακά του δικαιώματα προς τον σκοπό της εκμετάλλευσης του έργου του ή άλλου αντικειμένου προστασίας, δικαιούται να λαμβάνει αμοιβή, η οποία συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών και πρέπει να είναι κατάλληλο και αναλογικό. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από την δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Κατ' εξαίρεση, η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό, το ύψος του οποίου πρέπει να είναι κατάλληλο και αναλογικό, στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) η βάση υπολογισμού της

ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή του ποσοστού, β) τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, γ) η φύση ή οι συνθήκες της εκμετάλλευσης καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του ποσοστού, ιδίως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος ή όταν η χρήση του έργου έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης.

2. Η υποχρεωτική συμφωνία της αμοιβής σε ποσοστό, που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις, εφόσον δεν υπάρχει ειδικότερη διάταξη στον παρόντα νόμο, και δεν αφορά τα έργα που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και κάθε είδους διαφήμιση.

3. Η συμφωνηθείσα αμοιβή του δημιουργού θεωρείται ότι είναι κατάλληλη σύμφωνα με την παρ. 1, αν το ύψος της προβλέπεται σε ισχύουσα συμφωνία που προέκυψε από συλλογικές διαπραγματεύσεις.

4. Ο δημιουργός μπορεί να παραχωρήσει άνευ ανταλλάγματος μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης του έργου προς όφελος οποιωνδήποτε χρηστών.»

Άρθρο 22

Υποχρέωση διαφάνειας - Προσθήκη άρθρου 15Α στον ν. 2121/1993 (άρθρο 19 και παρ. 1 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 15 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της έκτασης της μεταβίβασης και των συμβάσεων και αδειών εκμετάλλευσης, προστίθεται άρθρο 15Α, ως εξής:

«Άρθρο 15Α Υποχρέωση διαφάνειας

1. Το φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο ο δημιουργός έχει χορηγήσει άδεια εκμετάλλευσης ή με το οποίο έχει συνάψει σύμβαση εκμετάλλευσης ή έχει μεταβιβάσει τα δικαιώματά του ή οι νόμιμοι διάδοχοι του προσώπου αυτού έχουν την υποχρέωση να παρέχουν στον δημιουργό τακτικά, και πάντως μία (1) τουλάχιστον φορά κατ' έτος, επικαιροποιημένες, σχετικές και επαρκείς πληροφορίες, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων κάθε τομέα, σχετικά με την εκμετάλλευση και την προώθηση των έργων του, ιδιαίτερα όσον αφορά στους τρόπους εκμετάλλευσης, όλα τα έσοδα που προέκυψαν και την οφειλόμενη αμοιβή.

2. Όταν για τα δικαιώματα της παρ. 1 έχει μεταγενέστερα χορηγηθεί άδεια, ο δημιουργός ή ειδικός πληρεξούσιός του λαμβάνει, κατόπιν αιτήματός του, πρόσθετες πληροφορίες από υποαδειούχους και άλλους διαδόχους, αν ο πρώτος αντισυμβαλλόμενος του δημιουργού δεν κατέχει ή δεν παρέχει όλες τις πληροφορίες που θα ήταν αναγκαίες για τους σκοπούς της παρ. 1. Αν ζητούνται οι εν λόγω πρόσθετες πληροφορίες, ο πρώτος αντισυμβαλλόμενος του δημιουργού υποχρεούται να παρέχει πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα των εν λόγω υποαδειούχων. Ο δημιουργός μπορεί να απευθύνει οποιοδήποτε αίτημα προς τους υποαδειούχους άμεσα ή έμμεσα μέσω του αντισυμβαλλομένου του.

3. Η υποχρέωση της παρ. 1 είναι αναλογική και αποτελεσματική ως προς την εξασφάλιση ενός υψηλού επιπέδου διαφάνειας σε κάθε τομέα. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, στις οποίες η διοικητική επιβάρυνση που προκύπτει από την υποχρέωση της παρ. 1 είναι δυσανάλογη ενόψει των εσόδων που προκύπτουν από την εκμετάλλευση του έργου, η υποχρέωση διαφάνειας περιορίζεται στα είδη και στο επίπεδο πληροφοριών που μπορούν εύλογα να αναμένονται σε παρόμοιες περιπτώσεις.

4. Η υποχρέωση της παρ. 1 δεν έχει εφαρμογή όταν: α) η συμβολή του δημιουργού δεν είναι σημαντική, λαμβανομένου υπόψη του συνολικού έργου, εκτός αν ο δημιουργός αποδείξει ότι ζητεί τις πληροφορίες για την άσκηση των δικαιωμάτων του βάσει του άρθρου 32Α και ζητεί τις πληροφορίες για τον σκοπό αυτό και β) εφαρμόζεται το άρθρο 25 του ν. 4481/2017 (Α' 100), περί παροχής πληροφοριών προς τους δικαιούχους σχετικά με τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους, σε σχέση με την παροχή πληροφοριών προς τους δημιουργούς και άλλους δικαιούχους από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, καθώς και όλες τις οντότητες που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του ν. 4481/2017.

5. Για άδειες εκμετάλλευσης ή συμβάσεις εκμετάλλευσης ή συμβάσεις μεταβίβασης περιουσιακών δικαιωμάτων προς τον σκοπό της εκμετάλλευσης έργων που υπόκεινται σε συμφωνίες που προκύπτουν από συλλογικές διαπραγματεύσεις, εφαρμόζονται οι κανόνες διαφάνειας της σχετικής συμφωνίας που προκύπτει από συλλογικές διαπραγματεύσεις, με την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω κανόνες πληρούν τα κριτήρια που ορίζονται στις παρ. 1 έως 4.

6. Οποιαδήποτε συμφωνία που εμποδίζει τη συμμόρφωση με το παρόν είναι άκυρη. Την ακυρότητα μπορεί να επικαλεστεί μόνο ο δημιουργός.»

Άρθρο 23

Αξίωση πρόσθετης αμοιβής - Προσθήκη άρθρου 32Α στον ν. 2121/1993 (άρθρο 20 και παρ. 1 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 32 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της ποσοστιαίας αμοιβής του δημιουργού, προστίθεται άρθρο 32Α, ως εξής:

«Άρθρο 32Α

Αξίωση πρόσθετης αμοιβής

1. Ελλείψει συμφωνίας, η οποία να προκύπτει από συλλογικές διαπραγματεύσεις σε ισχύ και να προβλέπει μηχανισμό χορήγησης της πρόσθετης αμοιβής που προβλέπεται στο παρόν, ο δημιουργός, αυτοπροσώπως ή μέσω ειδικού πληρεξουσίου του, δικαιούται να αξιώνει πρόσθετη, κατάλληλη και δίκαιη αμοιβή από το μέρος με το οποίο έχει συνάψει σύμβαση εκμετάλλευσης ή έχει παραχωρήσει άδεια εκμετάλλευσης ή σύμβαση μεταβίβασης των περιουσιακών του δικαιωμάτων προς τον σκοπό της εκμετάλλευσης ή από τους διαδόχους του μέρους αυτού, όταν η αμοιβή, η οποία είχε αρχικά συμφωνηθεί, αποδεικνύεται δυσανάλογα χαμηλή σε σύγκριση με όλα τα επακόλουθα σχετικά έσοδα που προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Για τον καθορισμό της αμοιβής λαμβάνονται υπόψη οι ειδικές συνθήκες κάθε περίπτωσης, συμπεριλαμβανομένης της συμβολής του δημιουργού,

καθώς και οι ιδιαιτερότητες και οι πρακτικές αμοιβής των διαφορετικών τομέων περιεχομένου.

2. Η παρ. 1 δεν εφαρμόζεται σε συμφωνίες που συνάπτονται από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, καθώς και από άλλες οντότητες για τις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 2 του ν. 4481/2017 (Α' 100).

3. Οποιαδήποτε παραίτηση ή συμβατικός περιορισμός των δικαιωμάτων του δημιουργού που προβλέπονται στην παρ. 1 είναι άκυρη. Την ακυρότητα μπορεί να επικαλεστεί μόνο ο δημιουργός.»

Άρθρο 24

Εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών - Προσθήκη άρθρου 39Α στον

ν. 2121/1993

(άρθρο 21 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 39 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της ακυρότητας αντίθετων συμφωνιών, προστίθεται άρθρο 39Α, ως εξής:

«Άρθρο 39Α

Εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών

1. Οι διαφορές που αφορούν στην υποχρέωση διαφάνειας του άρθρου 15Α και την αξίωση πρόσθετης αμοιβής του άρθρου 32Α μπορούν να υποβάλλονται σε διαμεσολάβηση, εφόσον τα μέρη συμφωνούν, εφαρμοζομένης κατά τα λοιπά αναλόγως της παρ. 9 του άρθρου 35. Οι αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των δημιουργών μπορούν να κινούν τις διαδικασίες αυτές κατόπιν συγκεκριμένου αιτήματος ενός ή περισσότερων δημιουργών.

2. Οποιαδήποτε συμβατική διάταξη που αποκλείει την προσφυγή σε διαμεσολάβηση είναι άκυρη. Την ακυρότητα μπορεί να επικαλεστεί μόνο ο δημιουργός.»

Άρθρο 25

Δικαίωμα ανάκλησης - Προσθήκη άρθρου 15Β στον ν. 2121/1993

(άρθρο 22 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 15Α του ν. 2121/1993 (Α' 25), όπως προστίθεται σύμφωνα με το άρθρο 20 του παρόντος νόμου, προστίθεται άρθρο 15Β, ως εξής:

«Άρθρο 15Β

Δικαίωμα ανάκλησης

1. Όταν ο δημιουργός έχει συνάψει αποκλειστική σύμβαση εκμετάλλευσης ή έχει παραχωρήσει αποκλειστική άδεια εκμετάλλευσης ή σύμβαση μεταβίβασης των περιουσιακών του δικαιωμάτων επί έργου ή άλλου αντικειμένου προστασίας προς τον σκοπό της εκμετάλλευσης, έχει δικαίωμα να ανακαλέσει εν όλω ή εν μέρει τη σύμβαση ή την άδεια ή τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων, ή να άρει τον αποκλειστικό χαρακτήρα της σύμβασης, όταν δεν λαμβάνει χώρα η εκμετάλλευση του έργου αυτού ή άλλου αντικειμένου προστασίας.

2. Το δικαίωμα ανάκλησης ή άρσης του αποκλειστικού χαρακτήρα της σύμβασης της παρ. 1 μπορεί να ασκηθεί μόνο μετά από την πάροδο εύλογου χρονικού διαστήματος από τη σύναψη της συμφωνίας για τη χορήγηση αποκλειστικής άδειας ή τη σύναψη αποκλειστικής σύμβασης ή τη σύμβαση μεταβίβασης των δικαιωμάτων. Ο δημιουργός ενημερώνει τον αντισυμβαλλόμενο του και ορίζει εύλογη προθεσμία, εντός της οποίας πρέπει να πραγματοποιηθεί η εκμετάλλευση των δικαιωμάτων που αποτελούν αντικείμενο της αποκλειστικής άδειας ή της αποκλειστικής σύμβασης ή της σύμβασης μεταβίβασης.
3. Αν το έργο περιλαμβάνει τη συμβολή περισσότερων του ενός δημιουργών, η άσκηση του δικαιώματος της παρ. 1 από έναν μεμονωμένο δημιουργό αποκλείεται, όταν η συμβολή του δεν είναι σημαντική, λαμβανομένου υπόψη του συνολικού έργου.
4. Το δικαίωμα ανάκλησης δεν εφαρμόζεται στα κινηματογραφικά και εν γένει στα οπτικοακουστικά έργα.
5. Η παρ. 1 δεν εφαρμόζεται, αν η έλλειψη εκμετάλλευσης οφείλεται κυρίως σε συνθήκες, τις οποίες θα αναμενόταν ευλόγως να άρει ο δημιουργός.
6. Οποιαδήποτε συμβατική διάταξη παρεκκλίνει από τον μηχανισμό ανάκλησης που προβλέπεται στην παρ. 1 είναι έγκυρη, μόνο εφόσον βασίζεται σε συμφωνία που προκύπτει από συλλογικές διαπραγματεύσεις.»

Άρθρο 26

Εξαίρεση των δημιουργών προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή - Προσθήκη παρ. 3 στο άρθρο 45 του ν. 2121/1993 (παρ. 2 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 45 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της πρόβλεψης ότι δεν τίγονται άλλες συμφωνίες και νομικές διατάξεις που κατοχυρώνουν δικαιώματα δημιουργών προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, προστίθεται παρ. 3 ως εξής:

«3. Τα άρθρα 15Α, 15Β και 32Α δεν εφαρμόζονται στους δημιουργούς προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 2.»

Άρθρο 27

Απαγόρευση μεταβίβασης εν ζωή των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών - Τροποποίηση παρ. 5 και προσθήκη παρ. 6 στο άρθρο 46 του ν. 2121/1993 (άρθρα 18 έως 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

1. Στην παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της δυνατότητας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών να αναθέτουν τη διαχείριση και την προστασία συγκεκριμένων δικαιωμάτων τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και β) το δεύτερο εδάφιο τροποποιείται, ώστε η ανάθεση αυτή να γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 12 του ν. 4481/2017 (Α' 100) και όχι σύμφωνα με τα άρθρα 54 έως 58 του ν. 2121/1993 και η παρ. 5 διαμορφώνεται ως εξής:

«5. Απαγορεύεται η μεταβίβαση εν ζωή των δικαιωμάτων που προβλέπονται στην παρ. 2 καθώς και η παραίτηση από αυτά. Είναι δυνατή η ανάθεση της διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων αυτών σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 12 του ν. 4481/2017 (Α' 100).»

2. Στο άρθρο 46 του ν. 2121/1993 μετά από την παρ. 5 προστίθεται παρ. 6 ως εξής:

«6. Τα άρθρα 15Α, 15Β, 32, 32Α, 39 και 39Α εφαρμόζονται αναλόγως και στις άδειες και συμβάσεις εκμετάλλευσης που συνάπτουν οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες.»

Άρθρο 28

Περιορισμοί περιουσιακού δικαιώματος - Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 3 του ν. 2121/1993

(παρ. 1 άρθρου 3, παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5 και άρθρο 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 3 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί του περιουσιακού δικαιώματος, προστίθεται παρ. 5 ως εξής:

«5. Οι περιορισμοί για το περιουσιακό δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας των άρθρων 21Α, 21Β και 22Α ισχύουν και για το δικαίωμα αναπαραγωγής του δημιουργού βάσης δεδομένων της περ. α) της παρ. 3. Ο περιορισμός των παρ. 2 έως 4 του άρθρου 21 ισχύει για τα δικαιώματα του δημιουργού βάσης δεδομένων των περ. α), β), δ) και ε) της παρ. 3.»

Άρθρο 29

Περιορισμοί και εξαιρέσεις από τα δικαιώματα του δικαιούχου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή - Προσθήκη παρ. 7, 8 και 9 στο άρθρο 42 του ν. 2121/1993 (παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 42 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των περιορισμών και εξαιρέσεων από τα δικαιώματα του δικαιούχου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, προστίθενται παρ. 7, 8 και 9 ως εξής:

«7. Οι παρ. 2 έως 4 του άρθρου 21 ισχύουν και για το δικαίωμα αναπαραγωγής, το δικαίωμα μετάφρασης, προσαρμογής ή άλλης μετατροπής, καθώς και το δικαίωμα διανομής που έχει ο δημιουργός ή άλλος δικαιούχος του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή.

8. Το άρθρο 21Β ισχύει και για το δικαίωμα αναπαραγωγής, το δικαίωμα μετάφρασης, προσαρμογής ή άλλης μετατροπής που έχει ο δημιουργός ή άλλος δικαιούχος του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή.

9. Το άρθρο 22Α ισχύει και για το δικαίωμα αναπαραγωγής που έχει ο δημιουργός ή άλλος δικαιούχος του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή.»

Άρθρο 30

Περιορισμοί του περιουσιακού δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων - Τροποποίηση άρθρου 45Α ν. 2121/1993 (παρ. 1 άρθρου 3, παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5 και άρθρο 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στην παρ. 6 του άρθρου 45Α του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των περιορισμών του περιουσιακού δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων, προστίθεται έκτο εδάφιο, και η παρ. 6 διαμορφώνεται ως εξής:

«6. Ο νόμιμος χρήστης της βάσης δεδομένων που έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού με οποιονδήποτε τρόπο μπορεί, χωρίς την άδεια του κατασκευαστή της βάσης δεδομένων, να εξάγει ή και/να επαναχρησιμοποιήσει ουσιώδες μέρος του περιεχομένου της: α) όταν πρόκειται για εξαγωγή, για εκπαιδευτικούς ή ερευνητικούς σκοπούς, εφόσον αναφέρεται η πηγή και στον βαθμό που αυτό δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό, β)

όταν πρόκειται για εξαγωγή ή/και επαναχρησιμοποίηση για λόγους δημόσιας ασφάλειας ή για σκοπούς διοικητικής ή δικαστικής διαδικασίας. Το δικαίωμα ειδικής φύσης ισχύει για τις βάσεις δεδομένων των οποίων οι κατασκευαστές ή οι δικαιούχοι είναι υπήκοοι Κράτους - Μέλους ή έχουν τη συνήθη διαμονή τους στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εφαρμόζεται, επίσης, στις εταιρείες και επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία Κράτους - Μέλους και οι οποίες έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όταν η συγκεκριμένη Εταιρεία ή επιχείρηση έχει μόνο την καταστατική της έδρα στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι δραστηριότητές της πρέπει να συνδέονται πραγματικά και αδιάλειπτα με την οικονομία ενός Κράτους - Μέλους (άρθρα 9 και 11 Οδηγίας 96/9). Ο περιορισμός που προβλέπεται στο άρθρο 28Α παράγραφοι 1 έως 11, εφαρμόζεται και στο ειδικής φύσης δικαίωμα του κατασκευαστή βάσης δεδομένων. Οι περιορισμοί για το περιουσιακό δικαίωμα του δημιουργού των παρ. 2 έως 4 του άρθρου 21 και των άρθρων 21Α, 21Β, και 22Α, ισχύουν και για το δικαίωμα ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων, όσον αφορά στις πράξεις που ορίζονται στην παρ. 1.»

ΜΕΡΟΣ Γ΄

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΥΛΟΓΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟ ΔΑΝΕΙΣΜΟ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν. 2121/1993 - ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ 2006/115/ΕΚ

Άρθρο 31

Σκοπός

Σκοπός του Μέρους Γ΄ είναι η ρύθμιση του δικαιώματος δημοσίου δανεισμού των πνευματικών δημιουργών και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, το οποίο αντικαθίσταται από δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ως αντιστάθμισμα του δημοσίου δανεισμού χωρίς την άδεια του δικαιούχου.

Άρθρο 32

Αντικείμενο

Αντικείμενο του Μέρους Γ΄ είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας (L 376). Ειδικότερα, με τα άρθρα 32 έως 38 του σχεδίου νόμου απαλείφεται το δικαίωμα του δικαιούχου να επιτρέπει ή να απαγορεύει τον δημόσιο δανεισμό των έργων του, ενώ ταυτόχρονα εισάγεται σύστημα εύλογης αμοιβής, ως αντιστάθμισμα του δημοσίου δανεισμού χωρίς την άδεια του δικαιούχου.

Άρθρο 33**Το περιουσιακό δικαίωμα - Τροποποίηση άρθρου 3 ν. 2121/1993
(άρθρο 1, περ. α) παρ. 1 άρθρου 3 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)**

Στην περ. ε) της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των εξουσιών (δικαιωμάτων) των δημιουργών να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση και τον δημόσιο δανεισμό, όσον αφορά το πρωτότυπο ή τα αντίτυπα των έργων τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «και το δημόσιο δανεισμό» διαγράφονται, β) στο δεύτερο και τρίτο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, γ) το τέταρτο εδάφιο αντικαθίσταται, και η περ. ε) διαμορφώνεται ως εξής:

«ε) Την εκμίσθωση, όσον αφορά το πρωτότυπο ή τα αντίτυπα των έργων τους. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής του πρωτοτύπου ή των αντιτύπων. Το δικαίωμα αυτό δεν εφαρμόζεται σε σχέση με τα έργα αρχιτεκτονικής και τα έργα των εφαρμοσμένων τεχνών. Ως «εκμίσθωση» νοείται η διάθεση προς χρήση, για περιορισμένο χρονικό διάστημα και για άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή εμπορικό όφελος.»

Άρθρο 34**Δημόσιος δανεισμός - Προσθήκη άρθρου 5Α στον ν. 2121/1993
(περ. β) παρ. 1 άρθρου 2, άρθρα 5 και 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)**

Μετά από το άρθρο 5 του ν. 2121/1993 (Α' 25) προστίθεται άρθρο 5Α ως εξής:

«Άρθρο 5Α**Δημόσιος δανεισμός - Εξουσιοδοτικές διατάξεις**

1. Με την επιφύλαξη των παρ. 2 έως 6, επιτρέπεται ο δημόσιος δανεισμός νομίμως δημοσιευμένων έργων σε ανοικτούς στο κοινό νόμιμους κατόχους των υλικών φορέων τους, ιδίως βιβλιοθήκες, δισκοθήκες και ταινιοθήκες. Ως «δανεισμός» νοείται η διάθεση έργων προς χρήση για περιορισμένο χρονικό διάστημα και όχι για άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή εμπορικό όφελος, όταν γίνεται από ιδρύματα που είναι ανοιχτά στο κοινό.
2. Για τον δημόσιο δανεισμό οι φορείς της παρ. 1 οφείλουν εύλογη αμοιβή, η οποία καταβάλλεται υποχρεωτικά στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιούχων της παρ. 4. Από την υποχρέωση καταβολής αμοιβής εξαιρείται ο δημόσιος δανεισμός από βιβλιοθήκες δημόσιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (σχολικές βιβλιοθήκες), καθώς και από ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες που είναι μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών.
3. Η υποχρέωση εύλογης αμοιβής που οφείλουν φορείς ανήκοντες, εποπτευόμενοι ή επιχορηγούμενοι από το Κράτος ή Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) ορίζεται συνολικά για όλους τους δικαιούχους στο ποσό των τριακοσίων πενήντα χιλιάδων (350.000,00) ευρώ ετησίως, καταβάλλεται δε κατά εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) από το Υπουργείο Εσωτερικών για τους ΟΤΑ και κατά είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων. Η εύλογη αμοιβή του πρώτου εδαφίου εξαιρείται από τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας και από κάθε άλλη παρακράτηση. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού και

Εσωτερικών, καθορίζονται η διαδικασία που απαιτείται, τα δικαιολογητικά και οι σχετικοί τίτλοι πληρωμής για την είσπραξη της εύλογης αμοιβής. Με όμοια απόφαση, το ύψος της εύλογης αμοιβής αναπροσαρμόζεται κάθε τρία (3) έτη. Με την απόφαση του τετάρτου εδαφίου μπορεί να καθορίζονται ο υπόχρεος καταβολής, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και η διαδικασία πληρωμής, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Κριτήρια για τον καθορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής, καθώς και για την αναπροσαρμογή της είναι οι στόχοι πολιτιστικής προαγωγής, ο κύκλος εργασιών του εκδοτικού τομέα, ο συνολικός αριθμός των βιβλιοθηκών, η ετήσια χρηματοδότησή τους, ο συνολικός αριθμός τόμων που βρίσκονται στις συλλογές τους, ο συνολικός αριθμός των δανεισμών, καθώς και τα διεθνή συναλλακτικά ήθη, προσαρμοσμένα στις συνθήκες της Ελλάδας εν όψει ιδίως του πληθυσμού της και του Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος της.

4. Η αμοιβή για τον δημόσιο δανεισμό έργων λόγου κατανέμεται κατά εβδομήντα τοις εκατό (70%) στους πνευματικούς δημιουργούς και ειδικότερα στους συγγραφείς, μεταφραστές, φωτογράφους και εικονογράφους και κατά τριάντα τοις εκατό (30%) στους εκδότες. Για τον δανεισμό φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, η ως άνω αμοιβή κατανέμεται κατά πενήντα πέντε τοις εκατό (55%) στους πνευματικούς δημιουργούς, κατά τριάντα τοις εκατό (30%) στους ερμηνευτές - εκτελεστές καλλιτέχνες και κατά δεκαπέντε τοις εκατό (15%) στους παραγωγούς φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας. Για τα πρώτα τρία (3) έτη η αμοιβή κατανέμεται μόνο στους δικαιούχους πνευματικούς δημιουργούς και εκδότες εντύπων. Με την απόφαση του τετάρτου εδαφίου της παρ. 3 δύναται να καθορίζονται η καταβολή αμοιβής και το ύψος της για τον δημόσιο δανεισμό υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας.

5. Η αμοιβή καταβάλλεται υποχρεωτικά στους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και η καταβολή της απαλλάσσει από οποιαδήποτε άλλη υποχρέωση σχετικά με τον δημόσιο δανεισμό. Η κατανομή της αμοιβής μεταξύ των οργανισμών των δικαιούχων ορίζεται με συμφωνία μεταξύ τους. Αν δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία έως τις 30 Απριλίου 2023, και, εφεξής, εντός ενενήντα (90) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης του τρίτου εδαφίου της παρ. 3, η απόφαση για την κατανομή λαμβάνεται από τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.). Η απόφαση του Ο.Π.Ι. διαμορφώνεται σύμφωνα με τις απόψεις των ενδιαφερόμενων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, την καλή πίστη, τα συναλλακτικά ήθη και τις ακολουθούμενες πρακτικές σε διεθνές και ενωσιακό επίπεδο. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που δεν συμφωνούν με την απόφαση του Ο.Π.Ι. μπορούν να ζητήσουν από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, να καθορίσει, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, άλλη κατανομή.

6. Αμοιβή οφείλεται και όταν ο δημόσιος δανεισμός πραγματοποιείται από ανοιχτές στο κοινό βιβλιοθήκες κοινωφελών ιδρυμάτων, οργανισμών και μορφωτικών ιδρυμάτων μη επιχορηγούμενων τακτικά από το Κράτος ή ΟΤΑ, το ύψος της οποίας συμφωνείται μεταξύ των ιδρυμάτων και φορέων αυτών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ τους έως τις 30 Απριλίου 2023, οποιοδήποτε από τα μέρη μπορεί να ζητήσει από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, να καθορίσει, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, το ύψος της αμοιβής. Για τα κριτήρια προσδιορισμού της αμοιβής ισχύει η παρ. 3 και για την κατανομή της αμοιβής ισχύουν οι παρ. 4 και 5.»

Άρθρο 35

**Ρυθμίσεις για τη σύμβαση έντυπης έκδοσης και τα δικαιώματα μεταφραστή -
Τροποποίηση παρ. 4 και 5 άρθρου 33 ν. 2121/1993
(άρθρο 1, περ. α) παρ. 1 άρθρου 3 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)**

Στο άρθρο 33 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των ρυθμίσεων για τη σύμβαση έντυπης έκδοσης και τα δικαιώματα μεταφραστή, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 4 οι λέξεις «ή δανεισμού» διαγράφονται και η λέξη «τρίτων» αντικαθίσταται από τη λέξη «τρίτους», β) στην παρ. 5: βα) στο πρώτο εδάφιο προστίθεται το οριστικό άρθρο «η» πριν από τη λέξη «αμοιβή» και ββ) το δεύτερο εδάφιο καταργείται, και το άρθρο 33 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 33

Ρυθμίσεις για τη σύμβαση έντυπης έκδοσης και δικαιώματα μεταφραστή

1. Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλει ο εκδότης έντυπης έκδοσης στο δημιουργό για την αναπαραγωγή και τη διανομή του έργου ή αντιτύπων αυτού, συμφωνείται σε ορισμένο ποσοστό επί της λιανικής τιμής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων. Όταν η σύμβαση έντυπης έκδοσης αφορά λογοτεχνικό έργο όπως διήγημα, νουβέλα, μυθιστόρημα, ποίημα, δοκίμιο, κριτικό δοκίμιο, θεατρικό έργο, ταξιδιωτικό έργο, βιογραφία, που εκδίδεται στην πρωτότυπή του γλώσσα με τη μορφή βιβλίου, εξαιρουμένων των βιβλίων τσέπης, η αμοιβή που οφείλει να καταβάλλει ο εκδότης στο δημιουργό μετά την πώληση των χιλίων (1.000) αντιτύπων δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το 10% επί της τιμής λιανικής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων.
2. Κατ' εξαίρεση της προηγούμενης παραγράφου, η αμοιβή του δημιουργού μπορεί να συμφωνηθεί σε ορισμένο ποσό στις εξής περιπτώσεις: α) συλλογικά έργα, β) εγκυκλοπαίδειες, λεξικά, ανθολογίες έργων τρίτων, γ) σχολικά βιβλία και βοηθήματα, δ) λευκώματα, ημερολόγια, ατζέντες, πρακτικοί οδηγοί, έντυπα παιχνίδια και εκπαιδευτικό υλικό όπως χάρτες, άτλαντες, ε) πρόλογοι, σχολιασμοί, εισαγωγές, παρουσιάσεις, στ) εικονογραφήσεις και φωτογραφικό υλικό έντυπων εκδόσεων, ζ) μη λογοτεχνικά εικονογραφημένα παιδικά βιβλία, η) πολυτελείς εκδόσεις περιορισμένου αριθμού εντύπων, θ) περιοδικά, εφημερίδες.
3. Εάν υπάρχουν περισσότεροι δημιουργοί, και η μεταξύ τους σχέση δεν έχει ρυθμιστεί διαφορετικά, η ποσοστιαία αμοιβή κατανέμεται σε αυτούς ανάλογα με την έκταση της συμβολής του καθενός. Σε περίπτωση που ένας ή περισσότεροι δημιουργοί δεν προστατεύονται κατά τις διατάξεις των νόμων περί πνευματικής ιδιοκτησίας, οι προστατευόμενοι δημιουργοί παίρνουν το ποσοστό αμοιβής που συμφωνήθηκε ή αυτό το οποίο θα έπαιρναν κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου, αν προστατεύονταν όλοι οι δημιουργοί.
4. Σε περίπτωση εκμίσθωσης αντιτύπων από τρίτους, η αμοιβή για την παροχή της αναγκαίας άδειας κατανέμεται σε ίσα μέρη ανάμεσα στο δημιουργό και τον εκδότη.
5. Στις περιπτώσεις που η αμοιβή του δημιουργού καθορίζεται σε ποσοστό επί της λιανικής πώλησης, όλα τα αντίτυπα του έργου πρέπει να φέρουν την υπογραφή του συγγραφέα, εκτός αν συμφωνηθεί άλλος τρόπος ελέγχου.

6. Η αμοιβή που οφείλει να καταβάλλει ο εκδότης έντυπης έκδοσης στο μεταφραστή ενός έργου για τη μετάφραση, την αναπαραγωγή και διανομή του έργου, συμφωνείται σε ορισμένο ποσοστό επί της τιμής λιανικής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων. Οι διατάξεις των παραγράφων 2, 4 και 5 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως.

7. Το όνομα του μεταφραστή αναφέρεται υποχρεωτικά και με εμφανή τρόπο στη σελίδα του κύριου τίτλου του βιβλίου. Μετά από συμφωνία με τον εκδότη, το όνομα του μεταφραστή μπορεί να αναφέρεται και στο εξώφυλλο του βιβλίου.»

Άρθρο 36

Άδεια από ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες για την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης - Τροποποίηση περ. δ) παρ. 2 άρθρου 46

ν. 2121/1993

(άρθρο 1, περ. β) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

Στην περ. δ) της παρ. 2 του άρθρου 46 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της δυνατότητας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση και τον δημόσιο δανεισμό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «και το δημόσιο δανεισμό» διαγράφονται, β) στο δεύτερο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, και η παρ. 2 του άρθρου 46 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν:

- α) την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους σε υλικό φορέα,
- β) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά την εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους,
- γ) τη διανομή στο κοινό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τον υλικό φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του,
- δ) την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων,
- ε) τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, καθώς και την παρουσίαση στο κοινό του υλικού φορέα με την παράνομη εγγραφή της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσης,
- στ) τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, εκτός αν η μετάδοση αυτή αποτελεί αναμετάδοση νόμιμης μετάδοσης,
- ζ) την παρουσίαση στο κοινό της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, που γίνεται με οποιονδήποτε τρόπο, εκτός από ραδιοτηλεοπτική μετάδοση,
- η) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στην εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, όπου και όταν

επιλέγει ο ίδιος. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης. (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29).»

Άρθρο 37

Εκμίσθωση υλικού φορέα από τους παραγωγούς φωνογραφημάτων - Τροποποίηση

περ. γ) παρ. 1 άρθρου 47 ν. 2121/1993

(άρθρο 1, περ. γ) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

Στην περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 47 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της δυνατότητας των παραγωγών φωνογραφημάτων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση ή τον δημόσιο δανεισμό των υλικών φορέων τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «ή το δημόσιο δανεισμό» διαγράφονται, β) στο δεύτερο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, και η παρ. 1 του άρθρου 47 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Οι παραγωγοί φωνογραφημάτων (παραγωγοί υλικών φορέων ήχου) έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν:

α) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά τα φωνογραφήματά τους,

β) τη διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων που έχουν παραγάγει με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά τους ως άνω υλικούς φορείς, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του, γ) την εκμίσθωση των ως άνω υλικών φορέων. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων,

δ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα φωνογραφήματά τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης,

ε) την εισαγωγή των ως άνω υλικών φορέων που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή τους ή, εφόσον πρόκειται για εισαγωγή από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν το δικαίωμα της εισαγωγής τους στην Ελλάδα είχε συμβατικά διατηρηθεί από τον παραγωγό. (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29).»

Άρθρο 38

Εκμίσθωση υλικού φορέα από τους παραγωγούς οπτικοακουστικών έργων -

Τροποποίηση περ. γ) και στ) παρ. 2 άρθρου 47 ν. 2121/1993

(άρθρο 1, περ. δ) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

Στην παρ. 2 του άρθρου 47 του ν. 2121/1993, περί της δυνατότητας των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση ή τον δημόσιο δανεισμό των υλικών φορέων τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην περ. γ): αα) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «ή το δημόσιο δανεισμό» διαγράφονται, αβ) στο δεύτερο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου

εδαφίου, β) στην περ. στ): βα) μετά από τις λέξεις «ραδιοηλεκτρονική μετάδοση» προστίθενται οι λέξεις «ή αναμετάδοση», ββ) μετά από τη λέξη «αναμετάδοσης» προστίθενται οι λέξεις «σύμφωνα με τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 35», βγ) διαγράφεται η αναφορά σε άρθρα της Οδηγίας 2001/29, και η παρ. 2 του άρθρου 47 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Οι παραγωγοί οπτικοακουστικών έργων (παραγωγοί υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν:

- α) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίτυπα (αντίγραφα) των ταινιών τους,
- β) τη διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων που έχουν παραγάγει με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά τους ως άνω υλικούς φορείς, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του,
- γ) την εκμίσθωση των ως άνω υλικών φορέων. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων,
- δ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει, όσον αφορά στο πρωτότυπο και τα αντίγραφα των ταινιών τους. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης,
- ε) την εισαγωγή των ως άνω υλικών φορέων που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή τους ή, εφόσον πρόκειται για εισαγωγή από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν το δικαίωμα της εισαγωγής τους στην Ελλάδα είχε συμβατικά διατηρηθεί από τον παραγωγό,
- στ) τη ραδιοηλεκτρονική μετάδοση ή αναμετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής μετάδοσης ή καλωδιακής αναμετάδοσης σύμφωνα με τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 35 των ως άνω υλικών φορέων, καθώς και την παρουσίαση αυτών στο κοινό.»

Άρθρο 39

Άδεια και εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους από τους ραδιοηλεκτρονικούς οργανισμούς - Τροποποίηση περ. στ) παρ. 1 άρθρου 48 ν. 2121/1993 (άρθρο 1, άρθρο 6, παρ. 2 και 3 άρθρου 7 και περ. δ) παρ. 1 άρθρου 9 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

Στην περ. στ) της παρ. 1 του άρθρου 48 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της δυνατότητας των ραδιοηλεκτρονικών οργανισμών να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση ή τον δημόσιο δανεισμό του υλικού φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «και το δημόσιο δανεισμό» διαγράφονται, β) στο δεύτερο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, και η παρ. 1 του άρθρου 48 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Οι ραδιοηλεκτρονικοί οργανισμοί έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν:

- α) την αναμετάδοση των εκπομπών τους με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια,

- β) την παρουσίαση στο κοινό των εκπομπών τους σε χώρους όπου η είσοδος επιτρέπεται με εισιτήριο,
- γ) την εγγραφή των εκπομπών τους σε υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, είτε οι εκπομπές αυτές μεταδίδονται ενσυρμάτως είτε ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης,
- δ) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά την υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους που μεταδίδονται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης,
- ε) τη διανομή στο κοινό των υλικών φορέων με την εγγραφή των εκπομπών τους, μέσω πώλησης ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά τους υλικούς φορείς με την εγγραφή των εκπομπών, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του,
- στ) την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής του ως άνω υλικού φορέα,
- ζ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στην υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης. (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29).»

Άρθρο 40

Αναλογική εφαρμογή των ρυθμίσεων περί δημόσιου δανεισμού στα συγγενικά δικαιώματα - Προσθήκη περ. ι) στο άρθρο 52 του ν. 2121/1993 (άρθρο 1, εδάφιο δεύτερο παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

Μετά από την περ. ι) του άρθρου 52 του ν. 2121/1993 (Α' 25), προστίθεται περ. ια) ως εξής:
«ια) Το άρθρο 5Α ισχύει αναλόγως και για τα συγγενικά δικαιώματα του παρόντος.»

ΜΕΡΟΣ Δ΄

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΡΟΣΘΕΤΟΥ ΑΝΤΙΤΥΠΟΥ ΑΠΟ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ Η΄ ΑΡΧΕΙΑ - ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 ΚΑΙ 2006/115/ΕΚ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΘΡΩΝ 22 ΚΑΙ 71 Ν. 2121/1993 - ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 41

Σκοπός

Σκοπός του Μέρους Δ΄ είναι η θέσπιση ρυθμίσεων για την αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή και η εφαρμογή των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2006/115/ΕΚ.

Άρθρο 42 **Αντικείμενο**

Αντικείμενο του Μέρους Δ' είναι:

- α) Η πρόβλεψη για αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή.
- β) Η κατάργηση της νομοθετικής εξουσιοδότησης της περ. β) της παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 2121/1993 (Α' 25) για την έκδοση προεδρικού διατάγματος περί καθορισμού της αμοιβής που λαμβάνουν οι δικαιούχοι για τον δημόσιο δανεισμό, του τρόπου και του συστήματος είσπραξης και διανομής της, του συνόλου των βιβλιοθηκών και φορέων, που εμπίπτουν στη ρύθμιση, καθώς και της πρόβλεψης σύμφωνα με την οποία, μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος, οι δημόσιες βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες που ανήκουν σε Ν.Π.Δ.Δ. και σε Ν.Π.Ι.Δ., που εποπτεύονται από το Κράτος, οι δημοτικές βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες κοινωφελών ιδρυμάτων και οργανισμών, μορφωτικών ιδρυμάτων και αποστολών στην Ελλάδα, καθώς και οι βιβλιοθήκες ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων δεν καταβάλλουν αμοιβή για τον δημόσιο δανεισμό.
- γ) Η εναρμόνιση των άρθρων 22 και 71 του ν. 2121/1993 με ρυθμίσεις που εισάγονται με τον παρόντα νόμο, προς τον σκοπό ενσωμάτωσης των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2006/115/ΕΚ.
- δ) Η ενοποίηση του ρυθμιστικού πεδίου που αφορά τις προσβολές των δικαιωμάτων νομίμων δικαιούχων στον τομέα της τρισδιάστατης εκτύπωσης (3D printing), οι οποίες λαμβάνουν χώρα μέσω των παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών, μέσω των οποίων χρησιμοποιούνται, διαμοιράζονται ή φιλοξενούνται ψηφιακά μοντέλα ή ψηφιακά αρχεία χωρίς πηγαίο κώδικα που σχετίζονται με τη διαδικασία της τρισδιάστατης εκτύπωσης.

Άρθρο 43

Αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία - Τροποποίηση άρθρου 22 ν. 2121/1993

Στο άρθρο 22 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των βιβλιοθηκών και αρχείων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) ο τίτλος του άρθρου αντικαθίσταται, β) τίθεται ο αριθμός «1.» στην πρώτη παράγραφο, γ) η παρ. 2 καταργείται, και το άρθρο 22 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 22

Αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία

1. Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή ενός πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία, που έχουν αντίτυπο του έργου στη μόνιμη συλλογή τους, προκειμένου να διατηρήσουν το αντίτυπο αυτό ή να το μεταβιβάσουν σε άλλη, μη κερδοσκοπική, βιβλιοθήκη ή αρχείο. Η αναπαραγωγή επιτρέπεται μόνο αν είναι αδύνατη η προμήθεια ενός τέτοιου αντιτύπου από την αγορά σε σύντομο χρόνο και με εύλογους όρους.
2. Καταργείται.»

Άρθρο 44**Εφαρμογή της Οδηγίας 2006/115/ΕΚ - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 71 ν. 2121/1993**

Η παρ. 2 του άρθρου 71 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της εφαρμογής της Οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 1992, τροποποιείται ώστε να αναφέρεται η Οδηγία 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 και να επικαιροποιηθούν τα παραπεμπόμενα άρθρα, και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Τα άρθρα 3 παρ. 1, περ. ε', 5Α, 9, 34, 46, 47, 48, 49, 52 και 53 αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας.»

Άρθρο 45**Εφαρμογή των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019 και (ΕΕ) 790/2019 - Προσθήκη παρ. 12 και 13 στο άρθρο 71 του ν. 2121/1993**

Στο άρθρο 71 του ν. 2121/1993, περί της εφαρμογής των ενωσιακών οδηγιών, προστίθενται παρ. 12 και 13 ως εξής:

«12. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 και οι παρ. 5 έως 9 του άρθρου 35, καθώς και τα άρθρα 3Α, 3Β και η παρ. 4 του άρθρου 68Α αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Απριλίου 2019 για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου (L 130).

13. Η παρ. 5 του άρθρου 3, τα άρθρα 15Α, 15Β, 21, 21Α, 21Β, 22Α, 27Β, 31Α, οι παρ. 1, 3 και 4 του άρθρου 32, τα άρθρα 32Α, 34Α, 39Α, οι παρ. 7, 8 και 9 του άρθρου 42, η παρ. 3 του άρθρου 45, το τελευταίο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 45Α, το τελευταίο εδάφιο της παρ. 5 και η παρ. 6 του άρθρου 46, το άρθρο 51Β, η περ. ι' του άρθρου 52, η παρ. 5 του άρθρου 66Α και το άρθρο 66ΣΤ αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ.»

Άρθρο 46**Υποχρεώσεις παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών - Αντικατάσταση άρθρου 55 στον ν. 4961/2022**

Το άρθρο 55 του ν. 4961/2022 (Α' 146), περί των υποχρεώσεων των παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών μέσω των οποίων χρησιμοποιούνται, διαμοιράζονται ή φιλοξενούνται ψηφιακά μοντέλα ή ψηφιακά αρχεία χωρίς πηγαίο κώδικα που σχετίζονται με τη διαδικασία της τρισδιάστατης εκτύπωσης, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 55

Υποχρεώσεις παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών

Σε περίπτωση προσβολής δικαιώματος του νόμιμου δικαιούχου που λαμβάνει χώρα μέσω των παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών, μέσω των οποίων χρησιμοποιούνται, διαμοιράζονται ή φιλοξενούνται ψηφιακά μοντέλα ή ψηφιακά αρχεία χωρίς πηγαίο κώδικα που σχετίζονται με τη διαδικασία της τρισδιάστατης εκτύπωσης εφαρμόζεται το άρθρο 66ΣΤ του ν. 2121/1993 (Α' 25).»

Άρθρο 47

Καταργούμενες διατάξεις

1. Η παρ. 5 του άρθρου 15 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της υποχρέωσης του προς ον η μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή του φορέα αποκλειστικής άδειας εκμετάλλευσης να καταστήσει το έργο προσιτό στο κοινό σε εύλογο χρόνο και με τον κατάλληλο τρόπο εκμετάλλευσης, καταργείται.
2. Η παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 2121/1993, περί του δημόσιου δανεισμού, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, έργων από τις βιβλιοθήκες των δημοσίων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (σχολικές βιβλιοθήκες), καθώς και από τις ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες που είναι μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών, καθώς και περί της πρόβλεψης του καθορισμού της αμοιβής που λαμβάνουν οι δικαιούχοι για τον δημόσιο δανεισμό, του τρόπου και του συστήματος είσπραξης και διανομής της με έκδοση σχετικού προεδρικού διατάγματος, καταργείται.

ΜΕΡΟΣ Ε'

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 68Α Ν. 2121/1993 -
ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 48

Διαχρονικό δίκαιο - Προσθήκη παρ. 4 έως 7 στο άρθρο 68Α του ν. 2121/1993
(άρθρο 11 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789, άρθρα 26 και 27 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 68Α του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί του διαχρονικού δικαίου, προστίθενται παρ. 4, 5, 6 και 7 ως εξής:

«4. Συμφωνίες σχετικά με την άσκηση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, οι οποίες αφορούν: α) στις πράξεις παρουσίασης στο κοινό έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, καθώς και της διάθεσης στο κοινό έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, με τρόπο ώστε το κοινό να έχει πρόσβαση σε αυτά σε τόπο και χρόνο που ο καθένας επιλέγει ατομικά, οι οποίες πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της παροχής μιας επιγραμμικής υπηρεσίας και β) στις πράξεις αναπαραγωγής που είναι αναγκαίες για την παροχή, την πρόσβαση σε ή τη χρήση μιας τέτοιας επιγραμμικής υπηρεσίας και είναι σε ισχύ την 7η Ιουνίου 2021 υπόκεινται στο άρθρο 3Β από την 7η Ιουνίου 2023, εφόσον λήγουν μετά από την ημερομηνία αυτή. Άδειες, οι οποίες χορηγήθηκαν για πράξεις παρουσίασης στο κοινό που εμπίπτουν στο άρθρο

3Α και είναι σε ισχύ την 7η Ιουνίου 2021, υπόκεινται στο άρθρο 3Α από την 7η Ιουνίου 2025, εφόσον λήγουν μετά από την ημερομηνία αυτή.

5. Η παρ. 5 του άρθρου 3, τα άρθρα 15Α, 15Β, 21, 21Α, 21Β, 22Α, 27Β, 31Α, οι παρ. 1, 3 και 4 του άρθρου 32, τα άρθρα 32Α, 34Α, 39Α, οι παρ. 7, 8 και 9 του άρθρου 42, η παρ. 3 του άρθρου 45, το τελευταίο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 45Α, το τελευταίο εδάφιο της παρ. 5 και η παρ. 6 του άρθρου 46, το άρθρο 51Β, η περ. ι' του άρθρου 52, η παρ. 6 του άρθρου 66Α και το άρθρο 66ΣΤ, που αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ, ισχύουν από την 7η Ιουνίου 2021. Ειδικώς η ισχύς της παρ. 6 του άρθρου 51Β, περί της πρόβλεψης διαδικασίας για τον καθορισμό της αμοιβής των εκδοτών από τους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, αρχίζει την 1η Φεβρουαρίου 2023, εφαρμοζομένης μέχρι την ημερομηνία αυτή απευθείας της παρ. 7 του ιδίου άρθρου.

6. Η παρ. 2 του άρθρου 51Β δεν εφαρμόζεται στις εκδόσεις τύπου που δημοσιεύθηκαν για πρώτη φορά πριν από την 6η Ιουνίου 2019.

7. Συμβάσεις χορήγησης αδειών ή μεταβίβασης δικαιωμάτων των δημιουργών και των ερμηνευτών υπόκεινται στην υποχρέωση διαφάνειας που ορίζεται στο άρθρο 15Α από την 7η Ιουνίου 2022.»

Άρθρο 49 **Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά σε επιμέρους διατάξεις του παρόντος.

Αθήνα, 14 Νοεμβρίου 2022

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Χρ. Σταϊκούρας

Σπ. - Άδ. Γεωργιάδης

Ν. Κεραμέως

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Κων. Χατζηδάκης

Στ. Μενδώνη

Κων. Τσιάρας

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Μ. Βορίδης

Κ. Πιερρακάκης

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Θ. Σκυλακάκης

Στ. Πέτσας

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΤΟΝ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Ι. Οικονόμου

Ελ. Αυγενάκης

ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΗΣ**ΤΙΤΛΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ**

**Σχέδιο Νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού
με τίτλο: «Καθορισμός κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων
πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για
ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και
αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, με τη διατήρηση
υψηλού επιπέδου προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των
συγγενικών δικαιωμάτων στην ψηφιακή ενιαία αγορά και με το δικαίωμα του
δημοσίου δανεισμού και την αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη
κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία- Τροποποίηση ν. 2121/1993 και ν.
4481/2017 - Ενσωμάτωση των Οδηγιών (ΕΕ) 2019/789, (ΕΕ) 2019/790 και
2006/115/ΕΚ»**

Ανάλυση Συνεπειών Ρύθμισης Μέρους Α΄
Άρθρα 1-5

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΙΣΧΥΟΥΝ ΓΙΑ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΕΠΙΓΡΑΜΜΙΚΕΣ ΜΕΤΑΔΟΣΕΙΣ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΠΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΣΕΙΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 35 ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΑΡΘΡΩΝ 48Α ΚΑΙ 48Β ΣΤΟΝ Ν. 2121/1993 - ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2019/789

Επισπεύδον Υπουργείο
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

Στοιχεία επικοινωνίας:

1. Κωνσταντίνος Πλατίτσας, Νομικός Σύμβουλος της Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, τηλ.: 6976623163, 6973403527, e-mail: constantin.platitsas@gmail.com
2. Παναγιώτης Χίνης, Διευθυντής του Ιδιαίτερου Γραφείου της Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, τηλ.: 2131322710, 6932521336, e-mail : pchinis@culture.gr
3. Χαρίτων Φ. Σταυρόπουλος, Δικηγόρος, τηλ.: 2106109420, e-mail: info@lawstav.gr
4. Βασιλική Ν. Οικονομοπούλου, Δικηγόρος, τηλ.: 2106109420, e-mail: vasikon1@hotmail.com

Επιλέξατε από τον παρακάτω κατάλογο τον τομέα ή τους τομείς νομοθέτησης στους οποίους αφορούν οι βασικές διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης:

ΤΟΜΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ

	(X)
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ¹	X
ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ – ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ²	
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ / ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ / ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ³	
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ⁴	
ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ – ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ – ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ⁵	
ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ⁶	

¹ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Παιδείας & Θρησκευμάτων και Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού.

² Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και Υπουργείου Εξωτερικών.

³ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Οικονομικών.

⁴ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και Υπουργείου Υγείας.

⁵ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εσωτερικών, Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και Υπουργείου Δικαιοσύνης.

⁶ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Ανάπτυξης & Επενδύσεων, Υπουργείου Περιβάλλοντος & Ενέργειας, Υπουργείου Υποδομών & Μεταφορών, Υπουργείου Ναυτιλίας & Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων και Υπουργείου Τουρισμού.

A. Αιτιολογική έκθεση

Η «ταυτότητα» της αξιολογούμενης ρύθμισης	
1.	Ποιο ζήτημα αντιμετωπίζει η αξιολογούμενη ρύθμιση; Με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις του Μέρους Α' ενσωματώνεται η Οδηγία (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα, που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση στον ν. 2121/1993 (L 130). Το Μέρος Α' του εν λόγω σχεδίου νόμου αντιμετωπίζει το ζήτημα της διευκόλυνσης της αδειοδότησης των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων επί έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, που περιέχονται σε μεταδόσεις ορισμένων ειδών τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων με σκοπό την ευρύτερη διάδοση στα κράτη μέλη των ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων, τα οποία προέρχονται από άλλα κράτη μέλη προς όφελος των χρηστών σε ολόκληρη την Ένωση.
2.	Γιατί αποτελεί πρόβλημα; Οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί μεταδίδουν καθημερινά πολλές ώρες τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων. Τα προγράμματα αυτά ενσωματώνουν ποικίλο περιεχόμενο, προστατευόμενο από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και από συγγενικά δικαιώματα. Αυτό οδηγεί σε μία πολύπλοκη διαδικασία εκκαθάρισης δικαιωμάτων από πλήθος δικαιούχων και για διάφορες κατηγορίες έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας. Για να είναι σε θέση οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί να καθιστούν διαθέσιμες τις επιγραμμικές υπηρεσίες τους σε διασυνοριακό επίπεδο, χρειάζεται να διαθέτουν τα απαιτούμενα δικαιώματα επί έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας για όλες τις σχετικές επικράτειες, γεγονός που αυξάνει την πολυπλοκότητα της εκκαθάρισης των δικαιωμάτων.

	Επίσης, οι φορείς εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης προσφέρουν κατά κανόνα πολλαπλά προγράμματα, τα οποία περιλαμβάνουν πλήθος έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, ενώ πρέπει να εξασφαλίσουν τις απαιτούμενες άδειες σε εξαιρετικά σύντομο χρονικό διάστημα, επωμιζόμενοι, έτσι, ένα σημαντικό βάρος σε σχέση με την εκκαθάριση δικαιωμάτων. Οι συγγραφείς, οι παραγωγοί και άλλοι δικαιούχοι διατρέχουν, επιπλέον, τον κίνδυνο της χρήσης των έργων τους και άλλων αντικειμένων προστασίας χωρίς άδεια ή καταβολή κατάλληλης αμοιβής. Αυτή η αμοιβή για την αναμετάδοση των έργων τους και άλλων αντικειμένων προστασίας είναι σημαντική, προκειμένου να διασφαλιστεί η προσφορά ποικίλου περιεχομένου, η οποία είναι και προς το συμφέρον των καταναλωτών. Το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο με το οποίο είχε ενσωματωθεί η Οδηγία 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1993, περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση, όπως τροποποιήθηκε από την Οδηγία (ΕΕ) 2019/789 για την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (L 248) διευκολύνει τις διασυνοριακές δορυφορικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων από άλλα κράτη μέλη. Ωστόσο, το νομικό πλαίσιο περί μεταδόσεων από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς περιορίζεται στις δορυφορικές μεταδόσεις, και ως εκ τούτου δεν εφαρμόζεται στις επιγραμμικές υπηρεσίες, που είναι παρεπόμενες των εκπομπών. Συνεπώς, η διασυνοριακή παροχή επιγραμμικών υπηρεσιών που είναι παρεπόμενες των εκπομπών, και των αναμεταδόσεων ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη, θα πρέπει να διευκολυνθεί μέσω της προσαρμογής του νομοθετικού πλαισίου, το οποίο διέπει την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, που αφορούν στις εν λόγω δραστηριότητες.
3.	Ποιους φορείς ή πληθυσμιακές ομάδες αφορά; Η αξιολογούμενη ρύθμιση αφορά άμεσα στους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, τους φορείς εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης, τους φορείς εκμετάλλευσης που διανέμουν τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά προγράμματα και έμμεσα στους χρήστες επιγραμμικών υπηρεσιών, που είναι παρεπόμενες των εκπομπών και των αναμεταδόσεων ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων.
Η αναγκαιότητα της αξιολογούμενης ρύθμισης	

4.	Το εν λόγω ζήτημα έχει αντιμετωπιστεί με νομοθετική ρύθμιση στο παρελθόν; ΝΑΙ ☒ ΟΧΙ ☐ Εάν ΝΑΙ, ποιο είναι το ισχύον νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει το ζήτημα;	
	Άρθρο 35 ν. 2121/1993 (Α' 25)	
5.	Γιατί δεν είναι δυνατό να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της υφιστάμενης νομοθεσίας	
	i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	Πρόκειται για ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου (L 130). Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση κανονιστικής ρύθμισης.
	ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	Οι σκοποί και οι στόχοι που επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με αλλαγή διοικητικής πρακτικής ή νέα ερμηνευτική προσέγγιση της υφιστάμενης νομοθεσίας.
	iii) με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων;	Η σκοπιμότητα των διατάξεων του Α' Μέρους του σχεδίου νόμου δεν επιτυγχάνεται μέσω της διάθεσης περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων, διότι το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο περί μεταδόσεων από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς περιορίζεται στις δορυφορικές μεταδόσεις, και ως εκ τούτου δεν

	εφαρμόζεται στις επιγραμμικές υπηρεσίες, που είναι παρεπόμενες των εκπομπών. Ως εκ τούτου η διασυνοριακή παροχή επιγραμμικών υπηρεσιών που είναι παρεπόμενες των εκπομπών, και των αναμεταδόσεων ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη, θα πρέπει να διευκολυνθεί μέσω της προσαρμογής του νομοθετικού πλαισίου, το οποίο διέπει την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, που αφορούν στις εν λόγω δραστηριότητες.
--	--

Συναφείς πρακτικές		
6.	Έχετε λάβει υπόψη συναφείς πρακτικές;	ΝΑΙ ☒ ΟΧΙ ☐
	Εάν ΝΑΙ, αναφέρατε συγκεκριμένα:	
	i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:	Γερμανία (Gesetz zur Anpassung des Urheberrechts an die Erfordernisse des digitalen Binnenmarktes vom 31.5.2021)
	ii) σε όργανα της Ε.Ε.:	
	iii) σε διεθνείς οργανισμούς:	

Στόχοι αξιολογούμενης ρύθμισης	
7.	Σημειώστε ποιοι από τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση
	☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☒ ☐

	☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐
8.	Ποιοι είναι οι στόχοι της αξιολογούμενης ρύθμισης;
i) βραχυπρόθεσμοι:	Η ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα, που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση.
ii) μακροπρόθεσμοι:	Η εξασφάλιση ευρύτερης διάδοσης στα κράτη μέλη των ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων, τα οποία προέρχονται από άλλα κράτη μέλη προς όφελος των χρηστών, μέσω της διευκόλυνσης της αδειοδότησης των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων επί έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, που περιέχονται σε μεταδόσεις ορισμένων ειδών τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων.
Ψηφιακή διακυβέρνηση	

10.	Δεν βρίσκει εφαρμογή	
	i) Εάν είναι άμεση, εξηγήστε:	
	ii) Εάν είναι έμμεση, εξηγήστε:	
11.	Το προβλεπόμενο πληροφοριακό σύστημα είναι συμβατό με την εκάστοτε ψηφιακή στρατηγική της χώρας (Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού); ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐	
	Εξηγήστε:	
12.	Διασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα του εν λόγω πληροφοριακού συστήματος με άλλα υφιστάμενα συστήματα; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐	
	Αναφέρατε ποια είναι αυτά τα συστήματα:	
13.	Έχει προηγηθεί μελέτη βιωσιμότητας του προβλεπόμενου πληροφοριακού συστήματος; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐	
	Εξηγήστε:	

Κατ' άρθρο ανάλυση αξιολογούμενης ρύθμισης		
14.	Σύνοψη στόχων κάθε άρθρου	
	Άρθρο	Στόχος
	1	Ορίζεται ο σκοπός του Μέρους Α' του σχεδίου νόμου.
	2	Ορίζεται το αντικείμενο του Μέρους Α' του σχεδίου νόμου.
	3	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 35 του ν. 2121/1993 (Α' 25) στο οποίο ρυθμίζονται, μεταξύ άλλων, τα ζητήματα της καλωδιακής αναμετάδοσης. Δίνονται οι ορισμοί της «αναμετάδοσης» και του «ελεγχόμενου περιβάλλοντος», ενώ τροποποιείται και ο ορισμός της «καλωδιακής αναμετάδοσης» σύμφωνα με την Οδηγία (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης

	Απριλίου 2019 για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου (L 130). Επίσης, ρυθμίζεται η άσκηση των δικαιωμάτων αναμετάδοσης τόσο από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς όσο και από άλλους δικαιούχους. Επεκτείνεται η έννοια της υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης που θεσπίστηκε για την καλωδιακή αναμετάδοση με την Οδηγία 93/83/ΕΟΚ και στην αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων για τους δικαιούχους πλην των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών. Στόχος είναι η επίτευξη ασφάλειας δικαίου στους φορείς εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης. Η άσκηση του δικαιώματος παροχής άδειας ή άρνησης της παροχής άδειας σε φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσίας αναμετάδοσης ασκείται υποχρεωτικά μέσω οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Οι δικαιούχοι πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για την αναμετάδοση των έργων τους και άλλων αντικειμένων προστασίας και θα πρέπει να λαμβάνεται, μεταξύ άλλων, υπόψη η οικονομική αξία της χρήσης των δικαιωμάτων στο εμπόριο, συμπεριλαμβανομένης της αξίας που αποδίδεται στα μέσα αναμετάδοσης. Τα δικαιώματα που κατέχουν οι ίδιοι οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί σε σχέση με τις εκπομπές τους, δεν υπόκεινται στην υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, καθώς οι φορείς εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης και οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί διατηρούν γενικά σταθερές εμπορικές σχέσεις και, επομένως, η ταυτότητα των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών είναι γνωστή. Κατά συνέπεια, η εκκαθάριση δικαιωμάτων με τους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς είναι συγκριτικά απλή γι' αυτούς τους φορείς εκμετάλλευσης. Προβλέπεται, επίσης, η δυνατότητα διαμεσολάβησης από έναν ή περισσότερους μεσολαβητές που επιλέγονται από πίνακα ανεξάρτητων και αμερόληπτων μεσολαβητών τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) κάθε δύο χρόνια με τους ίδιους όρους στις περιπτώσεις μη ύπαρξης συμφωνίας σχετικά με την παροχή άδειας τόσο για
--	--

	αναμετάδοση όσο και για καλωδιακή αναμετάδοση ραδιοηλεκτρονικών εκπομπών.
4	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση δίνεται ο ορισμός της «απευθείας διαβίβασης» με την εισαγωγή νέου άρθρου 3Α στον ν. 2121/1993. Για την ασφάλεια δικαίου και για να διατηρηθεί το υψηλό επίπεδο προστασίας των δικαιούχων, προβλέπεται ότι όταν ραδιοηλεκτρονικοί οργανισμοί μεταδίδουν τα σήματα που περιέχουν προγράμματα μέσω απευθείας διαβίβασης σε διανομείς σημάτων, χωρίς να μεταδίδουν απευθείας τα προγράμματά τους στο κοινό, και οι διανομείς σήματος αποστέλλουν αυτά τα σήματα στους χρήστες τους ώστε να τους επιτρέπουν να παρακολουθούν ή να ακούν τα προγράμματα, θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα μόνο μία ενιαία πράξη παρουσίας στο κοινό, στην οποία τόσο οι ραδιοηλεκτρονικοί οργανισμοί όσο και οι διανομείς σήματος συμμετέχουν με τις αντίστοιχες συνεισφορές τους.
5	Στόχος της προτεινόμενης ρύθμισης είναι, με την εισαγωγή νέου άρθρου 3Β στον ν. 2121/1993, να θεσπίσει τον ορισμό της «παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας», καθώς και την αρχή της χώρας προέλευσης για την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, προκειμένου να διευκολυνθεί η εκκαθάριση δικαιωμάτων για την παροχή επιγραμμικών υπηρεσιών σε διασυνοριακό επίπεδο.

Δ. Έκθεση γενικών συνεπειών

18.	Οφέλη αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	-------------------------------

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΟΦΕΛΗ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΑΜΕΣΑ	Αύξηση εσόδων		X	X		
		Μείωση δαπανών		X			

		Εξοικονόμηση χρόνου		X	X		
		Μεγαλύτερη αποδοτικότητα / αποτελεσματικότητα		X			
		Άλλο					
	ΕΜΜΕΣΑ	Βελτίωση παρεχόμενων υπηρεσιών		X			
		Δίκαιη μεταχείριση πολιτών					
		Αυξημένη αξιοπιστία / διαφάνεια θεσμών					
		Βελτιωμένη διαχείριση κινδύνων			X		
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Το Μέρος Α' του σχεδίου νόμου θα μειώσει το κόστος συναλλαγής που επωμίζονται οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί αλλά και οι πάροχοι υπηρεσιών αναμετάδοσης και, ως εκ τούτου, θα έχει θετικά αποτελέσματα για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) που δραστηριοποιούνται στον τομέα αυτό. Αναμένεται επίσης να είναι επωφελές και για τους δικαιούχους, και ιδιαίτερα για τους ιδιώτες δικαιούχους, τις πολύ μικρές επιχειρήσεις και τις ΜΜΕ που δεν έχουν τη δυνατότητα να διαχειρίζονται επιμέρους συμφωνίες αδειοδοτήσεων με μεγάλο αριθμό παρόχων υπηρεσιών σε διαφορετικές επικράτειες. Στο πλαίσιο του εν λόγω σχεδίου νόμου, που επικεντρώνεται στις επιγραμμικές μεταδόσεις και τις ψηφιακές αναμεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων συνεκτιμήθηκαν οι νέες τεχνολογικές εξελίξεις. Ορισμένες μορφές επιγραμμικών μεταδόσεων και ψηφιακών αναμεταδόσεων εξαιρέθηκαν από το πεδίο εφαρμογής της πρότασης αυτής, κυρίως λόγω της αβεβαιότητας που προκαλούν οι συνεχείς εξελίξεις στην αγορά και του εμβρυακού σταδίου στο οποίο βρίσκονται ορισμένες από τις υπηρεσίες.

19.

Κόστος αξιολογούμενης ρύθμισης

ΘΕΣΜΟΙ,
ΔΗΜΟΣΙΑ
ΔΙΟΙΚΗΣΗ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

ΑΓΟΡΑ,
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ,
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΑ &
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ
ΟΜΑΔΕΣ

ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ
ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΚΟΣΤΟΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Σχεδιασμός / προετοιμασία					
		Υποδομή / εξοπλισμός					
		Προσλήψεις / κινητικότητα					
		Ενημέρωση εκπαίδευση εμπλεκόμενων					
		Άλλο					
	ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ & ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Στήριξη και λειτουργία διαχείρισης					
		Διαχείριση αλλαγών κατά την εκτέλεση					
		Κόστος συμμετοχής στη νέα ρύθμιση					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του Μέρους Α' του σχεδίου νόμου ενσωματώνεται η Οδηγία (ΕΕ) 789/2019 και αντιμετωπίζεται το ζήτημα της διευκόλυνσης της αδειοδότησης των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων επί έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, που περιέχονται σε μεταδόσεις ορισμένων ειδών τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων με σκοπό την ευρύτερη διάδοση στα κράτη μέλη των ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων, τα οποία προέρχονται από άλλα κράτη μέλη προς όφελος των χρηστών σε ολόκληρη την Ένωση.

20.	Κίνδυνοι αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	----------------------------------

ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
--	--------------------------------------	------------------------------------	---	---------------

ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Αναγνώριση / εντοπισμός κινδύνου					
		Διαπίστωση συνεπειών κινδύνων στους στόχους					
		Σχεδιασμός αποτροπής / αντιστάθμισης κινδύνων					
		Άλλο					
	ΜΕΙΩΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Πιλοτική εφαρμογή					
		Ανάδειξη καλών πρακτικών κατά την υλοποίηση της ρύθμισης					
		Συνεχής αξιολόγηση διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Δεν υφίστανται κίνδυνοι κατά την εφαρμογή της αξιολογούμενης ρύθμισης του Μέρους Α'.	
21.	Γνώμες ή πορίσματα αρμόδιων υπηρεσιών και ανεξάρτητων αρχών (ηλεκτρονική επισύναψη). Ειδική αιτιολογία σε περίπτωση σημαντικής απόκλισης μεταξύ της γνωμοδότησης και της αξιολογούμενης ρύθμισης.

Ε. Έκθεση διαβούλευσης

22.	Διαβούλευση κατά τη διάρκεια της νομοπαρασκευαστικής διαδικασίας από την έναρξη κατάρτισης της αξιολογούμενης ρύθμισης μέχρι την υπογραφή από τους συναρμόδιους Υπουργούς	
☐	Συνεργασία με άλλα υπουργεία / υπηρεσίες	Το παρόν σχέδιο νόμου στηρίχθηκε στα προσχέδια νόμου του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας καθώς και της Ομάδας Εργασίας η οποία συγκροτήθηκε με την υπό στοιχεία ΥΠΠΟΑ/19862/05/05/2021 υπουργική απόφαση.
☐	Συνεργασία με κοινωνικούς φορείς / Ανεξάρτητες Αρχές	
☐	Διεθνής διαβούλευση	

23.	Σχόλια στο πλαίσιο της διαβούλευσης μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας www.opengov.gr (ηλεκτρονική επισύναψη της έκθεσης)	
Επί των γενικών αρχών («επί της αρχής») της αξιολογούμενης ρύθμισης	Αριθμός συμμετασχόντων	Τέσσερις (4)
	Σχόλια που υιοθετήθηκαν	3
	Σχόλια που δεν υιοθετήθηκαν (συμπεριλαμβανομένης επαρκούς αιτιολόγησης)	Υπεβλήθη ένα σχόλιο που ανέφερε ότι η νομοθετική παρέμβαση του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού σχετικά με την ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο των οδηγιών 2019/789/ΕΕ,

		2019/790/ΕΕ και 2006/115/ΕΚ αποτελεί αναμφισβήτητα ένα σημαντικό βήμα εκσυγχρονισμού του νομοθετικού πλαισίου που διέπει την πνευματική ιδιοκτησία προκειμένου να ευθυγραμμιστεί με τις τεχνολογικές εξελίξεις αλλά και τα νέα επιχειρηματικά μοντέλα που τείνουν να επικρατήσουν στην αγορά των οπτικοακουστικών μέσων, τονίζοντας ότι σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα και με όσα προβλέπονται στις οδηγίες, πρέπει να εξασφαλίζεται η δίκαιη ισορροπία μεταξύ δικαιωμάτων και συμφερόντων όλων των φορέων που συμμετέχουν στην αλυσίδα εκμετάλλευσης των έργων πνευματικής ιδιοκτησίας, πάντοτε στο πλαίσιο της αρχής της συμβατικής ελευθερίας. Η ανωτέρω επισήμανση από τον συμμετέχοντα είχε ήδη ληφθεί υπόψη κατά τη διάρκεια επεξεργασίας του σχεδίου νόμου. Διατυπώθηκαν γενικά σχόλια για τη θετική κατεύθυνση στην οποία κινείται το σχέδιο νόμου.
Επί των άρθρων της αξιολογούμενης ρύθμισης	Αριθμός συμμετασχόντων	Τέσσερις (4)
	Σχόλια που υιοθετήθηκαν	-Διατυπώθηκαν 13 σχόλια νομοτεχνικών βελτιώσεων τα οποία έγιναν αποδεκτά άρθρα 3, 4 και 5

	Σχόλια που δεν υιοθετήθηκαν (συμπεριλαμβανομένης επαρκούς αιτιολόγησης)	1. Υπεβλήθη ένα σχόλιο που αφορά σε αίτημα σύστασης ενός Ενιαίου Φορέα Διαπραγμάτευσης των δικαιωμάτων χρήσης όλων των κατηγοριών δημιουργών με τα ΜΜΕ ή και με τις λοιπές κατηγορίες χρηστών και ακολούθως η διανομή των χρημάτων στους επιμέρους δημιουργούς με κριτήρια που θα συμφωνηθούν μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και των Οργανισμών. Το εν λόγω αίτημα δεν υιοθετείται αφενός διότι: α) δεν αποτελεί αντικείμενο ενσωμάτωσης στο ελληνικό δίκαιο των Οδηγιών 2019/789/ΕΕ, 2019/790/ΕΕ και 2006/115/ΕΚ και αφετέρου β) διότι η επεξεργασία νομοθετικής ρύθμισης σύστασης ενός τέτοιου φορέα χρήζει διαβούλευσης με όλους τους ενδιαφερόμενους καθώς και με τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας, προκειμένου να μην είναι ατελής. 2. Υπεβλήθησαν (.....) σχόλια-τοποθέτηση που θέτουν διάφορα ερωτήματα από τη συνθετότητα της ψηφιακής εποχής μέχρι και τα κρυπτονομίσματα και με το οποίο διατυπώνονται αξιολογικές κρίσεις. 3. Διατυπώθηκε ένα (1) σχόλιο σχετικά με τη δυνατότητα του οποιουδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη να ζητεί τη συνδρομή ενός ή περισσότερων διαμεσολαβητών που θα επιλέξουν από κοινού τα μέρη είτε κατά τα προβλεπόμενα στον ν. 4640/2019
--	--	--

		είτε από πίνακα ανεξάρτητων και αμερόληπτων μεσολαβητών, τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) κάθε δύο χρόνια, όταν δεν έχει συναφθεί καμία συμφωνία μεταξύ του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και του φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης ή μεταξύ του φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης και του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, σχετικά με την παροχή άδειας για την αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής. Το σχόλιο κατά το σκέλος εφαρμογής της διαμεσολάβησης του ν. 4640/2019 (Α' 190) δεν έγινε δεκτό: α) διότι περιγράφεται επαρκέστατα η διαδικασία μεσολάβησης μέσω του αρμόδιου Οργανισμού του Ο.Π.Ι. και β) διότι απόπειρα εφαρμογής του ν. 4640/2019 που αφορά στη διαμεσολάβηση αστικών και εμπορικών υποθέσεων σε συγκεκριμένες δικονομικές διαδικασίες έπρεπε να τύχει ενδελεχούς ρυθμιστικής προσαρμογής με τη σύμφωνη γνώμη και του Υπουργείου Δικαιοσύνης. 4. Διατυπώθηκε ένα (1) σχόλιο για ενοποίηση των προστιθέμενων παρ. 4 και 5 στο άρθρο 35 του ν. 2121/1993 (Α' 25) το οποίο δεν γίνεται δεκτό καθώς ο ενωσιακός νομοθέτης ρητώς διακρίνει την
--	--	--

		καλωδιακή αναμετάδοση από τις άλλες μορφές αναμετάδοσης. 5. Διατυπώθηκε ένα (1) σχόλιο για σαφέστερο ορισμό της έννοιας του φορέα αναμετάδοσης το οποίο δεν γίνεται δεκτό, καθώς η έννοια του προκύπτει σαφώς από την υφιστάμενη διάταξη. 6. Διατυπώθηκε ένα (1) σχόλιο για επιλογή από τον χρήστη του αρμόδιου Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης (ΟΣΔ) το οποίο δεν γίνεται δεκτό, καθώς η συλλογική διαχείριση αποτελεί θεσμό προβλεπόμενο προς το συμφέρον του δικαιούχου, ο οποίος προστατεύεται αποτελεσματικότερα με την υπάρχουσα ρύθμιση. 7. Διατυπώθηκε ένα (1) σχόλιο - πρόταση για ενσωμάτωση του άρθρου 7 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789, η οποία είναι δυνητική, το οποίο δεν γίνεται δεκτό γιατί δεν εξηγείται ποια θα είναι η βελτιωτική επίδραση της εν λόγω ενσωμάτωσης στην ελληνική αγορά.
--	--	--

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ Α' ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΤΗΘΕΝΤΟΣ ΣΤΗ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

Προτείνουμε όπως το τελευταίο εδάφιο της 2ης παραγράφου του άρθρου 34 του ν. 2121/1993 τροποποιηθεί και αναδιατυπωθεί ως εξής «...Ως δημιουργοί των επί μέρους συμβολών θεωρούνται ιδίως ο σεναριογράφος, ο συγγραφέας διαλόγων, ο επιμελητής μεταγλώττισης, ο συνθέτης μουσικής, ο διευθυντής φωτογραφίας, ο σκηνογράφος, ο ενδυματολόγος, ο ηχολήπτης, ο επεξεργαστής τελικής σύνθεσης (Μοντέρ)...». Η προτεινόμενη αναδιατύπωση αιτιολογείται ως κάτωθι: Μεταγλώττιση ονομάζεται η διαδικασία κατά την οποία οι διάλογοι μιας ταινίας ή τηλεοπτικής σειράς (στην οποία, είτε συμμετέχουν φυσικά πρόσωπα – ηθοποιοί, είτε κινούμενα σχέδια) αντικαθίστανται και μεταφέρονται σε άλλη γλώσσα, ενώ το οπτικό υλικό, η μουσική και τα ηχητικά εφέ, παραμένουν ως έχουν στο πρωτότυπο. Επειδή η μεταγλώττιση έχει ως στόχο, όχι απλώς να καταστήσει κατανοητό το νόημα του ξενόγλωσσου έργου, αλλά να παράξει ένα εφάμιλλο αισθητικό και καλλιτεχνικό αποτέλεσμα, στη διαδικασία αυτή η μετάφραση δεν αρκεί και αποτελεί απλώς το πρώτο στάδιο της διαδικασίας. Ο επιμελητής μεταγλώττισης δυνάμει των εξειδικευμένων γνώσεων και της εμπειρίας που διαθέτει καθοδηγεί (διδάσκει) και συντονίζει τους ηθοποιούς-φωνής (voice actors) προκειμένου να δημιουργηθεί ένα άρτιο καλλιτεχνικά αποτέλεσμα σε ευθυγράμμιση με το πρωτότυπο ξενόγλωσσο έργο. Σε διαφορετική περίπτωση τίθεται σε κίνδυνο η καλλιτεχνική αξία και η ταυτότητα του ίδιου του μεταγλωττισμένου ξενόγλωσσου έργου ως προϊόντος λόγου και τέχνης. Η ως άνω διαδικασία φέρει αδιαμφισβήτητη την προσωπική σφραγίδα του επιμελητή μεταγλώττισης και οδηγεί στην εξαγωγή ενός σύνθετου αποτελέσματος με έντονο δημιουργικό ύψος. Ειδικότερα, δημιουργείται υπό την επιμέλεια του εν λόγω δημιουργικού συντελεστή μια εγγραφή ήχου η οποία αποτυπώνει το προϊόν της μεταγλώττισης και γεννά μία επιμέρους συμβολή στο μεταγλωττισμένο οπτικοακουστικό έργο. Η

έλλειψη ρητής νομοθετικής ρύθμισης αναφορικά με τον επιμελητή μεταγλώττισης καθιστά ευάλωτη την εν λόγω κατηγορία δικαιούχων πνευματικής ιδιοκτησίας και επιδεινώνει την θέση τους στο πεδίο των ατομικών και συλλογικών διαπραγματεύσεων με αντικείμενο την εμπέδωση οικονομικών όρων που θα πρέπει να είναι κατάλληλοι και αναλογικοί, κατ' απαίτηση πλέον και του ενωσιακού κεκτημένου. Η άρση, έστω και μερική, της εγγενούς διαπραγματευτικής ανισότητας μπορεί να επιτευχθεί το πρώτον με την αναγνώριση του νομικού καθεστώτος για την εν προκειμένω κατηγορία δημιουργών, προκειμένου να μην εναπόκειται στην διακριτική ευχέρεια των αντισυμβαλλομένων τους η πλήρης ικανοποίηση των δικαιωμάτων της πνευματικής τους ιδιοκτησίας.

Η νομοθετική παρέμβαση του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού σχετικά με την ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο των οδηγιών 2019/789/ΕΕ, 2019/790/ΕΕ και 2006/115/ΕΚ αποτελεί αναμφισβήτητο ένα σημαντικό βήμα εκσυγχρονισμού του νομοθετικού πλαισίου που διέπει την πνευματική ιδιοκτησία προκειμένου να ευθυγραμμιστεί με τις τεχνολογικές εξελίξεις αλλά και τα νέα επιχειρηματικά μοντέλα που τείνουν να επικρατήσουν στην αγορά των οπτικοακουστικών μέσων. Σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα και με όσα προβλέπονται στις οδηγίες, πρέπει να εξασφαλίζεται η δίκαιη ισορροπία μεταξύ δικαιωμάτων και συμφερόντων όλων των φορέων που συμμετέχουν στην αλυσίδα εκμετάλλευσης των έργων πνευματικής ιδιοκτησίας, πάντοτε στο πλαίσιο της αρχής της συμβατικής ελευθερίας.

Το παρόν Νομοσχέδιο παρέχει μια μοναδική ευκαιρία προκειμένου να διορθωθεί από την Πολιτεία ένας προφανής ανορθολογισμός που επικρατεί εδώ και χρόνια στο χώρο της συλλογικής διαχείρισης των Πνευματικών Δικαιωμάτων από τους πολλούς και διάφορους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης (κάποιοι εκ των οποίων εκπροσωπούν την ίδια κατηγορία δημιουργών), οι οποίοι εμφανίζουν διάφορα αμοιβολόγια που μόνοι τους χωρίς καμιά διαβούλευση με τους χρήστες έχουν καταρτίσει και να ζητάνε ποσοστά επί του ήδη αναμικτού τζίρου των επιχειρήσεων! Ο καθένας καταλαβαίνει ότι αν όλα αυτά τα αμοιβολόγια αθροιστούν τότε οι περιφερειακοί τηλεοπτικοί σταθμοί (αλλά και οι λοιπές κατηγορίες χρηστών) θα πρέπει να δουλεύουν μόνο για να πληρώνουν αυτές τις υποχρεώσεις!

Η λύση στο πρόβλημα αυτό υπάρχει και έχει προταθεί από πολλούς φορείς της αγοράς (επιμελητήρια κλπ) μεταξύ των οποίων και η ΕΕΤΕΠ. Και δεν είναι άλλη από τη δημιουργία με πρωτοβουλία του ΥΠΠΟ ενός Ενιαίου Φορέα Διαπραγμάτευσης των δικαιωμάτων χρήσης όλων των κατηγοριών δημιουργών με τα ΜΜΕ ή και με τις λοιπές κατηγορίες χρηστών και ακολούθως η διανομή των χρημάτων στους επιμέρους δημιουργούς με κριτήρια που θα συμφωνηθούν μεταξύ του Υπουργείου και των Οργανισμών. Όμως ακόμη κι αν δεν επιλεγεί η λύση του Ενιαίου Φορέα, θα μπορούσε να αξιοποιηθεί με ανάλογη εφαρμογή η διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 18 παρ.9 του Ν2121/93 για τη διανομή της εύλογης αμοιβής (του ιδίου άρθρου) που προβλέπει πως όταν υπάρχουν περισσότεροι ΟΣΔ για την ίδια κατηγορία δημιουργών και δεν συμφωνούν μεταξύ τους για την κατανομή του ποσοστού, αυτή γίνεται με παρέμβαση και απόφαση του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας –ΟΠΙ.

Εφόσον δημιουργηθεί αυτός ο Ενιαίος Φορέας ή θεσμοθετηθεί η ρυθμιστική παρέμβαση του ΟΠΙ, η ΕΕΤΕΠ έχει δεσμευτεί να καταβάλλει το ποσοστό που προβλέπουν σήμερα τα αμοιβολόγια των ΟΣΔ, δηλαδή 2,2% επί των εσόδων που προέρχονται αμιγώς από την τηλεοπτική προβολή των περιφερειακών τηλεοπτικών σταθμών, ή το ποσοστό που θα καθορίσει η απόφαση του ΟΠΙ, φυσικά άπαξ και ενιαία!

Για τους λόγους αυτούς θεωρούμε αναγκαία την συμπερίληψη στις τροποποιούμενες διατάξεις του Ν2121/93 και της προτεινόμενης, προκειμένου να λυθεί με τον ενδεδειγμένο τρόπο ένα μεγάλο πρόβλημα που ταλαιπωρεί σήμερα όχι μόνο τα ΜΜΕ αλλά και ολόκληρη την αγορά!

ΕΞΟΡΥΣΣΩ ΨΗΦΙΑΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΣΕ ΤΙ ΔΙΑΦΕΡΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΠΛΟ ΑΠΟΘΗΚΕΥΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΡΑΦΩ ??...ένα πολύ ενδιαφέρον για την ψηφιακή εποχή μας νομοσχέδιο που δυστυχώς δεν έχει <> καθώς εδώ στην βάση εμάστε εντελώς ασχέτοι με τις διεργασίες διαχείρισης ψηφιακών δεδομένων παρα το γεγονός ότι εκατομμύρια χρήστες του διαδικτύου εμάστε παραγωγοί ψηφιακού πρωτοτυπου υλικού τεραστίου όγκου BYTES από τις αναρτήσεις τα σχόλια, τις γνώμες, τις φωτο τα βίντεο μας άρθρα μας, την αλληλογραφία μας κτλαγνώστοι όροι όπως <> παραπεμπουν σε τρυπανία διατήρησης, σε εξάντληση πορων , σε αποβλήτα εξορυξης σε οικοδιαταραξη και αποτυπωμα διαταρακτικό κτλ κτλοχι?? ??...?κανουμε λαθος???? καμμία σχέση δεν έχει με αυτά η εξορυξηψηφιακών δεδομένων??...ως παντελώς ανιδοει με αυτά τα θεματα αναρωτιωμαστε γιατί η διαδικασία ονομαζεται <> κι οχι απλα καταχωρηση,καταγραφή LOAD UP κτλ τι είναι εκείνο που κάνει τη διεργασία αυτή τη ψηφιακή να ομοιάζει με τις εξορυξεις τις γνωστες όπου πρέπει κανεις να τρυπησει κατι <>μεσα στη γη για να τραβήξει τον πορο που τον ενδιαφέρει ..χμμμ...

... σε ψηφια κο επιτεδο τι ειδους <> γίνεται??και με ποιο τροπο .. υπάρχουν ψηφιακα προγραμματα <> που χρησιμοποιουν τα ερευνητικα ιδρύματα εξορυκτες ??χμμμ...και για να γινουμε πιο συγκεκριμενοι το τρυπημα είναι χακαρισμα η κατι πιο ηπιο απο αποψη διεισδυσης σε δεδομενα ...χμμμμμμμμμ...δηλαδη ενα ερευνητικος οργανισμος θα μπορεί να <> τους λογαριασμους μας στο φεις στο τουιτερ και να μαζευει στατιστικα δεδομενα μας τις θεσεις μας τις γνώμες επι ζητηματων, τα κειμα ηλεκτρονικων βιβλιων κτλ .. η καμμία σχέση δεν έχει αυτο ??κι αν μπορεί τελικα τι θα γίνεται ???θα μπορεί να επεξεργαζεται τα δεδομενα μεταμορφωνοντας τα σε κατι άλλο όπως το αρχικο εξορυχθεν μεταλλευμα απο πετρωμα μετατρεπεται σε καθαρο μεταλλο η γίνεται σιδεροβερνες, σωλήνες κι ελασματα ..χμμμ...η φαντασία του ανιδου εδώ μπορεί να οργιαζειο ορος χρησιμοποιειται και στα κρυπτονομισματα ...τι σχέση έχει με την εξορυξη κρυπτονομισματων ??φευ !!!διαβουλευτρια σε μια αδειανη βουλη !!!!ακουω μονο τον αντλαλο μου !!!

ΑΡΘΡΟ 3

Με το άρθρο αυτό, μεταφέρονται στην εθνική έννομη τάξη οι διατάξεις της οδηγίας 2019/789 για την μέσω διαδικτύου ταυτόχρονη, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές αναμετάδοση. Η ενσωμάτωση γίνεται με τροποποίηση του άρθρ. 35 ν. 2121/1993.–Η πρώτη παρατήρηση είναι ότι πρέπει να τροποποιηθεί και ο τίτλος του άρ-θρου ως εξής: «Ρυθμίσεις για τη ραδιοφωνική και τηλεοπτική μετάδοση και αναμετάδοση».–Η δεύτερη παρατήρηση έχει ως εξής: Με την Οδηγία 2019/789, η ταυτόχρονη, άνευ περικοπών και αλλοιώσεων αναμετάδοση, διατυπώνεται με «τεχνολογικά ουδέτερο τρόπο». Εξ αυτού του λόγου, η αφίερση στο άρθρ. 35 ν. 2121/1993 δύο παραγράφων, των υπ' αριθμ. 4 και 5, είναι μάλλον περιττή. Διότι, ακριβώς, δεν αναδεικνύεται η «τεχνολογική ουδετερότητα της αναμετάδοσης». Έτσι, η πρότασή μας είναι η εξής:–Να διατηρηθεί μόνον το πρώτο εδάφιο της παρ. 4, να διαγραφεί η λέξη «καλωδιακή» από αυτό και εν συνεχεία να προστεθεί ως εδάφιο β' η παρ. 5 του άρθρ. 35.

Ήτοι: «4. Η αναμετάδοση εκπομπών από άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ελλάδα γίνεται όσον αφορά την πνευματική ιδιοκτησία, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον νόμο αυτόν και βάσει ατομικών ή συλλογικών συμβάσεων μεταξύ των δημιουργών και των επιχειρήσεων που προβαίνουν στην αναμετάδοση. Ως «αναμετάδοση νοείται κάθε ταυτόχρονη, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές αναμετάδοση, που προορίζεται για τη λήψη από το κοινό της αρχικής μετάδοσης από άλλο κράτος μέλος τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών προγραμμάτων τα οποία προορίζονται για λήψη από το κοινό, όπου μία τέτοιου είδους αρχική μετάδοση πραγματοποιείται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής μετάδοσης, αλλά όχι της επιγραμμικής (on line) μετάδοσης, υπό τις προϋποθέσεις ότι...».

Κατ' αυτόν τον τρόπο, απλοποιείται το κείμενο της διάταξης.—Η παρ. 6, η οποία, αν γίνει δεκτή η προτεινόμενη ενοποίηση των παρ. 4 και 5, θα λάβει τον αριθμό 5, φρόνιμο θα ήταν να αναδιατυπωθεί ως εξής: «5. Οι κατά την παρ. 4 πράξεις ταυτόχρονης, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές αναμετάδοσης τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων υπόκεινται σε άδεια από τους δικαιούχους μπορεί να ασκείται μόνο μέσω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης».

Ενσωμάτωση Άρθρου 7 της Οδηγίας 2019/789 στην ελληνική έννομη τάξη:

Συνιστάται η ενσωμάτωση του Άρθρου 7 της Οδηγίας 2019/789 με τίτλο «Αναμετάδοση αρχικής μετάδοσης προερχόμενης από το ίδιο κράτος μέλος» στο επίμαχο σχέδιο νόμου. Συγκεκριμένα, προτείνεται η προσθήκη παρ. 10 στο άρθρο 35 ν.2121/1993 η οποία θα έχει ως εξής: «10. Οι παρ. 4, 5, 6, 7, 8 και 9 του παρόντος εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τόσο η αρχική μετάδοση όσο και η αναμετάδοση, συμπεριλαμβανομένης και της καλωδιακής αναμετάδοσης, λαμβάνουν χώρα εντός της ελληνικής επικρατείας.»

ζΆρθρο 3 σχεδίου νόμου (παρ. 2 και 3 άρθρου 2 και άρθρα 4, 5, 6 και 9 της Οδηγίας ΕΕ 2019/789) – Τροποποίηση άρθρου 35 ν.2121/1993:

(α) Προτείνουμε να τροποποιηθεί το εδ. γ' της παρ. 7 του άρθρου 35 ν.2121/1993 το οποίο ορίζει ότι σε περίπτωση που περισσότεροι από ένας οργανισμοί συλλογικοί διαχείρισης διαχειρίζονται δικαιώματα της ίδιας κατηγορίας και ένας δικαιούχος δεν επιλέξει έναν οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να εξουσιοδοτήσει τη διαχείριση του δικαιώματος αναμετάδοσης, αυτοί οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης θεωρείται ότι έχουν από κοινού το δικαίωμα να παρέχουν ή να αρνούνται την παροχή άδειας για αναμετάδοση. Προτείνουμε την εξής διατύπωση: «.....Εάν δεν το πράξει, από τους περισσότερους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που διαχειρίζονται δικαιώματα της ίδιας κατηγορίας και από τους οποίους ο χρήστης αιτείται την άδεια αναμετάδοσης, θεωρείται ότι έχει το δικαίωμα να παρέχει ή να αρνείται την παροχή άδειας για αναμετάδοση ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που επιλέγει ο χρήστης. Στην περίπτωση αυτή, η καταβολή, εκ μέρους του χρήστη, της οφειλόμενης, σύμφωνα με το οικείο αμοιολόγιο, αμοιβής για τη συγκεκριμένη άδεια, συνεπάγεται την εξόφληση και ελευθέρωσή του».

Η συγκεκριμένη προσέγγιση θα προάγει την ταχεία εκκαθάριση των σχετικών δικαιωμάτων, την άμβλυνση του φαινομένου των ανεισπρακτων δικαιωμάτων και, κατ' επέκταση, την ασφάλεια των συναλλαγών στην αγορά εκμετάλλευσης ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων σε συνάρτηση με την αδειοδότηση των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων.(β) Δεδομένου ότι το άρθρο 6 της Οδηγίας 2019/789 (το οποίο μεταφέρεται δια του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου στην ελληνική έννομη τάξη) προβλέπει την δυνατότητα προσφυγής στη διαμεσολάβηση χωρίς να προσδιορίζει ειδικότερα τον φορέα της διαμεσολάβησης, θεωρούμε ότι πρέπει να δίνεται η δυνατότητα στα μέρη, για τη διευκόλυνση της διαδικασίας, να επιλέγουν ελεuthέρως οποιονδήποτε διαμεσολαβητή επιθυμούν είτε από τον πίνακα του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) είτε οποιονδήποτε τρίτο κατά τη διαδικασία της εκούσιας διαμεσολάβησης (Ν.4640/2019).

Συνεπώς, προτείνουμε να τροποποιηθεί η παρ9 του άρθρου 35 ν. 2121/1993, η οποία θα έχει την εξής διατύπωση: «Όταν δεν έχει συναφθεί καμία συμφωνία μεταξύ του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και του φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης ή μεταξύ του φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης και του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, σχετικά με την παροχή άδειας για την αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής κατά τις παρ. 4 και 5, οποιοδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη έχει τη δυνατότητα να ζητεί τη συνδρομή ενός ή περισσότερων διαμεσολαβητών που θα επιλέξουν από κοινού τα μέρη είτε κατά τα προβλεπόμενα στον Ν 4640/2019 είτε από πίνακα ανεξάρτητων και αμερόληπτων μεσολαβητών, τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) κάθε δύο χρόνια. Ο ΟΠΙ μπορεί να ζητά την γνώμη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης καλωδιακών δικτύων για την κατάρτιση του ως άνω πίνακα. Οι μεσολαβητές βοηθούν τις διαπραγματεύσεις και δύνανται να υποβάλλουν προτάσεις προς τα μέρη. Θεωρείται ότι τα μέρη αποδέχονται την πρόταση του προηγούμενου εδαφίου εάν κανένα από αυτά δεν προβάλλει αντιρρήσεις μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την κοινοποίηση της πρότασης».

ΣΧΟΛΙΑ στην ΠΑΡ. 5 του ΑΡΘΡΟΥ 35 Ν.2121/1993 ΟΠΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙΤΑΙ- Προτείνεται να υπάρχει σαφής ορισμός της έννοιας του «φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης».

Στο αρθρο 1 πολύ σωστα καθορίζεται ότι η αμοιβή για την πρώτη επανάληψη είναι 50% και κάθε επομένη 20%.Με δεδομένη την ισχυροτατή διαπραγματευτική θέση τόσο των δικτύων μετάδοσης όσο και των παραγωγών απεναντι στους δικαιούχους των δικαιωμάτων, για να έχει νοήμα αυτό το αρθρο και να μην μπορεί να καταστρατηγηθεί πανευκόλα με μια προσέγγιση τυπου «take it or leave it», θα πρέπει να διασφαλιστεί ότι τα ποσοστά 50% και 20% είναι τα ελαχίστα αποδεκτα, πχ...1. Εφόσον δεν υπάρχει ΚΑΛΥΤΕΡΗ αντίθετη συμφωνία ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥ, σε περίπτωση επανάληψης της μετάδοσης ενός έργου από το ραδιόφωνο ή την τηλεόραση δεν χρειάζεται άλλη συναίνεση του δημιουργού πέρα από την αρχική ΚΑΙ ο ραδιοτηλεοπτικός όμως οργανισμός υποχρεούται να καταβάλει ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΧΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ πρόσθετη αμοιβή στο δημιουργό που ορίζεται για την πρώτη επανάληψη σε ποσοστό τουλάχιστον 50% του ποσού που αρχικά συμφωνήθηκε και για κάθε επόμενη σε 20%.

ΑΡΘΡΟ 4

Με το άρθρο αυτό μεταφέρεται στην εθνική έννομη τάξη η πρόβλεψη της Οδηγίας 2019/789 για την «απευθείας διαβίβαση».Οι παρατηρήσεις μας είναι οι παρακάτω:—Πρώτον, η νομοθετική επιλογή είναι να ενσωματωθεί η διάταξη της Οδηγίας ως άρθρ. 48Α στον ν. 2121/1993. Τούτο δεν είναι, κατά τη γνώμη μας, νομοτεχνικά ορθό. Διότι εντάσσεται η ρυθμιστέα ύλη στο κεφάλαιο περί συγγενικών δικαιωμάτων του ν. 2121/1993. Η διάταξη δεν ρυθμίζει ή εισάγει κάποιο συγγενικό δικαίωμα, πολλώ δε μάλλον των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, αλλά μόνον το ποιος ευθύνεται για την πράξη παρουσίασης στο κοινό όταν ακολουθείται η τεχνική μέθοδος της «απευθείας

διαβίβασης». Άρα, η διάταξη αυτή πρέπει να μεταφερθεί στο περί εξουσιών κεφάλαιο του ν. 2121/1993, ως νέο άρθρ. 3α ν. 2121/1993.– Με την παρ. 3 της διάταξης, επιχειρείται να ρυθμισθεί η περίπτωση που ο διανομέας του σήματος παρέχει απλώς τα τεχνικά μέσα για την εξασφάλιση ή τη βελτίωση της λήψης της ραδιοηλεκτρικής εκπομπής, οπότε ο διανομέας σήματος δεν προβαίνει σε πράξη παρουσίασης στο κοινό (Αιτσκ. 20 Οδηγίας 2019/789). Η διατύπωση που υιοθετείται είναι η εξής: «3. Αν οι διανομείς σήματος παρέχουν στους ραδιοηλεκτρικούς οργανισμούς μόνο τεχνικά μέσα, για να εξασφαλίσουν ή να βελτιώσουν τη λήψη της ραδιοηλεκτρικής εκπομπής, δεν θεωρείται ότι συμμετέχουν στην κατά την παρ. 2 ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό». Οι παρατηρήσεις μας είναι οι ακόλουθες:–Ενώ η παρ. 2 χρησιμοποιεί ενικό αριθμό, η παρ. 3 χρησιμοποιεί τον πληθυντικό. Έτσι, μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι όταν οι διανομείς σήματος παρέχουν απλώς τα τεχνικά μέσα κ.λπ. σε περισσότερους ραδιοηλεκτρικούς σταθμούς και ενδεχομένως, ενοποιούν τα προγράμματα δεν προβαίνουν σε πράξη παρουσίασης στο κοινό.–Με τη χρήση της φράσης «...δεν θεωρείται ότι συμμετέχουν στην κατά την παρ. 2 ενιαία πράξης παρουσίασης στο κοινό.», δεν είναι σαφές ποιο είναι το υποκείμενο του ρήματος «συμμετέχουν». Είναι οι διανομείς σήματος; οι ραδιοηλεκτρικοί οργανισμοί; ή αμφότεροι; Ορθό είναι ότι, στην περίπτωση αυτή, σε πράξη παρουσίασης προβαίνει μόνον ο ραδιοηλεκτρικός οργανισμός. Έτσι, όπως είναι διατυπωμένη η διάταξη δημιουργείται, άνευ λόγου, σύγχυση, που οδηγεί σε ανασφάλεια δικαίου.–Περαιτέρω, στην παρ. 2 περιέχεται η φράση «...θεωρείται ότι συμμετέχουν σε μία ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό για την οποία λαμβάνουν άδεια από τους δικαιούχους». Από την Οδηγία σαφώς προκύπτει ότι απαιτούνται δύο άδειες, μία για κάθε εμπλεκόμενο στην απευθείας διαβίβαση μέρος (ραδιοηλεκτρικό οργανισμό και διανομέα σήματος). Τούτο δεν προκύπτει σαφώς από το κείμενο του άρθρου. Κατόπιν αυτών, και προς άρση της ανασφάλειας δικαίου, προτείνουμε οι διατάξεις των παρ. 2 και 3 να ενοποιηθούν σε μία διάταξη, ως οποία να έχει ως εξής: «2. Υπό την επιφύλαξη ότι ο διανομέας σήματος δεν παρέχει μόνον τα τεχνικά μέσα για την εξασφάλιση ή τη βελτίωση της λήψης, όταν ένας ραδιοηλεκτρικός σταθμός μεταδίδει μέσω απευθείας διαβίβασης τα σήματα που περιέχουν προγράμμάτα του σε διανομέα σήματος, χωρίς ο ραδιοηλεκτρικός οργανισμός να μεταδίδει ο ίδιος ταυτόχρονα αυτά τα σήματα απευθείας στο κοινό και ο διανομέας σήματος μεταδίδει τα εν λόγω σήματα στο κοινό, ο ραδιοηλεκτρικός οργανισμός και ο διανομέας σήματος θεωρείται ότι συμμετέχουν σε μία ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό, για την οποία έκαστος λαμβάνει άδεια από τους δικαιούχους».

ΣΧΟΛΙΑ στην ΠΑΡ. 4 του ΝΕΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 48Α Ν.2121/1993- Προτείνεται να προστεθεί πρόβλεψη σύμφωνα με την οποία αν οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων, ως προς την ευθύνη κάθε φορέα, δεν καταλήξουν σε συμφωνία, τότε τα μέρη θα έχουν τη δυνατότητα να προσφύγουν στη διαμεσολάβηση που προβλέπεται στη νέα παράγραφο 9 του άρθρου 35 Ν.2121/1993.1 Νοεμβρίου 2022, 15:01 |

ΣΧΟΛΙΑ στην ΠΑΡ. 2 του ΝΕΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 48Α Ν.2121/1993- Προτείνεται να υπάρχει σαφής ορισμός της έννοιας του «διανομέα σήματος» και να εξειδικεύονται ποια είναι τα «τεχνικά μέσα» που βοηθούν στην λήψη της ραδιοηλεκτρικής εκπομπής σύμφωνα και με τη νομολογία του ΔΕΕ.

ΑΡΘΡΟ 5

Με το άρθρο αυτό μεταφέρεται στην εθνική έννομη τάξη η πρόβλεψη της Οδηγίας 2019/789 για τις «παρεπόμενες επιγραμμικές υπηρεσίες». Οι παρατηρήσεις μας είναι οι παρακάτω:–Πρώτον, η νομοθετική επιλογή είναι να ενσωματωθεί η διάταξη της Οδηγίας ως άρθρ. 48Β στον ν. 2121/1993. Τούτο δεν είναι, κατά τη γνώμη μας, νομοτεχνικά ορθό. Διότι εντάσσεται η ρυθμιστέα ύλη στο κεφάλαιο περί συγγενικών δικαιωμάτων του ν. 2121/1993. Η διάταξη δεν ρυθμίζει ή εισάγει κάποιο συγγενικό δικαίωμα, πολλών δε μάλλον των ραδιοηλεκτρικών οργανισμών, αλλά μόνον ορίζει την έννοια της «παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας» και που λαμβάνει χώρα η πράξη παρουσίασης στο κοινό. Άρα, η διάταξη αυτή πρέπει να μεταφερθεί στο περί εξουσιών κεφάλαιο του ν. 2121/1993, ως νέο άρθρ. 3β ν. 2121/1993.–Δεύτερον, οι εξουσίες που αφορούν στις παρεπόμενες υπηρεσίες είναι η αναπαραγωγή, η παρουσίαση στο κοινό και η κατ' αίτηση διάθεση. Εκ του άρθρ. 1 της Οδηγίας 2019/789 συνάγεται ότι σκοπός της είναι η ενίσχυση της διασυννοριακής πρόσβασης, μέσω της διευκόλυνσης της εκκαθάρισης των δικαιωμάτων για την παροχή επιγραμμικών υπηρεσιών. Συνεπώς, η Οδηγία επεμβαίνει στο στάδιο αυτό και μόνον. Δεν ρυθμίζει προγενέστερα στάδια, στα οποία λαμβάνει χώρα άσκηση εξουσιών (εκμετάλλευση) των έργων/προστατευόμενων αντικειμένων. Τούτο σημαίνει ότι τα προ-γράμματα που αναφέρονται στο άρθρ. 48Β παρ. 1 του Σχεδίου Νόμου, πρέπει να έχουν δημιουργηθεί και να μεταδίδονται ραδιοηλεκτρικώς νομίμως, λ.χ. νόμιμη ενσωμάτωση (συγχρονισμός) του ήχου στην εικόνα, ραδιοηλεκτρική μετάδοση κατόπιν αδείας εκ μέρους των δημιουργών. Εντεύθεν, αν δεν συντρέχει η άνω προϋπόθεση, δεν εφαρμόζεται η αρχή της χώρας προέλευσης. Συνεπώς, πρέπει, να προστεθεί στην παρ. 2 του άρθρ. 48β ν. 2121/1993 και πριν από το στοιχείο (α), η εξής φράση: «..... Να έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης σε αυτά σε τόπο και χρόνο που επιλέγει ο καθένας ατομικά, οι οποίες πραγματοποιούνται όταν παρέχονται στο κοινό νόμιμα κατά τον παρόντα νόμο (α) ραδιοφωνικά προγράμματα και β) τηλεοπτικά προγράμματα, τα οποία είναι.....».– Τρίτον, στην παρ. 1 του άρθρ. 48β ν. 2121/1993, γίνεται λόγος «για ένα καθορισμένο χρονικό διάστημα μετά τη μετάδοσή τους από τον ραδιοηλεκτρικό οργανισμό». Το διάστημα αυτό πρέπει να καθορισθεί. Είμαστε της γνώμης ότι το διάστημα αυτό δεν δύναται να υπερβαίνει τις δέκα πέντε ημέρες από την ραδιοηλεκτρική μετάδοση του έργου/προστατευόμενου αντικειμένου. Συνεπώς, η διάταξη της παρ. 1 πρέπει να προβλέπει: «..... που συνιστάται στην παροχή στο κοινό, από ραδιοηλεκτρικό οργανισμό ή υπό τον έλεγχο και την ευθύνη αυτού, ραδιοηλεκτρικών προγραμμάτων ταυτόχρονα με ή για ένα χρονικό διάστημα δεκαπέντε (15) ημερών μετά τη μετάδοσή τους από τον ραδιοηλεκτρικό οργανισμό, καθώς και κάθε υλικού το οποίο είναι παρεπόμενο της εν λόγω μετάδοσης». Σημειώνουμε ότι την αυτή επιλογή έκανε και ο Κύπριος νομοθέτης, κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας. Συγκεκριμένα, στο άρθρο 10Δ(2) του Ν. 59/76, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα με τον Ν. 155(Ι)/2022 (Ε.Ε., Παρ. Ι(Ι), Αρ. 4912, 7/10/2022), προβλέπονται επί λέξει τα εξής: «(2) Η προβλεπόμενη στο εδάφιο (1) παροχή στο κοινό ραδιοηλεκτρικών προγραμμάτων από ραδιοηλεκτρικό οργανισμό ή υπό τον έλεγχο και την ευθύνη αυτού πραγματοποιείται ταυτόχρονα με ή εντός χρονικού διαστήματος δεκαπέντε (15) ημερών από την ημερομηνία μετάδοσής τους από τον ραδιοηλεκτρικό οργανισμό».

Άρθρο 5 σχεδίου νόμου (παρ. 1 άρθρου 2 και παρ. 1, 2 και 3 άρθρου 3 της Οδηγίας ΕΕ 2019/789) – Προσθήκη άρθρου 48Β στον ν.2121/1993:

Θεωρούμε ότι απαιτείται μεγαλύτερη εξειδίκευση του όρου «πλήρως χρηματοδοτούμενες από ίδιους πόρους παραγωγές του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού», οι οποίες καλύπτονται από την αρχή της χώρας προέλευσης ως προς τις παρεπόμενες επιγραμματικές υπηρεσίες προκειμένου να μην δημιουργηθεί συναλλακτική ανασφάλεια. Συγκεκριμένα, προτείνουμε την ακόλουθη προσθήκη στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 48B: «Στις πλήρως χρηματοδοτούμενες από ίδιους πόρους παραγωγές του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού συμπεριλαμβάνονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες τα κονδύλια για τη χρηματοδότηση που χρησιμοποιούνται από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό για τις παραγωγές του προέρχονται από δημόσιους πόρους, εξαιρουμένων των παραγωγών των οποίων η παραγωγή ανατίθεται από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό σε παραγωγούς που είναι ανεξάρτητοι από τον ως άνω οργανισμό και των συμπαραγωγών. Στις κατ' ανάθεση παραγωγές σε ανεξάρτητους παραγωγούς δεν συμπεριλαμβάνονται οι παραγωγές που ανατίθενται σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, κατά την έννοια της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας, καθώς και η ανάθεση από τον παραγωγό ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό της εκτέλεσης παραγωγής σε τρίτους ως προς τις οποίες ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός είναι παραγωγός και τεκμαίρεται ως δικαιούχος της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων σύμφωνα με το τεκμήριο του άρθρου 10. Η περ. β) του πρώτου εδαφίου δεν εφαρμόζεται στις μεταδόσεις αθλητικών γεγονότων, καθώς και έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας που περιλαμβάνονται σε αυτές».

Στην παρ. 2 του άρθρου 5, πριν την τελευταία πρόταση, προτείνεται να προστεθεί η εξής φράση: «Σε κάθε περίπτωση εφόσον οι παραγωγές είναι ίδιες παραγωγές του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού κατ' άρθρον 47 παρ. 2 του Ν. 2121/1993, εμπίπτουν στην έννοια του παρόντος.»¹ Νοεμβρίου 2022, 14:08 | ΟΣΔ «Τηλεοπτικά Δικαιώματα» Μόνιμος Σύνδεσμος Στο άρθρο 5, παρ. 2 πριν την τελευταία πρόταση, προτείνεται να προστεθεί η εξής φράση:

«Σε κάθε περίπτωση εφόσον οι παραγωγές είναι ίδιες παραγωγές του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού κατ' άρθρον 47 παρ. 2 του Ν. 2121/1993, εμπίπτουν στην έννοια του παρόντος».

Στ. Έκθεση νομιμότητας

24.	Συναφείς συνταγματικές διατάξεις	
	Άρθρα 5, 5A, 9A, 16 και 28 του Συντάγματος	
25.	Ενωσιακό δίκαιο	
☐	Πρωτογενές ενωσιακό δίκαιο (συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων)	Παρ. 1 άρθρου 53 και άρθρο 62 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης
☐	Κανονισμός	
☐	Οδηγία	Οδηγία (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμματικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά

		δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση (L 130).
☐	Απόφαση	
26.	Συναφείς διατάξεις διεθνών συνθηκών ή συμφωνιών	
☐	Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
☐	Διεθνείς συμβάσεις	

27.	Συναφής νομολογία των ανωτάτων και άλλων εθνικών δικαστηρίων, καθώς και αποφάσεις των Ανεξάρτητων Αρχών	
		<i>Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης</i>
☐	Ανώτατο ή άλλο εθνικό δικαστήριο (αναφέρατε)	
☐	Ανεξάρτητη Αρχή (αναφέρατε)	
28.	Συναφής ευρωπαϊκή και διεθνής νομολογία	
		<i>Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης</i>
☐	Νομολογία Δικαστηρίου Ε.Ε.	
☐	Νομολογία Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	

□	Άλλα ευρωπαϊκά ή διεθνή δικαστήρια ή διαιτητικά όργανα	
---	--	--

--	--

Ζ. Πίνακας τροποποιούμενων ή καταργούμενων διατάξεων

29.	Τροποποίηση – αντικατάσταση – συμπλήρωση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης	Υφιστάμενες διατάξεις
	Άρθρο 3 Ρυθμίσεις για τις επιγραμμικές μεταδόσεις και αναμεταδόσεις ραδιοηλεκτρικών οργανισμών - Τροποποίηση άρθρου 35 ν. 2121/1993 (παρ. 2 και 3 άρθρου 2 και άρθρα 4, 5, 6 και 9 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789) Στο άρθρο 35 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των ρυθμίσεων για τη ραδιοφωνική και τηλεοπτική μετάδοση, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) τροποποιείται ο τίτλος του άρθρου, β) οι παρ. 4 έως 8 αντικαθίστανται, γ) προστίθεται παρ. 9, και το άρθρο 35 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 35	Άρθρο 35 Ρυθμίσεις για τη ραδιοφωνική και τηλεοπτική μετάδοση 1. Εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία σε περίπτωση επανάληψης της μετάδοσης ενός έργου από το ραδιόφωνο ή την τηλεόραση δεν χρειάζεται άλλη συναίνεση του δημιουργού πέρα από την αρχική, ο ραδιοηλεκτρικός όμως οργανισμός υποχρεούται να καταβάλει πρόσθετη αμοιβή στο δημιουργό που ορίζεται για την πρώτη επανάληψη σε ποσοστό τουλάχιστον 50% του ποσού που αρχικά συμφωνήθηκε και για κάθε επόμενη σε ποσοστό 20%. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν ισχύει στις σχέσεις των οργανισμών συλλογικής

Ρυθμίσεις για τη ραδιοφωνική και τηλεοπτική μετάδοση και αναμετάδοση 1. Εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία σε περίπτωση επανάληψης της μετάδοσης ενός έργου από το ραδιόφωνο ή την τηλεόραση δεν χρειάζεται άλλη συναίνεση του δημιουργού πέρα από την αρχική, ο ραδιοτηλεοπτικός όμως οργανισμός υποχρεούται να καταβάλει πρόσθετη αμοιβή στον δημιουργό που ορίζεται για την πρώτη επανάληψη σε ποσοστό τουλάχιστον 50% του ποσού που αρχικά συμφωνήθηκε και για κάθε επόμενη σε ποσοστό 20%. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν ισχύει στις σχέσεις των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης με τους χρήστες που ρυθμίζονται στο άρθρο 56 του παρόντος νόμου. 2. Η σύμβαση ραδιοφωνικής ή τηλεοπτικής μετάδοσης, αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, δεν δίνει στον αντισυμβαλλόμενο ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό την εξουσία να επιτρέψει σε τρίτους τη μετάδοση ή αναμετάδοση του έργου στο κοινό με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων. 3. Η παρουσίαση έργου στο κοινό μέσω δορυφόρου συντελείται αποκλειστικά στο Κράτος-Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο έδαφος του οποίου, κάτω από τον έλεγχο και την ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, τα σήματα που περιέχουν προγράμματα εισάγονται σε μια αδιάκοπη αλυσίδα μετάδοσης προς το δορυφόρο και από εκεί προς το έδαφος. Εάν τα σήματα που περιέχουν προγράμματα έχουν κωδικοποιημένη μορφή, τότε υπάρχει παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου, εφόσον τίθενται στη διάθεση του κοινού από το ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό ή με τη συγκατάθεσή του τα μέσα για την αποκωδικοποίηση του προγράμματος. Σε περίπτωση που η παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου τελείται σε μη κοινοτικό κράτος, το οποίο δεν παρέχει επίπεδο προστασίας που προβλέπεται δυνάμει του νόμου αυτού, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο, ισχύουν τα εξής: ι) εάν τα σήματα που περιέχουν προγράμματα εκπέμπονται στο δορυφόρο από σταθμό μετάδοσης προς δορυφόρο που ευρίσκεται σε ένα Κράτος-Μέλος, η πράξη παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου θεωρείται ότι έχει τελεστεί στο εν λόγω Κράτος-Μέλος και τα δικαιώματα μπορούν να ασκηθούν κατά του προσώπου που θέτει σε λειτουργία το σταθμό μετάδοσης προς δορυφόρο, ιι) εάν δεν χρησιμοποιείται σταθμός μετάδοσης προς δορυφόρο που ευρίσκεται σε Κράτος-Μέλος, αλλά την πράξη παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου την έχει αναθέσει ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός εγκατεστημένος σε Κράτος-Μέλος, η πράξη αναθεωρείται ότι έχει τελεστεί στο Κράτος-Μέλος στο οποίο ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός έχει την κύρια εγκατάστασή του στην Κοινότητα και τα δικαιώματα μπορούν να ασκηθούν κατά του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού. Ως παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου θεωρείται η πράξη της εισαγωγής, κάτω από τον έλεγχο και με ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, των σημάτων που περιέχουν προγράμματα τα οποία	διαχείρισης με τους χρήστες που ρυθμίζονται στο άρθρο 5 του παρόντος νόμου. 2. Η σύμβαση ραδιοφωνικής ή τηλεοπτικής μετάδοσης, αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, δεν δίνει στον αντισυμβαλλόμενο ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό την εξουσία να επιτρέψει σε τρίτους τη μετάδοση ή αναμετάδοση του έργου στο κοινό με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων. 3. Η παρουσίαση έργου στο κοινό μέσω δορυφόρου συντελείται αποκλειστικά στο Κράτος-Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο έδαφος του οποίου, κάτω από τον έλεγχο και την ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, τα σήματα που περιέχουν προγράμματα εισάγονται σε μια αδιάκοπη αλυσίδα μετάδοσης προς το δορυφόρο και από εκεί προς το έδαφος. Εάν τα σήματα που περιέχουν προγράμματα έχουν κωδικοποιημένη μορφή, τότε υπάρχει παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου, εφόσον τίθενται στη διάθεση του κοινού από το ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό ή με τη συγκατάθεσή του τα μέσα για την αποκωδικοποίηση του προγράμματος. Σε περίπτωση που η παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου τελείται σε μη κοινοτικό κράτος, το οποίο δεν παρέχει επίπεδο προστασίας που προβλέπεται δυνάμει του νόμου αυτού, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο, ισχύουν τα εξής: ι) εάν τα σήματα που περιέχουν προγράμματα εκπέμπονται στο δορυφόρο από σταθμό μετάδοσης προς δορυφόρο που ευρίσκεται σε ένα Κράτος-Μέλος, η πράξη παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου θεωρείται ότι έχει τελεστεί στο εν λόγω Κράτος-Μέλος και τα δικαιώματα μπορούν να ασκηθούν κατά του προσώπου που θέτει σε λειτουργία το σταθμό μετάδοσης προς δορυφόρο, ιι) εάν δεν χρησιμοποιείται σταθμός μετάδοσης προς δορυφόρο που ευρίσκεται σε Κράτος-Μέλος, αλλά την πράξη παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου την έχει αναθέσει ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός εγκατεστημένος σε Κράτος-Μέλος, η πράξη αναθεωρείται ότι έχει τελεστεί στο Κράτος-Μέλος στο οποίο ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός έχει την κύρια εγκατάστασή του στην Κοινότητα και τα δικαιώματα μπορούν να ασκηθούν κατά του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού. Ως παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου θεωρείται η πράξη της εισαγωγής, κάτω από τον έλεγχο και με ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, των σημάτων που περιέχουν προγράμματα τα οποία
---	--

όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο, ισχύουν τα εξής: i) εάν τα σήματα που περιέχουν προγράμματα εκπέμπονται στο δορυφόρο από σταθμό μετάδοσης προς δορυφόρο που ευρίσκεται σε ένα Κράτος-Μέλος, η πράξη παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου θεωρείται ότι έχει τελεστεί στο εν λόγω Κράτος-Μέλος και τα δικαιώματα μπορούν να ασκηθούν κατά του προσώπου που θέτει σε λειτουργία το σταθμό μετάδοσης προς δορυφόρο, ii) εάν δεν χρησιμοποιείται σταθμός μετάδοσης προς δορυφόρο που ευρίσκεται σε Κράτος-Μέλος, αλλά την πράξη παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου την έχει αναθέσει ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός εγκατεστημένος σε Κράτος-Μέλος, η πράξη θεωρείται ότι έχει τελεστεί στο Κράτος-Μέλος στο οποίο ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός έχει την κύρια εγκατάστασή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα δικαιώματα μπορούν να ασκηθούν κατά του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού. Ως παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου θεωρείται η πράξη της εισαγωγής, κάτω από τον έλεγχο και με ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, των σημάτων που περιέχουν προγράμματα τα οποία προορίζονται για λήψη από το κοινό σε μια αδιάκοπη αλυσίδα μετάδοσης προς το δορυφόρο και από εκεί προς το έδαφος. Η άδεια για την παρουσίαση έργου στο κοινό μέσω δορυφόρου αποκτάται μόνο με συμφωνία. 4. Η καλωδιακή αναμετάδοση εκπομπών από άλλα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ελλάδα γίνεται, όσον αφορά στην πνευματική ιδιοκτησία, σύμφωνα με τον παρόντα και βάσει ατομικών ή συλλογικών συμβάσεων μεταξύ των δημιουργών και των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης καλωδιακών δικτύων. Ως «καλωδιακή αναμετάδοση» θεωρείται η ταυτόχρονη, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές, αναμετάδοση, μέσω συστημάτων καλωδίων ή μικροκυμάτων με σκοπό τη λήψη από το κοινό αρχικής μετάδοσης από άλλο κράτος μέλος, ενσύρματης ή ασύρματης, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής	προορίζονται για λήψη από το κοινό σε μια αδιάκοπη αλυσίδα μετάδοσης προς το δορυφόρο και από εκεί προς το έδαφος. Η άδεια για την παρουσίαση έργου στο κοινό μέσω δορυφόρου αποκτάται μόνο με συμφωνία. 4. Η καλωδιακή αναμετάδοση εκπομπών από άλλα Κράτη - Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ελλάδα γίνεται όσον αφορά την πνευματική ιδιοκτησία σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο νόμο αυτόν και βάσει ατομικών ή συλλογικών συμβάσεων μεταξύ των δημιουργών και των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης καλωδιακών δικτύων. Όταν δεν έχει συναφθεί συμφωνία σχετικά με την έγκριση της καλωδιακής αναμετάδοσης μιας εκπομπής, οποιοδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη έχει τη δυνατότητα να ζητεί τη συνδρομή ενός ή περισσότερων μεσολαβητών που επιλέγει από πίνακα μεσολαβητών τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας κάθε δύο χρόνια. Ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας μπορεί να ζητά τη γνώμη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης καλωδιακών δικτύων για την κατάρτιση του πίνακα αυτού. Οι μεσολαβητές μπορούν να υποβάλλουν προτάσεις προς τα μέρη. Θεωρείται ότι όλα τα μέρη αποδέχονται την πρόταση αυτή, εάν κανένα από αυτά δεν προβάλει αντιρρήσεις μέσα σε προθεσμία τριών 3) μηνών από την κοινοποίηση της πρότασης. Ως καλωδιακή αναμετάδοση θεωρείται η χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές ταυτόχρονη αναμετάδοση, μέσω συστημάτων καλωδίων ή μικροκυμάτων και με σκοπό τη λήψη τους από το κοινό, αρχικής ενσύρματης ή ασύρματης, έστω και δορυφορικής μετάδοσης, από Κράτος-Μέλος, τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών προγραμμάτων που προορίζονται για λήψη από το κοινό. 2. Το δικαίωμα του δημιουργού να παρέχει άδεια ή να αρνείται την παροχή αδείας σε επιχείρηση εκμετάλλευσης καλωδιακού δικτύου για την αναμετάδοση εκπομπής μέσω καλωδίου ασκείται μόνο μέσω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. Όταν ο δημιουργός δεν έχει αναθέσει τη διαχείριση του δικαιώματος καλωδιακής αναμετάδοσης σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που έχει αναλάβει με έγκριση του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, τη διαχείριση των δικαιωμάτων της ίδιας κατηγορίας, μπορεί να διαχειρίζεται το δικαίωμα καλωδιακής αναμετάδοσης. Όταν υπάρχουν περισσότεροι από ένας οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, για τα δικαιώματα της ίδιας
---	---

μετάδοσης τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών προγραμμάτων που προορίζονται για λήψη από το κοινό, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο ο φορέας παροχής της υπηρεσίας καλωδιακής αναμετάδοσης λαμβάνει τα σήματα που περιέχουν προγράμματα από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό για τον σκοπό της αναμετάδοσης. 5. Ως «αναμετάδοση» νοείται κάθε ταυτόχρονη, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές, αναμετάδοση, εκτός της καλωδιακής αναμετάδοσης όπως αυτή ορίζεται στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 4, που προορίζεται για τη λήψη από το κοινό της αρχικής μετάδοσης από άλλο κράτος μέλος τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών προγραμμάτων, τα οποία προορίζονται για λήψη από το κοινό, όπου μία τέτοιου είδους αρχική μετάδοση πραγματοποιείται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής μετάδοσης, αλλά όχι της επιγραμμικής μετάδοσης, υπό τις προϋποθέσεις ότι: α) η αναμετάδοση πραγματοποιείται από φορέα διαφορετικό από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό που πραγματοποίησε την αρχική μετάδοση ή υπό τον έλεγχο και την ευθύνη του οποίου πραγματοποιήθηκε αυτή η αρχική μετάδοση, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο ο φορέας που πραγματοποιεί την αναμετάδοση λαμβάνει τα σήματα τα οποία περιέχουν προγράμματα από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό για τον σκοπό της αναμετάδοσης, και β) όταν η αναμετάδοση γίνεται μέσω υπηρεσίας πρόσβασης στο διαδίκτυο, όπως αυτή ορίζεται στο σημείο 2 του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/2120 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2015 για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την πρόσβαση στο ανοικτό διαδίκτυο και την τροποποίηση της Οδηγίας 2002/22/ΕΚ για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών και του Κανονισμού (ΕΕ) 531/2012 για την περιαγωγή σε δημόσια δίκτυα κινητών	κατηγορίας, ο δημιουργός είναι ελεύθερος να επιλέξει μεταξύ τους τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, τον οποίον εξουσιοδοτεί να διαχειρίζεται το δικαίωμα καλωδιακής αναμετάδοσης. Ο δημιουργός που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο έχει τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις με τους δικαιούχους, που έχουν αναθέσει τη διαχείριση στον οργανισμό και μπορεί να αξιώσει τα δικαιώματα αυτά μέσα σε διάστημα τριών (3) ετών από την ημερομηνία της καλωδιακής αναμετάδοσης του έργου. 6. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζονται στα δικαιώματα που ασκούνται από ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, όσον αφορά στις δικές του μεταδόσεις, ανεξάρτητα από το αν τα σχετικά δικαιώματα είναι δικά του ή του έχουν μεταβιβαστεί από άλλους δημιουργούς ή άλλους δικαιούχους. 7. Προκειμένου για δευτερεύουσα σύγχρονη, ακέραιη και αμετάβλητη μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων μέσω καλωδίων ή άλλων υλικών αγωγών, η συλλογική διαχείριση της σχετικής εξουσίας των δημιουργών είναι υποχρεωτική. 8. Οι διατάξεις των παραγράφων 5 έως 8 εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται στις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου του ν. 2121/1993.»
--	--

επικοινωνιών εντός της Ένωσης (L 310), αυτή διεξάγεται σε ελεγχόμενο περιβάλλον. Ως «ελεγχόμενο περιβάλλον» νοείται το περιβάλλον στο οποίο ένας φορέας εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης παρέχει σε εξουσιοδοτημένους χρήστες ασφαλή αναμετάδοση, η οποία παρέχει επίπεδο ασφαλείας, το οποίο μπορεί να συγκριθεί με περιβάλλον όπου μόνο οι εξουσιοδοτημένοι χρήστες μπορούν να έχουν πρόσβαση στις αναμεταδόσεις και το παρεχόμενο επίπεδο ασφάλειας του περιεχομένου μπορεί να συγκριθεί με το επίπεδο ασφάλειας για το περιεχόμενο που μεταδίδεται μέσω διαχειριζόμενων δικτύων, όπως τα καλωδιακά δίκτυα ή τα δίκτυα κλειστού κυκλώματος βάσει πρωτοκόλλων διαδικτύου, στα οποία το περιεχόμενο που αναμεταδίδεται είναι κρυπτογραφημένο.

6. Οι κατά τις παρ. 4 και 5 πράξεις αναμετάδοσης τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων υπόκεινται σε άδεια από τους δικαιούχους των αντίστοιχων αποκλειστικών δικαιωμάτων ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και παρουσίασης στο κοινό. Το δικαίωμα των δικαιούχων, που δεν είναι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί, να παρέχουν άδεια ή να αρνούνται την παροχή άδειας αναμετάδοσης μπορεί να ασκείται μόνο μέσω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης.

7. Όταν στην περίπτωση του δεύτερου εδαφίου της παρ. 6 ο δικαιούχος δεν έχει αναθέσει τη διαχείριση του δικαιώματος αναμετάδοσης σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που διαχειρίζεται δικαιώματα της ίδιας κατηγορίας θεωρείται ότι έχει το δικαίωμα να παρέχει άδεια ή να αρνείται την παροχή άδειας για αναμετάδοση γι' αυτόν τον δικαιούχο. Στην περίπτωση αυτή, όταν περισσότεροι από ένας οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης διαχειρίζονται δικαιώματα της ίδιας κατηγορίας, ο δικαιούχος είναι ελεύθερος να επιλέξει μεταξύ τους τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, τον οποίον εξουσιοδοτεί να διαχειρίζεται το δικαίωμα αναμετάδοσης. Αν δεν το πράξει, τότε αυτοί θεωρείται ότι έχουν

από κοινού το δικαίωμα να παρέχουν ή να αρνούνται την παροχή άδειας για αναμετάδοση. Ο ως άνω δικαιούχος έχει τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις, που απορρέουν από συμφωνία μεταξύ φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης και οργανισμού ή οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ενεργούντων σύμφωνα με τα προηγούμενα εδάφια, με τους δικαιούχους, οι οποίοι έχουν αναθέσει τη διαχείριση στον οργανισμό ή τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, και μπορεί να επικαλεσθεί τα δικαιώματα αυτά μέσα σε διάστημα τριών (3) ετών από την ημερομηνία της αναμετάδοσης που περιλαμβάνει το έργο του ή άλλο αντικείμενο προστασίας.

8. Οι παρ. 6 και 7 δεν εφαρμόζονται στα δικαιώματα αναμετάδοσης που ασκούνται από ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, όσον αφορά στις δικές του μεταδόσεις, ανεξάρτητα από το εάν τα σχετικά δικαιώματα είναι δικά του ή του έχουν μεταβιβαστεί από άλλους δικαιούχους. Οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί και οι φορείς παροχής υπηρεσιών αναμετάδοσης διεξάγουν διαπραγματεύσεις αναφορικά με την παροχή άδειας αναμετάδοσης με καλή πίστη.

9. Όταν δεν έχει συναφθεί καμία συμφωνία μεταξύ του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και του φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης ή μεταξύ του φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης και του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, σχετικά με την παροχή άδειας για την αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής κατά τις παρ. 4 και 5, οποιοδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη έχει τη δυνατότητα να ζητεί τη συνδρομή ενός ή περισσότερων μεσολαβητών που επιλέγει από πίνακα ανεξάρτητων και αμερόληπτων μεσολαβητών, τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) κάθε δύο (2) έτη. Ο ΟΠΙ μπορεί να ζητά τη γνώμη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης καλωδιακών δικτύων για την κατάρτιση του ως άνω πίνακα. Οι

	μεσολαβητές βοηθούν στις διαπραγματεύσεις και δύνανται να υποβάλλουν προτάσεις προς τα μέρη. Θεωρείται ότι όλα τα μέρη αποδέχονται την πρόταση του προηγούμενου εδαφίου, εάν κανένα από αυτά δεν προβάλλει αντιρρήσεις μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την κοινοποίηση της πρότασης.».	
30.	Κατάργηση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης που προβλέπουν κατάργηση	Καταργούμενες διατάξεις

Η. Έκθεση εφαρμογής της ρύθμισης

31.	Συναρμοδιότητα Υπουργείων / υπηρεσιών / φορέων				
	Σχετική διάταξη αξιολογούμενης ρύθμισης	Συναρμόδια Υπουργεία – Συναρμόδιες υπηρεσίες / φορείς	Αντικείμενο συναρμοδιότητας		
32.	Έκδοση κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων				
	Εξουσιοδοτική διάταξη	Είδος πράξης	Αρμόδιο ή επισπεύδον Υπουργείο ή υπηρεσία	Αντικείμενο	Χρονοδιάγραμμα (ενδεικτική ή αποκλειστική προθεσμία)

--	--	--	--	--

	Ανάγκη σύστασης νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας Δεν βρίσκει εφαρμογή
33.	Ποιες διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης προβλέπουν τη σύσταση νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας;
34.	Γιατί προτείνεται η σύσταση αυτού του νέου οργάνου και δεν επαρκούν οι υφιστάμενες διοικητικές δομές για να επιτευχθεί ο στόχος της αξιολογούμενης ρύθμισης;
35.	Χρόνος έναρξης λειτουργίας του νέου οργάνου
36.	Έχει γίνει η σχετική οικονομοτεχνική μελέτη αναφορικά με τη σύσταση του νέου οργάνου; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐ Εάν ΝΑΙ, να επισυναφθεί ηλεκτρονικά.
	Στοιχεία νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας
37.	Επωνυμία ή ονομασία και νομική μορφή

38.	Χώρος λειτουργίας του νέου οργάνου
39.	Διασφάλιση επαρκούς υλικοτεχνικού & ηλεκτρονικού εξοπλισμού
40.	Τρόπος στελέχωσης του νέου οργάνου

Ανάλυση Συνεπειών Ρύθμισης ΜΕΡΟΥΣ Β΄

Άρθρα 6-30

ΤΙΤΛΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ**ΜΕΡΟΣ Β΄**

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΥΨΗΛΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΝΙΑΙΑ ΑΓΟΡΑ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν. 2121/1993 ΚΑΙ Ν. 4481/2017 - ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2019/790

Στοιχεία επικοινωνίας:

1. Κωνσταντίνος Πλατίτσας, Νομικός Σύμβουλος της Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, τηλ.: 6976623163, 6973403527, e-mail: constantin.platitsas@gmail.com
2. Παναγιώτης Χίνης, Διευθυντής του Ιδιαίτερου Γραφείου της Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, τηλ.: 2131322710, 6932521336, e-mail : pchinis@culture.gr
3. Χαρίτων Φ. Σταυρόπουλος, Δικηγόρος, τηλ.: 2106109420, e-mail: info@lawstav.gr
4. Βασιλική Ν. Οικονομοπούλου, Δικηγόρος, τηλ.: 2106109420, e-mail: vasikon1@hotmail.com

Επιλέξατε από τον παρακάτω κατάλογο τον τομέα ή τους τομείς νομοθέτησης στους οποίους αφορούν οι βασικές διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης:

ΤΟΜΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ

	(X)
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ⁷	X
ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ – ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ⁸	
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ / ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ / ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ⁹	
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ¹⁰	
ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ – ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ – ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ¹¹	

⁷ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Παιδείας & Θρησκευμάτων και Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού.

⁸ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και Υπουργείου Εξωτερικών.

⁹ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Οικονομικών.

¹⁰ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και Υπουργείου Υγείας.

¹¹ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εσωτερικών, Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και Υπουργείου Δικαιοσύνης.

A. Αιτιολογική έκθεση

	Η «ταυτότητα» της αξιολογούμενης ρύθμισης
1.	Ποιο ζήτημα αντιμετωπίζει η αξιολογούμενη ρύθμιση; Με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις του Μέρους Β' ενσωματώνεται η Οδηγία (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ (L 130). Σε ορισμένους τομείς του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας κρίθηκε σε ενωσιακό επίπεδο ότι ήταν απαραίτητη η προσαρμογή και η συμπλήρωση του υφιστάμενου πλαισίου της Ένωσης για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, με τη διατήρηση ενός υψηλού επιπέδου προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων. Με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις προβλέπονται κανόνες για την προσαρμογή ορισμένων εξαιρέσεων και περιορισμών επί των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων σε ψηφιακά και διασυνοριακά περιβάλλοντα, καθώς και μέτρα για τη διευκόλυνση ορισμένων πρακτικών χορήγησης αδειών, ιδίως όσον αφορά στη διάδοση έργων μη διαθέσιμων στο εμπόριο και άλλων αντικειμένων προστασίας και στην επιγραμμική διαθεσιμότητα οπτικοακουστικών έργων σε πλατφόρμες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία για τη διασφάλιση ευρύτερης πρόσβασης στο περιεχόμενο. Επίσης, περιέχονται κανόνες για τη διευκόλυνση της χρήσης του περιεχομένου που έχει καταστεί κοινό κτήμα. Προκειμένου να επιτευχθεί η εύρυθμη και δίκαιη λειτουργία της αγοράς για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, θεσπίζονται κανόνες σχετικά με τα δικαιώματα επί εκδόσεων, με τη χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών, οι οποίοι αποθηκεύουν και παρέχουν πρόσβαση σε περιεχόμενο που αναφορτώνεται από τους χρήστες, με τη διαφάνεια των συμβάσεων των δημιουργών και των ερμηνευτών, με την αμοιβή των δημιουργών και των ερμηνευτών, καθώς και ένας μηχανισμός για την ανάκληση των δικαιωμάτων, τα οποία οι δημιουργοί και οι ερμηνευτές έχουν μεταβιβάσει κατ' αποκλειστικότητα.

¹² Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Ανάπτυξης & Επενδύσεων, Υπουργείου Περιβάλλοντος & Ενέργειας, Υπουργείου Υποδομών & Μεταφορών, Υπουργείου Ναυτιλίας & Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων και Υπουργείου Τουρισμού.

2.	Γιατί αποτελεί πρόβλημα;
	Οι ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις εξακολουθούν να μεταβάλλουν τον τρόπο δημιουργίας, παραγωγής, διανομής και εκμετάλλευσης έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας. Νέα επιχειρηματικά μοντέλα και νέοι φορείς εξακολουθούν να εμφανίζονται. Η σχετική νομοθεσία πρέπει να επικαιροποιηθεί ενόψει των εξελίξεων, ώστε να μην περιορίζει την τεχνολογική ανάπτυξη. Οι στόχοι και οι αρχές του ενωσιακού θεσμικού πλαισίου πνευματικής ιδιοκτησίας και κατ' επέκταση και του ελληνικού είναι σταθεροί. Ωστόσο, η ανασφάλεια δικαίου παραμένει, τόσο για τους δικαιούχους όσο και για τους χρήστες ως προς ορισμένες χρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των διασυνωριακών χρήσεων, έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας στο ψηφιακό περιβάλλον.
3.	Ποιους φορείς ή πληθυσμιακές ομάδες αφορά;
	Η αξιολογούμενη ρύθμιση αφορά άμεσα στους δικαιούχους δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, τα πανεπιστήμια, τους ερευνητικούς οργανισμούς και τα ερευνητικά ιδρύματα, καθώς και τα νοσοκομεία που διεξάγουν έρευνα, τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, στα οποία συμπεριλαμβάνονται οι δημόσιες βιβλιοθήκες και τα μουσεία, ανεξάρτητα από το είδος των έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, τα οποία διατηρούν στις μόνιμες συλλογές τους, καθώς και στα αρχεία, και στα ιδρύματα κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς, στην Εθνική Βιβλιοθήκη και στα εθνικά αρχεία και, στο μέτρο που αφορούν στα αρχεία τους και τις προσιτές στο κοινό βιβλιοθήκες τους, τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, συμπεριλαμβανομένων αυτών που ανήκουν στην πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια, επαγγελματική και τριτοβάθμια εκπαίδευση. Επίσης, η αξιολογούμενη ρύθμιση αφορά στους παρόχους υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία, τους φορείς συγκέντρωσης ειδήσεων και τις υπηρεσίες παρακολούθησης μέσω ενήμερωσης, τους εκδότες τύπου, τους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας και τους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου. Τέλος, η αξιολογούμενη ρύθμιση αφορά έμμεσα τους χρήστες των ως άνω φορέων και υπηρεσιών.
Η αναγκαιότητα της αξιολογούμενης ρύθμισης	

4.	Το εν λόγω ζήτημα έχει αντιμετωπιστεί με νομοθετική ρύθμιση στο παρελθόν; ΝΑΙ ☒ ΟΧΙ ☐ Εάν ΝΑΙ, ποιο είναι το ισχύον νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει το ζήτημα;	
	1. Το ζήτημα του άρθρου 10 του σχεδίου νόμου σχετικά με τη χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας σε ψηφιακές διδακτικές δραστηριότητες έχει αντιμετωπιστεί με το άρθρο 21 του ν. 2121/1993 (Α' 25). 2. Το ζήτημα του άρθρου 12 του σχεδίου νόμου αναφορικά με την έννομη προστασία των δικαιούχων σχετικά με τους περιορισμούς-εξαιρέσεις για διδασκαλία, εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς έχει αντιμετωπιστεί με το άρθρο 66Α του ν. 2121/1993. 3. Το ζήτημα του άρθρου 14 του σχεδίου νόμου αναφορικά με τη χορήγηση συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ και λήψη από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατάλληλων μέτρων δημοσιότητας για την ενημέρωση των δικαιούχων σχετικά με την παροχή αδειών με διευρυμένη ισχύ έχει αντιμετωπιστεί με το άρθρο 28 του ν. 4481/2017 (Α' 100). 4. Το ζήτημα του άρθρου 19 του σχεδίου νόμου σχετικά με τον τύπο άδειας, τους περιορισμούς και τη διάρκεια δικαιωμάτων καθώς και τη ρύθμιση άλλων θεμάτων έχει αντιμετωπιστεί με το άρθρο 52 του ν. 2121/1993 5. Το ζήτημα του άρθρου 21 του σχεδίου νόμου σχετικά με την αμοιβή του δημιουργού έχει αντιμετωπιστεί με το άρθρο 32 του ν. 2121/1993. 6. Το ζήτημα του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου σχετικά με την απαγόρευση μεταβίβασης εν ζωή των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών έχει αντιμετωπιστεί με το άρθρο 46 του ν. 2121/1993.	
5.	Γιατί δεν είναι δυνατό να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της υφιστάμενης νομοθεσίας	
	i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης; ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης	Πρόκειται για ενσωμάτωση ενωσιακής Οδηγίας (Οδηγία (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ). Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση κανονιστικής ρύθμισης. Οι σκοποί και οι στόχοι του Μέρους Β' του σχεδίου νόμου που επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με αλλαγή

της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	διοικητικής πρακτικής ή νέα ερμηνευτική προσέγγιση της υφιστάμενης νομοθεσίας.
iii) με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων;	Η επιδιωκόμενη ρύθμιση του Μέρους Β' του σχεδίου νόμου δεν επιτυγχάνεται μέσω της διάθεσης περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων διότι απαιτείται αναπροσαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας και κατ' επέκταση του ελληνικού δικαίου ώστε να αντιμετωπιστεί η προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων τόσο για τους δικαιούχους όσο και για τους χρήστες όσον αφορά ορισμένες χρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των διασυνοριακών χρήσεων, έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας στο ψηφιακό περιβάλλον.

Συναφείς πρακτικές	
6.	Έχετε λάβει υπόψη συναφείς πρακτικές; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☒ Εάν ΝΑΙ, αναφέρατε συγκεκριμένα:
i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:	Γερμανία (Gesetz zur Anpassung des Urheberrechts an die Erfordernisse des digitalen Binnenmarktes vom 31.5.2021) Γαλλία (Γαλλικός Κώδικας Πνευματικής Ιδιοκτησίας, (Loi n 2019-775 du 24 juillet 2019 tendant a créer un droit voisin au profit des agences de presse et des éditeurs de presse) Ιταλία (Decreto Legislativo 8 novembre 2021, n. 177, Attuazione della direttiva (UE) 2019/790 del Parlamento europeo e del Consiglio, sul diritto d'autore e sui diritti connessi nel mercato unico digitale Legge 22/04/1941 num. 633 - Legge sul diritto d'autore - Art. 43-bis)
iii) σε διεθνείς οργανισμούς:	

Στόχοι αξιολογούμενης ρύθμισης	
7.	Σημειώστε ποιοι από τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση

					
8.	Ποιοι είναι οι στόχοι της αξιολογούμενης ρύθμισης;				
	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="352 1077 799 1447">i) βραχυπρόθεσμοι:</td><td data-bbox="799 1077 1380 1447"> Η ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ στην ελληνική έννομη τάξη. </td></tr> <tr> <td data-bbox="352 1447 799 1778">ii) μακροπρόθεσμοι:</td><td data-bbox="799 1447 1380 1778"> Η προσαρμογή και η συμπλήρωση του υφιστάμενου πλαισίου για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, με τη διατήρηση ενός υψηλού επιπέδου προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στην ψηφιακή ενιαία αγορά. </td></tr> </table>	i) βραχυπρόθεσμοι:	Η ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ στην ελληνική έννομη τάξη.	ii) μακροπρόθεσμοι:	Η προσαρμογή και η συμπλήρωση του υφιστάμενου πλαισίου για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, με τη διατήρηση ενός υψηλού επιπέδου προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στην ψηφιακή ενιαία αγορά.
i) βραχυπρόθεσμοι:	Η ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ στην ελληνική έννομη τάξη.				
ii) μακροπρόθεσμοι:	Η προσαρμογή και η συμπλήρωση του υφιστάμενου πλαισίου για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, με τη διατήρηση ενός υψηλού επιπέδου προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στην ψηφιακή ενιαία αγορά.				
9.	Ειδικότεροι στόχοι ανάλογα με τον τομέα νομοθέτησης¹³				

¹³ Για την ενδεικτική παράθεση δεικτών αξιοποιήθηκαν οι βάσεις δεδομένων του ΟΟΣΑ (<https://data.oecd.org/Greece.htm>) και της ΕΛΣΤΑΤ (<http://www.statistics.gr/>).

	Ψηφιακή διακυβέρνηση	
10.	Δεν βρίσκει εφαρμογή	
	i) Εάν είναι άμεση, εξηγήστε:	
	ii) Εάν είναι έμμεση, εξηγήστε:	
11.	Το προβλεπόμενο πληροφοριακό σύστημα είναι συμβατό με την εκάστοτε ψηφιακή στρατηγική της χώρας (Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού); ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐	
	Εξηγήστε:	
12.	Διασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα του εν λόγω πληροφοριακού συστήματος με άλλα υφιστάμενα συστήματα; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐	
	Αναφέρατε ποια είναι αυτά τα συστήματα:	
13.	Έχει προηγηθεί μελέτη βιωσιμότητας του προβλεπόμενου πληροφοριακού συστήματος; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐	
	Εξηγήστε:	

	Κατ' άρθρο ανάλυση αξιολογούμενης ρύθμισης	
14.	Σύνοψη στόχων κάθε άρθρου	
	Άρθρο	Στόχος
	6	Στο άρθρο 6 ορίζεται ο σκοπός του Μέρους Β' του σχεδίου νόμου.

7	Στο άρθρο 7 ορίζεται το αντικείμενο του Μέρους Β΄ του σχεδίου νόμου.
8	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση ενσωματώνεται η υποχρεωτική εξαίρεση για την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας με την εισαγωγή ενός νέου άρθρου 21Α στον ν. 2121/1993 (Α΄ 25). Στόχος είναι η επίτευξη ασφάλειας δικαίου ως προς τα όρια του επιτρεπτού της διενέργειας εξόρυξης κειμένων και δεδομένων προς όφελος της έρευνας και της καινοτομίας. Επωφελούμενοι είναι τα πανεπιστήμια και άλλοι ερευνητικοί οργανισμοί, καθώς και τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, ενώ η εξαίρεση αφορά στο αποκλειστικό δικαίωμα αναπαραγωγής, καθώς και το δικαίωμα απαγόρευσης της εξαγωγής περιεχομένου βάσης δεδομένων. Οι ερευνητικοί οργανισμοί επωφελούνται επίσης από την εξαίρεση, όταν οι ερευνητικές τους δραστηριότητες διεξάγονται στο πλαίσιο συμπράξεων μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Οι επωφελούμενοι μπορούν να βασίζονται και στους ιδιωτικούς εταίρους τους για τη διεξαγωγή της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων, μεταξύ άλλων μέσω της χρήσης των τεχνολογικών εργαλείων τους. Ο όρος «επιστημονική έρευνα» καλύπτει τόσο τις φυσικές όσο και τις ανθρωπιστικές επιστήμες. Δίνονται οι απαραίτητοι ορισμοί στην παρ. 1 του άρθρου 8 και προβλέπεται η δυνατότητα αποθήκευσης αντιγράφων των έργων και η εφαρμογή μέτρων για την εξασφάλιση της ασφάλειας και της ακεραιότητας των δικτύων και των βάσεων δεδομένων. Οι συγκεκριμένες πρακτικές για τα ως άνω μέτρα θα συναποφασιστούν από τους ενδιαφερομένους και θα κοινοποιηθούν στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Τέλος με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται ότι οποιαδήποτε συμβατική ρύθμιση αντίθετη προς την ως άνω εξαίρεση είναι άκυρη.
9	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση θεσπίζεται η γενική εξαίρεση για την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων με την εισαγωγή ενός νέου άρθρου 21Β στον ν. 2121/1993, καθώς οι τεχνικές εξόρυξης κειμένων και δεδομένων χρησιμοποιούνται ευρέως τόσο από ιδιωτικούς όσο και από δημόσιους φορείς για την

	ανάλυση μεγάλων όγκων δεδομένων σε διάφορους τομείς της ζωής και για διάφορους σκοπούς. Προκειμένου να υπάρξει μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου στις περιπτώσεις που υπάρχει αβεβαιότητα για το κατά πόσο οι αναπαραγωγές και οι εξαγωγές που πραγματοποιούνται για σκοπούς εξόρυξης κειμένων και δεδομένων μπορούν να διενεργηθούν επί έργων, στα οποία η πρόσβαση είναι νόμιμη και καλύπτονται από τις υφιστάμενες εξαιρέσεις, προβλέπεται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, η εξαίρεση των αναπαραγωγών και των εξαγωγών έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, για τους σκοπούς της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων και επιτρέπεται η διατήρηση των αντιγράφων για όσο διάστημα είναι αναγκαίο για τους σκοπούς αυτούς. Η εξαίρεση εφαρμόζεται, μόνο όταν ο δικαιούχος έχει νόμιμη πρόσβαση στο έργο ή σε άλλο αντικείμενο προστασίας, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης κατά την οποία αυτό καθίσταται διαθέσιμο στο κοινό μέσω διαδικτύου, και εφόσον οι δικαιούχοι δεν έχουν περιορίσει τα δικαιώματα αναπαραγωγής και εξαγωγής για την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων με τον ενδεδειγμένο τρόπο. Στην περίπτωση περιεχομένου που έχει καταστεί διαθέσιμο στο κοινό μέσω του διαδικτύου, θα πρέπει να θεωρείται κατάλληλος μόνο ο περιορισμός των εν λόγω δικαιωμάτων με τη χρήση μηχαναγνώσιμων μέσων, συμπεριλαμβανομένων των μεταδεδομένων και των όρων και προϋποθέσεων ενός ιστοτόπου ή μιας υπηρεσίας. Σε άλλες περιπτώσεις μπορεί να θεωρηθεί ως ενδεδειγμένος ο περιορισμός των δικαιωμάτων με άλλα μέσα, όπως οι συμβατικές συμφωνίες ή η μονομερής δήλωση. Οι δικαιούχοι θα πρέπει να είναι σε θέση να εφαρμόζουν μέτρα ώστε να εξασφαλίζουν ότι η επιφύλαξη των δικαιωμάτων τους εν προκειμένω γίνεται σεβαστή. Αυτή η εξαίρεση δεν θα πρέπει να θίγει την υποχρεωτική εξαίρεση για την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για ερευνητικούς σκοπούς, καθώς και την υφιστάμενη εξαίρεση για τις προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής.
10	Σκοπός της αξιολογούμενης ρύθμισης είναι να προσαρμόσει την εξαίρεση για τη διδασκαλία του άρθρου 21 του ν. 2121/1993 στις ανάγκες της επιγραμμικής και εξ αποστάσεως εκπαίδευσης και στις ψηφιακές χρήσεις γενικότερα. Η χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας δυνάμει της

	εξαίρεσης για τον αποκλειστικό σκοπό της χρήσης χάριν παραδείγματος κατά τη διδασκαλία θα πρέπει να λαμβάνει χώρα μόνο στο πλαίσιο δραστηριοτήτων διδασκαλίας και μάθησης που διεξάγονται υπό την ευθύνη των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, μεταξύ άλλων κατά τη διάρκεια εξετάσεων, ή διδακτικών δραστηριοτήτων, και θα πρέπει να περιορίζεται στο απολύτως αναγκαίο μέτρο για την εξυπηρέτηση των εν λόγω δραστηριοτήτων. Η εξαίρεση θα πρέπει να καλύπτει τόσο τις χρήσεις έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας μέσα στην αίθουσα διδασκαλίας ή σε άλλους χώρους μέσω ψηφιακών μέσων, για παράδειγμα με ηλεκτρονικούς πίνακες ή ψηφιακές συσκευές, που μπορούν να συνδεθούν στο διαδίκτυο, όσο και τις χρήσεις εξ αποστάσεως μέσω ασφαλών ηλεκτρονικών περιβαλλόντων, όπως στο πλαίσιο διαδικτυακών μαθημάτων ή της πρόσβασης σε διδακτικό υλικό, που υποστηρίζει ή συμπληρώνει τη διδασκαλία του εκάστοτε μαθήματος. Η εφαρμογή της εξαίρεσης, ωστόσο, περιορίζεται εν μέρει, αν διατίθενται κατάλληλες άδειες δηλαδή άδειες που καλύπτουν τουλάχιστον τις ίδιες χρήσεις με αυτές που επιτρέπονται δυνάμει της εξαίρεσης και προσφέρονται με εύλογους όρους. Όταν δεν διατίθενται κατάλληλες άδειες εφαρμόζεται η εξαίρεση. Με την αξιολογούμενη ρύθμιση διασφαλίζεται η δημοσιότητα των αδειών μέσω της υποχρέωσης ανάρτησης του περιεχομένου τους στον ιστότοπο των δικαιούχων και του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ). Οι άδειες κατά κανόνα αφορούν σε υλικό το οποίο προορίζεται κατά κύριο λόγο για την εκπαιδευτική αγορά ή αποτελούν άδειες για παρτιτούρες αλλά μπορούν να αφορούν και σε κάθε άλλο έργο που χρησιμοποιείται χάριν παραδείγματος κατά τη διδασκαλία. Οι δικαιούχοι λαμβάνουν δίκαιη αποζημίωση για τις ψηφιακές χρήσεις των έργων τους ή άλλων αντικειμένων προστασίας δυνάμει της εξαίρεσης για τη χρήση χάριν παραδείγματος κατά τη διδασκαλία. Συγκεκριμένα, για τη χρήση έργων στο πλαίσιο της εξαίρεσης όπως θεσπίζεται με την παρ. 2 οφείλεται από τους χρήστες η καταβολή εύλογης αμοιβής στους δημιουργούς και εκδότες των έργων, η οποία είναι ανάλογη με την έκταση της χρήσης που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της εξαίρεσης και την αξία των έργων που αναπαράγονται. Η αμοιβή εισπράττεται υποχρεωτικά από Οργανισμό Συλλογικής
--	--

	Διαχείρισης που εκπροσωπεί την ενδιαφερόμενη κατηγορία δικαιούχων. Τέλος με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται ότι οποιαδήποτε συμβατική ρύθμιση αντίθετη προς τις παρ. 2, 3, 4 και 5 είναι άκυρη.
11	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση εισάγεται νέο άρθρο 22Α στον ν. 2121/1993, με το οποίο επιτρέπεται στα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς να αναπαράγουν έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας που βρίσκονται μόνιμα στις συλλογές τους, με σκοπό τη διατήρησή τους, ώστε για παράδειγμα, να αντιμετωπιστεί η τεχνολογική απαρχαίωση ή η φθορά των αρχικών υποθεμάτων ή η ασφάλιση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας. Η εξαίρεση αυτή θα πρέπει να επιτρέπει τη δημιουργία αντιγράφων με το κατάλληλο εργαλείο, μέσο ή τεχνολογία διατήρησης, σε οποιαδήποτε μορφή ή μέσο, στον απαιτούμενο αριθμό, σε οποιοδήποτε στάδιο της ύπαρξης ενός έργου και στον βαθμό που απαιτείται για σκοπούς διατήρησης. Βάσει της εξαίρεσης αυτής για σκοπούς διατήρησης, τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς έχουν τη δυνατότητα να βασίζονται σε τρίτα μέρη που ενεργούν για λογαριασμό τους και υπό την ευθύνη τους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που έχουν την έδρα τους σε άλλα κράτη μέλη, για τη δημιουργία αντιγράφων. Τέλος με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται ότι οποιαδήποτε συμβατική ρύθμιση αντίθετη προς την ως άνω εξαίρεση είναι άκυρη.
12	Σκοπός της αξιολογούμενης ρύθμισης, με την οποία τροποποιείται το άρθρο 66Α του ν. 2121/1993, είναι να εφαρμοστεί η προστασία των τεχνολογικών μέτρων και για τις εξαιρέσεις των άρθρων 21, 21Α, 21Β και 22Α του ν. 2121/1993. Αυτή η προστασία θα πρέπει να διατηρηθεί, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι η χρήση τεχνολογικών μέτρων δεν παρεμποδίζει τις εξαιρέσεις, που θεσπίζονται με το αξιολογούμενο σχέδιο νόμου. Οι δικαιούχοι θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να το διασφαλίζουν αυτό μέσω εκουσίων μέτρων. Ελλείψει εκουσίων μέτρων, εφαρμόζεται η παρ. 5 του άρθρου 66Α του ν. 2121/1993, ενώ συμπεριλαμβάνεται η περίπτωση κατά την οποία έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας διατίθενται μέσω υπηρεσιών κατά παραγγελία στο κοινό, ώστε να έχει πρόσβαση σε αυτά όπου και όταν θέλει.

13	Στόχος της αξιολογούμενης ρύθμισης είναι να προβλεφθούν μέτρα για τη διευκόλυνση ορισμένων χρήσεων μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων που βρίσκονται μονίμως στις συλλογές ιδρυμάτων πολιτιστικής κληρονομιάς με την εισαγωγή του άρθρου 27B στον ν. 2121/1993. Προβλέπεται νομικός μηχανισμός χορήγησης αδειών βάσει του οποίου οι άδειες που εκδίδονται από σχετικούς και επαρκώς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σε ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, για ορισμένες χρήσεις μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων, ισχύουν και για τα δικαιώματα των δικαιούχων που δεν έχουν αναθέσει σε έναν αντιπροσωπευτικό οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων αυτών. Εάν δεν υπάρχει επαρκώς αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης για τη σχετική κατηγορία δικαιούχων και τα σχετικά δικαιώματα, είναι δυνατόν για τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς να καθιστούν μη διαθέσιμα στο εμπόριο έργα τα οποία βρίσκονται μόνιμα στη συλλογή τους, επιγραμμικώς διαθέσιμα σε όλα τα κράτη μέλη, βάσει εξαίρεσης του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας. Για τη διασφάλιση των δικαιούχων προβλέπεται η δυνατότητα να αποκλείουν την εφαρμογή των μηχανισμών χορήγησης αδειών, καθώς και της εξαίρεσης για τη χρήση μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων σε σχέση με όλα τα έργα τους ή σε σχέση με όλες τις άδειες ή όλες τις χρήσεις, που εμπίπτουν στην εξαίρεση, ή σε συγκεκριμένα έργα ή σε σχέση με συγκεκριμένες άδειες ή χρήσεις βάσει της εξαίρεσης, οποιαδήποτε στιγμή πριν ή κατά τη διάρκεια της άδειας ή των χρήσεων που εμπίπτουν στην εξαίρεση. Για την εφαρμογή στην πράξη του μηχανισμού χορήγησης αδειών, πρέπει να έχουν παρέλθει δέκα (10) έτη από τη δημοσίευση του έργου, για να θεωρηθεί μη διαθέσιμο στο εμπόριο που υπολογίζονται από την 1η Ιανουαρίου του έτους που έπεται της δημοσίευσής του. Τέλος, δίνεται κατάλληλη δημοσιότητα τόσο πριν όσο και κατά τη διάρκεια της χρήσης, για την οποία έχει παραχωρηθεί άδεια ή η οποία εμπίπτει στην εξαίρεση, ανάλογα με την περίπτωση, στις πληροφορίες που σχετίζονται με την τρέχουσα και μελλοντική χρήση μη διαθέσιμων στο εμπόριο από ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς. Για τον σκοπό αυτό χρησιμοποιείται η ενιαία, προσιτή στο κοινό, διαδικτυακή πύλη, προκειμένου η Ένωση να
----	---

	θέτει τις εν λόγω πληροφορίες στη διάθεση του κοινού τουλάχιστον έξι (6) μήνες προτού λάβει χώρα η χρήση. Τέλος, με την προστεινόμενη παρ. 9 του εσωτερικού άρθρου 27B του άρθρου 13 του αξιολογούμενου σχεδίου νόμου προβλέπεται ότι για την εφαρμογή των παρ. 1 και 2, ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) πραγματοποιεί διαβουλεύσεις με τους δημιουργούς ή άλλους δικαιούχους, τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς σε κάθε τομέα και ενθαρρύνει τον τακτικό διάλογο μεταξύ των αντιπροσωπευτικών οργανώσεων χρηστών και δημιουργών, συμπεριλαμβανομένων των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, καθώς και οποιωνδήποτε άλλων οργανώσεων των ενδιαφερόμενων μερών, ειδικά για κάθε τομέα, με στόχο την ενίσχυση της καταλληλότητας και της χρηστικότητας των μηχανισμών χορήγησης αδειών που θεσπίζονται στην παρ. 2, καθώς και της αποτελεσματικότητας των μέτρων που λαμβάνονται για τη διασφάλιση της προστασίας των δημιουργών, των οποίων τα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας είναι μη διαθέσιμα στο εμπόριο.
14	Σκοπός της αξιολογούμενης ρύθμισης είναι η ενσωμάτωση του άρθρου 12 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 με την προσθήκη άρθρου 7Α στον ν. 4481/2017 (Α'100) σχετικά με τη χορήγηση συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ. Σύμφωνα με το σύστημα συλλογικής διαχείρισης με διευρυμένη ισχύ, επιτρέπεται σε κάθε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να παραχωρεί άδειες εκμετάλλευσης αναφορικά με έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας όλων των δικαιούχων της κατηγορίας δικαιωμάτων που διαχειρίζεται, ακόμα και στην περίπτωση που ορισμένοι δικαιούχοι της αυτής κατηγορίας δεν έχουν αναθέσει με σύμβαση ανάθεσης τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους στον εκάστοτε οργανισμό. Το μοντέλο της συλλογικής διαχείρισης με διευρυμένη ισχύ υπάρχει ήδη σε ορισμένες σκανδιναβικές χώρες. Οι παρ. 1 έως 5 του άρθρου 12 της ως άνω Οδηγίας ενσωματώνεται με την επιφύλαξη δικλίδων ασφαλείας που προβλέπει η ίδια η Οδηγία, ώστε να διασφαλίζονται τόσο οι δικαιούχοι όσο και οι οργανισμοί αλλά και οι χρήστες.
15	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν, με δήλωσή τους προς τον χρήστη, να εκπροσωπούν και δικαιούχους, οι οποίοι δεν τους

	έχουν εξουσιοδοτήσει προς τούτο. Η εκπροσώπηση αυτή ισχύει, εφόσον ο δηλών οργανισμός είναι, βάσει των αναθέσεων σε αυτόν, επαρκώς αντιπροσωπευτικός των δικαιούχων στο σχετικό είδος έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας στην Ελλάδα, διασφαλίζονται τα συμφέροντα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, ως εκ της φύσεως των σκοπούμενων χρήσεων, έργων ή αντικειμένων προστασίας, η απόκτηση της άδειας από δικαιούχους σε μεμονωμένη βάση είναι επαχθής και μη πρακτική και τηρήθηκαν οι διατυπώσεις των περ. κ), κα) και κβ) της παρ. 1 του νέου άρθρου 28 του ν. 4481/2017 (Α' 100), όπως τροποποιείται με το άρθρο 15 του αξιολογούμενου σχεδίου νόμου.
16	Σκοπός της αξιολογούμενης ρύθμισης που εισάγει νέα διάταξη, ήτοι το άρθρο 34Α στον ν. 2121/1993, είναι η διευκόλυνση της χορήγησης αδειών για τα δικαιώματα επί οπτικοακουστικών έργων σε υπηρεσίες βίντεο κατά παραγγελία. Για τον σκοπό αυτό προβλέπονται η συνδρομή του ΟΠΙ ή διαμεσολαβητών και η ανάλογη εφαρμογή της παρ. 9 του άρθρου 35 του ν. 2121/1993.
17	Σκοπός της αξιολογούμενης διάταξης είναι να ρυθμίσει, με την εισαγωγή ενός νέου άρθρου 31Α στον ν. 2121/1993, το ζήτημα των πιστών αναπαραγωγών έργων εικαστικών τεχνών, που έχουν καταστεί κοινό κτήμα, για να συμβάλει στην πρόσβαση και προώθηση του πολιτισμού και στην πρόσβαση στην πολιτιστική κληρονομιά. Σύμφωνα με την προτεινόμενη διάταξη, μη πρωτότυπες αναπαραγωγές έργων εικαστικών τεχνών, τα οποία έχουν καταστεί κοινό κτήμα, δεν προστατεύονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικά δικαιώματα. Η ρύθμιση συμβάλλει στην ασφάλεια δικαίου και στη διασυνοριακή διάδοση έργων εικαστικών τεχνών.
18	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται άρθρο 51B στον ν. 2121/1993. Θεσπίζεται νέο συγγενικό δικαίωμα για την αναπαραγωγή και τη διάθεση στο κοινό εκδόσεων τύπου από εκδότες εγκατεστημένους σε κράτος μέλος (που έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική τους διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους εντός της Ένωσης) όσον αφορά επιγραμμικές χρήσεις από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της

	πληροφορίας. Με τη θέσπιση του δικαιώματος αναγνωρίζεται και ενθαρρύνεται περαιτέρω η οργανωτική και οικονομική συμβολή των εκδοτών στην παραγωγή εκδόσεων τύπου, ώστε να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα του εκδοτικού κλάδου και με τον τρόπο αυτόν να εξασφαλιστεί η διαθεσιμότητα αξιόπιστων πληροφοριών. Η έννομη προστασία για τις εκδόσεις τύπου όσον αφορά τις επιγραμμικές χρήσεις από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας παρέχεται χωρίς να θίγονται οι κανόνες για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, οι οποίοι ισχύουν για τις ιδιωτικές ή μη εμπορικές χρήσεις των εκδόσεων τύπου από μεμονωμένους χρήστες, μεταξύ άλλων όταν αυτοί οι χρήστες μοιράζονται δημοσιεύματα του τύπου στο διαδίκτυο. Προκειμένου να επιτευχθεί ο διττός στόχος, αφενός της έννομης προστασίας των εκδόσεων τύπου όσον αφορά τις επιγραμμικές χρήσεις από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας χωρίς να θίγονται οι κανόνες για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, οι οποίοι ισχύουν για τις ιδιωτικές ή μη εμπορικές χρήσεις των εκδόσεων τύπου από μεμονωμένους χρήστες, αφετέρου η δυνατότητα των χρηστών αυτών να μοιράζονται δημοσιεύματα στο διαδίκτυο, προβλέπονται, στο πλαίσιο που παρέχει η προς ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο ενωσιακή οδηγία, ο ορισμός και η έννοια των πολύ σύντομων αποσπασμάτων. Ως εκ τούτου, με την προτεινόμενη διάταξη ως πολύ σύντομα θεωρούνται τα αποσπάσματα, η χρήση των οποίων δεν επηρεάζει την αποτελεσματικότητα των δικαιωμάτων των εκδοτών, η οποία επηρεάζεται ιδίως όταν η χρήση του αποσπάσματος αντικαθιστά το ίδιο το δημοσίευμα ή αποτρέπει τον αναγνώστη από την αναφορά σε αυτό. Επισημαίνεται, ότι οι δημιουργοί έργων που έχουν ενσωματωθεί σε έκδοση τύπου λαμβάνουν ποσοστό επί των ετήσιων εσόδων που αποκομίζουν οι εκδότες τύπου για τη χρήση των εκδόσεων τύπου από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας. Ειδικότερα με την παρ. 4 της προτεινόμενης διάταξης προβλέπεται ότι το ποσοστό που λαμβάνουν οι δημιουργοί έργων που έχουν ενσωματωθεί σε έκδοση τύπου ανέρχεται σε είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) επί των εσόδων των εκδοτών, οι επιχειρήσεις των οποίων απασχολούν λιγότερο από το εξήντα τοις εκατό (60%) των
--	--

	δημιουργών με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας και σε δεκαπέντε τοις εκατό (15%) επί των εσόδων των εκδοτών, οι επιχειρήσεις των οποίων υπερβαίνουν το ανωτέρω ποσοστό απασχολούμενων με σχέση εξαρτημένης εργασίας. Το δικαίωμα των δημιουργών είναι ανεκχώρητο, με εξαίρεση τη διαχείρισή του από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με τον ν. 4481/2017, και αντίθετοι συμβατικοί όροι είναι ανίσχυροι. Τέλος, προβλέπεται ότι η εν λόγω ρύθμιση περιλαμβάνει τους δικαιούχους δημιουργούς και εκείνους οι οποίοι λαμβάνουν σύνταξη γήρατος ή σύνταξη αναπηρίας. Ως προς την προσδιορισμό της αμοιβής των εκδοτών (και κατ' επέκταση των δημιουργών τύπου), η διάταξη αποβλέπει προεχόντως στη συνεργασία τους με τους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας. Επικουρικά, ήτοι για την περίπτωση που δεν καταστεί δυνατή η επίτευξη σχετικής συμφωνίας, προβλέπεται μηχανισμός καθορισμός της αμοιβής αυτής, σε πρώτη φάση διοικητικά, ενώπιον της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ), σε δεύτερη φάση δικαστικά. Μέχρι την 1^η Φεβρουαρίου 2023, ημερομηνία θέσης σε ισχύ της διοικητικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 48 του σχεδίου νόμου, σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας εφαρμόζεται απευθείας η παρ. 7 της προτεινόμενης ρύθμισης ως προς τη δικαστική επίλυση της διαφοράς. Ειδικότερα, με το δεύτερο εδάφιο της παρ. 5 της προτεινόμενης διάταξης προβλέπεται ότι με απόφαση της Ολομέλειας της ΕΕΤΤ εκδίδεται Κανονισμός, ενώ με το πρώτο εδάφιο της παρ. 5 προσδιορίζονται τα κριτήρια σχετικά με την αμοιβή των εκδοτών από τους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, που είναι η διαδικτυακή επισκεψιμότητα των αντικειμένων προστασίας, τα έτη δραστηριοποίησης και το μερίδιο στην αγορά των παρόχων υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας και των εκδοτών, ο αριθμός των δημοσιογράφων που απασχολούνται σε κάθε εκδότη, καθώς και τα οικονομικά οφέλη που προκύπτουν από τις δημοσιεύσεις και για τα δύο μέρη όσον αφορά την προβολή και τα διαφημιστικά έσοδα. Σύμφωνα, δε, με την παρ. 6 της προτεινόμενης ρύθμισης, διαρθρώνεται η διοικητική διαδικασία ενώπιον της ΕΕΤΤ.
--	---

	Ειδικότερα, προβλέπεται ότι αν εντός τριάντα (30) ημερών από την υποβολή αίτησης για έναρξη της διαπραγμάτευσης από ένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη, δεν επιτευχθεί συμφωνία για το ύψος της αμοιβής, κάθε μέρος μπορεί να υποβάλλει εντός των επόμενων τριάντα (30) ημερών αίτημα, στο οποίο προσδιορίζεται η οικονομική του πρόταση, για τη συγκρότηση Έκτακτης Επιτροπής από την ΕΕΤΤ, σύμφωνα με το άρθρο 5 της υπ' αρ. 1004/40/30.8.2021 απόφασης της ΕΕΤΤ (Β' 4660), περί της δυνατότητας συγκρότησης επιτροπών, επιτροπών ακροάσεων και ομάδων εργασίας.. Η Επιτροπή καλεί αμφότερα τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλλουν υπόμνημα επί του αιτήματος εντός τριάντα (30) ημερών και, εφόσον αμφότερα τα μέρη υποβάλλουν υπόμνημα, τάσσει προθεσμία για αντίκρουση των εκατέρωθεν υπομνημάτων. Εν συνεχεία, η Επιτροπή εκδίδει, εντός εξήντα (60) ημερών από την ημέρα που η ίδια θα ορίσει ως χρόνο ολοκλήρωσης της υποβολής απόψεων και στοιχείων, και υποβάλει στα ενδιαφερόμενα μέρη, ακόμα και αν δεν έλαβαν αμφότερα μέρος στην ενώπιόν της διαδικασία, εμπιστευτική γνωμοδότηση σχετικά με το εύλογο ύψος της αμοιβής κατ' εφαρμογή των κριτηρίων του Κανονισμού. Προς τον σκοπό της αποτελεσματικής άσκησης της γνωμοδοτικής αρμοδιότητάς της, η Επιτροπή δύναται, με απόφασή της, να ζητά από οποιοδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη να της παράσχει όλα τα αναγκαία οικονομικά στοιχεία για τον προσδιορισμό της ανωτέρω αμοιβής κατά τα κριτήρια που προβλέπονται στον Κανονισμό και να ρυθμίζει τη διατήρηση της ορατότητας του περιεχομένου των εκδοτών στα αποτελέσματα αναζήτησης έως την έκδοση της γνωμοδότησής της. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τις εν λόγω αποφάσεις, η Επιτροπή της ΕΕΤΤ επιβάλλει στο μέρος που δεν συμμορφώνεται διοικητικό πρόστιμο ύψους από πενήντα χιλιάδες (50.000,00) ευρώ έως δέκα εκατομμύρια (10.000.000,00) ευρώ. Αν κανένα από τα μέρη δεν αιτηθεί εμπρόθεσμα την έκδοση γνωμοδότησης από την Επιτροπή, ή αν τουλάχιστον ένα από αυτά δεν αποδεχθεί τη γνωμοδότηση της Επιτροπής και, εν γένει, αν δεν καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με το ύψος της αμοιβής, αυτή καθορίζεται, σύμφωνα με την παρ. 7 της προτεινόμενης ρύθμισης, προσωρινά με
--	--

	αίτηση οποιουδήποτε από τα μέρη από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και οριστικά από το ίδιο Δικαστήριο κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
19	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση επέρχονται οι αναγκαίες τροποποιήσεις στο άρθρο 52 του ν. 2121/1993 για τη συμπερίληψη του νέου δικαιώματος στις σχετικές διατάξεις που ρυθμίζουν τον τύπο της άδειας, τους περιορισμούς, τη διάρκεια του δικαιώματος, που ορίζεται διετής, καθώς και άλλα θέματα των συγγενικών δικαιωμάτων.
20	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, εισάγεται νέο άρθρο 66ΣΤ στον ν. 2121/1993, με σκοπό να ρυθμίσει τη χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου. Ειδικότερα, επιδιώκεται η ασφάλεια δικαίου και προβλέπεται ότι οι πάροχοι αυτών των υπηρεσιών διενεργούν πράξη παρουσίασης ή διάθεσης στο κοινό όταν παρέχουν πρόσβαση στο κοινό σε έργα προστατευόμενα από το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας που αναφορτώνονται από τους χρήστες και για αυτό πρέπει να λαμβάνουν άδειες από τους δικαιούχους, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των υφιστάμενων εξαιρέσεων και των περιορισμών. Με αυτόν τον τρόπο οι δικαιούχοι μπορούν να προσδιορίζουν κατά πόσο και υπό ποιες προϋποθέσεις, χρησιμοποιούνται τα έργα τους και άλλο υλικό και να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση αυτή. Ως εκ τούτου, κρίθηκε σημαντικό να ενισχυθεί η ανάπτυξη της αγοράς χορήγησης αδειών μεταξύ δικαιούχων δικαιωμάτων και παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου. Οι δικαιούχοι θα λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους ή άλλων προστατευόμενων αντικειμένων. Ωστόσο, επειδή η συμβατική ελευθερία δεν θα πρέπει να θίγεται από τις εν λόγω διατάξεις, οι δικαιούχοι δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να χορηγούν άδεια ή να συνάπτουν συμφωνίες χορήγησης αδειών. Εάν δεν χορηγηθεί άδεια, προβλέπονται οι περιπτώσεις, κατά τις οποίες οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου δεν ευθύνονται.

	Ειδικότερα με την παρ. 5 της προτεινόμενης διάταξης προβλέπεται ότι εάν δεν έχει χορηγηθεί άδεια, οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου ευθύνονται για μη αδειοδοτημένες πράξεις παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό έργων που προστατεύονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και άλλων αντικειμένων προστασίας, εκτός εάν οι πάροχοι υπηρεσιών, υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, αποδείξουν ότι: α) έχουν καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την απόκτηση της άδειας, και β) έχουν καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια, σύμφωνα με τα υψηλά πρότυπα επαγγελματικής ευσυνειδησίας του κλάδου, προκειμένου να εξασφαλίσουν τη μη διαθεσιμότητα συγκεκριμένων έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, για τα οποία οι δικαιούχοι έχουν παράσχει στους παρόχους υπηρεσιών τις σχετικές και απαραίτητες πληροφορίες, και, σε κάθε περίπτωση, γ) έχουν ενεργήσει με ταχύτητα, με τη λήψη επαρκώς τεκμηριωμένης ειδοποίησης από τους δικαιούχους, προκειμένου να απενεργοποιήσουν την πρόσβαση σε ή να αποσύρουν από τους ιστοτόπους τους έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, στα οποία αφορά η ειδοποίηση, και έχουν καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να αποτρέψουν τις μελλοντικές αναφορτώσεις τους, σύμφωνα με την ως άνω περ. β). Σημειώνεται ότι η έννοια της κάθε δυνατής προσπάθειας, όπως ρητώς προβλέπεται και στην προτεινόμενη διάταξη ερμηνεύεται υπό το φως της αρχής της αναλογικότητας, συμπίπτει δε με τον όρο «best efforts» του αγγλικού κειμένου της Οδηγίας. Με την παρ. 6 της προτεινόμενης διάταξης ορίζονται τα στοιχεία τα οποία είναι αναγκαίο να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να προσδιοριστεί, αν ο πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που έχει σύμφωνα με την παρ. 5 και υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας.
--	--

	Με την παρ. 7 της προτεινόμενης διάταξης θεσπίζεται ειδικό καθεστώς για νέους παρόχους υπηρεσιών με μικρό κύκλο εργασιών και κοινό, με σκοπό να ευνοηθούν για ένα χρονικό διάστημα τριών (3) ετών οι νέες σχετικές επιχειρήσεις. Με την παρ. 8 της προτεινόμενης διάταξης ορίζεται ότι τα μέτρα, που λαμβάνουν οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου σε συνεργασία με τους δικαιούχους, δεν θα πρέπει να θίγουν την εφαρμογή των εξαιρέσεων και των περιορισμών του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, συμπεριλαμβανομένων ιδίως εκείνων που εγγυώνται την ελευθερία της έκφρασης των χρηστών. Οι χρήστες θα έχουν τη δυνατότητα να αναφορτώνουν και να διαθέτουν περιεχόμενο που παράγεται από χρήστες για συγκεκριμένους σκοπούς παράθεσης, κριτικής, σχολιασμού, γελοιογραφίας, παρωδίας ή μίμησης. Με την παρ. 9 της προτεινόμενης διάταξης ορίζεται ότι η εφαρμογή αυτής δεν οδηγεί σε γενική υποχρέωση παρακολούθησης. Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου παρέχουν στους δικαιούχους, κατόπιν αιτήματός τους, επαρκείς πληροφορίες για τη λειτουργία των πρακτικών τους, όσον αφορά τη συνεργασία που αναφέρεται στην παρ. 5 και τη χρήση του περιεχομένου που καλύπτεται από συμφωνίες για χορήγηση αδειών μεταξύ παρόχων υπηρεσιών και δικαιούχων. Προβλέπεται, τέλος, στην παρ. 10 της αξιολογούμενης ρύθμισης αποτελεσματικός μηχανισμός υποβολής καταγγελιών και επανόρθωσης για την υποστήριξη της χρήσης για τους συγκεκριμένους αυτούς σκοπούς καθώς και ότι, σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ δικαιούχων, παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου και χρηστών, η διαφορά επιλύεται με τη συνδρομή ενός ή περισσότερων διαμεσολαβητών, εφαρμοζομένης κατά τα λοιπά αναλόγως της παρ. 9 του άρθρου 35 του ν. 2121/1993.
21	Η τροποποίηση του άρθρου 32 του ν. 2121/1993 θα διασφαλίσει έτι περαιτέρω ότι η αμοιβή των δημιουργών, η οποία συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, είναι κατάλληλη και αναλογική προς την πραγματική ή δυνητική οικονομική αξία των δικαιωμάτων, για τα οποία χορηγείται άδεια χρήσης ή τα οποία μεταβιβάζονται, λαμβάνοντας υπόψη

	τη συμβολή του δημιουργού στο συνολικό έργο και όλες τις άλλες περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης, όπως τις πρακτικές της αγοράς ή την πραγματική εκμετάλλευση του έργου ή άλλου αντικειμένου προστασίας.
22	Η αξιολογούμενη ρύθμιση εισάγει νέο άρθρο 15Α στον ν. 2121/1993, με το οποίο θεσπίζεται υποχρέωση διαφάνειας προς όφελος των δημιουργών, οι οποίοι χρειάζονται επικαιροποιημένες, σχετικές και επαρκείς πληροφορίες για να αξιολογήσουν την οικονομική αξία των δικαιωμάτων τους, σε σύγκριση με την αμοιβή που λαμβάνουν για την άδεια ή σύμβαση εκμετάλλευσης ή τη μεταβίβαση αυτών των δικαιωμάτων. Η χορήγηση επαρκών και επακριβών πληροφοριών από τους αντισυμβαλλομένους τους ή τους διαδόχους τους είναι σημαντική για τη διαφάνεια και την ισορροπία του συστήματος που διέπει την αμοιβή δημιουργών. Κατά την εφαρμογή της υποχρέωσης διαφάνειας λαμβάνονται υπόψη η διοικητική επιβάρυνση, οι ιδιαιτερότητες των διαφόρων τομέων περιεχομένου, όπως εκείνες του μουσικού τομέα, του οπτικοακουστικού τομέα και του εκδοτικού τομέα, όπως και η σημασία της συμβολής δημιουργών και ερμηνευτών στο σύνολο του έργου. Επίσης, δεν εφαρμόζεται η υποχρέωση διαφάνειας του εν λόγω άρθρου σε συμφωνίες, που συνάπτονται μεταξύ δικαιούχων και οντοτήτων συλλογικής διαχείρισης, καθώς σε αυτές τις περιπτώσεις εφαρμόζεται το άρθρο 25 του ν. 4481/2017. Οι συλλογικές διαπραγματεύσεις μπορούν να αποτελούν επιλογή για την επίτευξη συμφωνίας όσον αφορά τη διαφάνεια, εφόσον εξασφαλίζεται ότι οι δημιουργοί απολαμβάνουν επίπεδο διαφάνειας, το οποίο πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο. Για την περαιτέρω διασφάλιση του δικαιώματος διαφάνειας των δημιουργών προβλέπεται ότι είναι άκυρη οποιαδήποτε συμφωνία που εμποδίζει τη συμμόρφωση, ενώ την ακυρότητα μπορεί να επικαλεστεί μόνο ο δημιουργός.
23	Στόχος της αξιολογούμενης ρύθμισης είναι η πρόβλεψη (με την εισαγωγή νέου άρθρου 32Α στον ν. 2121/1993) ενός μηχανισμού χορήγησης της πρόσθετης αμοιβής σε περιπτώσεις που η αρχικά συμφωνηθείσα αμοιβή στο πλαίσιο χορήγησης άδειας ή σύμβασης ή σύμβασης μεταβίβασης δικαιωμάτων καθίσταται δυσανάλογα χαμηλή σε σύγκριση με τα σχετικά έσοδα που προέρχονται από την επακόλουθη

	εκμετάλλευση του έργου από τον αντισυμβαλλόμενο του δημιουργού. Όλα τα έσοδα που σχετίζονται με την υπόθεση, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την εκτίμηση της δυσαναλογίας. Το εν λόγω άρθρο δεν εφαρμόζεται εάν υφίσταται συμφωνία που προέκυψε από συλλογικές διαπραγματεύσεις σε ισχύ και προβλέπει έναν μηχανισμό συγκρίσιμο με αυτόν που θεσπίζεται στο παρόν άρθρο. Επίσης, το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται σε συμφωνίες που συνάπτονται από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, καθώς και από άλλες οντότητες που υπόκεινται στον ν. 4481/2017. Για την περαιτέρω διασφάλιση του δικαιώματος των δημιουργών προβλέπεται ότι είναι άκυρη οποιαδήποτε παραίτηση ή συμβατικός περιορισμός του, ενώ την ακυρότητα μπορεί να επικαλεστεί μόνο ο δημιουργός.
24	Εισάγεται νέο άρθρο 39Α στον ν. 2121/1993 με το οποίο προβλέπεται η δυνατότητα υποβολής των διαφορών που αφορούν στην υποχρέωση διαφάνειας και στον μηχανισμό αναπροσαρμογής των συμβάσεων σε διαμεσολάβηση, εφόσον συμφωνούν τα μέρη, εφαρμοζομένης κατά τα λοιπά αναλόγως της παρ. 9 του άρθρου 35 του ν. 2121/1993 καθώς οι δημιουργοί είναι συχνά διστακτικοί ως προς τη δικαστική επιδίωξη των δικαιωμάτων τους έναντι των αντισυμβαλλομένων τους. Με την παρ. 2 της αξιολογούμενης ρύθμισης προβλέπεται ότι οποιαδήποτε συμβατική διάταξη που αποκλείει την προσφυγή σε διαμεσολάβηση είναι άκυρη.
25	Με το προτεινόμενο άρθρο εισάγεται στον ν. 2121/1993 το δικαίωμα ανάκλησης του δημιουργού στις περιπτώσεις που έχει συναφθεί σύμβαση μεταβίβασης των περιουσιακών δικαιωμάτων του ή αποκλειστική σύμβαση ή έχει χορηγηθεί άδεια εκμετάλλευσης επί έργου ή άλλου αντικειμένου προστασίας και ο αντισυμβαλλόμενός τους δεν προβαίνει στην εκμετάλλευση του έργου ή άλλου αντικειμένου προστασίας. Στην περίπτωση αυτή, και μετά από την πάροδο εύλογου χρονικού διαστήματος, οι δημιουργοί έχουν τη δυνατότητα είτε να ανακαλέσουν τη σύμβαση είτε να άρουν τον αποκλειστικό χαρακτήρα, αφού θέσουν κατάλληλη προθεσμία στον αντισυμβαλλομένο τους. Δεδομένου ότι η εκμετάλλευση έργων ή ερμηνειών μπορεί να διαφέρει ανάλογα με τους τομείς,

	θεσπίζεται ειδική διάταξη για τον οπτικοακουστικό τομέα προβλέποντας ότι το δικαίωμα ανάκλησης δεν εφαρμόζεται στα κινηματογραφικά και εν γένει στα οπτικοακουστικά έργα. Με την παρ. 5 του προτεινόμενου άρθρου προβλέπεται ότι το δικαίωμα ανάκλησης του δημιουργού στις περιπτώσεις που έχει συναφθεί σύμβαση μεταβίβασης των περιουσιακών δικαιωμάτων του ή αποκλειστική σύμβαση ή έχει χορηγηθεί άδεια εκμετάλλευσης επί έργου ή άλλου αντικειμένου προστασίας ή άρση του αποκλειστικού χαρακτήρα δεν εφαρμόζεται, αν η έλλειψη εκμετάλλευσης οφείλεται κυρίως σε συνθήκες, τις οποίες θα αναμενόταν ευλόγως να άρει ο δημιουργός. Τέλος με την παρ. 6 της προτεινόμενης ρύθμισης προβλέπεται ότι οποιαδήποτε συμβατική διάταξη παρεκκλίνει από τον μηχανισμό ανάκλησης που προβλέπεται στην παρ. 1 είναι έγκυρη, μόνο εφόσον βασίζεται σε συμφωνία που προκύπτει από συλλογικές διαπραγματεύσεις.
26	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 45 του ν. 2121/1993 και διευκρινίζεται ότι οι προτεινόμενες με το σχέδιο νόμου ρυθμίσεις σχετικά με την αμοιβή στις συμβάσεις εκμετάλλευσης, δηλαδή τα άρθρα 15Α, 15Β και 32^Α του ν. 2121/1993 δεν εφαρμόζονται στους δημιουργούς ηλεκτρονικών υπολογιστών.
27	Η αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιεί το άρθρο 46 του ν. 2121/1993 και επιδίδει αφενός να επιτρέψει τη δυνατότητα της ανάθεσης της διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 46 σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με το άρθρο 12 του ν. 4481/2017 και αφετέρου να επεκτείνει την εφαρμογή των άρθρων 15Α, 15Β, 32, 32Α, 39 και 39Α του ν. 2121/1993 και στις άδειες και συμβάσεις εκμετάλλευσης που συνάπτουν οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες.
28	Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 3 του ν. 2121/1993 και επεκτείνεται το δικαίωμα αναπαραγωγής του δημιουργού βάσης δεδομένων που αναφέρεται στην περ. α) της παρ. 3, καθώς και οι περιορισμοί που θεσπίζονται με το σχέδιο νόμου και στα δικαιώματα του δημιουργού της βάσης δεδομένων.
29	Σκοπός της αξιολογούμενης ρύθμισης, με την οποία τροποποιείται το άρθρο 42 του ν. 2121/1993, είναι να

	επεκτείνει την εφαρμογή των εξαιρέσεων που θεσπίζονται με το σχέδιο νόμου και στα δικαιώματα αναπαραγωγής του δημιουργού ή άλλου δικαιούχου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή.
30	Σκοπός της αξιολογούμενης ρύθμισης, με την οποία τροποποιείται το άρθρο 45Α του ν. 2121/1993, περί των περιορισμών του περιουσιακού δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων, είναι να επεκτείνει την εφαρμογή των εξαιρέσεων που προτείνονται με το σχέδιο νόμου και στο δικαίωμα ειδικής φύσεως του κατασκευαστή της βάσης δεδομένων.

Δ. Έκθεση γενικών συνεπειών

18.	Οφέλη αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	-------------------------------

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΟΦΕΛΗ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΑΜΕΣΑ	Αύξηση εσόδων	X	X	X		
		Μείωση δαπανών	X	X	X		
		Εξοικονόμηση χρόνου	X	X	X		
		Μεγαλύτερη αποδοτικότητα / αποτελεσματικότητα	X	X			
		Άλλο					
	ΕΜΜΕΣΑ	Βελτίωση παρεχόμενων υπηρεσιών	X	X			
		Δίκαιη μεταχείριση πολιτών					
		Αυξημένη αξιοπιστία / διαφάνεια θεσμών					

		Βελτιωμένη διαχείριση κινδύνων	X	X	X		
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Με το Μέρος Β' του σχεδίου νόμου ενσωματώνεται στην ελληνική έννομη τάξη η Οδηγία (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ (L 130). Με τις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου θα επιτραπεί στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα ερευνητικά ιδρύματα δημοσίου συμφέροντος και τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς να μειώσουν το κόστος συναλλαγής. Η μείωση του κόστους συναλλαγής δεν συνεπάγεται απαραίτητα για τους δικαιούχους την απώλεια εισοδήματος ή εσόδων από την παραχώρηση αδειών: το πεδίο εφαρμογής και οι προϋποθέσεις των εξαιρέσεων διασφαλίζουν ότι η ζημία των δικαιούχων θα είναι ασήμαντη. Ο αντίκτυπος στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις στους εν λόγω τομείς (ιδιαίτερα στους εκδότες επιστημονικού και εκπαιδευτικού υλικού) και στα επιχειρηματικά τους μοντέλα αναμένεται επομένως να είναι περιορισμένος. Οι μηχανισμοί που αποσκοπούν στη βελτίωση των πρακτικών αδειοδότησης είναι πιθανό να μειώσουν το κόστος συναλλαγής και να αυξήσουν τα έσοδα από την παραχώρηση αδειών για τους δικαιούχους. Ο αντίκτυπος για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις των σχετικών τομέων (παραγωγοί, διανομείς, εκδότες, κ.λπ.) θα είναι θετικός. Ο αντίκτυπος για άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως οι πλατφόρμες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία, αναμένεται να είναι επίσης θετικός. Το εν λόγω σχέδιο νόμου περιλαμβάνει επίσης αρκετά μέτρα (υποχρέωση διαφάνειας στους αντισυμβαλλόμενους των δικαιούχων, θέσπιση νέου δικαιώματος για τους εκδότες τύπου και επιβολή υποχρέωσης σε ορισμένες επιγραμμικές υπηρεσίες) που θα βελτιώσουν τη διαπραγματευτική θέση των δικαιούχων και τον έλεγχο που έχουν επί της χρήσης των έργων τους και άλλου υλικού. Ο αντίκτυπος στα έσοδα των δικαιούχων αναμένεται θετικός. Το Μέρος Β' του σχεδίου νόμου περιλαμβάνει νέες υποχρεώσεις για ορισμένες επιγραμμικές υπηρεσίες και για τα μέρη στα οποία οι δημιουργοί και οι ερμηνευτές μεταβιβάζουν τα δικαιώματά τους. Οι εν λόγω υποχρεώσεις μπορεί να συνεπάγονται επιπλέον κόστος. Ωστόσο, καταβλήθηκε προσπάθεια να διασφαλιστεί ότι το κόστος θα παραμείνει αναλογικό και ότι, όταν είναι απαραίτητο, ορισμένοι φορείς δεν θα υπόκεινται στην υποχρέωση. Για παράδειγμα, η υποχρέωση διαφάνειας δεν θα έχει εφαρμογή, όταν οι διοικητικές δαπάνες που συνεπάγεται είναι δυσανάλογες σε σχέση με τα έσοδα. Όσον αφορά την υποχρέωση των επιγραμμικών υπηρεσιών, έχει εφαρμογή μόνο στις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας που αποθηκεύουν και δίνουν πρόσβαση σε μεγάλο όγκο περιεχομένου, που προστατεύεται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και αναφορτώνεται από τους χρήστες τους.

Περαιτέρω, οι διατάξεις του Μέρους Β' του σχεδίου νόμου προβλέπουν μηχανισμούς διαπραγμάτευσης και επίλυσης διαφορών. Αυτό δεν συνεπάγεται ιδιαίτερο κόστος συμμόρφωσης, καθώς στηρίζεται σε υφιστάμενες δομές. Η εξαίρεση για τη διδασκαλία μπορεί να επιφέρει έσοδα. Επίσης περιλαμβάνονται αρκετές εξαιρέσεις που αποσκοπούν στη διευκόλυνση της χρήσης περιεχομένου που προστατεύεται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας μέσω νέων τεχνολογιών. Η πρόταση περιλαμβάνει, επίσης, μέτρα με σκοπό τη διευκόλυνση της

πρόσβασης στο περιεχόμενο, και μέσω ψηφιακών δικτύων. Τέλος, εξασφαλίζει μια ισορροπημένη διαπραγματευτική θέση μεταξύ όλων των φορέων του ψηφιακού περιβάλλοντος.

19.

Κόστος αξιολογούμενης ρύθμισης

		ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΟΣΤΟΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Σχεδιασμός / προετοιμασία		X		
		Υποδομή / εξοπλισμός	X	X		
		Προσλήψεις / κινητικότητα				
		Ενημέρωση εκπαίδευση εμπλεκόμενων	X			
		Άλλο				
	ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ & ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Στήριξη και λειτουργία διαχείρισης	X	X		
		Διαχείριση αλλαγών κατά την εκτέλεση		X		
		Κόστος συμμετοχής στη νέα ρύθμιση	X	X		
		Άλλο				

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

--

20.

Κίνδυνοι αξιολογούμενης ρύθμισης

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Αναγνώριση / εντοπισμός κινδύνου					
		Διαπίστωση συνεπειών κινδύνων στους στόχους					
		Σχεδιασμός αποτροπής / αντιστάθμισης κινδύνων					
		Άλλο					
	ΜΕΙΩΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Πιλοτική εφαρμογή					
		Ανάδειξη καλών πρακτικών κατά την υλοποίηση της ρύθμισης					
		Συνεχής αξιολόγηση διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Δεν προκύπτουν κίνδυνοι από την εφαρμογή των αξιολογούμενων ρυθμίσεων του Μέρους Β'.
--

21.	Γνώμες ή πορίσματα αρμόδιων υπηρεσιών και ανεξάρτητων αρχών (ηλεκτρονική επισύναψη). Ειδική αιτιολογία σε περίπτωση σημαντικής απόκλισης μεταξύ της γνωμοδότησης και της αξιολογούμενης ρύθμισης.

Ε. Έκθεση διαβούλευσης

22.	Διαβούλευση κατά τη διάρκεια της νομοπαρασκευαστικής διαδικασίας από την έναρξη κατάρτισης της αξιολογούμενης ρύθμισης μέχρι την υπογραφή από τους συναρμόδιους Υπουργούς	
☐	Συνεργασία με άλλα υπουργεία / υπηρεσίες	Το παρόν σχέδιο νόμου στηρίχθηκε στα προσχέδια νόμου του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας καθώς και της Ομάδας Εργασίας η οποία συγκροτήθηκε με την υπό στοιχεία ΥΠΠΟΑ/19862/05/05/2021 υπουργική απόφαση.
☐	Συνεργασία με κοινωνικούς φορείς / Ανεξάρτητες Αρχές	
☐	Διεθνής διαβούλευση	

23.	Σχόλια στο πλαίσιο της διαβούλευσης μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας www.opengov.gr (ηλεκτρονική επισύναψη της έκθεσης)		
Επί των γενικών αρχών («επί της αρχής») της αξιολογούμενης ρύθμισης	Αριθμός συμμετασχόντων		
	Σχόλια που υιοθετήθηκαν		
	Σχόλια που δεν υιοθετήθηκαν		

	(συμπεριλαμβανομένης επαρκούς αιτιολόγησης)	
Επί των άρθρων της αξιολογούμενης ρύθμισης	Αριθμός συμμετασχόντων	Είκοσι οκτώ (28)
	Σχόλια που υιοθετήθηκαν	1. Υπεβλήθησαν δεκατρία (13) σχόλια σχετικά με το άρθρο 10 του σχεδίου νόμου προτείνοντας: α) Να υιοθετηθεί η εξαίρεση οπωσδήποτε με αμοιβή (αποζημίωση) των δικαιούχων για τη χρήση αποσπασμάτων έργων, με αποκλειστικό σκοπό τη χρήση τους ως συμπληρωματικού προς το σύγγραμμα εκπαιδευτικού υλικού. β) Η εξαίρεση να αφορά σύντομα αποσπάσματα έργων τα οποία δεν υπερβαίνουν το 5% των έργων. γ) Η εξαίρεση να μην ισχύει εφόσον διατίθενται στην αγορά κατάλληλες άδειες (συμβάσεις αδειοδότησης) που καλύπτουν τις εκπαιδευτικές ανάγκες. Τα ανωτέρω σχόλια ενσωματώθηκαν και τροποποιήθηκε το άρθρο 10 του σχεδίου νόμου συμφώνως με αυτά διότι με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται και προστασία του κλάδου του βιβλίου χωρίς να θίγονται οι ανάγκες των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων όπως άλλωστε προβλέπεται και στην αιτιολογημένη σκέψη 23 της (ΕΕ) οδηγίας 2019/790. Υπεβλήθησαν τέσσερα (4) σχόλια σχετικά με την απαλοιφή της παρ. 2 του άρθρου 18 του σχεδίου

		νόμου όπως αυτό αναρτήθηκε στη διαβούλευση με την αιτιολογία ότι ο πάροχος, ακόμη και όταν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις επιμέλειας που προβλέπει η παρ. 5 του άρθρ. 66 ΣΤ, ουδόλως αποκλείεται να αποτύχει να αποτρέψει μελλοντικές αναφορτώσεις. Στην περίπτωση αυτή το αποτέλεσμα οδηγεί σε άτοπο και ο πάροχος δεν θα ευθύνεται για την παράλειψη της προσβολής στο μέλλον. Για τους λόγους αυτούς απαλείφεται η εν λόγω διάταξη. 3. Διατυπώθηκαν σχόλια σχετικά με αλλαγή της διατύπωσης στο άρθρο 18 του σχεδίου νόμου (νυν άρθρο 20) τα οποία γίνονται δεκτά, προκειμένου να διευκρινιστεί ότι δεν απαλλάσσονται από την ευθύνη οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών, των οποίων κύριος σκοπός είναι η συμμετοχή ή η διευκόλυνση της πειρατείας. 4. Διατυπώθηκε σχόλιο το οποίο έγινε δεκτό, ότι δηλαδή σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ δικαιούχων και χρηστών η διαφορά μπορεί να επιλύεται με τη συνδρομή των μεσολαβητών του ΟΠΙ. 5. Έγιναν δεκτά σχόλια που αφορούν σε νομοτεχνικές διατυπώσεις.
	Σχόλια που δεν υιοθετήθηκαν (συμπεριλαμβανομένης επαρκούς αιτιολόγησης)	1. Υπεβλήθη ένα (1) σχόλιο σχετικά με το άρθρο 8 του σχεδίου νόμου το οποίο προτείνει τη δημιουργία ενός διαφανούς

		συστήματος ταχείας απόκρισης όπως συμβαίνει με το άρθρο 6, παρ. 4 της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ. Τα εν λόγω σχόλια δεν ενσωματώνεται επειδή δεν είναι αντικείμενο της ενσωμάτωσης της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 στην ελληνική έννομη τάξη. 2. Υπεβλήθησαν έξι (6) σχόλια σχετικά με το άρθρο 14 του σχεδίου νόμου, με τα οποία διατυπώθηκε διαφωνία τόσο με την υποχρέωση ενσωμάτωσης της εν λόγω ρύθμισης όσο και με το περιεχόμενο αυτής. Τα ανωτέρω σχόλια σχετικά με απόσυρση της αξιολογούμενης ρύθμισης του άρθρου 14 (άρθρο 12 της Οδηγίας 2019/790) δεν γίνονται δεκτά διότι ο θεσμός θα λειτουργήσει μόνο όπου υπάρχει σχετική ανάγκη και δεν αναμένεται να επηρεάσει τη διαχείριση δικαιωμάτων στα οποία δεν υπάρχει κενό εκπροσώπησης και σε κάθε περίπτωση το μοντέλο της χορήγησης άδειας διευρυμένης ισχύος που εισήχθη από τον ενωσιακό νομοθέτη θα δοκιμαστεί στην πράξη. 3. Υπεβλήθησαν δύο (2) σχόλια τα οποία συνιστούν τοποθετήσεις και αξιολογικές κρίσεις οι οποίες δεν είναι σχετικές με την ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 στην ελληνική έννομη τάξη. 4. Υπεβλήθη ένα (1) σχόλιο σχετικά με το άρθρο 9 του σχεδίου νόμου για τον ορισμό ενός χρονικού πλαισίου εβδομήντα δύο ωρών
--	--	---

		κατ' ανώτατο όριο, προκειμένου να επιτραπεί εκ νέου η πρόσβαση σε περιπτώσεις που τυχόν τεχνικά μέτρα προστασίας την εμποδίζουν. Επίσης προτάθηκε με το ίδιο σχόλιο για να εξασφαλιστεί η πρόληψη και η πρακτική εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 4, το άρθρο 9 του σχεδίου νόμου να προβλέπει επιβολή κατάλληλων μέτρων συμμόρφωσης για τη μη (έγκαιρη) εξασφάλιση πρόσβασης. Τα ανωτέρω σχόλια δεν γίνονται δεκτά διότι δεν προκύπτουν τέτοιες δυνατότητες ρύθμισης από τη γραμματική ερμηνεία της (ΕΕ) Οδηγίας 2019/790. 5. Υπεβλήθησαν (2) σχόλια σχετικά με το ενδεχόμενο να προβλεφθεί στο άρθρο σχέδιο νόμου ότι η εξαίρεση του να επιτρέπεται χωρίς την άδεια του δημιουργού η αναπαραγωγή, η παρουσίαση στο κοινό και η κατ' αίτηση διάθεση στο κοινό, για την ψηφιακή χρήση άρθρων νομίμως δημοσιευμένων σε εφημερίδα ή σε περιοδικό, σύντομων αποσπασμάτων έργου ή τμημάτων σύντομου έργου να μην ισχύει εφόσον διατίθενται στην αγορά κατάλληλες άδειες (συμβάσεις αδειοδότησης) που καλύπτουν τις εκπαιδευτικές ανάγκες ή έργου των εικαστικών τεχνών νομίμως δημοσιευμένου χάριν μόνο παραδείγματος κατά τη διδασκαλία ή τις εξετάσεις σε εκπαιδευτικό ίδρυμα, στον βαθμό που δικαιολογείται από τον
--	--	--

		επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό, εφόσον η εν λόγω χρήση: α) Πραγματοποιείται υπό την ευθύνη εκπαιδευτικού ιδρύματος, στις εγκαταστάσεις του ή σε άλλους χώρους ή μέσω ασφαλούς ηλεκτρονικού περιβάλλοντος στο οποίο έχουν πρόσβαση μόνο οι μαθητές ή οι φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό του εκπαιδευτικού ιδρύματος και το οποίο, με τεχνολογικά μέτρα, δεν επιτρέπει την περαιτέρω αντιγραφή, εκτύπωση, διάθεση ή μόνιμη αποθήκευση των αποσπασμάτων έργων, β) συνοδεύεται από αναφορά της πηγής, συμπεριλαμβανομένου του ονόματος του δημιουργού και του εκδότη, εκτός εάν αυτό είναι αδύνατο, να μην εφαρμόζεται σε σχέση με έργα στον βαθμό που είναι εύκολα διαθέσιμες στην αγορά κατάλληλες άδειες, οι οποίες επιτρέπουν τις πράξεις της εξαίρεσης και ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων διότι δεν διασφαλίζει επαρκώς την προστασία του κλάδου του βιβλίου και των δικαιούχων του. 6.Υπεβλήθησαν έντεκα (11) συνολικά σχόλια σχετικά με το άρθρο 17 του σχεδίου νόμου όπως αναρτήθηκε στη διαβούλευση. Τα δέκα (10) σχόλια είναι σύμφωνα με το υφιστάμενο πνεύμα αλλά και με το γράμμα της αξιολογούμενης ρύθμισης και θέτουν επιμέρους ζητήματα βελτίωσης, τα οποία
--	--	--

		συνοπτικά αναφέρονται στο ποσοστό της αμοιβής που πρέπει να λαμβάνουν οι δημοσιογράφοι από τους εκδότες τύπου για τη χρήση των εκδόσεων τύπου από τους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, στη δεσμευτικότητα που πρέπει να έχει η γνωμοδότηση της ΕΕΤΤ, στη συμπλήρωση των κριτηρίων για τον καθορισμό της αμοιβής και στην υποχρέωση του παρόχου της κοινωνίας της πληροφορίας να μην ενεργεί κατά τρόπο που να καταστρατηγεί το δικαίωμα του εκδότη στην έντυπη έκδοσή του, ιδίως με: α) να αρνείται να διαπραγματευτεί καλόπιστα για την παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης περιεχομένου εκδόσεων τύπου, συμπεριλαμβανομένης της καταβολής εύλογης αμοιβής για τη χρήση αυτή, β) να περιορίζει ή ρυθμίζει αυθαίρετα μια υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας κατά τρόπο που να δημιουργεί διακρίσεις, ώστε να αποκλείεται η ανάγκη λήψης άδειας για την άσκηση του δικαιώματος χρήσης μιας δημοσίευσης στον τύπο από συγκεκριμένο εκδότη, χωρίς να υπάρχει εύλογος λόγος για τον εν λόγω περιορισμό ή ρύθμιση- η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται μόνο εάν ο πάροχος υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά της υπηρεσίας την οποία περιόρισε ή ρύθμισε σύμφωνα με την προηγούμενη πρόταση, γ)
--	--	---

		έκανε κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης του στην αγορά, προκειμένου να αποκτήσει το δικαίωμα άσκησης του δικαιώματος χρήσης μιας έντυπης έκδοσης με όρους αδικαιολόγητα δυσμενείς για τον εκδότη, δ) δεν διατηρεί την ορατότητα του περιεχομένου των εκδοτών τύπου στα αποτελέσματα αναζήτησής του σε όλα τα στάδια διαπραγμάτευσης σχετικά με την καταβολή κατάλληλης αμοιβής για την υπό κρίση χρήση. Τα ανωτέρω επιμέρους σχόλια δεν ενσωματώνονται διότι η αξιολογούμενη ρύθμιση δεν θίγει το γράμμα της παρ. 4 του άρθρου 2 και των παρ. 1-3 και 5 του άρθρου 15 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790. 7. Το ενδέκατο σχόλιο προτείνει την απόσυρση της παρ. 5 της αξιολογούμενης ρύθμισης με κύρια αιτιολογία ότι δεν τηρείται η αρχή της συμβατικής ελευθερίας. Το εν λόγω σχόλιο-αίτημα δεν ενσωματώνεται διότι σε κάθε στάδιο της διαδικασίας την οποία θεσπίζει το άρθρο 18 (πρώην άρθρο 17) τα μέρη είναι ελεύθερα να συμμετέχουν, να συμφωνούν ή να διαφωνούν και να αποχωρούν από τη διαδικασία και εν τέλει να προσφεύγουν στα αρμόδια δικαστήρια για τον προσδιορισμό του ύψους της αμοιβής. 8. Διατυπώθηκε σχόλιο σχετικά με την τρόπο αμοιβής του δημιουργού και ζητήθηκε να είναι είτε εφάπαξ είτε ποσοστία η αμοιβή. Το
--	--	--

		σχόλιο δεν έγινε δεκτό διότι ο σκοπός της ρύθμισης του άρθρου είναι να εισαχθεί η κατάλληλη και αναλογική αμοιβή για τον δημιουργό σύμφωνα με τα οριζόμενα και στην παρ. 1 του άρθρου 18 της οδηγίας και όχι ο τρόπος καταβολής αυτής. 9. Διατυπώθηκε ένα (1) σχόλιο περί απαλοιφής της εξαίρεσης το οποίο δεν γίνονται δεκτά. Εφόσον η ενσωμάτωση του άρθρου 12 δεν είναι υποχρεωτική, ο εθνικός νομοθέτης μπορεί να εξαιρεί τομείς πνευματικής δημιουργίας για τους οποίους η χορήγηση συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ κρίνεται απρόσφορη. 10. Διατυπώθηκε ένα (1) σχόλιο για επιλογή από τον χρήστη του αρμόδιου ΟΣΔ το οποίο δεν γίνεται δεκτό, καθώς η συλλογική διαχείριση αποτελεί θεσμό προβλεπόμενο προς το συμφέρον του δικαιούχου, ο οποίος προστατεύεται αποτελεσματικότερα με την υπάρχουσα ρύθμιση.
--	--	---

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ Β' ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΤΗΘΕΝΤΟΣ ΣΤΗ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

ΑΡΘΡΟ 8

Το άρθρο 3 της Οδηγίας 2019/790 δίνει στους ερευνητές που έχουν νόμιμη πρόσβαση στις ψηφιακές συλλογές πανεπιστημίων, βιβλιοθηκών, αρχείων και άλλων οργανισμών πολιτιστικής κληρονομιάς σε ολόκληρη την ΕΕ, την ελευθερία διεξαγωγής αναλύσεων δεδομένων χωρίς να απαιτείται άδεια από τους δικαιούχους. Επίσης, η αιτιολογική σκέψη 16 της Οδηγίας 2019/790 απαιτεί τα μέτρα τεχνικής προστασίας που θα λάβουν οι δικαιούχοι να μην «υπονομεύουν την αποτελεσματική εφαρμογή της εξαίρεσης» αυτής. Αυτό σημαίνει σαφώς ότι τα τεχνικά μέτρα προστασίας δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την πρόληψη της εξόρυξης δεδομένων και η εφαρμογή αυτής της απαγόρευσης είναι επομένως καίρια. Επιπροσθέτως, το άρθρο 3 της Οδηγίας 2019/790 υπογραμμίζει πως οι δικαιούχοι υποχρεούνται να καταργήσουν τυχόν τεχνολογικά μέτρα προστασίας που εμποδίζουν τους ερευνητές να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, με τα Κράτη Μέλη να έχουν τη διακριτική ευχέρεια για να προσδιορίσουν τα ίδια πόσο γρήγορα πρέπει να συμβεί αυτό.

προτείνει τη δημιουργία ενός διαφανούς συστήματος ταχείας απόκρισης όπως συμβαίνει με το άρθρο 6, παράγραφος 4 της Οδηγίας 2001/29/EK. Για παράδειγμα, ο ορισμός ενός χρονικού πλαισίου 72 ωρών κατ'ανώτατο όριο είναι ικανός ώστε να επιτραπεί εκ νέου η πρόσβαση σε περιπτώσεις που τα τεχνικά μέτρα προστασίας την εμποδίζουν. Για να εξασφαλιστεί η πρόληψη και η εφαρμογή, προτείνουμε το παρόν άρθρο 8 του Σχ. Νόμου να προβλέπει επιβολή κατάλληλων μέτρων συμμόρφωσης για τη μη (έγκαιρη) εξασφάλιση πρόσβασης. Επιπλέον η αιτιολογική σκέψη 15 της Οδηγίας 2019/790 προτείνει τη δυνατότητα διορισμού αξιόπιστων φορέων για την αποθήκευση των αντιγράφων δεδομένων, τονίζοντας ταυτόχρονα πως οι «ρυθμίσεις αυτές θα πρέπει να είναι αναλογικές και να περιορίζονται στο μέτρο που είναι αναγκαίο για τη διατήρηση των αντιγράφων με ασφαλή τρόπο και την πρόληψη μη εγκεκριμένων χρήσεων». Η εξαίρεση θα πρέπει να διασφαλίζει τους ερευνητές και να μην έρχεται σε αντίθεση με τις πολιτικές χρηματοδότησης της έρευνας. Συγκεκριμένα, οι χρηματοδότες επιτρέπουν στον ερευνητή να πάρει την τελική απόφαση για τον τρόπο αποθήκευσης των δεδομένων της έρευνας. Έτσι, οποιαδήποτε απαίτηση για την αποθήκευση δεδομένων από τρίτους φορείς, υπονομεύει τις υπάρχουσες πολιτικές διαχείρισης δεδομένων από χρηματοδότες έρευνας. Η Οδηγία ωστόσο δεν απαιτεί την ενσωμάτωση της πρότασης της αιτιολογικής σκέψης στην έννομη τάξη του κάθε κράτους μέλους. Η Homo Digitalis καλωσορίζει την αποφυγή ενσωμάτωσης απαιτήσεων για την αποθήκευση δεδομένων από τρίτους φορείς στο Σχ. Νόμου. Οι αιτιολογικές σκέψεις της Οδηγίας που αφορούν το διορισμό αξιόπιστων φορέων δεν είναι βέλτιστες για μεταφορά στο εθνικό δίκαιο και συμφωνούμε με τη μη ενσωμάτωση της αιτιολογικής σκέψης 15.

η υποκλοπή δεδομένων αποκτά νομικό ερεισμά και μετονομάζεται σε εξορυξη=====...δηλαδή ένα βιβλίο που κυκλοφορεί σε ηλεκτρονική μορφή στο διαδίκτυο μπορεί να γίνει πορος εξορίζιμος από οργανισμούς και «» οντοτητες «» που ερευνουν και ψαχνουν για προτυπα, τασεις συσχετισμους κτλ κτλ εν αγνοια του δημιουργού συγγραφεα ???φευ !!!!!λογοκλοπη με το γαντι του νομου δεν ειναι αυτο ??.. δηλαδή ένας τηλεπικοινωνιακός οργανισμός στα πλαίσια και καλά της βελτίωσης των υπηρεσιών του μπορεί να εξορυσσει τηλεπικοινωνιακά δεδομένα (διευθύνσεις , ονοματα , προφίλ καταναλωσης υπηρεσιων ισως και περιεχομενα συνομιλιων κια λλων οπτικοακουστικων δεδομενων κτλ κτλ) των πελατων του εν αγνοια τους ??...υποκλοπες δεδομενων ???...δηλαδή μια εταιρεία-οντοτητα μπορεί να ζητα από ένα τηλεπικοινωνιακό οργανισμό τους εξορυγμενους πορους του για να κανει τις δικες της ερευνες μουρδουλίες?? ...να δυλίζει να μεταποιησει τα τηλεπικοινωνιακα μας δεδομενα .. να αλλάξει το περιεχομενο τους ???χμμμμ στα πλαίσια της προτυποποίησης δεδομενων ???στην συνεχεια να τα μοσχοπουλησει ή και να απειλησει μεσω αυτών ??χμμμμμμμμμμμμμμμμμμμμμμμμμμ.....δηλαδή το νομοσχεδιο δινει δυνατοτητες για νομιμοποιησεις κλοπης(εξορυξης την λενε με το γαντι του νομου) , επεξεργασιας και παραχαραξης δεδομενων ερημην αυτων που ειναι οι φυσικοι παραγωγοι τους????τι εγινε ρε παιδια σε αυτο το ηλεκτρονικο κοινοβουλιο... ειναι κανεις εδω, διάβαζει κανεις ????

δημοκρατική ερμηνείωση υποκλοπής δεδομένων αποκτά νομικό ερείσμα και μετονομάζεται σε εξορύξη=====...δηλαδή
ένα βιβλίο που κυκλοφορεί σε ηλεκτρονική μορφή στο διαδίκτυο μπορεί να γίνει πορος εξορύξιμος από οργανισμούς και «» οντοτήτες
«»που ερευνούν και ψάχνουν για προτυπα,τασεις συσχετισμούς κτλ κτλ εν αγνοία του δημιουργού συγγραφέα ???φευ
!!!!!!λογόκλοπη με το γαντί του νομού δεν είναι αυτό ??.. δηλαδή ένας τηλεπικοινωνιακός οργανισμός στα πλαίσια και καλά της
βελτίωσης των υπηρεσιών του μπορεί να εξορυσσει τηλεπικοινωνιακά δεδομένα (διευθύνσεις , ονόματα , προφίλ κατανάλωσης
υπηρεσιών ίσως και περιεχόμενα συνομιλιών κια άλλων οπτικοακουστικών δεδομένων κτλ κτλ) των πελατών του εν αγνοία τους
??...υποκλοπές δεδομένων ????...δηλαδή μια εταιρεία-οντότητα μπορεί να ζητά από ένα τηλεπικοινωνιακό οργανισμό τους
εξορυγμένους πόρους του για να κάνει τις δικές της έρευνες μωρδουλίες?? ...να δουλίζει να μεταποιήσει τα τηλεπικοινωνιακά μας
δεδομένα .. να αλλάξει το περιεχόμενο τους ????χμμμμ στα πλαίσια της προτυποποίησης δεδομένων ????στην συνέχεια να τα
μοσχοπουλήσει ή και να απειλήσει μέσω αυτών ???χμμμμμμμμμμμμμμμμμμμμμμ.....δηλαδή το νομοσχέδιο δίνει δυνατότητες
για νομιμοποιήσεις κλοπής(εξορύξης την λένε με το γαντί του νομού) , επεξεργασίας και παραχαράξης δεδομένων ερμηνή αυτών
που είναι οι φυσικοί παραγωγοί τους????τι έγινε ρε παιδιά σε αυτό το ηλεκτρονικό κοινοβούλιο... είναι κανείς εδώ, διάβάζει
κανείς ????

ΑΡΘΡΟ 9

Το άρθρο 4 της Οδηγίας 2019/790 απαιτεί από τα κράτη μέλη να εισάγουν έναν υποχρεωτικό περιορισμό στα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα (συμπεριλαμβανομένου και του δικαιώματος *sui generis* για τις βάσεις δεδομένων) στην εθνική τους νομοθεσία, που θα επιτρέπει την ανάλυση δεδομένων για όποιον επιθυμεί να εξορύξει προστατευόμενο υλικό. Προτείνει τον ορισμό (κατ' αναλογία με τα σχόλια μας επί του άρθρου 8) ενός χρονικού πλαισίου 72 ωρών κατ' ανώτατο όριο προκειμένου να επιτραπεί εκ νέου η πρόσβαση σε περιπτώσεις που τυχόν τεχνικά μέτρα προστασίας την εμποδίζουν. Για να εξασφαλιστεί η πρόληψη και η πρακτική εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 4, προτείνουμε το άρθρο 9 του παρόντος Σχ. Νόμου να προβλέπει επιβολή κατάλληλων μέτρων συμμόρφωσης για τη μη (έγκαιρη) εξασφάλιση πρόσβασης.

ΑΡΘΡΟ 10

Είναι κρίσιμο ο νομοθέτης να ενσωματώσει στο ελληνικό δίκαιο τις δικλίδες εκείνες που θα προστατεύσουν την πνευματική ιδιοκτησία και θα αποτρέψουν την υποβάθμιση της εκπαίδευσης. Με στόχο τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των δημιουργών και την αποφυγή απαξίωσης της ελληνικής παραγωγής επιστημονικών συγγραμμάτων προτείνουμε: Για χρήση έργων χάριν παραδείγματος κατά τη διδασκαλία στο πλαίσιο της εξαίρεσης α) να υπάρχει ανώτατο όριο χρήσης που δε θα υπερβαίνει το 5% του έργου καθώς και β) να προβλέπεται εύλογη αμοιβή στους δικαιούχους. Στην περίπτωση ύπαρξης αδειών (που καλύπτουν τις παραπάνω ανάγκες αναπαραγωγής υλικού) να μην ισχύει η εξαίρεση, αλλά η διαχείριση να γίνεται από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σε συνεργασία με τους δικαιούχους με κοινό στόχο την προστασία των δικαιωμάτων των δημιουργών.

Το άρθρο 5 της οδηγίας 790/2019, καθιστά υποχρεωτική στα κράτη μέλη την εξαίρεση ή τον περιορισμό στα δικαιώματα δημιουργών και εκδοτών, προκειμένου να επιτραπεί η ψηφιακή χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, για εκπαιδευτικούς σκοπούς.

Δυστυχώς όμως προτείνεται διάταξη (με το άρθρο 10 του νομοσχεδίου) με περιεχόμενο προβληματικό και εξαιρετικά βλαπτικό για τους Έλληνες εκδότες και πνευματικούς δημιουργούς.

Ο οργανισμός μας καθώς και αντιπροσωπευτικοί φορείς των Ελλήνων εκδοτών και συγγραφέων μετά την ψήφιση της οδηγίας 790/2019 είχαμε ζητήσει από την Υπουργό Πολιτισμού σχετικά με την ενσωμάτωση του άρθρου 5 :

Να υποθετήσει την εξαίρεση οπωσδήποτε με αμοιβή (αποζημίωση) των δικαιούχων για τη χρήση αποσπασμάτων έργων, με αποκλειστικό σκοπό τη χρήση τους ως συμπληρωματικό στο σύνταγμα ολιγάκι εκπαιδευτικό υλικό.

– Η εξαίρεση να αφορά σύντομα αποσπάσματα έργων.

— Η εξαίρεση να μην ισχύει εφόσον διατίθενται στην αγορά συμβάσεις κατάλληλης άδειας (συμβάσεις αδειοδότησης) που καλύπτουν τις εκπαιδευτικές ανάγκες .

Δυστυχώς όμως δεν υιοθετήθηκαν οι περισσότερες των τότε απόψεων μας αφού με το νομοσχέδιο αυτό εισάγεται η εξαίρεση για την ψηφιακή χρήση έργων λόγου χάριν μόνο παραδείγματος κατά τη διδασκαλία ή τις εξετάσεις σε εκπαιδευτικό ίδρυμα, χωρίς αμοιβή και χωρίς προσδιορισμό – περιορισμό της έκτασης έργου που δύναται να αναπαραχθεί βάσει της εξαίρεσης. Επίσης προβλέπεται ότι από την εφαρμογή της εξαίρεσης για την ψηφιακή μορφή, εξαφούνται, υπό την προϋπόθεση διαθεσιμότητας στην αγορά κατάλληλων αδειών που ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, οι παρτιτούρες και δυστυχώς μόνο τα έργα που προορίζονται αποκλειστικά για την αγορά της εκπαίδευσης.

Οι παραπάνω προτάσεις είναι εξαιρετικά επικίνδυνες και θα οδηγήσουν με νομοτελειακή ακρίβεια σε αλόγιστη διασπορά των έργων του λόγου στο διαδίκτυο.1.Η αναγκαιότητα καθιέρωσης εξαίρεσης με αμοιβή για τους δικαιούχουςΗ υιοθέτηση της εξαίρεσης, χωρίς αμοιβή των δικαιούχων, σημαίνει ότι τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, αποκτούν το δικαίωμα ψηφιοποίησης και χρήσης περιεχομένου, χωρίς την άδεια των δικαιούχων αλλά και χωρίς καν αυτοί να αμείβονται. Διαπιστώνουμε καταρχάς ότι με τη πρόταση αυτή δεν λαμβάνονται καθόλου υπόψη οι πρόνοιες του ευρωπαϊκού νομοθέτη για την προστασία και αποζημίωση των δικαιούχων, δημιουργών και εκδοτών έργων του λόγου αφού η Οδηγία ρητά προβλέπει τη δυνατότητα αποζημίωσης των δικαιούχων. Η αιτιολογική σκέψη 24 της Οδηγίας συγκεκριμένα αναφέρει: «Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παραμένουν ελεύθερα να προβλέπουν ότι οι δικαιούχοι λαμβάνουν δίκαιη αποζημίωση για τις ψηφιακές χρήσεις των έργων τους ή άλλων αντικειμένων προστασίας δυνάμει της εξαίρεσης ή του περιορισμού που προβλέπεται στην παρούσα Οδηγία για τη χρήση χάρin παραδείγματος κατά τη διδασκαλία». Περαιτέρω επισημαίνουμε ότι στην περίπτωση που οι δικαιούχοι έκδοσης των συγγραμμάτων των εκπαιδευτικών βιβλίων και των λοιπών έργων που αναπαράγονται για διδασκαλία δεν αμείβονται, αναμφίβολα θα αποδυναμωθεί δραματικά το κίνητρο για τη πνευματική δημιουργία καθώς και θα εκλείψει η δυνατότητα απόσβεσης των επενδύσεων που απαιτεί η έκδοση βιβλίων, με άμεση αρνητική επίπτωση στον αριθμό και στην ποιότητα των παραγόμενων εκπαιδευτικών και επιστημονικών βιβλίων. Στην ουσία θα καταργηθεί το κίνητρο δημιουργίας και έκδοσης επιστημονικών βιβλίων. Η υιοθέτηση εξαίρεσης χωρίς αμοιβή έρχεται σε πλήρη αντίθεση με παγωμένες διεθνείς και ευρωπαϊκές

πρακτικές, όπου η αδειοδότηση ή η αποζημίωση λόγω εξαίρεσης για τη χρήση αποσπασμάτων έργων στην εκπαίδευση, αποτελεί διακριτή πηγή εισοδήματος για εκδότες και δημιουργούς. Πρέπει να σημειωθεί ότι σε όλες τις χώρες που έχει ενσωματωθεί ήδη το άρθρο 5 της Οδηγίας, έχει προβλεφθεί η εξαίρεση με αμοιβή εκτός από την περίπτωση της Ουγγαρίας, όπου δυστυχώς προβλέφθηκε η εξαίρεση χωρίς αμοιβή αλλά και χωρίς τον θεσμό της υπερίσχυσης των αδειών. Επίσης αναφέρουμε ότι όταν στον Καναδά το 2012 τροποποιήθηκε η νομοθεσία και προβλέφθηκε εξαίρεση χωρίς αμοιβή, οι επιπτώσεις ήταν πολύ αρνητικές, αφού οι συγγραφείς απώλεσαν το 28% του εισοδήματός τους, ενώ μειώθηκε η διάθεση εκπαιδευτικών και επιστημονικών βιβλίων κατά 33%. Κάποιες εκδοτικές επιχειρήσεις έκλεισαν. Άλλες μείωσαν την παραγωγή τους ή επένδυσαν σε άλλους τίτλους πέραν της εκπαίδευσης. Κάποιοι εκδοτικοί οίκοι των ΗΠΑ έκλεισαν τα παραρτήματά τους στον Καναδά. Σήμερα η κυβέρνηση του Καναδά, διαπιστώνοντας τις αρνητικές συνέπειες, προσανατολίζεται σε αναθεώρηση του νόμου αυτού.

Συνεπώς προτείνουμε να ενταχθεί στο άρθρο 21 του ν. 2121/1993 παράγραφος για την αμοιβή των δικαιούχων στο πλαίσιο της εξαίρεσης και η οποία αμοιβή θα εισπράττεται από τους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης.² Η αναγκαιότητα καθιέρωσης αναπαραγωγής πολύ σύντομων αποσπασμάτων έργων του λόγου. Το νομοσχέδιο στο πρώτο εδάφιο της προτεινόμενης παραγράφου 2 του άρθρου 21 του ν. 2121/1993, προβλέπει την ψηφιακή αναπαραγωγή έργων από τα εκπαιδευτικά ιδρύματα χωρίς προσδιορισμό – περιορισμό της έκτασης τους που δύναται να αναπαράχθει βάσει της εξαίρεσης. Η εν λόγω έλλειψη προσδιορισμού της έκτασης της ψηφιακής αναπαραγωγής των έργων προφανώς επιτρέπει και δεν αποκλείει την αναπαραγωγή όχι μόνο μεγάλων τμημάτων των έργων αλλά, ακόμα και την αναπαραγωγή ολόκληρου του έργου. Αυτό συμπεραίνεται άλλωστε σε συνδυασμό με τον ρητό περιορισμό (σύντομα αποσπάσματα) που αναφέρεται στην παράγραφο 1 αυτού του άρθρου σχετικά με την έντυπη (και όχι ψηφιακή) αναπαραγωγή. Επισημαίνουμε όμως ότι ο στόχος της οδηγίας όπως αποτυπώνεται τόσο στο άρθρο 5 όσο και στις αιτιολογικές σκέψεις από τον ευρωπαϊκό νομοθέτη, είναι η διευκόλυνση της πρόσβασης των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σε εκπαιδευτικό υλικό για το έργο της διδασκαλίας, με τρόπο όμως που δεν θα θίγει τους δικαιούχους, και δεν θα πλήττει καίρια την ελεύθερη αγορά. Στο πλαίσιο αυτό η χρήση των έργων χωρίς κανέναν περιορισμό στην έκταση βρίσκεται σε αντίθεση με τις αιτιολογικές σκέψεις 21 και 22 της Οδηγίας. Σύμφωνα με τις ως άνω αιτιολογικές σκέψεις της Οδηγίας, η ψηφιακή χρήση των έργων χάριν παραδείγματος κατά τη διδασκαλία, δεν μπορεί παρά να αφορά μικρά τμήματα του έργου που θα πρέπει να περιορίζονται στο απολύτως αναγκαίο για τον σκοπό των συγκριμένων εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων. Στην αιτιολογική σκέψη 21 της Οδηγίας συγκεκριμένα αναφέρεται ότι «στις περισσότερες περιπτώσεις, η έννοια της χρήσης χάριν παραδείγματος κατά τη διδασκαλία θα συνεπαγόταν, ως εκ τούτου, χρήση μόνο τμημάτων ή αποσπασμάτων έργων, η οποία δεν πρέπει να υποκαθιστά την αγορά υλικών που προορίζονται κατά κύριο λόγο για τις αγορές της εκπαίδευσης». Επίσης στην αιτιολογική σκέψη 22 αναφέρεται ότι: «Η χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας δυνάμει της εξαίρεσης ή του περιορισμού για τον αποκλειστικό σκοπό της χρήσης χάριν παραδείγματος κατά τη διδασκαλία, όπως προβλέπεται στην παρούσα Οδηγία, θα πρέπει να λαμβάνει χώρα μόνο στο πλαίσιο δραστηριοτήτων διδασκαλίας και μάθησης που διεξάγονται υπό την ευθύνη των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, μεταξύ άλλων κατά τη διάρκεια εξετάσεων, ή διδακτικών δραστηριοτήτων που λαμβάνουν χώρα εκτός των εγκαταστάσεων των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, για παράδειγμα σε μουσείο, βιβλιοθήκη ή άλλο ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς και θα πρέπει να περιορίζεται στο απολύτως αναγκαίο για τον σκοπό των εν λόγω δραστηριοτήτων».

Άρα σύμφωνα με τις ανωτέρω σκέψεις μόνον σύντομα αποσπάσματα ενός έργου θα πρέπει να χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της εξαίρεσης, διότι διαφορετικά πλήττονται τα συμφέροντα των δικαιούχων και παραβιάζεται επίσης ο κανόνας των τριών σταδίων που προβλέπεται στη διεθνή σύμβαση της Βέρνης και στην Οδηγία 2001/29 και ειδικότερα η αρχή ότι δεν θα πρέπει να πλήττονται μέσω της εξαίρεσης αδικαιολόγητα τα έννομα συμφέροντα του δημιουργού.

Επίσης η προτεινόμενη διάταξη της ψηφιακής αναπαραγωγής των έργων χωρίς περιορισμό στην έκταση τους, καθιστά προβληματική και την εφαρμογή του θεσμού της υπεροχής των καταλλήλων αδειών έναντι της εξαίρεσης που προβλέπεται στην προτεινόμενη παράγραφο 3 του άρθρου του 2121/1993 (η εξαίρεση δεν ισχύει εφόσον διατίθενται στην αγορά κατάλληλες άδειες).

Αυτό διότι η άδεια που θα προτείνεται από τους δικαιούχους και που συνήθως, αν όχι αποκλειστικά θα αφορά μικρό μέρος ενός βιβλίου, μπορεί να μην θεωρηθεί κατάλληλη, όταν η εξαίρεση επιτρέπει σύμφωνα με τα παραπάνω τη χρήση μεγάλων τμημάτων ή και ολόκληρου βιβλίου. Αναμφίβολα λοιπόν η χρήση των έργων χωρίς κανέναν περιορισμό στην έκταση, όπως δυστυχώς προτείνεται με το νομοσχέδιο, θίγει τους δικαιούχους, και πλήττει καίρια την ελεύθερη αγορά καθόσον εγκυμονεί μεγάλο κίνδυνο να πραγματοποιείται αλόγιστη χρήση μεγάλων τμημάτων βιβλίων στο πλαίσιο της εξαίρεσης καθώς και να μην λειτουργήσει ο θεσμός των αδειών. Δεν πρέπει να παραλειφθεί ότι η ψηφιακή αναπαραγωγή είναι απείρως πιο επικίνδυνη από την έντυπη αναπαραγωγή αφού δεν υπάρχει κόστος, ούτε απώλεια ποιότητας ενώ η διαδικασία αναπαραγωγής γίνεται πάρα πολύ εύκολα μέσω υπολογιστή, κινητού κλπ.

Επισημαίνεται ότι στη Μ. Βρετανία το 5% ενός έργου μπορεί να αναπαράγεται νόμιμα χωρίς την άδεια των δικαιούχων. Επίσης με την πρόσφατη τροποποίηση του Κυπριακού νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας προβλέφθηκε με το άρθρο 26 η χρήση των αποσπασμάτων των έργων να μην ξεπερνά το 5% επί του συνόλου των έργων.

Ως εκ τούτου προτείνουμε περιορισμό στην έκταση της αναπαραγωγής που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της εξαίρεσης, έντυπης και ψηφιακής, που συνίσταται στην αναπαραγωγή έως το 5% του συνόλου του έργου.

3. Η αναγκαιότητα συμπερίληψης στις συμβάσεις αδειοδότησης όλων των έργων που αναπαράγονται από τα εκπαιδευτικά ιδρύματα στο πλαίσιο της εκπαίδευσης. Η προτεινόμενη διάταξη που εντάσσει – στην περίπτωση υπερίσχυσης των αδειών – μόνο τα βιβλία που προορίζονται αποκλειστικά για την αγορά της εκπαίδευσης, δυστυχώς αποκλείει την πλειοψηφία των βιβλίων από τις συμβάσεις αδειοδότησης και έτσι για την πλειοψηφία των βιβλίων θα ισχύει δυστυχώς η εξαίρεση χωρίς άδεια, χωρίς αμοιβή και χωρίς προσδιορισμό του τμήματος που μπορεί να αναπαράχθει.

Στην Ελλάδα είναι ελάχιστα τα βιβλία που προορίζονται αποκλειστικά για την αγορά της εκπαίδευσης (textbooks, Lehrbücher) αφού τα συγγράμματα στην πλειονότητά τους απευθύνονται και σε άλλες αγορές όπως αυτές των επιστημόνων, των επαγγελματιών (π.χ. δικηγόρων, γιατρών, οικονομολόγων κλπ) αλλά και στο ευρύτερο κοινό. Υπάρχουν επίσης πολλά επιστημονικά και άλλα βιβλία που δεν είναι διδακτικά συγγράμματα και διανέμονται στους φοιτητές μέσω του συστήματος Εύδοξος, ενώ πολλά άλλα προτείνονται ως συμπληρωματικά βιβλιογραφία των μαθημάτων. Επίσης, πολλά βιβλία που είναι διδακτικά συγγράμματα σε κάποια σχολή, είναι συμπληρωματικά σε κάποια άλλη. Αν παραμείνει λοιπόν ως έχει η προτεινόμενη διάταξη δεν θα έχει εφαρμογή παρά για ελάχιστα βιβλία. Άρα αποτελεί επιτακτική ανάγκη οι συμβάσεις αδειοδότησης να περιλαμβάνουν όλες τις κατηγορίες βιβλίων που αναπαράγονται στο πλαίσιο της εξαίρεσης και όχι μόνον τα περιλαμβανόμενα τα βιβλία που προορίζονται αποκλειστικά για την αγορά της εκπαίδευσης,

διότι διαφορετικά για την πλειοψηφία των βιβλίων θα ισχύει δυστυχώς η εξαίρεση χωρίς άδεια, χωρίς αμοιβή και χωρίς προσδιορισμό του τμήματος που μπορεί να αναπαραχθεί, γεγονός που καθιστά τεράστιο τον κίνδυνο κατάχρησης της εξαίρεσης σε βάρος των εκδοτικών επιχειρήσεων και των συγγραφέων. Επισημαίνεται ότι ο ΟΣΔΕΛ έχει ήδη συμβάσεις με εκπαιδευτικούς οργανισμούς, όπως ενδεικτικά το ΕΑΠ, το ΕΚΠΑ, Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης, το Deree και Alba, τα φροντιστήρια Μπόνια, Πανεπιστήμιο Κύπρου, ΑΠΚΥ, ΤΕΠΑΚ, Frederick κ.α. Σε περίπτωση που παραμείνει ο περιορισμός και οι άδειες υπερισχύουν μόνον στην περίπτωση έργων που δεν προορίζονται αποκλειστικά για την εκπαίδευση, αυτομάτως θα καταργηθούν οι συμβάσεις του ΟΣΔΕΛ αφού οι εκπαιδευτικοί οργανισμοί θα επικαλούνται την εφαρμογή της εξαίρεσης! 1 Νοεμβρίου 2022, 19:53 |

Τα πανεπιστήμια στην Ελλάδα και οι ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες είναι δημόσιοι οργανισμοί που λειτουργούν για χάρη του δημόσιου συμφέροντος, χωρίς οποιοδήποτε κερδοσκοπικό χαρακτήρα και κάθε πρόβλεψη πρέπει να ενισχύει τη δράση τους, τον εκσυγχρονισμό τους με τη δυνατότητα χρήσης νέων τεχνολογικών μεθόδων καθώς και την προώθηση της γνώσης σε όλα τα μέλη τους. Ιδιαίτερη μνεία και φροντίδα πρέπει να υπάρχει για τους ανθρώπους με αναπηρίες. Η παρ. 3 ενσωματώνει την παρ. 2 του άρθρου 5 της οδηγίας 2019/790 ως υποχρέωση-ρητή εφαρμογή μη λαμβάνοντας υπόψη ότι στην ίδια την οδηγία η εξαίρεση αυτή είναι προαιρετική για τα κράτη μέλη «μπορούν να προβλέπουν». Εισάγοντας αυτή την εξαίρεση, καταργεί ουσιαστικά την παρ. 2 αφήνοντας στην ερμηνεία τρίτων (εκδοτών, οργανισμών συλλογικής διαχείρισης) τον όρο: είναι εύκολα διαθέσιμες στην αγορά κατάλληλες άδειες και ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Τι σημαίνει για ένα δημόσιο εκπαιδευτικό ίδρυμα εύκολα διαθέσιμη άδεια; Εκτός από μεγαλύτερο κρατικό προϋπολογισμό και μεγαλύτερο διοικητικό βάρος για τη διαχείρισή του για το σκοπό αυτό, ποιος θα έχει το βάρος απόδειξης για το εάν οι άδειες είναι εύκολα διαθέσιμες και ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες του εκπαιδευτικού ιδρύματος; Είναι πολύ πιθανό τα εκπαιδευτικά ιδρύματα να γίνουν συνεχώς αποδέκτες εξωδίκων, αγωγών κτλ και να προσπαθούν εκαπιδευτικοί και ακαδημαϊκοί να αποδείξουν γιατί χρησιμοποίησαν ένα παράδειγμα σε ένα μάθημα από ένα βιβλίο και δεν πήραν άδεια; Στο μόνο που θα καταλήξει όλο αυτό είναι η μείωση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης καθώς οι εκπαιδευτικοί και ακαδημαϊκοί θα σταματήσουν να χρησιμοποιούν παραδείγματα από έργα τρίτων για να μην μπλέξουν σε μια γραφειοκρατία ή για να μην έχουν μετά να απολογηθούν γιατί το έκαναν.

Η προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων πρέπει να είναι κύριο μέλημα του νομοθέτη. Ο κλάδος του βιβλίου στην Ελλάδα δεν πρέπει να υποβαθμιστεί από νομοθετικές διατάξεις που παρερμηνεύουν τις σύγχρονες εκπαιδευτικές ανάγκες και ακούσια διευκολύνουν την πειρατεία.

Εάν δεν υπάρξουν οι απαραίτητες διορθώσεις στο άρθρο 10 του νομοσχεδίου, το αποτέλεσμα θα είναι η υποβάθμιση και η ανεξέλεγκτη χρήση των επιστημονικών συγγραμμάτων.

Πρέπει να λαμβάνεται έγγραφη άδεια χρήσης μέρους του έργου από τον δημιουργό και τον εκδότη, ώστε να αποτραπεί η ανεξέλεγκτη χρήση και πιθανότατα η λογοκλοπή. Η εφαρμογή ηλεκτρονικών μέτρων για την προστασία από κακόβουλη χρήση των αποδεκτών είναι επιτακτική και θα πρέπει να γίνεται τόσο από το χρήστη, όσο και από τον εκδότη και το δημιουργό. Το ανώτατο όριο χρήσης/αναπαραγωγής ενός έργου δε θα πρέπει να υπερβαίνει το 5%, ποσοστό επαρκέστατο χάριν της διδασκαλίας. Εάν δεν υπάρξουν οι απαραίτητες διορθώσεις στο άρθρο 10 του νομοσχεδίου, το αποτέλεσμα θα είναι η υποβάθμιση και η ανεξέλεγκτη χρήση των επιστημονικών συγγραμμάτων. Πρέπει να λαμβάνεται έγγραφη άδεια χρήσης μέρους του έργου για διδακτικούς ή εξεταστικούς σκοπούς, από τον δημιουργό και τον εκδότη, προκειμένου να αποτραπεί η ανεξέλεγκτη χρήση και πιθανότατα η λογοκλοπή. Η εφαρμογή ηλεκτρονικών μέτρων για την προστασία από κακόβουλη χρήση των αποδεκτών είναι επιτακτική και θα πρέπει να γίνεται τόσο από το χρήστη, όσο και από τον εκδότη και το δημιουργό. Το ανώτατο όριο χρήσης/αναπαραγωγής ενός έργου δε θα πρέπει να υπερβαίνει το 5%, ποσοστό επαρκέστατο χάριν της διδασκαλίας.

Η δυνητικά ανεξέλεγκτη αναπαραγωγή αποσπασμάτων δυνάμει της εξαίρεσης θίγει τα πνευματικά δικαιώματα δημιουργών και εκδοτών και παραβιάζει τους όρους των συμβάσεων των εκδοτών με δημιουργούς και ξένους οίκους. Πρέπει να ακολουθηθεί το παράδειγμα της Κύπρου όσον αφορά την ψηφιακή χρήση έργων σε εκπαιδευτικά ιδρύματα χάριν παραδείγματος κατά τη διδασκαλία, δηλαδή η χρήση αυτή να επιτρέπεται υπό τον όρο ότι το απόσπασμα δεν υπερβαίνει το 5% του έργου και οι δικαιούχοι λαμβάνουν εύλογη αποζημίωση. Ο κλάδος του βιβλίου πρέπει να πρωτοστατήσει στη νέα εποχή της εκπαίδευσης και να εξυπηρετήσει την ψηφιοποίηση με κατάλληλη τεχνολογική υποδομή και ένα προστατευτικό θεσμικό πλαίσιο που παρέχει κίνητρα στους επαγγελματίες του κλάδου να συνεχίσουν την παραγωγή έντυπου και ψηφιακού υλικού και να προάγουν τη μάθηση. Ο νομοθέτης οφείλει να προστατέψει την εγχώρια συγγραφική δραστηριότητα αλλά και τη μεταφορά γνώσης από το εξωτερικό. Η μετάφραση έγκυρων και διεθνώς αναγνωρισμένων συγγραμμάτων απαιτούν σημαντικούς οικονομικούς πόρους αφενός για την απόκτηση και διατήρηση των δικαιωμάτων μετάφρασης από τους ξένους οίκους και αφετέρου για τη μετάφραση και την επιμέλειά τους από κατάλληλους επιστήμονες. Οι δημιουργοί και οι εκδότες πρέπει κατ' αρχήν να έχουν τη δυνατότητα να ελέγχουν την έκταση των αποσπασμάτων των έργων τους και της πρόσβασης των χρηστών χρησιμοποιώντας την υποδομή και τις διαθέσιμες συμβάσεις αδειοδότησης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. Η εφαρμογή της εξαίρεσης των πνευματικών δικαιωμάτων δεν πρέπει να γίνει ο κανόνας.

Το σύνολο των Ελλήνων εκδοτών, καταθέτουν τις απόψεις τους σχετικά με την ενσωμάτωση της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 790/2019 στο ελληνικό δίκαιο.

Οι Έλληνες συγγραφείς και εκδότες καταθέσαμε αναλυτικό υπόμνημα στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας τον Φεβρουάριο του 2021, ζητώντας να υπερισχύουν οι συμβάσεις της εξαίρεσης για όλα τα βιβλία. Στην περίπτωση που δεν υπάρχουν συμβάσεις, η μέγιστη επιτρεπόμενη αναπαραγωγή ενός βιβλίου δεν πρέπει να υπερβαίνει το 5%.

Σε αντίθεση περίπτωξη, παραθέτουμε αναλυτικά κατωτέρω τους κινδύνους που ελλοχεύουν για την ελληνική πνευματική παραγωγή, τους Έλληνες δημιουργούς και τους Έλληνες εκδότες. Ας ακολουθήσουμε το πρόσφατο παράδειγμα της Κύπρου, η οποία έμπρακτα χάραξε τον δρόμο για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας με την ολοκλήρωση στις 22 Ιουνίου 2022 των διαδικασιών ενσωμάτωσης της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 790/2019 στο κυπριακό δίκαιο.

Ελλείψεις και συνακόλουθες παρενέργειες του υπό ψήφιση νόμου

Διαπιστώνουμε καταρχάς ότι δεν λαμβάνονται καθόλου υπόψη οι πρόνοιες του ευρωπαϊκού νομοθέτη για την προστασία και αποζημίωση των δικαιούχων, δημιουργών και εκδοτών έργων του λόγου. Αποτέλεσμα αυτού, εφόσον δεν υπάρξουν οι απαραίτητες διορθώσεις, θα είναι να πραγματοποιείται ανεξέλεγκτη χρήση πνευματικών έργων στον χώρο της εκπαίδευσης, χωρίς οι δημιουργοί και οι εκδότες τους να αποζημιώνονται. Δεδομένων δε των τεχνολογικών δυνατοτήτων και της κουλτούρας που επικρατεί σε ένα σημαντικό

κομμάτι της κοινωνίας -κουλτούρα που ευνοεί την ψηφιακή πειρατεία-, οι προβλέψεις του υπάρχοντος νομοσχεδίου θα οδηγήσουν με νομοτελειακή ακρίβεια σε αλόγιστη διασπορά των έργων του λόγου στο διαδίκτυο για κάθε χρήση και όχι αποκλειστικά για χρήση προς χάριν παραδείγματος κατά τη διδασκαλία, όπως προβλέπει η διάταξη.

Με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο πλήττεται βάνουσα το οικοσύστημα της δημιουργικής βιομηχανίας και ιδιαίτερα ο κλάδος των επιστημονικών εκδόσεων. Η ελληνόφωνη επιστημονική και εκπαιδευτική βιβλιογραφία, λόγω των περιορισμών που επιβάλλει η γλώσσα, χρήζει της προστασίας της δημιουργίας και οικονομικής ενίσχυσης, προκειμένου η εκδοτική δραστηριότητα να αποτελέσει κλάδο αξιο επένδυσης και να είναι εφικτή η διατήρηση της Ελληνικής εκπαιδευτικής και επιστημονικής ορολογίας και στο μέλλον.

Είναι προφανές ότι η ελληνόφωνη βιβλιογραφία δεν απευθύνεται παγκόσμια, όπως απευθύνεται η αγγλόφωνη. Αντιθέτως, πληθώρα αγγλόφωνου επιστημονικού περιεχομένου απαιτεί σημαντικότερους πόρους των ελληνικών εκδοτικών επιχειρήσεων προκειμένου να αποκτηθούν τα συγγραφικά δικαιώματα, να μεταφραστεί το έργο και να γίνει προσβάσιμο στο ελληνόφωνο κοινό. Δημιουργοί και μεταφραστές αυτού του περιεχομένου είναι άλλωστε οι ίδιοι οι πανεπιστημιακοί καθηγητές των ελληνικών πανεπιστημίων. Συνεπώς, αντικείμενο του νομοσχεδίου θα πρέπει να είναι η προστασία των ιδίων των πνευματικών δημιουργών του τόπου, καθώς χωρίς αυτήν την προστασία αποδυναμώνονται δραματικά τα κίνητρα της πνευματικής δημιουργίας. Στην ουσία, καταργείται το κίνητρο επιστημονικών βιβλίων στην ελληνική γλώσσα.

Η Οδηγία (ΕΕ) 2019/790

Στόχος της Οδηγίας, όπως αποτυπώνεται τόσο στο άρθρο 5 όσο και στις αιτιολογικές σκέψεις από τον ευρωπαϊκό νομοθέτη, είναι η διευκόλυνση της πρόσβασης των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σε εκπαιδευτικό υλικό για το έργο της διδασκαλίας, με τρόπο όμως που δεν θα θίγει τους δικαιούχους, και δεν θα πλήττει καίρια την ελεύθερη αγορά.

Στο πνεύμα αυτό, η αιτιολογική σκέψη 21 αναφέρει: «Η εξαίρεση ή ο περιορισμός που προβλέπεται στην παρούσα Οδηγία για τον αποκλειστικό σκοπό της χρήσης χάριν παραδείγματος κατά τη διδασκαλία θα πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι καλύπτει ψηφιακές χρήσεις έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας για την υποστήριξη, τον εμπλουτισμό ή τη συμπλήρωση της διδασκαλίας...», ενώ παράλληλα προβλέπει: «...η έννοια της χρήσης χάριν παραδείγματος κατά τη διδασκαλία θα συνεπαγόταν, ως εκ τούτου, χρήση μόνο τμημάτων ή αποσπασμάτων έργων, η οποία δεν πρέπει να υποκαθιστά την αγορά υλικών που προορίζονται κατά κύριο λόγο για τις αγορές της εκπαίδευσης...».

Επίσης, η αιτιολογική σκέψη 22 αναφέρει σαφώς ότι: «Η χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας δυνάμει της εξαίρεσης ή του περιορισμού για τον αποκλειστικό σκοπό της χρήσης χάριν παραδείγματος κατά τη διδασκαλία, όπως προβλέπεται στην παρούσα Οδηγία, θα πρέπει να λαμβάνει χώρα μόνο στο πλαίσιο δραστηριοτήτων διδασκαλίας και μάθησης που διεξάγονται υπό την ευθύνη των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, μεταξύ άλλων κατά τη διάρκεια εξετάσεων, ή διδακτικών δραστηριοτήτων που λαμβάνουν χώρα εκτός των εγκαταστάσεων των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, για παράδειγμα σε μουσείο, βιβλιοθήκη ή άλλο ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς και θα πρέπει να περιορίζεται στο απολύτως αναγκαίο για τον σκοπό των εν λόγω δραστηριοτήτων...».

Η προτεινόμενη διάταξη δεν περιλαμβάνει κανένα περιορισμό της έκτασης του αποσπάσματος ενός έργου που μπορεί να χρησιμοποιηθεί ψηφιακά στο πλαίσιο της εξαίρεσης. Αντιθέτως αναφέρεται στη χρήση έργων, κατά συνέπεια μπορεί να καταλαμβάνει και ολόκληρα έργα ή μεγάλα τμήματά τους. Ενώ αντιθέτως στην εξαίρεση για την έντυπη αναπαραγωγή γίνεται ρητή αναφορά σε σύντομα αποσπάσματα ενός έργου. Επισημαίνεται ότι η ψηφιακή αναπαραγωγή είναι απείρως πιο επικίνδυνη από την έντυπη αναπαραγωγή αφού δεν υπάρχει κόστος, ούτε απώλεια ποιότητας ενώ η διαδικασία αναπαραγωγής γίνεται πάρα πολύ εύκολα μέσω υπολογιστή, κινητού κλπ.

Είναι συνεπώς απαραίτητο να προσδιορισθεί ως όριο της έκτασης αποσπάσματος το 5% ενός έργου, όπως προβλέπει ο βρετανικός και κυπριακός νόμος.

Τέλος, στις αιτιολογικές σκέψεις 23 και 24 αναφέρονται οι δυνατότητες των κρατών μελών να προβλέψουν συστήματα ανταμοιβής των δικαιούχων, ώστε να αποζημιώνονται για τη χρήση των έργων τους. Πιο συγκεκριμένα, στην αιτιολογική σκέψη 23 αναφέρεται ότι «...τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να υποβάλουν την εφαρμογή της εξαίρεσης ή του περιορισμού, εν όλω ή εν μέρει, στη διαθεσιμότητα κατάλληλων αδειών, οι οποίες να καλύπτουν τουλάχιστον τις ίδιες χρήσεις με αυτές που επιτρέπονται δυνάμει της εξαίρεσης ή του περιορισμού...», ενώ η αιτιολογική σκέψη 24 αναφέρει: «Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παραμένουν ελεύθερα να προβλέπουν ότι οι δικαιούχοι λαμβάνουν δίκαιη αποζημίωση για τις ψηφιακές χρήσεις των έργων τους ή άλλων αντικειμένων προστασίας δυνάμει της εξαίρεσης ή του περιορισμού που προβλέπεται στην παρούσα Οδηγία για τη χρήση χάριν παραδείγματος κατά τη διδασκαλία...», όπου καθιστά σαφές ότι υπάρχει ζημία και δύναται να προσδιορισθεί δίκαιη αποζημίωση.

Επομένως, καθίσταται σαφές ότι πρέπει να υπερισχύουν οι συμβάσεις των εξαίρεσεων, ώστε να προστατευθούν τα πνευματικά δικαιώματα δημιουργών και εκδοτών, όπως επιτάσσει το δίκαιο αλλά και η ανάγκη συνέχισης της έκδοσης επιστημονικών, κυρίως, έργων στην ελληνική γλώσσα. Και παράλληλα να προβλεφθεί αμοιβή για τις περιπτώσεις που δεν υπάρχουν συμβάσεις και πραγματοποιείται χρήση στο πλαίσιο της εξαίρεσης.

Με την προτεινόμενη διάταξη οι συμβάσεις υπερισχύουν μόνον για τα βιβλία που προορίζονται αποκλειστικά για την αγορά της εκπαίδευσης. Στη χώρα μας όμως και ειδικά στην τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν υφίστανται εγχειρίδια – textbooks – Lehrbücher όπως συμβαίνει σε άλλες χώρες. Αντιθέτως τα συγγράμματα στην πλειονότητά τους απευθύνονται και σε άλλες αγορές όπως αυτές των επιστημόνων, των επαγγελματιών (π.χ. δικηγόρων, γιατρών, οικονομολόγων κλπ) αλλά και το ευρύτερο κοινό. Αν παραμείνει ως έχει η προτεινόμενη διάταξη δεν θα έχει εφαρμογή παρά για ελάχιστα βιβλία. Η οδηγία ρητά προβλέπει τη δυνατότητα οι συμβάσεις να υπερισχύουν για το σύνολο των βιβλίων και όχι μόνον των εκπαιδευτικών.

Σήμερα, μοναδική εξαίρεση αποτελεί η κυβέρνηση του στην Ουγγαρία, η οποία προβλέπει εξαίρεση χωρίς αμοιβή, χωρίς άδεια και χωρίς να υπερισχύουν οι συμβάσεις. Θα είναι εξαιρετικά λυπηρό η Ελλάδα να είναι η μόνη ευρωπαϊκή χώρα που θα ακολουθήσει το (μαύρο) παράδειγμα της Ουγγαρίας στην αφαίμαξη των δημιουργών και εκδοτών.

Εν κατακλείδι, η Εταιρεία Συγγραφέων και οι Έλληνες εκδότες ζητούμε να υπερισχύουν οι συμβάσεις αδειοδότησης της εξαίρεσης και θα πρέπει να καταβάλλεται σε κάθε περίπτωση εύλογη αμοιβή στους δικαιούχους. Είμαστε σίγουροι για το ενδιαφέρον της υπουργού Πολιτισμού για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας και παραμένουμε αρωγοί της.

Σε ότι αφορά στο άρθρο 10 η πρόβλεψη εξαίρεσης για την ψηφιακή χρήση έργων λόγου χάριν παραδείγματος κατά τη διδασκαλία ή τις εξετάσεις σε εκπαιδευτικά ιδρύματα χρήζει βελτίωσης, καθώς δεν ορίζει αποζημίωση των δημιουργών και γενικότερα των κατεχόντων

τα πνευματικά δικαιώματα των έργων ούτε προσδιορίζει το μέγεθος των αποσπασμάτων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν. Είναι προφανές ότι αυτό μπορεί να οδηγήσει σε κατάχρηση της εξαίρεσης, όταν δεν αποσαφηνίζεται η έκταση των αποσπασμάτων των έργων και δεν υπάρχει σαφής και συνεχής έλεγχος από τα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Σε κάθε περίπτωση προτείνεται η αδειοδότηση από δημιουργούς και εκδότες με αμοιβή πρέπει να υπερισχύει της εξαίρεσης, ώστε να διασφαλίζονται επαρκώς τα πνευματικά δικαιώματα με χρήση των διαθέσιμων συμβάσεων αδειοδότησης από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και να υπάρχει σχετική πληροφόρηση σχετικά με την χρήση των έργων. Η αδειοδότηση έχει καθιερωθεί σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο, ενώ η υιοθέτηση της εξαίρεσης χωρίς άδεια και χωρίς αμοιβή έχει αποδειχτεί καταστροφική όπου εφαρμόστηκε (π.χ. στον Καναδά). Ένα ικανοποιητικό παράδειγμα ενσωμάτωσης της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 790/2019 αποτελεί ο κυπριακός Νόμος 149(I)/2022, Αριθμός 4912 (σσ. 1324-1325, 1330) που θέτει ανώτατο όριο 5% στη χρήση έργων δυνάμει της εξαίρεσης και προβλέπεται σε κάθε περίπτωση την εύλογη αποζημίωση των δικαιούχων όπως αναφέρεται και σε άλλα σχόλια. Γενικότερα, η προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων πρέπει να είναι κύριο μέλημα του νομοθέτη. Ο κλάδος του βιβλίου στην Ελλάδα δεν πρέπει να υποβαθμιστεί από νομοθετικές διατάξεις που παρερμηνεύουν τις σύγχρονες εκπαιδευτικές ανάγκες και ακούσια διευκολύνουν την πειρατεία. Επίσης, προτείνεται τη διασταλτική ερμηνεία του όρου «ασφαλή ηλεκτρονικά περιβάλλοντα» προκειμένου να μπορούν να ενταχθούν σε αυτά, ανεπίσημες πλατφόρμες, υπηρεσίες υπολογιστικού νέφους, υπηρεσίες ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, υπηρεσίες μηνυμάτων και ευρύτερα, οποιαδήποτε δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικής επικοινωνίας που χρησιμοποιούνται κατά περίπτωση αποκλειστικά για εκπαιδευτικούς/διδασκικούς σκοπούς. Τέλος, στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 της Οδηγίας 2019/790 προβλέπεται ότι οι χρήσεις συγκεκριμένων έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, όπως υλικό που προορίζεται κατά κύριο λόγο για την αγορά της εκπαίδευσης ή παρτιτούρες, δεν υπόκεινται στην εξαίρεση του άρθρου 5. Αντίθετα, θα πρέπει τα εκπαιδευτικά ιδρύματα να προμηθεύονται κατάλληλες άδειες, «στον βαθμό που είναι εύκολα διαθέσιμες στην αγορά». Η εξάρτηση της εφαρμογής της εξαίρεσης από τη διαθεσιμότητα των αδειών ενδεχομένως να οδηγήσει σε ανασφάλεια δικαίου ή σε διοικητική επιβάρυνση για τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 23 της Οδηγίας. Η πρόβλεψη στο νόμο των εν λόγω αδειών ακυρώνει εντελώς την αποτελεσματικότητα της εξαίρεσης. Επίσης, η μονομερής προσφορά των αδειών αυτών από τους πνευματικούς δημιουργούς ενδεχομένως να αντίκειται στα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως ορίζεται στην απόφαση του ΔΕΕ (C 117/13) TU Darmstadt. 2 Σύν τοις άλλοις, η συγκεκριμένη διάταξη είναι προαιρετική για τα κράτη μέλη. Επομένως, η Homo Digitalis προτείνει να μην ενσωματωθεί στο εθνικό μας δίκαιο η συγκεκριμένη διάταξη περί αγοράς αδειών, στις περιπτώσεις που χρησιμοποιείται υλικό που προορίζεται για την αγορά της εκπαίδευσης ή παρτιτούρες. ο άρθρο 5 της Οδηγίας 2019/790 εισάγει υποχρεωτική για τα κράτη μέλη εξαίρεση και περιορισμό του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας για την χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας σε ψηφιακές και διασυνοριακές διδακτικές δραστηριότητες. Η εξαίρεση αυτή επιτρέπει στο εκπαιδευτικό προσωπικό, στους μαθητές και στους σπουδαστές να κάνουν χρήση πνευματικών δημιουργημάτων για διδακτικούς σκοπούς σε ψηφιακό ή και διασυνοριακό περιβάλλον, χωρίς να απαιτείται άδεια από τους δικαιούχους. Επίσης, η αιτιολογική σκέψη 21 της Οδηγίας παρέχει στα κράτη μέλη την ελευθερία να προσδιορίζουν το μέγεθος του έργου ή άλλου αντικειμένου προστασίας που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για διδακτικές δραστηριότητες, εισάγοντας με αυτόν τον τρόπο ποσοτικούς περιορισμούς στη χρήση έργων. Κατά κανόνα, η εξαίρεση για διδακτικούς σκοπούς επιτρέπει την τμηματική χρήση έργων. Η Homo Digitalis χαιρετίζει την ενσωμάτωση της εν λόγω εξαίρεσης του άρθρου 5 της Οδηγίας 2019/790 στο Σχ. Νόμου χωρίς τον a priori προσδιορισμό του μεγέθους του έργου που θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί, καθώς αυτό είναι πιθανό να οδηγήσει σε συνθήκες αδικίας, πρέπει να υπάρχει προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας με βάση τα εξής 5% ανώτατο όριο αποσπάσματος. Οι άδειες να υπερισχύουν της εξαίρεσης για όλα τα βιβλία και φυσικά

Να υπάρχει αμοιβή 5% ανώτατο όριο αποσπάσματος. Οι άδειες να υπερισχύουν της εξαίρεσης για όλα τα βιβλία. Να υπάρχει αμοιβή. Είναι σημαντικό να γίνει κατανοητό ότι στόχος της Ευρωπαϊκής οδηγίας, όπως αποτυπώνεται και στις αιτιολογικές σκέψεις του Ευρ. νομοθέτη, είναι η διευκόλυνση της πρόσβασης των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σε εκπαιδευτικό υλικό, κατά τη διαδικασία της διδασκαλίας. Παράλληλα να θέσει κανόνες, έτσι ώστε να αποφευχθεί η αλόγιστη δωρεάν χρήση εκπαιδευτικού υλικού, για να μη διαταραχθεί η ελεύθερη αγορά του βιβλίου και να μην θιγούν οι δικαιούχοι, οι πνευματικοί δημιουργοί και οι εκδότες.

Χωρίς αυτή την προστασία αποδυναμώνονται δραματικά τα κίνητρα της πνευματικής δημιουργίας. Η αιτιολογική σκέψη 21 αναφέρει: «Η εξαίρεση ή ο περιορισμός που προβλέπεται στην παρούσα Οδηγία για τον αποκλειστικό σκοπό της χρήσης “χάριν παραδείγματος κατά τη διδασκαλία”, ευνοεί ψηφιακές χρήσεις από τμήματα έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας για την υποστήριξη, της διαδικασίας της διδασκαλίας...», ενώ παράλληλα προβλέπει ότι δεν θα πλήττει την ελεύθερη αγορά: «η χρήση δεν πρέπει να υποκαθιστά την αγορά υλικών που προορίζονται κατά κύριο λόγο για τις αγορές της εκπαίδευσης...».

Η αιτιολογική σκέψη 22, εκτός των άλλων, ξεκαθαρίζει ότι: «...η χρήση θα πρέπει να περιορίζεται στο απολύτως αναγκαίο για τον σκοπό των εν λόγω δραστηριοτήτων...». Ρητά αναφέρεται, στην αρμοδιότητα του κράτους να καθορίσει το μέγεθος του τμήματος..

Η αιτιολογική σκέψη 23 αναφέρει ότι «...τα κράτη μέλη δύναται να αποφασίσουν να δίδουν προτεραιότητα, στη διαθεσιμότητα κατάλληλων αδειών χρήσης, οι οποίες να καλύπτουν τουλάχιστον τις ίδιες χρήσεις με αυτές που επιτρέπονται δυνάμει της εξαίρεσης ή του περιορισμού...»

Η αιτιολογική σκέψη 24 αναφέρει ότι: «Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παραμένουν ελεύθερα να προβλέπουν ό,τι οι δικαιούχοι λαμβάνουν, δίκαιη αποζημίωση για τις ψηφιακές χρήσεις των έργων τους ή άλλων αντικειμένων προστασίας δυνάμει της εξαίρεσης ή του περιορισμού που προβλέπεται στην παρούσα Οδηγία...»,

κάτι το οποίο καθιστά σαφές ότι υφίσταται ζημία, συνεπώς πρέπει να προσδιοριστεί αποζημίωση.. Με μεγάλη έκπληξη διαπιστώνει κάποιος, ότι κατά την ενσωμάτωση του άρθρου 5 της Οδηγίας, με άρθρο 10 του σχεδίου νόμου, δεν λαμβάνονται υπόψη καμία από τις πρόνοιες του “ευρωπαϊκού νομοθέτη”:

α- για τον καθορισμό του ορίου χρήσης ψηφιακού υλικού, ώστε να μην γίνεται κατάχρηση της πνευματικής ιδιοκτησίας,

β- μην καθορίζοντας περιορισμένο όριο χρήσης, αυτομάτως καθιστά τις διαθέσιμες άδειες μη κατάλληλες (άρθρο 2), διότι με δεδομένο ότι οι άδειες θα καθορίζουν όριο χρήσης, για ποιο λόγο να τις χρησιμοποιήσει, το πανεπιστήμιο, η βιβλιοθήκη ή το ερευνητικό εργαστήριο, όταν ο νόμος δίνει το δικαίωμα να αντιγράφουν ακόμη και ολόκληρο το έργο.

γ- μην καθορίζοντας περιορισμένο όριο χρήσης ψηφιακού υλικού, η αλόγιστη χρήση που θα γίνεται, θα υποκαθιστά την ελεύθερη αγορά του βιβλίου, κάτι το οποίο έρχεται σε αντίθεση με την Ευρ. οδηγία, τις ιδρυτικές αρχές της Ευρ. Ένωσης και με το Εθνικό νομοθετικό πλαίσιο.

δ- δεν προβλέπεται καμία αποζημίωση κατά την εξαίρεση, με πρακτικό αποτέλεσμα η ρύθμιση να ισοδυναμεί με αναγκαστική απαλλοτρίωση του πνευματικού δικαιώματος του δημιουργού και του εκδότη, και πρακτικά ματαιώνει τον δικαιοπολιτικό λόγο αναγνώρισης των πνευματικών δικαιωμάτων. Ταυτόχρονα δίνει το δικαίωμα στο ίδρυμα να μην κάνει αποδεκτή και να κρίνει μη κατάλληλη οποιαδήποτε άδεια χρήσης υφίσταται στην αγορά.

Δηλαδή σύμφωνα με το β και το δ εμμέσως η πρόβλεψη στο σχέδιο νόμου, για χρήση αδειών, γίνεται μη εφαρμόσιμη.

ε- το κράτος όχι μόνο απεμπολεί την υποχρέωση του να προστατεύει την πνευματική ιδιοκτησία, αλλά ενθαρρύνει και εμμέσως νομιμοποιεί την παράνομη κλοπή πνευματικής ιδιοκτησίας σε όλο το εύρος της εκπαίδευσης.

στ- το σχέδιο νόμου αντί να επιλύει προβλήματα δημιουργεί επιπλέον και οδηγεί εκδότες, δημιουργούς, πανεπιστήμια, ερευνητικά εργαστήρια, βιβλιοθήκες και ΟΣΔ, σε ατέρμονες δικαστικές διαμάχες, χωρίς να τις αντέχει κανείς. Με πρόκριμα την διαδικασία της διδασκαλίας και εφόσον δεν υπάρχουν οι απαραίτητες διορθώσεις, το αποτέλεσμα θα είναι η καθολική και ανεξέλεγκτη χρήση πνευματικών έργων στον χώρο της εκπαίδευσης, στα πανεπιστήμια, στις βιβλιοθήκες, στα ερευνητικά εργαστήρια κ.α, κατά την προπτυχιακή και μεταπτυχιακή εκπαίδευση.

Δεδομένου δε των τεχνολογικών δυνατοτήτων και της κουλτούρας που επικρατεί σε ένα σημαντικό κομμάτι της κοινωνίας -κουλτούρα που ευνοεί την ψηφιακή πειρατεία- οι προβλέψεις του άρθρου 10 θα οδηγήσουν νομοτελειακά, σε αλόγιστη διασπορά των έργων του λόγου στο διαδίκτυο, για κάθε άλλη χρήση και όχι αυτή που ξεκάθαρα προβλέπει η Ευρωπαϊκή, δηλαδή αποκλειστικά για χρήση χάριν παραδείγματος κατά τη διδασκαλία.

Θα οδηγήσει τους εμπλεκόμενους σε ατέρμονες δικαστικές διαμάχες, κάτι το οποίο θα σημαίνει το ΤΕΛΟΣ του βιβλίου, του εκδοτικού κλάδου, της Ελληνικής συγγραφής και μετάφρασης.

Θα μπει ταφόπλακα στην Ελληνική γλώσσα των επιστημών, των τεχνών και της λογοτεχνίας.

Άραγε αυτό είναι το ζητούμενο!! Με το παρόν νομοσχέδιο έχετε την δυνατότητα να διασφαλίσετε το γράμμα και το πνεύμα της Ευρωπαϊκής Οδηγίας, σκοπός της οποίας είναι η διευκόλυνση της διδασκαλίας σε όλα τα στάδια της εκπαίδευσης, χωρίς όμως να καταστραφεί το οικοσύστημα της δημιουργικής βιομηχανίας και ιδιαίτερα ο κλάδος των επιστημονικών – τεχνικών εκδόσεων και των εκπαιδευτικών συγγραμμάτων. Παράλληλα, να επιβεβαιώσετε εμπράκτως, την ευαισθησία και τη στήριξη του Έλληνα Νομοθέτη στο πνευματικό έργο, στον πνευματικό δημιουργό και την πνευματική ιδιοκτησία

Αρκεί να προβλεφθούν:

1ον και κυριότερο- όριο χρήσης υλικού 5% από κάθε έργο, με εξαίρεση τα ποιήματα πίνακες και έργα και οποία έργα δεν δύναται να διασπαστούν.

Το 5% ενός έργου είναι απολύτως επαρκές για χρήση χάριν παραδείγματος κατά την διαδικασία της διδασκαλίας (π.χ στο αμφιθέατρο). Είναι σημαντικό να μην δοθεί νόμιμο άλλοθι και το περιθώριο η “χρήση για διδασκαλία”, να γίνει “χρήση ως το κύριο εκπαιδευτικό υλικό των φοιτητών των μεταπτυχιακών σπουδαστών και ερευνητών”.

2- Πρόβλεψη για αποζημίωση δημιουργών και εκδοτών για χρήση ψηφιακού υλικού, όταν ένα έργο υπόκειται στην εξαίρεση (δηλαδή δεν υπάρχουν οι κατάλληλες άδειες). Είναι απολύτως απαραίτητο και σημαντικό,

α- γιατί δεν νοείται να μην αποζημιώνεται ο δημιουργός και ο εκδότης για χρήση (αντιγραφή) που θα γίνεται από το έργο του,

β- για να μην προκύψει η δυνατότητα να κρίνονται οι υφιστάμενες άδειες χρήσης, μη κατάλληλες.

Το ότι το πνευματικό δημιούργημα είναι άυλο και εύκολα αντιγράψιμο, δε θα πρέπει να θεωρείται ότι δεν έχει αξία και ο κάθε ένας μπορεί να το χρησιμοποιεί αλόγιστα και δωρεάν. Δεν είναι δυνατόν να γίνεται χρήση της ιδιοκτησίας κάποιου άλλου, (πνευματικής ή υλικής) χωρίς να αποζημιώνεται. Αυτό δεν συμβαίνει σε καμία χώρα του κόσμου είτε ανεπτυγμένη είτε αναπτυσσόμενη.

3- Να προβλεφθεί, όπως ενσωματώθηκε στην Κύπρο, η δυνατότητα να προσφέρουν κατάλληλες άδειες χρήσης, όλοι οι αρμόδιοι ενδιαφερόμενοι, θεσμικά όργανα ακόμη και μεμονωμένοι εκδότες που το επιθυμούν. Η ελληνόφωνη επιστημονική και εκπαιδευτική βιβλιογραφία, λόγω των περιορισμών που επιβάλλει η γλώσσα, χρήζει της προστασίας της δημιουργίας και της οικονομικής ενίσχυσης, προκειμένου η εκδοτική δραστηριότητα, να αποτελέσει κλάδο άξιο επένδυσης και να συνεχίσει να είναι εφικτή, η διατήρηση της Ελληνικής εκπαιδευτικής, επιστημονικής και τεχνολογικής ορολογίας στο μέλλον.

Πληθώρα αγγλόφωνου επιστημονικού περιεχομένου απαιτεί σημαντικότερους πόρους των εκδοτικών επιχειρήσεων, προκειμένου να αποκτηθούν τα συγγραφικά δικαιώματα, να μεταφραστεί το έργο και να γίνει προσβάσιμο στο ελληνόφωνο κοινό. Δημιουργοί και μεταφραστές αυτού του περιεχομένου είναι στην πλειοψηφία οι ίδιοι οι πανεπιστημιακοί καθηγητές. Συνεπώς, αντικείμενο του νομοσχεδίου θα πρέπει να είναι η προστασία των ιδίων των πνευματικών δημιουργών, καθώς χωρίς αυτήν την προστασία, αποδυναμώνονται δραματικά τα κίνητρα της πνευματικής δημιουργίας. Στις χώρες που έχει ενσωματωθεί ήδη το άρθρο 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 790/2019 έχει προβλεφθεί όριο χρήσης 5%, καταβολή αποζημίωσης στους δικαιούχους και οι συμβάσεις αδειοδότησης να υπερισχύουν της εξαίρεσης στην Ουγγαρία. Θα είναι εξαιρετικά λυπηρό να μην διορθωθεί το άρθρο 10, και η Ελλάδα, μία δημοκρατική και ευνομούμενη χώρα, να είναι η μόνη ευρωπαϊκή χώρα που θα ακολουθήσει το (μαύρο) παράδειγμα της Ουγγαρίας, στην αφαίμαξη των δημιουργών και εκδοτών. Ακόμη όμως και σε αυτή την μοναδική περίπτωση της Ουγγαρίας, έχουν ξεκινήσει δικαστικές ενέργειες για να κριθεί ο νόμος αντισυνταγματικός και ήδη έχει καταγγελθεί στα αρμόδια Ευρωπαϊκά όργανα. Στον αντίποδα βρίσκεται το πρόσφατο παράδειγμα, ενσωμάτωσης της ίδιας οδηγίας στην Κύπρο, (ακολουθώντας το παράδειγμα της Αγγλίας πριν αποχωρήσει από την Ευρωπαϊκή ένωση), η οποία στηρίζει έμπρακτα την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας και αποδεικνύεται αρωγός στη διαχρονική προσπάθεια του Δημιουργού και του Εκδότη, που με τεράστιες δυσκολίες, προωθούν και διαιωνίζουν τον Ελληνικό πολιτισμό, τις επιστήμες και τις τέχνες στην Ελληνική γλώσσα. Είναι προφανές πως η υιοθέτηση του μοντέλου που έχει ήδη ψηφίσει η Κύπρος (Επίσημη Εφημερίδα Κυπριακής Δημοκρατίας 4912, σσ. 1324-1325, 1330) είναι η μόνη δυνατή και δίκαιη διευθέτηση, καθώς μόνο με αυτόν τον τρόπο δεν θα καταστρατηγούνται ανεξέλεγκτα τα πνευματικά δικαιώματα, δηλαδή με την πρόβλεψη του 5% ως ανώτατου ορίου χρήσης υλικού. Το άρθρο 10 του νομοσχεδίου υποβιβάζει ακόμη περισσότερο την αξία του πανεπιστημιακού-επιστημονικού βιβλίου και αποθαρρύνει την ενασχόληση με την παραγωγή του. Το νομοσχέδιο δεν προβλέπει ποσοστό χρήσης υλικού από έντυπο βιβλίο κατά τη διδασκαλία χάριν παραδείγματος, αλλά αφήνει ανεξέλεγκτη την όποια εκμετάλλευσή του. Χωρίς να απεμπολείται η αξία της ψηφιακής εκπαίδευσης, αυτή θα πρέπει να γίνεται με όρους και κανόνες που θα κάνουν σεβαστά τα πνευματικά δικαιώματα των παραγωγών έντυπου υλικού και δη του πανεπιστημιακού-επιστημονικού βιβλίου. Η έντυπη ή ψηφιακή αναπαραγωγή δημοσιευμένου υλικού πέραν του 5% επί του συνόλου οποιουδήποτε δημοσιευμένου έργου είναι βέβαιο ότι θα πλήξει την παραγωγή

του πανεπιστημιακού-επιστημονικού βιβλίου, ιδίως εάν δεν μπορεί να εξασφαλιστεί (και πρακτικά δεν εξασφαλίζεται) ο έλεγχος του ποσοστού αναπαραγωγής του και/ή διάθεσής του εκτός του πανεπιστημιακού ιδρύματος. Θα πρέπει εκτός την αναφορά του ονόματος της πηγής και του ονόματος του/της δημιουργού να ζητείται και να λαμβάνεται έγγραφη άδεια χρήσης μέρους του έργου για διδακτικό ή εξεταστικό σκοπό, από τον δημιουργό και τον εκδότη, προκειμένου να αποτραπεί η ανεξέλεγκτη και πιθανότατα αλόγιστη χρήση. Αυτό θα δώσει τη δυνατότητα στον εκδότη και στον συγγραφέα να παρακολουθήσουν τον τρόπο χρήσης για να διασφαλιστεί η ορθότητά του. Επιπλέον η χρήση ηλεκτρονικών μέτρων για την προστασία από κακόβουλη χρήση των αποδεκτών (φοιτητών και άλλων) θα πρέπει να γίνεται από τον χρήστη αλλά και από τον εκδότη ή τον συγγραφέα, ώστε να υπάρχει η μέγιστη αποτροπή κακόβουλης χρήσης. Ως διδάσκων, θεωρώ ότι το να αντιγραφεί το 5% του περιεχομένου ενός βιβλίου είναι υπερβολικά αρκετό υλικό για να χρησιμοποιηθεί για τη διαδικασία της διδασκαλίας. Ένας καθηγητής οφείλει να χρησιμοποιεί το δικό του υλικό και όχι να αντιγράφει υλικό από συγγράμματα άλλων, με τρόπο ανεξέλεγκτο. Το νομοσχέδιο και ειδικά το άρθρο 10 αποτελεί ένα ακόμα βήμα (βλ. εκπώσεις και νέα συστήματα κοστολόγησης βιβλίων τα προηγούμενα έτη) της προσπάθειας για την μείωση της παραγωγής επιστημονικών συγγραμμάτων στην Ελλάδα και στην απαξίωση του ίδιου του Πανεπιστημίου. Ο δημιουργός πρέπει να είναι ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ διαχειριστής της πνευματικής του περιουσίας και σε συνεργασία με τα Πανεπιστήμια να είναι σε θέση να έρθει σε συμφωνία για την χρήση της περιουσίας του κατά την διάρκεια της εκπαιδευτικής ή/και ερευνητικής δραστηριότητας του Πανεπιστημίου. Τα Πανεπιστήμια, από την άλλη, πρέπει να έχουν την δυνατότητα να συνεργάζονται με τους δημιουργούς ή τους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης και να συμφωνούν στους όρους χρήσης της πνευματικής παραγωγής προβλέποντας αμοιβή για τον δημιουργό. Για αυτό προτείνω να ενσωματωθεί η οδηγία όπως ακριβώς έγινε στην Κύπρο (ΦΕΚ ΚΥΠΡΟΥ σελ. 1324-1325-1330). Πρέπει να προβλεφθούν τα εξής:

- 1- να καθοριστεί ανώτατο όριο χρήσης 5%, από το έργο, χάριν παραδείγματος κατά την διαδικασία της διδασκαλίας.
- 2- να προβλεφθεί αμοιβή του δημιουργού για την χρήση του έργου του, είτε υπάρχουν κατάλληλες άδειες στην αγορά είτε το έργο εμπίπτει στην εξαίρεση.

ΑΡΘΡΟ 14

Ο θεσμός των διευρυμένων αδειών είναι εξαιρετικά σημαντικός στην κατηγορία των έργων του λόγου και εξυπηρετεί τόσο τα συμφέροντα των δικαιούχων όσο και των χρηστών.

Πρωτίστως παρέχει ασφάλεια στους χρήστες (πανεπιστήμια, σχολεία, φροντιστήρια, επιχειρήσεις κάθε είδους, φωτοτυπικά καταστήματα κλπ) διότι μέσω των διευρυμένων αδειών αποκτούν δικαίωμα χρήσης του συνόλου των έργων της συγκεκριμένης κατηγορίας. Αφετέρου και οι δικαιούχοι που αδιαφορούν για τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους προστατεύονται και εισπράττουν δικαιώματα από τη χρήση των έργων τους. Επιπλέον ο θεσμός είναι απαραίτητο και στη διαχείριση του νέου δικαιώματος εκδοτών τύπου, όπου οι μεγάλες πλατφόρμες αντιτίθενται στη συλλογική διαχείριση και σε κάθε θεσμό που την ενισχύει, επιδιώκοντας τον κατακερματισμό του χώρου μέσω ατομικών συμφωνιών. Γι' αυτό είναι απολύτως απαραίτητο να εισαχθεί ο θεσμός αυτός τουλάχιστον στην κατηγορία έργων λόγου. Δεν μπορούμε όμως να συμφωνήσουμε με την παράγραφο 3 της διάταξης σύμφωνα με την οποία όταν οι δικαιούχοι που δεν έχουν εξουσιοδοτήσει τον οργανισμό αποκλείσουν την εκπροσωπευτική εξουσία του, οποιεσδήποτε τρέχουσες χρήσεις που τους αφορούν θα πρέπει να περατώνονται εντός τριών (3) μηνών από την σχετική δήλωση του αποκλεισμού. Θα πρέπει να ισχύσει σε αυτή αναλογικά ότι σχετικά ισχύει στη περίπτωση της καταγγελίας της σύμβασης ανάθεσης σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 12 του ν.4481/2017, όπου τα αποτελέσματα της καταγγελίας επέρχονται μετά την πάροδο 3 μηνών Προστίθεται νέο άρθρ. 7α στον ν. 4481/2017, με το οποίο νομοθετούνται στην Ελλάδα οι άδειες διευρυμένης ισχύος. Ο θεσμός αυτός είναι άγνωστος στην Ελλάδα και κατά τη γνώμη μας, δεν πρέπει να εισαχθεί. Η προτεινόμενη διάταξη φρονούμε ότι δεν βρίσκεται σε αρμονία με τη διάταξη της Οδηγίας 2019/790. Οι άδειες διευρυμένης ισχύος προϋποθέτουν αποτυχία της αγοράς (market failure). Αυτός είναι και ο λόγος που το άρθρο 12 της Οδηγίας τις επιτρέπει μόνον σε ορισμένες χρήσεις. Ωστόσο, με την προτεινόμενη διάταξη δεν οριοθετούνται οι χρήσεις, αλλά επιτρέπεται κάθε οργανισμός με απλή δήλωσή του να ενεργοποιήσει τις άδειες διευρυμένης χρήσεως, πρακτικά, για κάθε χρήση για την οποία είναι αρμόδιος. Κάτι τέτοιο δεν καλύπτεται όμως, κατά την άποψή μας, από το γράμμα της Οδηγίας. Εν πάση περιπτώσει, στον χώρο της δισκογραφίας, δεν υφίσταται αποτυχία της αγοράς. Για αυτόν τον λόγο, η πρότασή μας, εάν εισαχθεί τελικά η διάταξη, είναι να εξαιρεθούν οι υλικοί φορείς ήχου από τις άδειες διευρυμένης ισχύος, όπως ακριβώς και τα οπτικοακουστικά έργα και το άρθρ. 7α παρ. 1 του ν.4481/2017 να έχει ως εξής: «1. Αναφορικά με χρήσεις έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, εξαιρουμένων των οπτικοακουστικών έργων και των υλικών φορέων ήχου, εντός της ελληνικής επικράτειας οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας.....». –Με την παρ. 3 αντιμετωπίζεται το ζήτημα του αποκλεισμού της χρήσης των έργων. Προβλέπεται ότι οι τρέχουσες χρήσεις περατώνονται εντός τριών (3) μηνών από τη λήψη της δηλώσεως (περί αποκλεισμού). Νομίζουμε ότι τούτο είναι εσφαλμένο, διότι ο αποκλεισμός δεν επιτρέπεται να οδηγεί στην κατάργηση της άδειας που χορηγήθηκε. Το ζήτημα αντιμετωπίζει το άρθρ. 12 παρ. 2 ν. 4481/2017, που ορίζει ότι οι άδειες ισχύουν μέχρι τη λήξη τους. Εξ αυτού του λόγου, προτείνουμε το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρ. 7α ν. 4481/2017 να έχει ως εξής: «Το άρθρο 12 παράγραφος 2 του παρόντος νόμου εφαρμόζεται αναλόγως». Ομοίως, πρέπει να τροποποιηθεί και η περίπτωση κβ) της παρ. 1 του άρθρ. 28 ν. 4481/2017. –Στην παρ. 4 προβλέπονται τα εξής: «Οι παρ. 1 έως 3 δεν επηρεάζουν την εφαρμογή μηχανισμών χορήγησης συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ σύμφωνα με άλλες διατάξεις, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που επιτρέπουν εξαιρέσεις ή περιορισμούς, ούτε την υποχρεωτική συλλογική διαχείριση». Η οικεία διάταξη της οδηγίας 2019/790 δεν προβλέπει αυτό, αλλά ρητά ορίζει ότι οι παράγραφοι 1 έως και 3 δεν εφαρμόζονται στην υποχρεωτική συλλογική διαχείριση. Σε αρμονία, συνεπώς, με το γράμμα του άρθρ. 12 της Οδηγίας, η παρ. 4 πρέπει να τροποποιηθεί ως εξής: «4. Οι παρ. 1 έως 3 δεν επηρεάζουν την εφαρμογή μηχανισμών χορήγησης συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ σύμφωνα με άλλες διατάξεις, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που επιτρέπουν εξαιρέσεις ή περιορισμούς, και δεν εφαρμόζονται στην υποχρεωτική συλλογική διαχείριση»

ζΆρθρο 14 σχεδίου νόμου (άρθρο 12 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790) – Προσθήκη άρθρου 7Α στον ν.4481/2017:

- (α) Προτείνουμε να απαλειφθεί η εξαίρεση των οπτικοακουστικών έργων, καθώς μία τέτοια εξαίρεση δεν περιλαμβάνεται στην Ευρωπαϊκή Οδηγία.
- (β) Συνιστούμε να τροποποιηθεί η παρ. 2 του άρθρου 7Α ως προς την από κοινού δήλωση από όλους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ. 1 ότι εκπροσωπούν και δικαιούχους που δεν τους έχουν εξουσιοδοτήσει προς τούτο.

Προτεινόμενη διατύπωση: «Όταν περισσότεροι οργανισμοί πληρούν τις παραπάνω προϋποθέσεις, οι έννομες συνέπειες της κατά την παρ. 1 δήλωσης επέρχονται, όταν προβαίνουν σε αυτήν όλοι από κοινού. Εάν αυτοί οι περισσότεροι οργανισμοί δεν προβούν στην κατά την παρ. 1 δήλωση από κοινού εντός ευλόγου χρόνου, θεωρείται ότι εκπροσωπεί τους δικαιούχους που δεν τον έχουν εξουσιοδοτήσει προς τούτο αυτός ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης από τους περισσότερους που πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ. 1, από τον οποίο ο χρήστης επιλέγει να ζητήσει την λήψη άδειας αναφορικά με χρήσεις έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας».

Η προτεινόμενη διάταξη θα πρέπει να αφαιρεθεί ολοσχερώς διότι παραγνώνει τον ίδιο τον πυρήνα του απόλυτου και αποκλειστικού πνευματικού δικαιώματος, ήτοι την εξουσία του δικαιούχου να διαχειρίζεται ο ίδιος ατομικά τα έργα του, είτε μετέχοντας προσωπικά στη διαδικασία οικονομικής εκμετάλλευσης αυτών ή καταρτίζοντας περαιτέρω συμβάσεις εκμεταλλεύσεως με τρίτους, τους οποίους ο ίδιος επιλέγει και υπό όρους που αυτός αποφασίζει. Η δυνατότητα ατομικής διαχείρισης των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων, κατά την ελεύθερη επιλογή του δικαιούχου, αποτελεί την πιο αποτελεσματική έκφραση του αποκλειστικού χαρακτήρα των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συνιστά θεμελιώδη αρχή του δικαίου περί πνευματικής ιδιοκτησίας, ως προκύπτει από το σύνολο των διατάξεων του ν. 2121/1993. Σύμφωνα άλλωστε με την πρακτική που ακολουθείται διεθνώς στον τομέα της συλλογικής διαχείρισης, οι δικαιούχοι των δικαιωμάτων εφόσον το επιθυμούν (και μόνον), αναθέτουν την διαχείριση των περιουσιακών δικαιωμάτων τους σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. Έχουν όμως ελεύθερα και τη δυνατότητα να μην είναι μέλη κάποιου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, περίπτωση κατά την οποία ασκούν και διαχειρίζονται ατομικά τα περιουσιακά δικαιωμά τους, έχοντας παράλληλα και το δικαίωμα/ δυνατότητα να μην προβούν καθόλου στην άσκησή τους. Με την προτεινόμενη διάταξη, οι οργανισμοί μπορούν να εκπροσωπούν και δικαιούχους που δεν συνδέονται μαζί τους συμβατικά και μάλιστα για όλες τις κατηγορίες έργων (με εξαίρεση τα οπτικοακουστικά έργα) και χρήσεις των έργων αυτών, χωρίς να προβλέπεται καν υποχρέωση των οργανισμών να ενημερώνουν τους εν λόγω δικαιούχους ότι τυχόν προτίθενται να ασκήσουν τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους. Έτσι, η διάταξη παρουσιάζεται ελλιπής καθώς δεν προσδιορίζεται με ποιο τρόπο και εάν οι δικαιούχοι θα ενημερώνονται εκ των προτέρων για την πρόθεση των οργανισμών να τους εκπροσωπήσουν. Αντιθέτως, η διάταξη δημιουργεί ένα βάρος στον δικαιούχο που δεν εκπροσωπείται από τον οργανισμό να μεριμνήσει ο ίδιος για την υποβολή δήλωσης αποκλεισμού προς κάθε οργανισμό, η οποία μάλιστα φαίνεται ότι θα παράγει αποτελέσματα μετά από την πάροδο τριών μηνών από την υποβολή της (!). Εξάλλου καμία αναφορά δεν γίνεται στη διάταξη εάν τυχόν θα εισαχθεί στον νόμο σύστημα για την απόδοση στους μη εκπροσωπούμενους από τους οργανισμούς δικαιούχους των εισπραττομένων για λογαριασμό τους αμοιβών και με ποιο τρόπο τυχόν θα λειτουργεί αυτό. Διερωτόμαστε (και δεν αντέχει στην κοινή λογική) πώς ο οργανισμός θα εισπράττει αμοιβή από τους χρήστες την οποία στη συνέχεια και θα αποδίδει σε δικαιούχους, την ταυτότητα και τον αριθμό όμως των οποίων δεν γνωρίζει επακριβώς;; (αφού δεν είναι μέλη του οργανισμού ή/ και δεν του έχουν αναθέσει τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους!!) Τέλος, και η αναφορά στην παράγραφο 4 ότι «οι παρ. 1 έως 3 δεν επηρεάζουν την εφαρμογή μηχανισμών χορήγησης συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ σύμφωνα με άλλες διατάξεις, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που επιτρέπουν εξαίρεσεις ή περιορισμούς, ούτε την υποχρεωτική συλλογική διαχείρισης» είναι τελείως ασαφής και δημιουργεί σύγχυση δεδομένου ότι η νεοεισαγόμενη διάταξη δεν μπορεί εξ ορισμού να αφορά περιπτώσεις υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης αφού σε αυτές ΔΕΝ επιτρέπεται η ατομική άσκηση του δικαιώματος του δικαιούχου/δημιουργού και κατά συνέπεια η διάταξη δεν μπορεί να τυγχάνει εφαρμογής.

ΣΧΟΛΙΑ στην ΠΑΡ. 1 του ΝΕΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 7Α Ν.2121/1993- Προτείνεται η διαγραφή της φράσης «εξαιρουμένων των οπτικοακουστικών έργων» δεδομένου ότι στο άρθρο 12 της Οδηγίας 2019/790/ΕΕ δεν προβλέπεται τέτοιου είδους εξαίρεση. Μάλιστα, η μόνη εξαίρεση που προβλέπεται είναι ότι το άνω άρθρο της Οδηγίας, δεν εφαρμόζεται στην υποχρεωτική συλλογική διαχείριση των δικαιωμάτων.

Να γίνει διαγραφή του άρθρου 14 του σχεδίου νόμου.

Δεν υφίσταται υποχρέωση ενσωμάτωσης του άρθρου 12 της Οδηγίας- δεν είναι υποχρεωτικό για τα κράτη μέλη να ενσωματώσουν το άρθρο αυτό. Το άρθρο 12 της Οδηγίας τέθηκε ως τρόπος νομιμοποίησης των παρουσών και προϋφιστάμενων πρακτικών χορήγησης συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ (όπως αυτές που συναντώνται στις Σκανδιναβικές χώρες), πρακτική η οποία δεν εντοπίζεται στην Ελλάδα (όπου δεν υπάρχει παράδοση στη χορήγηση συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ). Άλλως να γίνει τροποποίηση του άρθρου 14 του σχεδίου νόμου ως εξής:

Σε περίπτωση που ενσωματωθεί το άρθρο 12 της Οδηγίας, τότε οποιαδήποτε μορφή χορήγησης συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ θα πρέπει να παραμείνει πιστή στον ορισμό της έννοιας, σύμφωνα με τον οποίο (η χορήγηση συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ) εφαρμόζεται (1) πρώτον μόνο στις υπάρχουσες συμφωνίες αδειοδότησης (existing licensing agreements) και (2) δεύτερον με τη συμφωνία του δικαιούχου (licensee)..

ΑΡΘΡΟ 15

Άρθρο 15 σχεδίου νόμου (άρθρο 13 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790) – Προσθήκη άρθρου 34Α στον ν.2121/1993:

Θεωρούμε σκόπιμο όταν τα μέρη αντιμετωπίζουν δυσκολίες για τη σύναψη συμβάσεων ή τη χορήγηση αδειών με σκοπό τη διάθεση οπτικοακουστικών έργων σε υπηρεσίες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία, να επαφίεται στην διακριτική ευχέρεια των μερών, για τη διευκόλυνση της διαδικασίας, η προσφυγή είτε στη συνδρομή των διαμεσολαβητών του ΟΠΙ είτε σε εκούσια διαμεσολάβηση (Ν.4640/2019).

Ως εκ τούτου, προτείνουμε την τροποποίηση του εδ. α' του άρθρου 34Α του ν.2121/1993 ούτως ώστε να προβλέπεται το εξής: «Όταν τα μέρη αντιμετωπίζουν δυσκολίες για τη σύναψη συμβάσεων ή τη χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης με σκοπό τη διάθεση οπτικοακουστικών έργων σε υπηρεσίες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία, μπορούν, εφόσον επιθυμούν, να στηρίζονται στη συνδρομή του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας ή ενός ή περισσότερων διαμεσολαβητών που θα επιλέξουν από κοινού τα μέρη κατά τα προβλεπόμενα στον Ν.4640/2019».

ΑΡΘΡΟ 17

Με το άρθρο 17 καθιερώνεται το δικαίωμα εκδότη Τύπου, το οποίο σύμφωνα με την οδηγία έχει ως σκοπό «...να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα του εκδοτικού κλάδου και με τον τρόπο αυτόν να εξασφαλιστεί η διαθεσιμότητα αξιόπιστων πληροφοριών.»

Διότι είναι παγκόσμιο και όχι μόνον ελληνικό φαινόμενο οι μεγάλες πλατφόρμες να καρπώνονται, σε βάρος των εκδοτών τύπου, το συντριπτικά μεγαλύτερο μερίδιο διαφημιστικών εσόδων σε σχέση με τη χρήση και εκμετάλλευση του ειδησεογραφικού περιεχομένου στο διαδίκτυο.

Σε όσες χώρες ενσωματώθηκε το δικαίωμα του εκδότη Τύπου, οι μεγάλες πλατφόρμες και ιδίως η google και η meta (facebook), αρνήθηκαν να διαπραγματευθούν με τους εκδότες τύπου ή ακολούθησαν καταχρηστικές πρακτικές, εκμεταλλευόμενες την δεσπόζουσα θέση στην αγορά, αναγκάζοντας τους εκδότες σε κάποιες χώρες (ενδεικτικά Γερμανία) να παραχωρήσουν την άδεια τους άνευ ή έναντι ελάχιστης αμοιβής. Τόσο στη Γαλλία όσο και στη Γερμανία επενέβη η αρχή ανταγωνισμού, ενώ στην Αυστραλία υιοθετήθηκε νομοθεσία στο πλαίσιο του ελεύθερου ανταγωνισμού. Γ' αυτό πληθαίνουν οι χώρες (Ιταλία, Βέλγιο, Τσεχία, Γαλλία) που πλέον δεν αρκούνται σε όσα προβλέπει η οδηγία αλλά υιοθετούν πρόσθετες υποχρεώσεις και διαδικασίες ενημέρωσης, διαπραγμάτευσης, διαιτησίας και αποτροπής καταχρηστικών πρακτικών.

Είναι πολύ θετικό ότι το νομοσχέδιο κατ' αρχήν κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση.

Όμως ορισμένα κρίσιμα θέματα, ρυθμίζονται ατελώς, με αποτέλεσμα να καθίσταται αμφίβολη η επίτευξη του σκοπού του νομοθέτη, ήτοι η εξισορρόπηση της διαπραγματευτικής δύναμης των εκδοτών τύπου απέναντι στις μεγάλες πλατφόρμες και ο καθορισμός μέσω συμβάσεων ή δικαστικής απόφασης δίκαιης αμοιβής για την χρήση του ειδησεογραφικού περιεχομένου σε σύντομο χρονικό διάστημα. Ειδικότερα προτείνουμε τα ακόλουθα:

1. Στην παράγραφο 4 του αρ.17 να διευκρινιστεί ότι οι δημιουργοί έργων θα λαμβάνουν ποσοστό επί των ετήσιων προς διανομή εσόδων μετά την αφαίρεση πάσης φύσεως συναφών εξόδων, που αποκομίζουν οι εκδότες τύπου για τη χρήση των εκδόσεων τύπου από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας.

Επίσης, ως προς την αμοιβή των πνευματικών δημιουργών προτείνουμε η αμοιβή τους να ανέρχεται σε 20% επί των ετήσιων προς διανομή εσόδων των εκδοτών, οι επιχειρήσεις των οποίων απασχολούν λιγότερο από το 60% των δημιουργών με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας και σε 10% επί των ετήσιων προς διανομή εσόδων των εκδοτών, οι επιχειρήσεις των οποίων υπερβαίνουν το ανωτέρω ποσοστό απασχολούμενων με σχέση εξαρτημένης εργασίας.

2. Στην παράγραφο 5 αρχικά είναι απαραίτητο να προβλεφθεί πως εντός πολύ σύντομου χρονικού διαστήματος και συγκεκριμένα εντός 30 ημερών από την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου, θα πρέπει να συγκροτηθεί η αρμόδια επιτροπή, η οποία θα έχει μόνιμο και διαρκή χαρακτήρα.

Στην τακτική αυτή επιτροπή προτείνεται να συμμετέχουν και εμπειρογνώμονες οι οποίοι θα συνεισφέρουν με την τεχνογνωσία τους σχετικά με την λειτουργία των πλατφορμών, τους τρόπους χρήσης ειδησεογραφικού περιεχομένου και τη λειτουργία της διαφημιστικής αγοράς στο διαδίκτυο.

Η επιτροπή αυτή, αμέσως μετά την συγκρότησή της, ως πλέον αρμόδια, εισηγείται εντός 60 ημερών από την σύσταση της, προς την ολομέλεια της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ) τα αναγκαία για την έκδοση του Κανονισμού με αντικείμενο:

α. τον καθορισμό των κριτηρίων για τον προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής των εκδοτών τύπου από τους παρόχους των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας

β. όλων των στοιχείων που είναι απαραίτητα για τον καθορισμό της αμοιβής

γ. τη διαδικασία καθορισμού ύψους της αμοιβής των εκδοτών Τύπου σε περίπτωση που τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν έλθουν σε συμφωνία, καθώς επίσης θα επιλύει γενικά τις διαφορές των δύο μερών ως προς το ύψος της αμοιβής και της καταβολής αυτής. Ειδικότερα:

-Ως προς τα κριτήρια για τον καθορισμό της αμοιβής, θα πρέπει σε αυτά που ενδεικτικά αναφέρει το νομοσχέδιο να συμπεριλαμβάνονται και οι επενδύσεις σε τεχνικό και οικονομικό επίπεδο που γίνονται από τους εκδότες Τύπου.

Επίσης στα αναφερόμενα στον νομοσχέδιο ενδεικτικά κριτήρια συμπεριλαμβάνονται και «τα οικονομικά οφέλη που προκύπτουν από τις δημοσιεύσεις και για τα δύο μέρη όσον αφορά την προβολή και τα διαφημιστικά έσοδα».

Όμως, τα οικονομικά οφέλη που αποκομίζει ο εκδότης από την εκμετάλλευση του δικού του ειδησεογραφικού περιεχομένου δεν έχουν καμία σχέση με την αμοιβή που οφείλει ο πάροχος υπηρεσιών διαδικτύου (πλατφόρμες) για τη χρήση του περιεχομένου των εκδοτών τύπου. Επιπλέον είναι πρακτικά αδύνατον για τον εκδότη Τύπου να συσχετίσει ποιο μέρος των δικών του εσόδων οφείλεται σε δραστηριότητα των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου. Συνεπώς το συγκεκριμένο κριτήριο θα πρέπει να αφορά αποκλειστικά τα οικονομικά οφέλη των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου. Περαιτέρω θα πρέπει να αποσαφηνιστεί ότι στα οικονομικά οφέλη περιλαμβάνονται και τα έμμεσα οφέλη, όπως, για παράδειγμα, η οικονομική αξία των μεταδεδομένων των επισκεπτών ειδησεογραφικού περιεχομένου.

-Ως προς τα αναγκαία στοιχεία, θα πρέπει κατ' αρχήν να προβλεφθεί στο νόμο η υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας να παρέχουν στους εκδότες Τύπου τα οικονομικά και άλλα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τον υπολογισμό της αμοιβής και παράλληλα να εξουσιοδοτείται ο Κανονισμός να εξειδικεύσει τα στοιχεία και τη διαδικασία παροχής των στοιχείων. Η διαδικασία παροχής των στοιχείων θα πρέπει να είναι μέρος της διαδικασίας διαπραγματεύσεων και να προηγείται της διαδικασίας υποβολής οικονομικών προτάσεων προς την Επιτροπή. Διαφορετικά οι εκδότες Τύπου δεν θα είναι σε θέση να υποβάλουν πρόταση είτε στις διαπραγματεύσεις είτε στη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής, εάν δεν έχουν προηγουμένως πρόσβαση στα οικονομικά και άλλα στοιχεία που προσδιορίζουν την αξία της χρήσης του περιεχομένου τους για τις πλατφόρμες. 3. Σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας μεταξύ εκδοτών Τύπου και πλατφορμών η διαδικασία ενώπιον της ΕΕΤΤ ολοκληρώνεται με την έκδοση σύμφωνα με το νομοσχέδιο εμπιστευτικής γνωμοδότησης. Κατά πρώτον ο εμπιστευτικός χαρακτήρας της γνωμοδότησης την καθιστά πρακτικά παντελώς ατελέσφορη, αφού δεν θα μπορούν τα μέρη να την επικαλούνται ενώπιον των δικαστηρίων και ως εκ τούτου θα πρέπει να απαλειφθεί η σχετική πρόβλεψη περί εμπιστευτικότητας. Αφετέρου ζητούμενο είναι ο δεσμευτικός χαρακτήρας της απόφασης της Επιτροπής ώστε να διασφαλίζεται σε σύντομο χρονικό διάστημα η καταβολή της δίκαιης αμοιβής των εκδοτών τύπου και προτείνουμε η απόφαση της επιτροπής να έχει δεσμευτικό χαρακτήρα και να είναι άμεσα εκτελεστή μέχρι να επιλυθεί οριστικά η διαφορά από τα αρμόδια πολιτικά δικαστήρια. 4. Αναφορικά με τυχόν καταχρηστικές πρακτικές των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου η προτεινόμενη διάταξη προβλέπει υποχρεώσεις των παρόχων και σχετικές κυρώσεις μόνον αναφορικά με την αθέμιτη διατάραξη της ορατότητας του περιεχομένου των εκδοτών τύπου. Όμως οι καταχρηστικές πρακτικές μπορούν να αφορούν οποιοδήποτε θέμα της συνεργασίας εκδοτών τύπου με τους

παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου. Μία από τις συνηθέστερες πρακτικές της Google είναι η επιδίωξη κατακερματισμού της αγοράς με την επιλεκτική προσφορά σε ορισμένους μόνον εκδότες τύπου συνεργασίας για την παροχή και επιμέλεια περιεχομένου και αποκλείοντας άλλους εκδότες (υπηρεσία Google News Showcase). Οι συμφωνίες συνεργασίας προβλέπουν σημαντικά οικονομικά ανταλλάγματα για την συντακτική επιμέλεια και παροχή περιεχομένου και ελάχιστο ποσό για την αμοιβή του νέου συγγενικού δικαιώματος. Προτείνουμε να επεκταθεί το πεδίο της συγκεκριμένης διάταξης ώστε να καταλαμβάνει όλες τις αθέμιτες πρακτικές κατά το πρότυπο του πρόσφατου αντίστοιχου νόμου της Τσεχίας, ως κατωτέρω:

Ο πάροχος μιας υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας υποχρεούται να μην ενεργεί κατά τρόπο που να καταστρατηγεί το δικαίωμα του εκδότη στην έντυπη έκδοσή του, ιδίως με: α) να αρνείται να διαπραγματευτεί καλότερα για την παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης περιεχομένου εκδόσεων τύπου, συμπεριλαμβανομένης της καταβολής εύλογης αμοιβής για τη χρήση αυτή, β) να περιορίζει ή ρυθμίζει αυθαίρετα μια υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας κατά τρόπο που να δημιουργεί διακρίσεις, ώστε να αποκλείεται η ανάγκη λήψης άδειας για την άσκηση του δικαιώματος χρήσης μιας δημοσίευσης στον τύπο από συγκεκριμένο εκδότη, χωρίς να υπάρχει εύλογος λόγος για τον εν λόγω περιορισμό ή ρύθμιση- η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται μόνο εάν ο πάροχος υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά της υπηρεσίας την οποία περιόρισε ή ρύθμισε σύμφωνα με την προηγούμενη πρόταση, γ) έκανε κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης του στην αγορά προκειμένου να αποκτήσει το δικαίωμα άσκησης του δικαιώματος χρήσης μιας έντυπης έκδοσης με όρους αδικαιολόγητα δυσμενείς για τον εκδότη δ) δεν διατηρεί την ορατότητα του περιεχομένου των εκδοτών τύπου στα αποτελέσματα αναζήτησής του σε όλα τα στάδια διαπραγματεύσεως σχετικά με την καταβολή κατάλληλης αμοιβής για την υπό κρίση χρήση.

Με το άρθρο 17 καθιερώνεται το δικαίωμα εκδότη Τύπου, το οποίο σύμφωνα με την οδηγία έχει ως σκοπό «...να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα του εκδοτικού κλάδου και με τον τρόπο αυτόν να εξασφαλιστεί η διαθεσιμότητα αξιόπιστων πληροφοριών.» Διότι είναι παγκόσμιο και όχι μόνον ελληνικό φαινόμενο οι μεγάλες πλατφόρμες να καρπώνονται, σε βάρος των εκδοτών, το συντριπτικά μεγαλύτερο μερίδιο διαφημιστικών εσόδων σε σχέση με τη χρήση και εκμετάλλευση του ειδησεογραφικού περιεχομένου στο διαδίκτυο. Σε όσες χώρες ενσωματώθηκε το δικαίωμα του εκδότη Τύπου, οι μεγάλες πλατφόρμες και ιδίως η google και η meta (facebook), αρνήθηκαν να διαπραγματευθούν με τους εκδότες τύπου ή προέβησαν σε καταχρηστικές πρακτικές, εκμεταλλευόμενες την δεσπόζουσα θέση στην αγορά, αναγκάζοντας τους εκδότες σε κάποιες χώρες (ενδεικτικά Γερμανία) να παραχωρήσουν την άδειά τους άνευ ή έναντι ελάχιστης αμοιβής. Τόσο στη Γαλλία όσο και στη Γερμανία επενέβη η αρχή ανταγωνισμού, ενώ στην Αυστραλία υιοθετήθηκε νομοθεσία στο πλαίσιο του ελεύθερου ανταγωνισμού. Γι' αυτό πληθαίνουν οι χώρες (Ιταλία, Βέλγιο, Τσεχία, Γαλλία) που πλέον δεν αρκούνται σε όσα προβλέπει η οδηγία αλλά υιοθετούν πρόσθετες υποχρεώσεις και διαδικασίες ενημέρωσης, διαπραγματεύσεως, διαιτησίας και αποτροπής καταχρηστικών πρακτικών. Είναι πολύ θετικό ότι το νομοσχέδιο κατ' αρχήν κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση. Όμως ορισμένα κρίσιμα θέματα ρυθμίζονται ατελώς με αποτέλεσμα να καθίσταται αμφίβολη η επίτευξη του σκοπού του νομοθέτη, ήτοι η εξισορρόπηση της διαπραγματευτικής δύναμης των εκδοτών τύπου απέναντι στις μεγάλες πλατφόρμες και ο καθορισμός μέσω συμβάσεων ή δικαστικής απόφασης δίκαιης αμοιβής για την χρήση του ειδησεογραφικού περιεχομένου σε σύντομο χρονικό διάστημα. Ειδικότερα προτείνουμε τα ακόλουθα: 1. Στην παράγραφο 4 του αρ.17 να διευκρινιστεί ότι οι δημιουργοί έργων θα λαμβάνουν ποσοστό επί των ετήσιων προς διανομή εσόδων (μετά από την αφαίρεση πάσης φύσεως συναφών εξόδων) που αποκομίζουν οι εκδότες τύπου για τη χρήση των εκδόσεων τύπου από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας. 2. Στην παράγραφο 5 αρχικά είναι απαραίτητο να προβλεφθεί πως εντός πολύ σύντομου χρονικού διαστήματος και συγκεκριμένα εντός 30 ημερών από την ισχύ του παρόντος άρθρου, θα πρέπει να συγκροτηθεί 5μελής επιτροπή υπό την αιγίδα της Ε.Ε.Τ.Τ., η οποία θα πρέπει να έχει μόνιμο και διαρκή χαρακτήρα.

Στην τακτική αυτή επιτροπή θα πρέπει να συμμετέχουν τρία μέλη της Ε.Ε.Τ.Τ., ένα μέλος από τον ΟΠΙ και ένα μέλος από την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Η τεχνογνωσία της Επιτροπής Ανταγωνισμού είναι απαραίτητη αφού η στρέβλωση του ανταγωνισμού είναι δεδομένη λόγω της δεσπόζουσας, αν όχι μονοπωλιακής θέσης που έχουν πολλές από τις πλατφόρμες στην αγορά. Και η τεχνογνωσία του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας είναι απαραίτητη αφού αντικείμενο της διαφοράς είναι δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας (συγγενικά δικαιώματα). Τέλος, προτείνεται η παρουσία εμπειρογνομώνων στην επιτροπή, οι οποίοι θα συνεισφέρουν τεχνογνωσία σχετικά με την λειτουργία των πλατφορμών, τους τρόπους χρήσης ειδησεογραφικού περιεχομένου και τη λειτουργία της διαφημιστικής αγοράς στο διαδίκτυο.

Η επιτροπή αυτή, αμέσως μετά την συγκρότησή της, ως πλέον αρμόδια, εισηγείται εντός 60 ημερών από την σύσταση της προς την ολομέλεια της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ) τα αναγκαία για την έκδοση του Κανονισμού με αντικείμενο:

α. τον καθορισμό των κριτηρίων για τον προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής των εκδοτών τύπου από τους παρόχους των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας

β. όλων των στοιχείων που είναι απαραίτητα για τον καθορισμό της αμοιβής

γ. τη διαδικασία καθορισμού ύψους της αμοιβής των εκδοτών Τύπου σε περίπτωση που τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν έλθουν σε συμφωνία, καθώς επίσης θα επιλύει γενικά τις διαφορές των δύο μερών ως προς το ύψος της αμοιβής και της καταβολής αυτής.

Ειδικότερα:

-Ως προς τα κριτήρια για τον καθορισμό της αμοιβής, θα πρέπει σε αυτά που ενδεικτικά αναφέρει το νομοσχέδιο να συμπεριλαμβάνονται οι επενδύσεις σε τεχνικό και οικονομικό επίπεδο που γίνονται από τους εκδότες Τύπου.

Επίσης στα αναφερόμενα στον νομοσχέδιο ενδεικτικά συμπεριλαμβάνονται και «τα οικονομικά οφέλη που προκύπτουν από τις δημοσιεύσεις και για τα δύο μέρη όσον αφορά την προβολή και τα διαφημιστικά έσοδα». Όμως τα οικονομικά οφέλη που αποκομίζει ο εκδότης από την εκμετάλλευση του δικού του ειδησεογραφικού περιεχομένου δεν έχουν καμία σχέση με την αμοιβή που οφείλει ο πάροχος υπηρεσιών διαδικτύου (πλατφόρμες) για τη χρήση του περιεχομένου των εκδοτών τύπου. Επιπλέον είναι πρακτικά αδύνατον για τον εκδότη Τύπου να συσχετίσει ποιο μέρος των δικών του εσόδων οφείλεται σε δραστηριότητα των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου. Συνεπώς το συγκεκριμένο κριτήριο θα πρέπει να αφορά αποκλειστικά τα οικονομικά οφέλη των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου. Περαιτέρω θα πρέπει να αποσαφηνιστεί ότι στα οικονομικά οφέλη περιλαμβάνονται και τα έμμεσα οφέλη, όπως πχ η οικονομική αξία των μεταδεδομένων των επισκεπτών ειδησεογραφικού περιεχομένου.

-Ως προς τα αναγκαία στοιχεία, θα πρέπει κατ' αρχήν να προβλεφθεί στο νόμο η υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας να παρέχουν στους εκδότες Τύπου τα οικονομικά και άλλα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τον υπολογισμό της αμοιβής και παράλληλα να εξουσιοδοτείται ο Κανονισμός να εξειδικεύσει τα στοιχεία και τη διαδικασία παροχής των στοιχείων. Η διαδικασία παροχής των στοιχείων θα πρέπει να είναι μέρος της διαδικασίας διαπραγματεύσεων και να προηγείται της διαδικασίας υποβολής οικονομικών προτάσεων προς την Επιτροπή. Διαφορετικά οι εκδότες Τύπου δεν θα είναι σε θέση να υποβάλουν πρόταση είτε στις διαπραγματεύσεις είτε στη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής εάν δεν έχουν προηγουμένως πρόσβαση στα οικονομικά και άλλα στοιχεία που προσδιορίζουν την αξία της χρήσης του περιεχομένου τους για τις πλατφόρμες.³ Σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας μεταξύ εκδοτών Τύπου και πλατφορμών η διαδικασία ενώπιον της ΕΕΤΤ ολοκληρώνεται με την έκδοση σύμφωνα με το νομοσχέδιο εμπιστευτικής γνωμοδότησης. Κατά πρώτον ο εμπιστευτικός χαρακτήρας της γνωμοδότησης την καθιστά πρακτικά παντελώς ατελέσφορη, αφού δεν θα μπορούν τα μέρη να την επικαλούνται ενώπιον των δικαστηρίων και ως εκ τούτου θα πρέπει να απαλειφθεί. Αφετέρου ζητούμενο είναι ο δεσμευτικός χαρακτήρας της απόφασης της Επιτροπής ώστε να διασφαλίζεται σε σύντομο χρονικό διάστημα η καταβολή της δίκαιης αμοιβής των εκδοτών τύπου και προτείνουμε η απόφαση της επιτροπής να έχει δεσμευτικό χαρακτήρα, μέχρι να επιλυθεί οριστικά η διαφορά από τα αρμόδια πολιτικά δικαστήρια.⁴ Αναφορικά με τυχόν καταχρηστικές πρακτικές των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου η προτεινόμενη διάταξη προβλέπει υποχρεώσεις των παρόχων και σχετικές κυρώσεις μόνον αναφορικά με την αθέμιτη διατάραξη της ορατότητας του περιεχομένου των εκδοτών τύπου. Όμως οι καταχρηστικές πρακτικές μπορούν να αφορούν οποιοδήποτε θέμα της συνεργασίας εκδοτών τύπου με τους παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου. Μία από τις συνηθέστερες πρακτικές της Google είναι η επιδίωξη κατακερματισμού της αγοράς με την επιλεκτική προσφορά σε ορισμένους μόνον εκδότες τύπου συνεργασίας για την παροχή και επιμέλεια περιεχομένου και αποκλείοντας άλλους εκδότες (υπηρεσία Google News Showcase). Οι συμφωνίες συνεργασίας προβλέπουν σημαντικά οικονομικά ανταλλάγματα για την συντακτική επιμέλεια και παροχή περιεχομένου και ελάχιστο ποσό για την αμοιβή του νέου συγγενικού δικαιώματος. Προτείνουμε να επεκταθεί το πεδίο της συγκεκριμένης διάταξης ώστε να καταλαμβάνει όλες τις αθέμιτες πρακτικές κατά το πρότυπο του πρόσφατου αντίστοιχου νόμου της Τσεχίας:

Ο πάροχος μιας υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας υποχρεούται να μην ενεργεί κατά τρόπο που να καταστρατηγεί το δικαίωμα του εκδότη στην έντυπη έκδοσή του, ιδίως με: α) να αρνείται να διαπραγματευτεί καλόπιστα για την παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης περιεχομένου εκδόσεων τύπου, συμπεριλαμβανομένης της καταβολής εύλογης αμοιβής για τη χρήση αυτή, β) να περιορίζει ή ρυθμίζει αυθαίρετα μια υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας κατά τρόπο που να δημιουργεί διακρίσεις, ώστε να αποκλείεται η ανάγκη λήψης άδειας για την άσκηση του δικαιώματος χρήσης μιας δημοσίευσης στον τύπο από συγκεκριμένο εκδότη, χωρίς να υπάρχει εύλογος λόγος για τον εν λόγω περιορισμό ή ρύθμιση- η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται μόνο εάν ο πάροχος υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά της υπηρεσίας την οποία περιόρισε ή ρύθμισε σύμφωνα με την προηγούμενη πρόταση, γ) έκανε κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης του στην αγορά προκειμένου να αποκτήσει το δικαίωμα άσκησης του δικαιώματος χρήσης μιας έντυπης έκδοσης με όρους αδικαιολόγητα δυσμενείς για τον εκδότη δ) δεν διατηρεί την ορατότητα του περιεχομένου των εκδοτών τύπου στα αποτελέσματα αναζήτησής του σε όλα τα στάδια διαπραγμάτευσης σχετικά με την καταβολή κατάλληλης αμοιβής για την υπό κρίση χρήση.

Με το άρθρο 17 καθιερώνεται το δικαίωμα εκδότη Τύπου, το οποίο σύμφωνα με την οδηγία έχει ως σκοπό «...να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα του εκδοτικού κλάδου και με τον τρόπο αυτόν να εξασφαλιστεί η διαθεσιμότητα αξιόπιστων πληροφοριών.» Διότι είναι παγκόσμιο και όχι μόνον ελληνικό φαινόμενο οι μεγάλες πλατφόρμες να καρπώνονται, σε βάρος των εκδοτών, το συντριπτικά μεγαλύτερο μερίδιο διαφημιστικών εσόδων σε σχέση με τη χρήση και εκμετάλλευση του ειδησεογραφικού περιεχομένου στο διαδίκτυο. Σε όσες χώρες ενσωματώθηκε το δικαίωμα του εκδότη Τύπου, οι μεγάλες πλατφόρμες και ιδίως η google και η meta (facebook), αρνήθηκαν να διαπραγματευθούν με τους εκδότες τύπου ή προέβησαν σε καταχρηστικές πρακτικές, εκμεταλλευόμενες την δεσπόζουσα θέση στην αγορά, αναγκάζοντας τους εκδότες σε κάποιες χώρες (ενδεικτικά Γερμανία) να παραχωρήσουν την άδεια τους άνευ ή έναντι ελάχιστης αμοιβής. Τόσο στη Γαλλία όσο και στη Γερμανία επενέβη η αρχή ανταγωνισμού, ενώ στην Αυστραλία υιοθετήθηκε νομοθεσία στο πλαίσιο του ελεύθερου ανταγωνισμού. Γι' αυτό πληθαίνουν οι χώρες (Ιταλία, Βέλγιο, Τσεχία, Γαλλία) που πλέον δεν αρκούνται σε όσα προβλέπει η οδηγία αλλά υιοθετούν πρόσθετες υποχρεώσεις και διαδικασίες ενημέρωσης, διαπραγμάτευσης, διαιτησίας και αποτροπής καταχρηστικών πρακτικών.

Είναι πολύ θετικό ότι το νομοσχέδιο κατ' αρχήν κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση. Όμως ορισμένα κρίσιμα θέματα ρυθμίζονται ατελώς με αποτέλεσμα να καθίσταται αμφίβολη η επίτευξη του σκοπού του νομοθέτη, ήτοι η εξισορρόπηση της διαπραγματευτικής δύναμης των εκδοτών τύπου απέναντι στις μεγάλες πλατφόρμες και ο καθορισμός μέσω συμβάσεων ή δικαστικής απόφασης δίκαιης αμοιβής για την χρήση του ειδησεογραφικού περιεχομένου σε σύντομο χρονικό διάστημα. Ειδικότερα προτείνουμε τα ακόλουθα:

1. Στην παράγραφο 4 του αρ.17 να διευκρινιστεί ότι οι δημιουργοί έργων θα λαμβάνουν ποσοστό επί των ετήσιων προς διανομή εσόδων, μετά την αφαίρεση δηλαδή πάσης φύσεως συναφών εξόδων, που αποκομίζουν οι εκδότες τύπου για τη χρήση των εκδόσεων τύπου από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας.

Επίσης, ως προς την αμοιβή των πνευματικών δημιουργών προτείνουμε η αμοιβή τους να ανέρχεται σε 20% επί των ετήσιων προς διανομή εσόδων των εκδοτών, οι επιχειρήσεις των οποίων απασχολούν λιγότερο από το 60% των δημιουργών με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας και σε 10% επί των ετήσιων προς διανομή εσόδων των εκδοτών, οι επιχειρήσεις των οποίων υπερβαίνουν το ανωτέρω ποσοστό απασχολούμενων με σχέση εξαρτημένης εργασίας.

2. Στην παράγραφο 5 αρχικά είναι απαραίτητο να προβλεφθεί πως εντός πολύ σύντομου χρονικού διαστήματος και συγκεκριμένα εντός 30 ημερών από την ισχύ του παρόντος άρθρου, θα πρέπει να συγκροτηθεί η επιτροπή, η οποία θα πρέπει να έχει μόνιμο και διαρκή χαρακτήρα.

Προτείνεται η τακτική επιτροπή να είναι 5μελής, υπό την αιγίδα της Ε.Ε.Τ.Τ. Στην τακτική αυτή επιτροπή, εκτός από τους εκπροσώπους της Ε.Ε.Τ.Τ., θα πρέπει να συμμετέχουν εκπρόσωποι της Επιτροπής Ανταγωνισμού, του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας και εμπειρογνώμονες. Η τεχνογνωσία της Επιτροπής Ανταγωνισμού είναι απαραίτητη αφού η στρέβλωση του ανταγωνισμού είναι δεδομένη λόγω της δεσπόζουσας, αν όχι μονοπωλιακής θέσης που έχουν πολλές από τις πλατφόρμες στην αγορά. Και η τεχνογνωσία του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας είναι απαραίτητη αφού αντικείμενο της διαφοράς είναι δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας (συγγενικά δικαιώματα). Τέλος η παρουσία εμπειρογνομένων στην επιτροπή θα συνεισφέρει τεχνογνωσία σχετικά με την λειτουργία των πλατφορμών, τους τρόπους χρήσης ειδησεογραφικού περιεχομένου και τη λειτουργία της διαφημιστικής αγοράς στο διαδίκτυο.

Η επιτροπή αυτή, αμέσως μετά την συγκρότησή της, ως πλέον αρμόδια, εισηγείται εντός 60 ημερών από την σύσταση της προς την ολομέλεια της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ) τα αναγκαία για την έκδοση του Κανονισμού με αντικείμενο:

- α. τον καθορισμό των κριτηρίων για τον προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής των εκδοτών τύπου από τους παρόχους των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας
- β. όλων των στοιχείων που είναι απαραίτητα για τον καθορισμό της αμοιβής
- γ. τη διαδικασία καθορισμού ύψους της αμοιβής των εκδοτών Τύπου σε περίπτωση που τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν έλθουν σε συμφωνία, καθώς επίσης θα επιλύει γενικά τις διαφορές των δύο μερών ως προς το ύψος της αμοιβής και της καταβολής αυτής.

Ειδικότερα:

-Ως προς τα κριτήρια για τον καθορισμό της αμοιβής, θα πρέπει σε αυτά που ενδεικτικά αναφέρει το νομοσχέδιο να συμπεριλαμβάνονται οι επενδύσεις σε τεχνικό και οικονομικό επίπεδο που γίνονται από τους εκδότες Τύπου.

Επίσης στα αναφερόμενα στον νομοσχέδιο ενδεικτικά κριτήρια συμπεριλαμβάνονται και «τα οικονομικά οφέλη που προκύπτουν από τις δημοσιεύσεις και για τα δύο μέρη όσον αφορά την προβολή και τα διαφημιστικά έσοδα». Όμως τα οικονομικά οφέλη που αποκομίζει ο εκδότης από την εκμετάλλευση του δικού του ειδησεογραφικού περιεχομένου δεν έχουν καμία σχέση με την αμοιβή που οφείλει ο πάροχος υπηρεσιών διαδικτύου (πλατφόρμες) για τη χρήση του περιεχομένου των εκδοτών τύπου. Επιπλέον είναι πρακτικά αδύνατον για τον εκδότη Τύπου να συσχετίσει ποιο μέρος των δικών του εσόδων οφείλεται σε δραστηριότητα των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου. Συνεπώς το συγκεκριμένο κριτήριο θα πρέπει να αφορά αποκλειστικά τα οικονομικά οφέλη των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου. Περαιτέρω θα πρέπει να αποσαφηνιστεί ότι στα οικονομικά οφέλη περιλαμβάνονται και τα έμμεσα οφέλη, όπως πχ η οικονομική αξία των μεταδεδομένων των επισκεπτών ειδησεογραφικού περιεχομένου.

-Ως προς τα αναγκαία στοιχεία, θα πρέπει κατ' αρχήν να προβλεφθεί στο νόμο η υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας να παρέχουν στους εκδότες Τύπου τα οικονομικά και άλλα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τον υπολογισμό της αμοιβής και παράλληλα να εξουσιοδοτείται ο Κανονισμός να εξειδικεύσει τα στοιχεία και τη διαδικασία παροχής των στοιχείων. Η διαδικασία παροχής των στοιχείων θα πρέπει να είναι μέρος της διαδικασίας διαπραγματεύσεων και να προηγείται της διαδικασίας υποβολής οικονομικών προτάσεων προς την Επιτροπή. Διαφορετικά οι εκδότες Τύπου δεν θα είναι σε θέση να υποβάλουν πρόταση είτε στις διαπραγματεύσεις είτε στη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής εάν δεν έχουν προηγουμένως πρόσβαση στα οικονομικά και άλλα στοιχεία που προσδιορίζουν την αξία της χρήσης του περιεχομένου τους για τις πλατφόρμες.

3. Σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας μεταξύ εκδοτών Τύπου και πλατφορμών η διαδικασία ενώπιον της ΕΕΤΤ ολοκληρώνεται με την έκδοση σύμφωνα με το νομοσχέδιο εμπιστευτικής γνωμοδότησης. Κατά πρώτον ο εμπιστευτικός χαρακτήρας της γνωμοδότησης την καθιστά πρακτικά παντελώς ατελέσφορη, αφού δεν θα μπορούν τα μέρη να την επικαλούνται ενώπιον των δικαστηρίων. Αφετέρου ζητούμενο είναι ο δεσμευτικός χαρακτήρας της απόφασης της Επιτροπής ώστε να διασφαλίζεται σε σύντομο χρονικό διάστημα η καταβολή της δίκαιης αμοιβής των εκδοτών τύπου. Προτείνουμε η απόφαση της επιτροπής να έχει δεσμευτικό χαρακτήρα και να είναι άμεσα εκτελεστή μέχρι να επιλυθεί οριστικά η διαφορά από τα αρμόδια πολιτικά δικαστήρια.

4. Αναφορικά με τυχόν καταχρηστικές πρακτικές των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου η προτεινόμενη διάταξη προβλέπει υποχρεώσεις των παρόχων και σχετικές κυρώσεις μόνον αναφορικά με την αθέμιτη διατάραξη της ορατότητας του περιεχομένου των εκδοτών τύπου. Όμως οι καταχρηστικές πρακτικές μπορούν να αφορούν οποιοδήποτε θέμα της συνεργασίας εκδοτών τύπου με τους παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου. Μία από τις συνηθέστερες πρακτικές της Google είναι η επιδίωξη κατακερματισμού της αγοράς με την επιλεκτική προσφορά σε ορισμένους μόνον εκδότες τύπου συνεργασίας για την παροχή και επιμέλεια περιεχομένου και αποκλείοντας άλλους εκδότες (υπηρεσία Google News Showcase). Οι συμφωνίες συνεργασίας προβλέπουν σημαντικά οικονομικά ανταλλάγματα για την συντακτική επιμέλεια και παροχή περιεχομένου και ελάχιστο ποσό για την αμοιβή του νέου συγγενικού δικαιώματος. Προτείνουμε να επεκταθεί το πεδίο της συγκεκριμένης διάταξης ώστε να καταλαμβάνει όλες τις αθέμιτες πρακτικές κατά το πρότυπο του πρόσφατου αντίστοιχου νόμου της Τσεχίας:

Ο πάροχος μιας υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας υποχρεούται να μην ενεργεί κατά τρόπο που να καταστρατηγεί το δικαίωμα του εκδότη στην έντυπη έκδοσή του, ιδίως με: α) να αρνείται να διαπραγματευτεί καλόπιστα για την παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης περιεχομένου εκδόσεων τύπου, συμπεριλαμβανομένης της καταβολής εύλογης αμοιβής για τη χρήση αυτή, β) να περιορίζει ή ρυθμίζει αυθαίρετα μια υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας κατά τρόπο που να δημιουργεί διακρίσεις, ώστε να αποκλείεται η ανάγκη λήψης άδειας για την άσκηση του δικαιώματος χρήσης μιας δημοσίευσης στον τύπο από συγκεκριμένο εκδότη, χωρίς να υπάρχει εύλογος λόγος για τον εν λόγω περιορισμό ή ρύθμιση- η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται μόνο εάν ο πάροχος υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά της υπηρεσίας την οποία περιόρισε ή ρύθμισε σύμφωνα με την προηγούμενη πρόταση, γ) έκανε κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης του στην αγορά προκειμένου να αποκτήσει το δικαίωμα άσκησης του δικαιώματος χρήσης μιας έντυπης έκδοσης με όρους αδικαιολόγητα δυσμενείς για τον εκδότη δ) δεν διατηρεί την ορατότητα του περιεχομένου των εκδοτών τύπου στα αποτελέσματα αναζήτησής του σε όλα τα στάδια διαπραγμάτευσης σχετικά με την καταβολή κατάλληλης αμοιβής για την υπό κρίση χρήση.

Με το άρθρο 17 καθιερώνεται το δικαίωμα εκδότη Τύπου, το οποίο σύμφωνα με την οδηγία έχει ως σκοπό «...να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα του εκδοτικού κλάδου και με τον τρόπο αυτόν να εξασφαλιστεί η διαθεσιμότητα αξιόπιστων πληροφοριών.» Διότι είναι παγκόσμιο και όχι μόνον ελληνικό φαινόμενο οι μεγάλες πλατφόρμες να καρπώνονται, σε βάρος των εκδοτών, το συντριπτικά μεγαλύτερο μερίδιο διαφημιστικών εσόδων σε σχέση με τη χρήση και εκμετάλλευση του ειδησεογραφικού περιεχομένου στο διαδίκτυο. Σε όσες χώρες ενσωματώθηκε το δικαίωμα του εκδότη Τύπου, οι μεγάλες πλατφόρμες και ιδίως η google και η meta (facebook), αρνήθηκαν να διαπραγματευθούν με τους εκδότες τύπου ή προέβησαν σε καταχρηστικές πρακτικές, εκμεταλλευόμενες την δεσπόζουσα θέση στην αγορά, αναγκάζοντας τους εκδότες σε κάποιες χώρες (ενδεικτικά Γερμανία) να παραχωρήσουν την άδειά τους άνευ ή έναντι ελάχιστης αμοιβής. Τόσο στη Γαλλία όσο και στη Γερμανία επενέβη η αρχή ανταγωνισμού, ενώ στην Αυστραλία υιοθετήθηκε νομοθεσία στο πλαίσιο του ελεύθερου ανταγωνισμού. Γ' αυτό πληθαίνουν οι χώρες (Ιταλία, Βέλγιο, Τσεχία, Γαλλία) που πλέον δεν αρκούνται σε όσα προβλέπει η οδηγία αλλά υιοθετούν πρόσθετες υποχρεώσεις και διαδικασίες ενημέρωσης, διαπραγμάτευσης, διαιτησίας και αποτροπής καταχρηστικών πρακτικών.

Είναι πολύ θετικό ότι το νομοσχέδιο κατ' αρχήν κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση. Όμως ορισμένα κρίσιμα θέματα ρυθμίζονται ατελώς με αποτέλεσμα να καθίσταται αμφίβολη η επίτευξη του σκοπού του νομοθέτη, ήτοι η εξισορρόπηση της διαπραγματευτικής δύναμης των εκδοτών τύπου απέναντι στις μεγάλες πλατφόρμες και ο καθορισμός μέσω συμβάσεων ή δικαστικής απόφασης δίκαιης αμοιβής για την χρήση του ειδησεογραφικού περιεχομένου σε σύντομο χρονικό διάστημα. Ειδικότερα προτείνω στη διαβούλευση τα ακόλουθα:

1. Στην παράγραφο 4 του αρ.17 να διευκρινιστεί ότι οι δημιουργοί έργων θα λαμβάνουν ποσοστό επί των ετήσιων προς διανομή εσόδων, μετά την αφαίρεση δηλαδή πάσης φύσεως συναφών εξόδων, που αποκομίζουν οι εκδότες τύπου για τη χρήση των εκδόσεων τύπου από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας.

Επίσης, ως προς την αμοιβή των πνευματικών δημιουργών προτείνουμε η αμοιβή τους να ανέρχεται σε 20% επί των ετήσιων προς διανομή εσόδων των εκδοτών, οι επιχειρήσεις των οποίων απασχολούν λιγότερο από το 60% των δημιουργών με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας και σε 10% επί των ετήσιων προς διανομή εσόδων των εκδοτών, οι επιχειρήσεις των οποίων υπερβαίνουν το ανωτέρω ποσοστό απασχολούμενων με σχέση εξαρτημένης εργασίας.

2. Στην παράγραφο 5 αρχικά είναι απαραίτητο να προβλεφθεί πως εντός πολύ σύντομου χρονικού διαστήματος και συγκεκριμένα εντός 30 ημερών από την ισχύ του παρόντος άρθρου, θα πρέπει να συγκροτηθεί η επιτροπή, η οποία θα πρέπει να έχει μόνιμο και διαρκή χαρακτήρα.

Προτείνεται η τακτική επιτροπή να είναι 5μελής, υπό την αιγίδα της Ε.Ε.Τ.Τ. Στην τακτική αυτή επιτροπή, εκτός από τους εκπροσώπους της Ε.Ε.Τ.Τ., θα πρέπει να συμμετέχουν εκπρόσωποι της Επιτροπής Ανταγωνισμού, του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας και εμπειρογνώμονες. Η τεχνογνωσία της Επιτροπής Ανταγωνισμού είναι απαραίτητη αφού η στρέβλωση του ανταγωνισμού είναι δεδομένη λόγω της δεσπόζουσας, αν όχι μονοπωλιακής θέσης που έχουν πολλές από τις πλατφόρμες στην αγορά. Και η τεχνογνωσία του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας είναι απαραίτητη αφού αντικείμενο της διαφοράς είναι δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας (συγγενικά δικαιώματα). Τέλος η παρουσία εμπειρογνομένων στην επιτροπή θα συνεισφέρει τεχνογνωσία σχετικά με την λειτουργία των πλατφορμών, τους τρόπους χρήσης ειδησεογραφικού περιεχομένου και τη λειτουργία της διαφημιστικής αγοράς στο διαδίκτυο.

Η επιτροπή αυτή, αμέσως μετά την συγκρότησή της, ως πλέον αρμόδια, εισηγείται εντός 60 ημερών από την σύσταση της προς την ολομέλεια της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ) τα αναγκαία για την έκδοση του Κανονισμού με αντικείμενο:

α. τον καθορισμό των κριτηρίων για τον προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής των εκδοτών τύπου από τους παρόχους των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας

β. όλων των στοιχείων που είναι απαραίτητα για τον καθορισμό της αμοιβής

γ. τη διαδικασία καθορισμού ύψους της αμοιβής των εκδοτών Τύπου σε περίπτωση που τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν έλθουν σε συμφωνία, καθώς επίσης θα επιλύει γενικά τις διαφορές των δύο μερών ως προς το ύψος της αμοιβής και της καταβολής αυτής.

Ειδικότερα:

-Ως προς τα κριτήρια για τον καθορισμό της αμοιβής, θα πρέπει σε αυτά που ενδεικτικά αναφέρει το νομοσχέδιο να συμπεριλαμβάνονται οι επενδύσεις σε τεχνικό και οικονομικό επίπεδο που γίνονται από τους εκδότες Τύπου.

Επίσης στα αναφερόμενα στον νομοσχέδιο ενδεικτικά κριτήρια συμπεριλαμβάνονται και «τα οικονομικά οφέλη που προκύπτουν από τις δημοσιεύσεις και για τα δύο μέρη όσον αφορά την προβολή και τα διαφημιστικά έσοδα». Όμως τα οικονομικά οφέλη που αποκομίζει ο εκδότης από την εκμετάλλευση του δικού του ειδησεογραφικού περιεχομένου δεν έχουν καμία σχέση με την αμοιβή που οφείλει ο πάροχος υπηρεσιών διαδικτύου (πλατφόρμες) για τη χρήση του περιεχομένου των εκδοτών τύπου. Επιπλέον είναι πρακτικά αδύνατον για τον εκδότη Τύπου να συσχετίσει ποιο μέρος των δικών του εσόδων οφείλεται σε δραστηριότητα των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου. Συνεπώς το συγκεκριμένο κριτήριο θα πρέπει να αφορά αποκλειστικά τα οικονομικά οφέλη των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου. Περαιτέρω θα πρέπει να αποσαφηνιστεί ότι στα οικονομικά οφέλη περιλαμβάνονται και τα έμμεσα οφέλη, όπως πχ η οικονομική αξία των μεταδεδομένων των επισκεπτών ειδησεογραφικού περιεχομένου.

-Ως προς τα αναγκαία στοιχεία, θα πρέπει κατ' αρχήν να προβλεφθεί στο νόμο η υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας να παρέχουν στους εκδότες Τύπου τα οικονομικά και άλλα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τον υπολογισμό της αμοιβής και παράλληλα να εξουσιοδοτείται ο Κανονισμός να εξειδικεύσει τα στοιχεία και τη διαδικασία παροχής των στοιχείων. Η διαδικασία παροχής των στοιχείων θα πρέπει να είναι μέρος της διαδικασίας διαπραγματεύσεων και να προηγείται της διαδικασίας υποβολής οικονομικών προτάσεων προς την Επιτροπή. Διαφορετικά οι εκδότες Τύπου δεν θα είναι σε θέση να υποβάλουν πρόταση είτε στις διαπραγματεύσεις είτε στη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής εάν δεν έχουν προηγουμένως πρόσβαση στα οικονομικά και άλλα στοιχεία που προσδιορίζουν την αξία της χρήσης του περιεχομένου τους για τις πλατφόρμες.

3. Σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας μεταξύ εκδοτών Τύπου και πλατφορμών η διαδικασία ενώπιον της ΕΕΤΤ ολοκληρώνεται με την έκδοση σύμφωνα με το νομοσχέδιο εμπιστευτικής γνωμοδότησης. Κατά πρώτον ο εμπιστευτικός χαρακτήρας της γνωμοδότησης την καθιστά πρακτικά παντελώς ατελέσφορη, αφού δεν θα μπορούν τα μέρη να την επικαλούνται ενώπιον των δικαστηρίων. Αφετέρου ζητούμενο είναι ο δεσμευτικός χαρακτήρας της απόφασης της Επιτροπής ώστε να διασφαλίζεται σε σύντομο χρονικό διάστημα η καταβολή της δίκαιης αμοιβής των εκδοτών τύπου. Προτείνουμε η απόφαση της επιτροπής να έχει δεσμευτικό χαρακτήρα και να είναι άμεσα εκτελεστή μέχρι να επιλυθεί οριστικά η διαφορά από τα αρμόδια πολιτικά δικαστήρια.

4. Αναφορικά με τυχόν καταχρηστικές πρακτικές των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου η προτεινόμενη διάταξη προβλέπει υποχρεώσεις των παρόχων και σχετικές κυρώσεις μόνον αναφορικά με την αθέμιτη διάταξη της ορατότητας του περιεχομένου των εκδοτών τύπου. Όμως οι καταχρηστικές πρακτικές μπορούν να αφορούν οποιοδήποτε θέμα της συνεργασίας εκδοτών τύπου με τους παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου. Μία από τις συνθετέστερες πρακτικές της Google είναι η επιδίωξη κατακερματισμού της αγοράς με την επιλεκτική προσφορά σε ορισμένους μόνον εκδότες τύπου συνεργασίας για την παροχή και επιμέλεια περιεχομένου και αποκλείοντας άλλους εκδότες (υπηρεσία Google News Showcase). Οι συμφωνίες συνεργασίας προβλέπουν σημαντικά οικονομικά ανταλλάγματα για την συντακτική επιμέλεια και παροχή περιεχομένου και ελάχιστο ποσό για την αμοιβή του νέου συγγενικού δικαιώματος. Προτείνουμε να επεκταθεί το πεδίο της συγκεκριμένης διάταξης ώστε να καταλαμβάνει όλες τις αθέμιτες πρακτικές κατά το πρότυπο του πρόσφατου αντίστοιχου νόμου της Τσεχίας:

Ο πάροχος μιας υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας υποχρεούται να μην ενεργεί κατά τρόπο που να καταστρατηγεί το δικαίωμα του εκδότη στην έντυπη έκδοσή του, ιδίως με: α) να αρνείται να διαπραγματευτεί καλώςπιστα για την παραχώρηση του δικαιώματος

χρήσης περιεχομένου εκδόσεων τύπου, συμπεριλαμβανομένης της καταβολής εύλογης αμοιβής για τη χρήση αυτή, β) να περιορίζει ή ρυθμίζει αυθαίρετα μια υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας κατά τρόπο που να δημιουργεί διακρίσεις, ώστε να αποκλείεται η ανάγκη λήψης άδειας για την άσκηση του δικαιώματος χρήσης μιας δημοσίευσης στον τύπο από συγκεκριμένο εκδότη, χωρίς να υπάρχει εύλογος λόγος για τον εν λόγω περιορισμό ή ρύθμιση- η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται μόνο εάν ο πάροχος υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας κατέχει δεσπίζουσα θέση στην αγορά της υπηρεσίας την οποία περιόρισε ή ρύθμισε σύμφωνα με την προηγούμενη πρόταση, γ) έκανε κατάχρηση της δεσπίζουσας θέσης του στην αγορά προκειμένου να αποκτήσει το δικαίωμα άσκησης του δικαιώματος χρήσης μιας έντυπης έκδοσης με όρους αδικαιολόγητα δυσμενείς για τον εκδότη δ) δεν διατηρεί την ορατότητα του περιεχομένου των εκδοτών τύπου στα αποτελέσματα αναζήτησής του σε όλα τα στάδια διαπραγμάτευσης σχετικά με την καταβολή κατάλληλης αμοιβής για την υπό κρίση χρήση.

Σε σχέση με την προσθήκη του άρθρου 51 Β στο ν. 2121/1993, που γίνεται με το άρθρο 17 του νομοσχεδίου, προτείνω να ληφθούν υπόψη τα ακόλουθα ώστε να μην υπάρχουν ασάφειες στην ενσωμάτωση της οδηγίας.

1. Σε σχέση με την παράγραφο 4 της προτεινόμενης διάταξης εφόσον το κριτήριο με το οποίο γίνεται ο προσδιορισμός του ποσοστού των δημιουργών είναι η ύπαρξη σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, τότε το ποσοστό που ορίζεται στο νομοσχέδιο σε 25% ή 15% αντίστοιχα για την κατηγορία των δημιουργών είναι υψηλό και δεν λαμβάνει υπόψη α) την επένδυση που κάνουν οι εκδότες συμπεριλαμβανομένης και αυτής για την επιγραμμική χρήση και β) την καταβολή σταθερής μηνιαίας αμοιβής στους δημιουργούς για το παρεχόμενο από αυτούς έργο, που κατ' ανάγκη δεν θα χρησιμοποιείται στο σύνολό του για την επιγραμμική χρήση.

Το νομοσχέδιο ορίζει ως βάση υπολογισμού του ποσοστού των δημιουργών τα ετήσια έσοδα των εκδοτών, χωρίς όμως να αξιολογεί: τα έξοδα λειτουργίας των εκδοτικών επιχειρήσεων και για την επιγραμμική χρήση, όπως και το γεγονός ότι οι δημιουργοί θα λαμβάνουν ποσοστό και για υπηρεσίες που οι ίδιοι δεν παρέχουν, αφού είναι γνωστό ότι π.χ. στον τύπο αρθρογραφούν τεχνοκράτες και μέλη του κοινωνικού συνόλου που δεν έχουν καμία σχέση με τη δημοσιογραφία, υπάρχει ύλη από πρακτορεία ειδήσεων και φωτογραφιών και συνεπώς δεν υπάρχει άμεση συμβολή δημιουργών για την αναπρόδοση ποσοστού εκ του εσόδου των εκδοτών.

Το ποσοστό των δημιουργών θα πρέπει να υπολογίζεται επί των καθαρών εσόδων των εκδοτών και όχι ασαφώς επί των ετήσιων εσόδων τους, αφού δηλαδή αφαιρεθούν τα λειτουργικά έξοδα και τα εν γένει έξοδα διαχείρισης μέχρι ποσοστού 65% επί αυτών, το δε εύλογο ποσοστό μπορεί να οριστεί 15% και 10% αντίστοιχα ανά κατηγορία εκδοτικής επιχείρησης.

Σαφής προϋπόθεση που θα πρέπει να οριστεί, είναι ότι οι εκδότες υποχρεούνται να αποδώσουν στους δημιουργούς ποσοστό από το έσοδό τους, εφόσον το έχουν εισπράξει από τους παρόχους της κοινωνίας της πληροφορίας.

Η διανομή ποσοστού σε συνταξιούχους δεν προβλέπεται διόλου στην οδηγία και δεν συνάδει με το πνεύμα της, που είναι η επιστροφή ενός ποσοστού στους δημιουργούς οι οποίοι συμβάλουν στην παροχή περιεχομένου για την εκδοτική έκδοση και όχι σε όσους δεν έχουν πλέον την ιδιότητα του δημιουργού.

2. Εφόσον το νομοσχέδιο προβλέπει ποσοστό του εσόδου των εκδοτών για τους δημιουργούς, νομοτεχνικά θα μπορούσε να ορίσει και ένα ελάχιστο ποσοστό αμοιβής των εκδοτών τύπου από τους παρόχους της κοινωνίας της πληροφορίας, ώστε να αποφευχθεί η χρονοβόρα και αβέβαιη διαδικασία της παρ. 5.

Σ αυτήν την περίπτωση μια εύλογη κατ' ελάχιστη βάση αμοιβή θα μπορούσε να οριστεί σε ποσοστό 15% επί των ετήσιων εσόδων των παρόχων της κοινωνίας της πληροφορίας.

3. Σε σχέση με την παράγραφο 5 το νομοσχέδιο αποφεύγει να ορίσει την οικονομική βάση επί της οποίας θα υπολογίζεται η αμοιβή των εκδοτών τύπου από τους παρόχους της κοινωνίας της πληροφορίας και αρκείται στη διαμόρφωση κριτηρίων από την επιτροπή της ΕΕΤΤ, χωρίς να αναφέρει αν οι εκδότες τύπου θα έχουν τη δυνατότητα να εκφράσουν τις απόψεις τους στη διαμόρφωση των κριτηρίων.

Είναι δε χαρακτηριστικό της αδυναμίας του νομοσχεδίου ότι μεταξύ των ενδεικτικών κριτηρίων που αναφέρει είναι και αυτό της οικονομικής ωφέλειας που προκύπτει από τις δημοσιεύσεις και για τα δύο μέρη όσον αφορά την προβολή και τα διαφημιστικά έσοδα. Καλούνται εν προκειμένω οι εκδότες να συνεισφέρουν στοιχεία για την οικονομική ωφέλεια που τυχόν έχουν από τη χρήση του δικού τους περιεχομένου, αντί το κριτήριο αυτό να αφορά αποκλειστικά τις πλατφόρμες και τους παρόχους. Αυτό θα πρέπει να αφορά μόνον στους παρόχους της κοινωνίας της πληροφορίας, με την επισήμανση ότι θα πρέπει να παρέχουν στοιχεία και για τα έμμεσα οφέλη που απολαμβάνουν από τη χρήση του εκδοτικού περιεχομένου όχι μόνον στην επικράτεια αλλά και στο εξωτερικό.

Η παροχή στοιχείων και πληροφοριών από τους παρόχους κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων ή της προσφυγής στην επιτροπή της ΕΕΤΤ θα πρέπει να προηγείται και να διασφαλίζεται ότι θα είναι πλήρης, ακριβής και αληθής. Για το λόγο αυτό μπορεί να προβλεφθεί ως μέρος της διαδικασίας ότι η παροχή στοιχείων και πληροφοριών θα συνοδεύεται με υπεύθυνες δηλώσεις των νομίμων εκπροσώπων τους.

Στα ενδεικτικά κριτήρια θα μπορούσαν επίσης να αναφερθούν οι επενδύσεις που κάνουν οι εκδότες τύπου για τις ψηφιακές εκδόσεις τους, η φήμη επιρροής και γενικά κάθε δείκτης που δείχνει την αξία και το κύρος των εκδόσεων τύπου.

Όσον αφορά την επιτροπή της ΕΕΤΤ θα μπορούσε να εξεταστεί η διεύρυνση της και με εκπροσώπους από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, το Υπουργείο Οικονομικών και τον ΟΠΙ, καθώς και ότι θα μπορεί να ζητά έλεγχο από ορκωτούς λογιστές – ελεγκτές των οικονομικών στοιχείων για την εφαρμογή των κριτηρίων που θα θεσπίσει.

Η συγκρότηση της επιτροπής θα πρέπει να γίνει άμεσα για να καθοριστούν τα κριτήρια της αμοιβής των εκδοτών τύπου καθώς η μέχρι σήμερα χρήση γίνεται χωρίς την καταβολή οικονομικού αντιτίμου από τους παρόχους.

Το πόρισμα της επιτροπής της ΕΕΤΤ, εφόσον κατατεθούν αληθεί και ακριβή στοιχεία για τον υπολογισμό της αμοιβής των εκδοτών, μπορεί να παραμείνει γνωμοδοτικό, αλλά δεν θα πρέπει να έχει εμπιστευτικό χαρακτήρα και θα μπορεί να προσκομιστεί στο αρμόδιο δικαστήριο ως ιδιαίτερο αποδεικτικό μέσο με έχει αυξημένη αποδεικτική ισχύ.

Επιπλέον αν οι διαπραγματεύσεις ή η προσφυγή επιτροπής της ΕΕΤΤ δεν καταλήξουν σε συμφωνία για την αμοιβή των εκδοτών, οι πάροχοι δεν θα πρέπει να λαμβάνουν, λόγω της τεχνολογικά δεσπίζουσας θέσης τους, καταχρηστικά μέτρα και αθέμιτες πρακτικές κατά των εκδοτών.

Η επιτροπή της ΕΕΤΤ θα πρέπει να έχει διαρκή αρμοδιότητα ελέγχου των πρακτικών αυτών μέχρι την προσφυγή στο αρμόδιο δικαστήριο για την αμοιβή των εκδοτών και να επιβάλλει τις ίδιες κυρώσεις, όπως στην περίπτωση διατάραξης της ορατότητας του περιεχομένου των εκδοτών. Γι' αυτό θα πρέπει να γίνει νομοθετική πρόβλεψη απαγόρευσης ενεργειών από τους παρόχους που καταστρατηγούν το δικαίωμα των εκδοτών, όπως σε άλλες χώρες (Τσεχία).

Με το άρθρο 17 καθιερώνεται το δικαίωμα εκδότη Τύπου, το οποίο σύμφωνα με την οδηγία έχει ως σκοπό «...να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα του εκδοτικού κλάδου και με τον τρόπο αυτόν να εξασφαλιστεί η διαθεσιμότητα αξιόπιστων πληροφοριών.» Διότι είναι παγκόσμιο και όχι μόνον ελληνικό φαινόμενο οι μεγάλες πλατφόρμες να καρπώνονται, σε βάρος των εκδοτών, το συντριπτικά μεγαλύτερο μερίδιο διαφημιστικών εσόδων σε σχέση με τη χρήση και εκμετάλλευση του ειδησεογραφικού περιεχομένου στο διαδίκτυο. Σε όσες χώρες ενσωματώθηκε το δικαίωμα του εκδότη Τύπου, οι μεγάλες πλατφόρμες και ιδίως η google και η meta (facebook), αρνήθηκαν να διαπραγματευθούν με τους εκδότες τύπου ή προέβησαν σε καταχρηστικές πρακτικές, εκμεταλλεύόμενες την δεσπόζουσα θέση στην αγορά, αναγκάζοντας τους εκδότες σε κάποιες χώρες (ενδεικτικά Γερμανία) να παραχωρήσουν την άδειά τους άνευ ή έναντι ελάχιστης αμοιβής. Τόσο στη Γαλλία όσο και στη Γερμανία επενέβη η αρχή ανταγωνισμού, ενώ στην Αυστραλία υιοθετήθηκε νομοθεσία στο πλαίσιο του ελεύθερου ανταγωνισμού. Γι' αυτό πληθαίνουν οι χώρες (Ιταλία, Βέλγιο, Τσεχία, Γαλλία) που πλέον δεν αρκούνται σε όσα προβλέπει η οδηγία αλλά υιοθετούν πρόσθετες υποχρεώσεις και διαδικασίες ενημέρωσης, διαπραγμάτευσης, διαιτησίας και αποτροπής καταχρηστικών πρακτικών. Είναι πολύ θετικό ότι το νομοσχέδιο κατ' αρχήν κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση. Όμως ορισμένα κρίσιμα θέματα ρυθμίζονται ατελώς με αποτέλεσμα να καθίσταται αμφίβολη η επίτευξη του σκοπού του νομοθέτη, ήτοι η εξισορρόπηση της διαπραγματευτικής δύναμης των εκδοτών τύπου απέναντι στις μεγάλες πλατφόρμες και ο καθορισμός μέσω συμβάσεων ή δικαστικής απόφασης δίκαιης αμοιβής για την χρήση του ειδησεογραφικού περιεχομένου σε σύντομο χρονικό διάστημα. Ειδικότερα προτείνουμε τα ακόλουθα: 1. Στην παράγραφο 4 του αρ.17 να διευκρινιστεί ότι οι δημιουργοί έργων θα λαμβάνουν ποσοστό επί των ετήσιων προς διανομή εσόδων, μετά την αφαίρεση δηλαδή πάσης φύσεως συναφών εξόδων, που αποκομίζουν οι εκδότες τύπου για τη χρήση των εκδόσεων τύπου από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας. Επίσης, ως προς την αμοιβή των πνευματικών δημιουργών προτείνουμε η αμοιβή τους να ανέρχεται σε 20% επί των ετήσιων προς διανομή εσόδων των εκδοτών, οι επιχειρήσεις των οποίων απασχολούν λιγότερο από το 60% των δημιουργών με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας και σε 10% επί των ετήσιων προς διανομή εσόδων των εκδοτών, οι επιχειρήσεις των οποίων υπερβαίνουν το ανωτέρω ποσοστό απασχολούμενων με σχέση εξαρτημένης εργασίας. 2. Στην παράγραφο 5 αρχικά είναι απαραίτητο να προβλεφθεί πως εντός πολύ σύντομου χρονικού διαστήματος και συγκεκριμένα εντός 30 ημερών από την ισχύ του παρόντος άρθρου, θα πρέπει να συγκροτηθεί η επιτροπή, η οποία θα πρέπει να έχει μόνιμο και διαρκή χαρακτήρα. Προτείνεται η τακτική επιτροπή να είναι 5μελής, υπό την αιγίδα της Ε.Ε.Τ.Τ. Στην τακτική αυτή επιτροπή, εκτός από τους εκπροσώπους της Ε.Ε.Τ.Τ., θα πρέπει να συμμετέχουν εκπρόσωποι της Επιτροπής Ανταγωνισμού, του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας και εμπειρογνώμονες. Η τεχνογνωσία της Επιτροπής Ανταγωνισμού είναι απαραίτητη αφού η στρέβλωση του ανταγωνισμού είναι δεδομένη λόγω της δεσπόζουσας, αν όχι μονοπωλιακής θέσης που έχουν πολλές από τις πλατφόρμες στην αγορά. Και η τεχνογνωσία του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας είναι απαραίτητη αφού αντικείμενο της διαφοράς είναι δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας (συγγενικά δικαιώματα). Τέλος η παρουσία εμπειρογνομένων στην επιτροπή θα συνεισφέρει τεχνογνωσία σχετικά με την λειτουργία των πλατφορμών, τους τρόπους χρήσης ειδησεογραφικού περιεχομένου και τη λειτουργία της διαφημιστικής αγοράς στο διαδίκτυο. Η επιτροπή αυτή, αμέσως μετά την συγκρότησή της, ως πλέον αρμόδια, εισηγείται εντός 60 ημερών από την σύστασή της προς την ολομέλεια της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ) τα αναγκαία για την έκδοση του Κανονισμού με αντικείμενο: α. τον καθορισμό των κριτηρίων για τον προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής των εκδοτών τύπου από τους παρόχους των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας β. όλων των στοιχείων που είναι απαραίτητα για τον καθορισμό της αμοιβής γ. τη διαδικασία καθορισμού ύψους της αμοιβής των εκδοτών Τύπου σε περίπτωση που τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν έλθουν σε συμφωνία, καθώς επίσης θα επιλύει γενικά τις διαφορές των δύο μερών ως προς το ύψος της αμοιβής και της καταβολής αυτής. Ειδικότερα: -Ως προς τα κριτήρια για τον καθορισμό της αμοιβής, θα πρέπει σε αυτά που ενδεικτικά αναφέρει το νομοσχέδιο να συμπεριλαμβάνονται οι επενδύσεις σε τεχνικό και οικονομικό επίπεδο που γίνονται από τους εκδότες Τύπου. Επίσης στα αναφερόμενα στον νομοσχέδιο ενδεικτικά κριτήρια συμπεριλαμβάνονται και «τα οικονομικά οφέλη που προκύπτουν από τις δημοσιεύσεις και για τα δύο μέρη όσον αφορά την προβολή και τα διαφημιστικά έσοδα». Όμως τα οικονομικά οφέλη που αποκομίζει ο εκδότης από την εκμετάλλευση του δικού του ειδησεογραφικού περιεχομένου δεν έχουν καμία σχέση με την αμοιβή που οφείλει ο πάροχος υπηρεσιών διαδικτύου (πλατφόρμες) για τη χρήση του περιεχομένου των εκδοτών τύπου. Επιπλέον είναι πρακτικά αδύνατον για τον εκδότη Τύπου να συσχετίσει ποιο μέρος των δικών του εσόδων οφείλεται σε δραστηριότητα των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου. Συνεπώς το συγκεκριμένο κριτήριο θα πρέπει να αφορά αποκλειστικά τα οικονομικά οφέλη των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου. Περαιτέρω θα πρέπει να αποσαφηνιστεί ότι στα οικονομικά οφέλη περιλαμβάνονται και τα έμμεσα οφέλη, όπως πχ η οικονομική αξία των μεταδεδομένων των επισκεπτών ειδησεογραφικού περιεχομένου. -Ως προς τα αναγκαία στοιχεία, θα πρέπει κατ' αρχήν να προβλεφθεί στο νόμο η υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας να παρέχουν στους εκδότες Τύπου τα οικονομικά και άλλα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τον υπολογισμό της αμοιβής και παράλληλα να εξουσιοδοτείται ο Κανονισμός να εξειδικεύσει τα στοιχεία και τη διαδικασία παροχής των στοιχείων. Η διαδικασία παροχής των στοιχείων θα πρέπει να είναι μέρος της διαδικασίας διαπραγματεύσεων και να προηγείται της διαδικασίας υποβολής οικονομικών προτάσεων προς την Επιτροπή. Διαφορετικά οι εκδότες Τύπου δεν θα είναι σε θέση να υποβάλουν πρόταση είτε στις διαπραγματεύσεις είτε στη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής εάν δεν έχουν προηγουμένως πρόσβαση στα οικονομικά και άλλα στοιχεία που προσδιορίζουν την αξία της χρήσης του περιεχομένου τους για τις πλατφόρμες. 3. Σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας μεταξύ εκδοτών Τύπου και πλατφορμών η διαδικασία ενώπιον της ΕΕΤΤ ολοκληρώνεται με την έκδοση σύμφωνα με το νομοσχέδιο εμπιστευτικής γνωμοδότησης. Κατά πρώτον ο εμπιστευτικός χαρακτήρας της γνωμοδότησης την καθιστά πρακτικά παντελώς ατελέσφορη, αφού δεν θα μπορούν τα μέρη να την επικαλούνται ενώπιον των δικαστηρίων. Αφετέρου ζητούμενο είναι ο δεσμευτικός χαρακτήρας της απόφασης της Επιτροπής ώστε να διασφαλιστεί σε σύντομο χρονικό διάστημα η καταβολή της δίκαιης αμοιβής των εκδοτών τύπου. Προτείνουμε η απόφαση της επιτροπής να έχει δεσμευτικό χαρακτήρα και να είναι άμεσα εκτελεστή μέχρι να επιλυθεί οριστικά η διαφορά από τα αρμόδια πολιτικά δικαστήρια. 4. Αναφορικά με τυχόν καταχρηστικές πρακτικές των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου η προτεινόμενη διάταξη προβλέπει υποχρεώσεις των παρόχων και σχετικές κυρώσεις μόνον αναφορικά με την αθέμιτη διατάραξη της ορατότητας του περιεχομένου των εκδοτών τύπου. Όμως οι καταχρηστικές πρακτικές μπορούν να αφορούν οποιοδήποτε θέμα της συνεργασίας εκδοτών τύπου με τους παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου. Μία από τις συνθετέστερες πρακτικές της Google είναι η επιδίωξη κατακερματισμού της αγοράς με την επιλεκτική προσφορά σε ορισμένους μόνον εκδότες τύπου συνεργασίας για την παροχή και επιμέλεια περιεχομένου και αποκλείοντας άλλους εκδότες (υπηρεσία Google News Showcase). Οι συμφωνίες συνεργασίας προβλέπουν σημαντικά οικονομικά ανταλλάγματα για την συντακτική επιμέλεια και παροχή περιεχομένου και ελάχιστο ποσό για την αμοιβή του νέου συγγενικού

δικαιώματος. Προτείνουμε να επεκταθεί το πεδίο της συγκεκριμένης διάταξης ώστε να καταλαμβάνει όλες τις αθέμιτες πρακτικές κατά το πρότυπο του πρόσφατου αντίστοιχου νόμου της Τσεχίας: Ο πάροχος μιας υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας υποχρεούται να μην ενεργεί κατά τρόπο που να καταστρατηγεί το δικαίωμα του εκδότη στην έντυπη έκδοσή του, ιδίως με: α) να αρνείται να διαπραγματευτεί καλόπιστα για την παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης περιεχομένου εκδόσεων τύπου, συμπεριλαμβανομένης της καταβολής εύλογης αμοιβής για τη χρήση αυτή, β) να περιορίζει ή ρυθμίζει αυθαίρετα μια υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας κατά τρόπο που να δημιουργεί διακρίσεις, ώστε να αποκλείεται η ανάγκη λήψης άδειας για την άσκηση του δικαιώματος χρήσης μιας δημοσίευσης στον τύπο από συγκεκριμένο εκδότη, χωρίς να υπάρχει εύλογος λόγος για τον εν λόγω περιορισμό ή ρύθμιση- η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται μόνο εάν ο πάροχος υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά της υπηρεσίας την οποία περιόρισε ή ρύθμισε σύμφωνα με την προηγούμενη πρόταση, γ) έκανε κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης του στην αγορά προκειμένου να αποκτήσει το δικαίωμα άσκησης του δικαιώματος χρήσης μιας έντυπης έκδοσης με όρους αδικαιολόγητα δυσμενείς για τον εκδότη δ) δεν διατηρεί την ορατότητα του περιεχομένου των εκδοτών τύπου στα αποτελέσματα αναζήτησής του σε όλα τα στάδια διαπραγμάτευσης σχετικά με την καταβολή κατάλληλης αμοιβής για την υπό κρίση χρήση.

Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 57 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790, τα δικαιώματα που χορηγούνται στους εκδότες τύπου δεν θα πρέπει επίσης να επεκτείνονται σε απλά γεγονότα που αναφέρονται στα δημοσιεύματα του τύπου. Η συγκεκριμένη πρόβλεψη δεν εντάσσεται στις προβλεπόμενες δια του παρόντος άρθρου εξαιρέσεις. Η προσθήκη σαφούς επεξήγησης σχετικά με την εξαίρεση των «πολύ σύντομων αποσπασμάτων» είναι χρήσιμη καθώς θέτει τους όρους και τις προϋποθέσεις για την υπαγωγή πράξεων διάθεσης στο κοινό εκδόσεων τύπου στις εξαιρέσεις του νέου άρθρου 51B παρ. 2 του ν. 2121/1993. Θα ήταν χρήσιμη η προσθήκη αντίστοιχων ορισμών για τις εξαιρέσεις της «ιδιωτικής ή μη εμπορικής χρήσης εκδόσεων τύπου από μεμονωμένους χρήστες» ή/και της «πράξης τοποθέτησης υπερσυνδέσμων». 2. Σύμφωνα με το νέο άρθρο 51B παρ. 5 του ν. 2121/1993, τόσο η Επιτροπή της ΕΕΤΤ όσο και το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν όλα τα αναγκαία οικονομικά στοιχεία για την έκδοση γνωμοδότησης σχετικά με το εύλογο ύψος της αμοιβής των εκδοτών τύπου από τους παρόχους, καθώς και για την έκδοση προσωρινής Δικαστικής Απόφασης για τον προσδιορισμό της αμοιβής. Προτείνεται η προσθήκη διάταξης με την οποία θα διασαφηνίζεται το είδος των απαιτούμενων οικονομικών στοιχείων, υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας.

Το καθοριζόμενο από το νομοσχέδιο ύψος της αμοιβής, η οποία απονέμεται με την εν λόγω διάταξη στους δημιουργούς, είναι εξαιρετικά χαμηλό, ιδίως αν αναλογισθεί κανείς το πλήθος των κατηγοριών των δημιουργών, τα έργα των οποίων ενσωματώνονται στις υπό ρύθμιση δημοσιογραφικές εκδόσεις. Συναφώς, είναι χαρακτηριστικό ότι το 15%, στο οποίο είναι βέβαιο ότι οι εκδότες θα επιχειρήσουν να καθιλώσουν την αμοιβή των δημιουργών, υπολείπεται κατά το ήμισυ και πλέον του αντίστοιχου ποσοστού που απονέμεται στους δημιουργούς και τους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων δυνάμει της διάταξης του άρθρου 87k παρ. 1 του γερμανικού νόμου που καθορίζει το εύλογο ύψος της εν λόγω αμοιβής τουλάχιστον στο ένα τρίτο των απολαβών του εκδότη τύπου από το δικαίωμα του άρθρου 87g (87k *Beteiligungsanspruch* (1) *Der Urheber sowie der Inhaber von Rechten an anderen nach diesem Gesetz geschützten Schutzgegenständen sind an den Einnahmen des Presseverlegers aus der Nutzung seiner Rechte nach § 87g Absatz 1 angemessen, mindestens zu einem Drittel, zu beteiligen*).

Κατά τα λοιπά, στην παράγραφο 4 δεν προβλέπεται μηχανισμός κατανομής της αμοιβής, η οποία απονέμεται με την εν λόγω διάταξη στους δημιουργούς, μεταξύ των ΟΣΔ που τους εκπροσωπούν νόμιμα. Νομοτεχνικώς, προτείνεται η υιοθέτηση και στην διάταξη αυτή του μηχανισμού κατανομής που ήδη προβλέπεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 5A (άρθρο 33 του νομοσχεδίου).

1. Στην παρ. 4 του άρθρ. 51B του Ν. 2121 (εισάγεται με το άρθρ. 17 νομοσχεδίου) εισάγεται το ανεκχώρητο του δικαιώματος για τους δημιουργούς- δημοσιογράφους. Θα πρέπει να προστεθεί όμως ότι η από μέρους των δημιουργών εισπραξη της αμοιβής γίνεται υποχρεωτικά από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. Περαιτέρω, δεν περιλαμβάνονται, και σωστά, οι εκδότες γιατί δεν παρίσταται ανάγκη ανάλογης προστασίας. Επειδή όμως ο νόμος εξαρτά το δικαίωμα των δημιουργών/δημοσιογράφων από το δικαίωμα των εκδοτών θα πρέπει να γίνει σαφές ότι δεν θα μπορούν οι εκδότες να αντιτάξουν στους δημοσιογράφους ότι έχουν εκχωρήσει το δικαίωμα τους σε άλλους τρίτους, εκτός Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης, και να πρέπει κατά συνέπεια οι Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης των δημοσιογράφων να τα αναζητήσουν από τρίτους. Ως εκ τούτου θα πρέπει να καταστεί σαφές ότι η τυχόν εκχώρηση ή άλλη επιβάρυνση του δικαιώματος του εκδότη δεν απαλλάσσει αυτόν από την υποχρέωση προς τους δημιουργούς-δημοσιογράφους.

2. Α. Όσον αφορά την παράγραφο 5 του άρθρου 51B (εισάγεται με το άρθρο 17 νομοσχεδίου) θα ήταν ορθότερο και νομικά ασφαλέστερο τα κριτήρια της αμοιβής των εκδοτών να ορίζονται ευθέως εκ του νόμου προς αποφυγή αέναων δικαστικών διενέξεων που θα καθιστούσαν ανενεργή την εφαρμογή του. Κατά συνέπεια η παράγραφος 5, όσον αφορά τα κριτήρια, αλλά και όσον αφορά την γνωμοδότηση (η οποία ορθότερο είναι να ανατεθεί στον Ο.Π.Ι.) και τον δικαστικό προσδιορισμό της αμοιβής θα πρέπει να διατυπωθεί ως εξής: «Τα κριτήρια σχετικά με την αμοιβή των εκδοτών από τους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, είναι η διαδικτυακή επισκεψιμότητα των αντικειμένων προστασίας, τα έτη δραστηριοποίησης και το μερίδιο στην αγορά των παροχών υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας και των εκδοτών, ο αριθμός των δημοσιογράφων που απασχολούνται σε κάθε εκδότη, καθώς και τα οικονομικά οφέλη που προκύπτουν από τις δημοσιεύσεις και για τα δυο μέρη όσον αφορά την προβολή και τα διαφημιστικά έσοδα. Τα κριτήρια μπορεί να τροποποιούνται κατά καιρούς με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Μέχρι την 31η Μαρτίου εκάστου έτους κάθε ενδιαφερόμενο μέρος υποβάλλει έγγραφη αίτηση προς το άλλο την οποία κοινοποιεί στον ΟΠΙ για την έναρξη της διαπραγμάτευσης για τον προσδιορισμό του ύψους της αμοιβής για το προηγούμενο ημερολογιακό έτος. Αν εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την υποβολή αίτησης για έναρξη της διαπραγμάτευσης από ένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη, δεν επιτευχθεί συμφωνία για το ύψος της αμοιβής, κάθε μέρος μπορεί να καταφύγει εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την άκαρπη πάροδο της προθεσμίας επίτευξης συμφωνίας κατά το παρόν άρθρο, στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών το οποίο δικάζον με την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων αποφασίζει για τον καθορισμό των αμοιβών με βάση τα ανωτέρω κριτήρια. Το αρμόδιο για τον προσωρινό και για τον οριστικό προσδιορισμό της αμοιβής Δικαστήριο δύναται, κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε διάδικου που μπορεί να υποβάλλεται και πριν από την ορισθείσα δικάσιμο κατά τη διαδικασία του άρθρου 691 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας: (α) να διατάσσει την προσκόμιση των αναγκαίων για τον προσδιορισμό της αμοιβής αποδεικτικών στοιχείων από τα μέρη και (β) να ρυθμίζει προσωρινά τη διατήρηση της ορατότητας του περιεχομένου των εκδοτών στα αποτελέσματα αναζήτησης των παρόχων και να εφαρμόζει αναλογικά τις διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 3 του ν.3959/2011 περί ανταγωνισμού. Η απόφαση που αρμοδίως δικαστήριο προσβάλλεται εντός εξήντα (60) ημερών από την δημοσίευση της και χωρίς να απαιτείται επίδοση

στους αντιδίκους, ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών. Σε περίπτωση που δεν υπάρξει συμφωνία ανάμεσα στα μέρη σύμφωνα με το παρόν άρθρο και από την πάροδο της προθεσμίας των τριάντα ημερών διαπραγμάτευσης για την συμφωνία και μέχρι την έκδοση αμετάκλητης απόφασης, ισχύει και εφαρμόζεται η αμοιβή η οποία προσδιορίστηκε για το προηγούμενο ημερολογιακό έτος. Σε περίπτωση που τα μέρη επιτύχουν δικαστικό συμβιβασμό και σύμφωνα με τις αντίστοιχες διαδικασίες περατώνεται τυχόν εκκρεμής δίκη ανεξάρτητα από το στάδιο στο οποίο βρίσκεται. Η καταβολή της αμοιβής στους εκδότες τύπου γίνεται από τους υπόχρεους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών, εντός τριάντα (30) ημερών από την άκαρπη πάροδο της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών για την επίτευξη συμφωνία, οπότε και η απαίτηση των εκδοτών τύπου καθίσταται ληξιπρόθεσμη και απαιτητή. Σε περίπτωση παρόδου της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών για την υποβολή αίτησης για τον προσδιορισμό των αμοιβών ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών σύμφωνα με το παρόν άρθρο, ισχύει οριστικά η συμφωνία του προηγούμενου έτους. Σε περίπτωση που περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης εκπροσωπούν δημιουργούς έργων που έχουν ενσωματωθεί σε έκδοση τύπου, η κατανομή της αμοιβής σε αυτούς γίνεται ανάλογα με τον αριθμό δημιουργών έργων που έχουν ενσωματωθεί σε έκδοση τύπου που εκπροσωπούν. Η καταβολή του ποσοστού που αντιστοιχεί στους δημιουργούς έργων που έχουν ενσωματωθεί σε έκδοση τύπου γίνεται από τους εκδότες των εκδόσεων τύπου, εντός τριάντα (30) ημερών από την καταβολή σε αυτούς εκ μέρους των παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών, οπότε και η απαίτηση των δικαιούχων έργων που έχουν ενσωματωθεί σε έκδοση τύπου καθίσταται ληξιπρόθεσμη και απαιτητή.».

Β. Εναλλακτικά αν δεν υιοθετηθούν τα ανωτέρω :

(α) Θα πρέπει να προβλεφθούν μόνο αποκλειστικές προθεσμίες για έκδοση κανονισμού και λοιπών αποφάσεων της ΕΕΤΤ (ή του ΟΠΙ) και για την υποβολή τυχόν υπομνημάτων.

(β) αλλαγή εδαφίων της παρ. 5 :

«Η Επιτροπή, προς τον σκοπό της αποτελεσματικής άσκησης της γνωμοδοτικής αρμοδιότητάς της, με απόφασή της ζητά από οποιοδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη να της παράσχει όλα τα αναγκαία οικονομικά στοιχεία για τον προσδιορισμό της ανωτέρω αμοιβής κατά τα κριτήρια που προβλέπονται στον Κανονισμό του πρώτου εδαφίου και να ρυθμίζει τη διατήρηση της ορατότητας του περιεχομένου των εκδοτών στα αποτελέσματα αναζήτησης των παρόχων έως την έκδοση της γνωμοδότησής της. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τις αποφάσεις του προηγούμενου εδαφίου, η Επιτροπή εφαρμόζει αναλογικά τις διατάξεις του άρθρου 38, παρ. 3 του ν.3959/2011 περί ανταγωνισμού. Συμπερασματικά για όλη την διαδικασία της παραγράφου 5:

(α) Να καθορίζει ο νόμος κριτήρια τα οποία μπορεί κατά καιρούς να τροποποιούνται με απόφαση ΥΠΠΟ μετά από γνωμοδότηση (ΕΕΤΤ ή ΟΠΙ).

(β) τα μέρη μέσα σε αποκλειστική προθεσμία που ορίζει ο νόμος συζητούν και καταλήγουν.

(γ) Αν δεν καταλήξουν μέσα στην προθεσμία ισχύει η συμφωνία του προηγούμενου έτους μεταβατικά μέχρι την έκδοση απόφασης.

(δ) Οποιο μέρος ενδιαφέρεται, εντός αποκλειστικής προθεσμίας, καταφεύγει στο δικαστήριο το οποίο με την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων αποφασίζει. Προσοχή όμως: όχι με προσωρινή ρύθμιση κατάστασης και μετά με οριστική απόφαση αλλά απευθείας με απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών με την διαδικασία όμως των ασφαλιστικών μέτρων και έφεση στο Τριμελές Εφετείο. Μέχρι όμως την τελεσιδικία ισχύει το (γ) και γίνεται διανομή με το (γ). Οπότε η τελεσιδικία απόφαση εν τέλει οδηγεί σε καταβολή διαφορών, κατά περίπτωση. Στην πράξη είναι ότι ισχύει τώρα στο άρθρο 18 του ν.2121/1993.3. Το άρθρο 15B που εισάγεται από το άρθρο 23 του σχεδίου αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 15B

Δικαίωμα ανάκλησης

1. Όταν ο δημιουργός έχει συνάψει αποκλειστική σύμβαση εκμετάλλευσης ή αποκλειστική άδεια εκμετάλλευσης ή σύμβαση μεταβίβασης των περιουσιακών του δικαιωμάτων επί έργου ή άλλου αντικειμένου προστασίας προς τον σκοπό της εκμετάλλευσης, έχει δικαίωμα να ανακαλέσει εν όλω ή εν μέρει τη σύμβαση ή την άδεια ή τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων, ή να άρει τον αποκλειστικό χαρακτήρα της σύμβασης, όταν δεν λαμβάνει χώρα η εκμετάλλευση συνολικά του έργου αυτού ή μέρους των εξουσιών που απορρέουν από αυτό ή άλλου αντικειμένου προστασίας. Το δικαίωμα ανάκλησης ή άρσης του αποκλειστικού χαρακτήρα της σύμβασης της παρ. 1 μπορεί να ασκηθεί μόνο μετά την πάροδο εύλογου χρονικού διαστήματος από τη σύναψη της συμφωνίας για τη χορήγηση αποκλειστικής άδειας ή τη σύναψη αποκλειστικής σύμβασης ή τη σύμβαση μεταβίβασης των δικαιωμάτων. Ο δημιουργός ενημερώνει τον αντισυμβαλλόμενο του και ορίζει εύλογη προθεσμία, εντός της οποίας πρέπει να πραγματοποιηθεί η εκμετάλλευση των δικαιωμάτων που αποτελούν αντικείμενο της αποκλειστικής άδειας ή της αποκλειστικής σύμβασης ή της σύμβασης μεταβίβασης.

2. Αν το έργο περιλαμβάνει τη συμβολή περισσότερων του ενός δημιουργών, η άσκηση του δικαιώματος της παρ. 1 από έναν μεμονωμένο δημιουργό αποκλείεται όταν η συμβολή του δεν είναι σημαντική, λαμβανομένου υπόψη του συνολικού έργου. Ο περιορισμός αυτός της εφαρμογής της παρ. 1 δεν καταλαμβάνει έργα τα οποία περιλαμβάνονται σε έργα συλλογικά ή συνεργασίας ή σύνθετα, όπως μπορεί να είναι οι εκδόσεις τύπου και τα οποία όμως προστατεύονται και μόνο τους εκτός των έργων αυτών έργων συνεργασίας, των συλλογικών ή σύνθετων έργων.

4. Το δικαίωμα ανάκλησης δεν εφαρμόζεται στα κινηματογραφικά και εν γένει στα οπτικοακουστικά έργα, με την εξαίρεση των έργων που αποτελούν μέρος έκδοσης τύπου όπως ορίζεται στο άρθρο 51B του παρόντος νόμου.

5. Η παρ. 1 δεν εφαρμόζεται, αν η έλλειψη εκμετάλλευσης οφείλεται κυρίως σε συνθήκες, τις οποίες θα αναμενόταν εύλογως να άρει ο δημιουργός.

6. Οποιαδήποτε συμβατική διάταξη παρεκκλίνει από τον μηχανισμό ανάκλησης που προβλέπεται στην παρ. 1 είναι έγκυρη, μόνο εφόσον βασίζεται σε συμφωνία που προκύπτει από συλλογικές διαπραγματεύσεις.».4. Στο άρθρο 18 του ν.2121/1993, ως ισχύει, η παρ. 9 η οποία έχει καταστεί αποδεδειγμένα δυσλειτουργική αντικαθίσταται ως εξής: Όταν στην ίδια κατηγορία ή υποκατηγορία δικαιούχων υπάρχουν περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και η συμφωνία για τη μεταξύ τους κατανομή του ποσοστού της εύλογης αμοιβής δεν έχει επιτευχθεί μέχρι την 1η Απριλίου εκάστου έτους, η κατανομή των ποσοστών της εύλογης αυτής αμοιβής στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της κάθε κατηγορίας ή υποκατηγορίας δικαιούχων, ο τρόπος είσπραξης και καταβολής, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια καθορίζεται με απόφαση του ΟΠΙ. Απόφαση επέρχεται αν συμφωνήσει το 67% των υπαρχόντων και νομίμως αδειοδοτημένων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, που εκπροσωπούν την ίδια κατηγορία ή υποκατηγορία δημιουργών. Αν δεν έχει κατατεθεί μέχρι την 1η Απριλίου η συμφωνία στον ΟΠΙ υπογεγραμμένη από το 67% των υπαρχόντων και νομίμως αδειοδοτημένων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, που εκπροσωπούν την ίδια κατηγορία ή υποκατηγορία δημιουργών, εκδίδεται μέχρι την 31η Μαΐου του ιδίου έτους, κατά αποκλειστική προθεσμία, απόφαση του ΟΠΙ που διαμορφώνεται σύμφωνα με τις απόψεις

των ενδιαφερόμενων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, την καλή πίστη, τα συναλλακτικά ήθη, τα στοιχεία τα οποία προκύπτουν από την έρευνα αγοράς και τις ακολουθούμενες πρακτικές σε διεθνές και κοινοτικό επίπεδο. Για τον σκοπό αυτό, ο ΟΠΙ υποχρεούται κάθε τρία (3) έτη να προβαίνει σε προσήκουσα έρευνα της αγοράς για να συγκεντρώσει τα αναγκαία στοιχεία τα οποία να είναι διαθέσιμα για την επόμενη τριετία. Η χρηματοδότηση της έρευνας γίνεται κατά 70% από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και κατά 30% από τον ΟΠΙ. Η συμμετοχή των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης είναι ανάλογη του ποσοστού συμμετοχής στην εύλογη αμοιβή κατά το αμέσως προηγούμενο ημερολογιακό έτος από το έτος κατά το οποίο γίνεται η έρευνα αγοράς. Κάθε Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης υποχρεούται να προκαταβάλλει στον ΟΠΙ το ποσό το οποίο τους αντιστοιχεί κατά τα ανωτέρω. Σε περίπτωση που αυτό δεν γίνει δύναται αυτό να εισπραχθεί με τις διατάξεις του ΚΕΔΕ. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που δεν συμφωνούν με την απόφαση του ΟΠΙ ή με την συμφωνία του 67% των υπαρχόντων και νομίμως αδειοδοτημένων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, που εκπροσωπούν την ίδια κατηγορία ή υποκατηγορία δημιουργών εφόσον ανήκουν στην εκπροσωπούμενη δημιουργούς της συγκεκριμένης κατηγορίας ή υποκατηγορίας που αφορά η απόφαση ή η συμφωνία, μπορούν να ζητήσουν από το Μονομελές Πρωτοδικείο δικάζον, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να καθορίσει άλλη κατανομή. Οι οφειλέτες όμως υποχρεούνται να καταβάλουν στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης την εύλογη αμοιβή με βάση την απόφαση του ΟΠΙ ή την συμφωνία και ο ΟΠΙ να καταβάλλει στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με την απόφαση του ή με την συμφωνία. Η καταβολή από τους οφειλέτες συνεπάγεται την εξόφληση και ελευθέρωσή τους. 5. Όσον αφορά την τροποποίηση του άρθρου 18 ν. 2121 σχετικά με τον υπολογισμό της αξίας των τεχνικών μέσων για τα οποία καταβάλλεται εύλογη αμοιβή προτείνουμε να απαλειφθεί.

1. Στην παρ. 4 του άρθρου 51B του Ν. 2121 (εισάγεται με το άρθρο 17 νομοσχεδίου) εισάγεται το ανεκχώρητο του δικαιώματος για τους δημιουργούς- δημοσιογράφους. Θα πρέπει να προστεθεί όμως ότι η από μέρους των δημιουργών εισπραχθείς αμοιβής γίνεται υποχρεωτικά από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. Περαιτέρω, δεν περιλαμβάνονται, και σωστά, οι εκδότες γιατί δεν παρίσταται ανάγκη ανάλογης προστασίας. Επειδή όμως ο νόμος εξαρτά το δικαίωμα των δημιουργών/δημοσιογράφων από το δικαίωμα των εκδοτών θα πρέπει να γίνει σαφές ότι δεν θα μπορούν οι εκδότες να αντιτάξουν στους δημοσιογράφους ότι έχουν εκχωρήσει το δικαίωμα τους σε άλλους τρίτους, εκτός Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης, και να πρέπει κατά συνέπεια οι Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης των δημοσιογράφων να τα αναζητήσουν από τρίτους. Ως εκ τούτου θα πρέπει να καταστεί σαφές ότι η τυχόν εκχώρηση ή άλλη επιβάρυνση του δικαιώματος του εκδότη δεν απαλλάσσει αυτόν από την υποχρέωση προς τους δημιουργούς-δημοσιογράφους.

2. Α. Όσον αφορά την παράγραφο 5 του άρθρου 51B (εισάγεται με το άρθρο 17 νομοσχεδίου) θα ήταν ορθότερο και νομικά ασφαλέστερο τα κριτήρια της αμοιβής των εκδοτών να ορίζονται ευθέως εκ του νόμου προς αποφυγή αέναων δικαστικών διενέξεων που θα καθιστούσαν ανε-νεργή την εφαρμογή του. Κατά συνέπεια η παράγραφος 5, όσον αφορά τα κριτήρια, αλλά και όσον αφορά την γνωμοδότηση (η οποία ορθότερο είναι να ανατεθεί στον Ο.Π.Ι.) και τον δικαστικό προσδιορισμό της αμοιβής θα πρέπει να διατυπωθεί ως εξής : «Τα κριτήρια σχετικά με την αμοιβή των εκδοτών από τους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, είναι η διαδικτυακή επισκεψιμότητα των αντικειμένων προστασίας, τα έτη δραστηριοποίησης και το μερίδιο στην αγορά των παροχών υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας και των εκδοτών, ο αριθμός των δημοσιογράφων που απασχολούνται σε κάθε εκδότη, καθώς και τα οικονομικά οφέλη που προκύπτουν από τις δημοσιεύσεις και για τα δυο μέρη όσον αφορά την προβολή και τα διαφημιστικά έσοδα. Τα κριτήρια μπορεί να τροποποιούνται κατά καιρούς με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Μέχρι την 31η Μαρτίου εκάστου έτους κάθε ενδιαφερόμενο μέρος υποβάλλει έγγραφη αίτηση προς το άλλο την οποία κοινοποιεί στον ΟΠΙ για την έναρξη της διαπραγμάτευσης για τον προσδιορισμό του ύψους της αμοιβής για το προηγούμενο ημερολογιακό έτος. Αν εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την υποβολή αίτησης για έναρξη της διαπραγμάτευσης από ένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη, δεν επιτευχθεί συμφωνία για το ύψος της αμοιβής, κάθε μέρος μπορεί καταφύγει εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την άκαρπη πάροδο της προθεσμίας επίτευξης συμφωνίας κατά το παρόν άρθρο, στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών το οποίο δικάζον με την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων αποφασίζει για τον καθορισμό των αμοιβών με βάση τα ανωτέρω κριτήρια. Το αρμόδιο για τον προσωρινό και για τον οριστικό προσδιορισμό της αμοιβής Δικαστήριο δύναται, κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε διάδικου που μπορεί να υποβάλλεται και πριν από την ορισθείσα δικάσιμο κατά τη διαδικασία του άρθρου 691 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας: (α) να διατάσσει την προσκόμιση των αναγκαίων για τον προσδιορισμό της αμοιβής αποδεικτικών στοιχείων από τα μέρη και (β) να ρυθμίζει προσωρινά τη διατήρηση της ορατότητας του περιεχομένου των εκδοτών στα αποτελέσματα αναζήτησης των παρόχων και να εφαρμόζει αναλογικά τις διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 3 του ν.3959/2011 περί ανταγωνισμού. Η απόφαση του αρμοδίου δικαστηρίου προσβάλλεται εντός εξήντα (60) ημερών από την δημοσίευση της και χωρίς να απαιτείται επίδοση στους αντιδίκους, ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών. Σε περίπτωση που δεν υπάρξει συμφωνία ανάμεσα στα μέρη σύμφωνα με το παρόν άρθρο και από την πάροδο της προθεσμίας των τριάντα ημερών διαπραγμάτευσης για την συμφωνία και μέχρι την έκδοση αμετάκλητης απόφασης, ισχύει και εφαρμόζεται η αμοιβή η οποία προσδιορίστηκε για το προηγούμενο ημερολογιακό έτος. Σε περίπτωση που τα μέρη επιτύχουν δικαστικό συμβιβασμό και σύμφωνα με τις αντίστοιχες διαδικασίες περατώνεται τυχόν εκκρεμής δίκη ανεξάρτητα από το στάδιο στο οποίο βρίσκεται. Η καταβολή της αμοιβής στους εκδότες τύπου γίνεται από τους υπόχρεους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών, εντός τριάντα (30) ημερών από την άκαρπη πάροδο της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών για την επίτευξη συμφωνίας, οπότε και η απαίτηση των εκδοτών τύπου καθίσταται ληξιπρόθεσμη και απαιτητή. Σε περίπτωση παρόδου της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών για την υποβολή αίτησης για τον προσδιορισμό των αμοιβών ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών σύμφωνα με το παρόν άρθρο, ισχύει οριστικά η συμφωνία του προηγούμενου έτους. Σε περίπτωση που περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης εκπροσωπούν δημιουργούς έργων που έχουν ενσωματωθεί σε έκδοση τύπου, η κατανομή της αμοιβής σε αυτούς γίνεται ανάλογα με τον αριθμό δημιουργών έργων που έχουν ενσωματωθεί σε έκδοση τύπου που εκπροσωπούν. Η καταβολή του ποσοστού που αντιστοιχεί στους δημιουργούς έργων που έχουν ενσωματωθεί σε έκδοση τύπου γίνεται από τους εκδότες των εκδόσεων τύπου, εντός τριάντα (30) ημερών από την καταβολή σε αυτούς εκ μέρους των παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών, οπότε και η απαίτηση των δικαιούχων έργων που έχουν ενσωματωθεί σε έκδοση τύπου καθίσταται ληξιπρόθεσμη και απαιτητή.».

Β. Εναλλακτικά αν δεν υιοθετηθούν τα ανωτέρω :

(α) Θα πρέπει να προβλεφθούν μόνο αποκλειστικές προθεσμίες για έκδοση κανονισμού και λυτών αποφάσεων της ΕΕΤΤ (ή του ΟΠΙ) και για την υποβολή τυχόν υπομνημάτων.

(β) αλλαγή εδαφίων της παρ. 5 :

«Η Επιτροπή, προς τον σκοπό της αποτελεσματικής άσκησης της γνωμοδοτικής αρμοδιότητάς της, με απόφασή της ζητά από οποιοδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη να της παράσχει όλα τα αναγκαία οικονομικά στοιχεία για τον προσδιορισμό της ανωτέρω αμοιβής κατά τα κριτήρια που προβλέπονται στον Κανονισμό του πρώτου εδαφίου και να ρυθμίζει τη διατήρηση της ορατότητας του περιεχομένου των εκδοτών στα αποτελέσματα αναζήτησης των παρόχων έως την έκδοση της γνωμοδότησής της. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τις αποφάσεις του προηγούμενου εδαφίου, η Επιτροπή εφαρμόζει αναλογικά τις διατάξεις του άρθρου 38, παρ. 3 του ν.3959/2011 περί ανταγωνισμού. Συμπερασματικά για όλη την διαδικασία της παραγράφου 5:

(α) Να καθορίζει ο νόμος κριτήρια τα οποία μπορεί κατά καιρούς να τροποποιούνται με απόφαση ΥΠΠΟ μετά από γνωμοδότηση (ΕΕΤΤ ή ΟΠΙ).

(β) τα μέρη μέσα σε αποκλειστική προθεσμία που ορίζει ο νόμος συζητούν και καταλήγουν.

(γ) Αν δεν καταλήξουν μέσα στην προθεσμία ισχύει η συμφωνία του προηγούμενου έτους μεταβατικά μέχρι την έκδοση απόφασης.

(δ) Όποιο μέρος ενδιαφέρεται, εντός αποκλειστικής προθεσμίας, καταφεύγει στο δικαστήριο το οποίο με την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων αποφασίζει. Προσοχή όμως: όχι με προσωρινή ρύθμιση κατάστασης και μετά με οριστική απόφαση αλλά απευθείας με απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών με την διαδικασία όμως των ασφαλιστικών μέτρων και έφεση στο Τριμελές Εφετείο. Μέχρι όμως την τελεσιδικία ισχύει το (γ) και γίνεται διανομή με το (γ). Οπότε η τελεσιδικία απόφαση εν τέλει οδηγεί σε καταβολή διαφορών, κατά περίπτωση. Στην πράξη είναι ότι ισχύει τώρα στο άρθρο 18 του ν.2121/1993.3. Το άρθρο 15B που εισάγεται από το άρθρο 23 του σχεδίου αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 15B

Δικαίωμα ανάκλησης1. Όταν ο δημιουργός έχει συνάψει αποκλειστική σύμβαση εκμετάλλευσης ή αποκλειστική άδεια εκμετάλλευσης ή σύμβαση μεταβίβασης των περιουσιακών του δικαιωμάτων επί έργου ή άλλου αντικειμένου προστασίας προς τον σκοπό της εκμετάλλευσης, έχει δικαίωμα να ανακαλέσει εν όλω ή εν μέρει τη σύμβαση ή την άδεια ή τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων, ή να άρει τον αποκλειστικό χαρακτήρα της σύμβασης, όταν δεν λαμβάνει χώρα η εκμετάλλευση συνολικά του έργου αυτού ή μέρους των εξουσιών που απορρέουν από αυτό ή άλλου αντικειμένου προστασίας.

2. Το δικαίωμα ανάκλησης ή άρσης του αποκλειστικού χαρακτήρα της σύμβασης της παρ. 1 μπορεί να ασκηθεί μόνο μετά την πάροδο εύλογου χρονικού διαστήματος από τη σύναψη της συμφωνίας για τη χορήγηση αποκλειστικής άδειας ή τη σύναψη αποκλειστικής σύμβασης ή τη σύμβαση μεταβίβασης των δικαιωμάτων. Ο δημιουργός ενημερώνει τον αντισυμβαλλόμενο του και ορίζει εύλογη προθεσμία, εντός της οποίας πρέπει να πραγματοποιηθεί η εκμετάλλευση των δικαιωμάτων που αποτελούν αντικείμενο της αποκλειστικής άδειας ή της αποκλειστικής σύμβασης ή της σύμβασης μεταβίβασης.3. Αν το έργο περιλαμβάνει τη συμβολή περισσότερων του ενός δημιουργών, η άσκηση του δικαιώματός της παρ. 1 από έναν μεμονωμένο δημιουργό αποκλείεται όταν η συμβολή του δεν είναι σημαντική, λαμβανομένου υπόψη του συνολικού έργου. Ο περιορισμός αυτός της εφαρμογής της παρ. 1 δεν καταλαμβάνει έργα τα οποία περιλαμβάνονται σε έργα συλλογικά ή συνεργασίας ή σύνθετα, όπως μπορεί να είναι οι εκδόσεις τύπου και τα οποία όμως προστατεύονται και μόνα τους εκτός των έργων αυτών έργων συνεργασίας, των συλλογικών ή σύνθετων έργων.

4. Το δικαίωμα ανάκλησης δεν εφαρμόζεται στα κινηματογραφικά και εν γένει στα οπτικοακουστικά έργα, με την εξαίρεση των έργων που αποτελούν μέρος έκδοσης τύπου όπως ορίζεται στο άρθρο 51B του παρόντος νόμου.

5. Η παρ. 1 δεν εφαρμόζεται, αν η έλλειψη εκμετάλλευσης οφείλεται κυρίως σε συνθήκες, τις οποίες θα αναμενόταν εύλογως να άρει ο δημιουργός.

6. Οποιαδήποτε συμβατική διάταξη παρεκκλίνει από τον μηχανισμό ανάκλησης που προβλέπεται στην παρ. 1 είναι έγκυρη, μόνο εφόσον βασίζεται σε συμφωνία που προκύπτει από συλλογικές διαπραγματεύσεις.».4. Στο άρθρο 18 του ν.2121/1993, ως ισχύει, η παρ. 9 η οποία έχει καταστεί αποδεδειγμένα δυσλειτουργική αντικαθίσταται ως εξής: Όταν στην ίδια κατηγορία ή υποκατηγορία δικαιούχων υπάρχουν περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και η συμφωνία για τη μεταξύ τους κατανομή του ποσοστού της εύλογης αμοιβής δεν έχει επιτευχθεί μέχρι την 1η Απριλίου εκάστου έτους, η κατανομή των ποσοστών της εύλογης αυτής αμοιβής στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της κάθε κατηγορίας ή υποκατηγορίας δικαιούχων, ο τρόπος είσπραξης και καταβολής, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια καθορίζεται με απόφαση του ΟΠΙ. Απόφαση επέρχεται αν συμφωνήσει το 67% των υπαρχόντων και νομίμως αδειοδοτημένων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, που εκπροσωπούν την ίδια κατηγορία ή υποκατηγορία δημιουργών. Αν δεν έχει κατατεθεί μέχρι την 1η Απριλίου η συμφωνία στον ΟΠΙ υπογεγραμμένη από το 67% των υπαρχόντων και νομίμως αδειοδοτημένων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, που εκπροσωπούν την ίδια κατηγορία ή υποκατηγορία δημιουργών, εκδίδεται μέχρι την 31η Μαΐου του ιδίου έτους, κατά αποκλειστική προθεσμία, απόφαση του ΟΠΙ που διαμορφώνεται σύμφωνα με τις απόψεις των ενδιαφερόμενων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, την καλή πίστη, τα συναλλακτικά ήθη, τα στοιχεία τα οποία προκύπτουν από την έρευνα αγοράς και τις ακολουθούμενες πρακτικές σε διεθνές και κοινοτικό επίπεδο. Για τον σκοπό αυτό, ο ΟΠΙ υποχρεούται κάθε τρία (3) έτη να προβαίνει σε προσηκούσα έρευνα της αγοράς για να συγκεντρώσει τα αναγκαία στοιχεία τα οποία να είναι διαθέσιμα για την επόμενη τριετία. Η χρηματοδότηση της έρευνας γίνεται κατά 70% από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και κατά 30% από τον ΟΠΙ. Η συμμετοχή των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης είναι ανάλογη του ποσοστού συμμετοχής στην εύλογη αμοιβή κατά το αμέσως προηγούμενο ημερολογιακό έτος από το έτος κατά το οποίο γίνεται η έρευνα αγοράς. Κάθε Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης υποχρεούται να προκαταβάλλει στον ΟΠΙ το ποσό το οποίο τους αντιστοιχεί κατά τα ανωτέρω. Σε περίπτωση που αυτό δεν γίνει δύναται αυτό να εισπραχθεί με τις διατάξεις του ΚΕΔΕ. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που δεν συμφωνούν με την απόφαση του ΟΠΙ ή με την συμφωνία του 67% των υπαρχόντων και νομίμως αδειοδοτημένων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, που εκπροσωπούν την ίδια κατηγορία ή υποκατηγορία δημιουργών εφόσον ανήκουν στην εκπροσωπούμενη δημιουργούς της συγκεκριμένης κατηγορίας ή υποκατηγορίας που αφορά η απόφαση ή τη συμφωνία, μπορούν να ζητήσουν από το Μονομελές Πρωτοδικείο δικάζον, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να καθορίσει άλλη κατανομή. Οι οφειλέτες όμως υπο-χρεούνται να καταβάλουν στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης την εύλογη αμοιβή με βάση την απόφαση του ΟΠΙ ή την συμφωνία και ο ΟΠΙ να καταβάλλει στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με την απόφαση του ή με την συμφωνία. Η καταβολή από τους οφειλέτες συνεπάγεται την εξόφληση και ελευθέρωσή τους.5. Όσον αφορά την τροποποίηση του άρθρου 18 ν. 2121 σχετικά με τον υπολογισμό της αξίας των τεχνικών μέσων για τα οποία κατα-βάλλεται εύλογη αμοιβή προτείνουμε να απαλειφθεί.

Ρόλος της ΕΕΤΤ:

Να γίνει διαγραφή της παραγράφου 5 του άρθρου 17 του σχεδίου νόμου για τους κάτωθι λόγους:

- Μια ρυθμιστική αρχή δεν πρέπει να παρεμβαίνει σε εμπορικές δραστηριότητες καθώς κάτι τέτοιο παραβιάζει την ελευθερία των συμβάσεων και τα θεμελιώδη δικαιώματα των μερών.
- Η ρύθμιση του σχεδίου νόμου παραβλέπει την πολυπλοκότητα των σχέσεων παροχής αδείας (licensing relationships) όπου, π.χ., ένας εκδότης μπορεί να προτιμήσει υψηλότερο επίπεδο υπηρεσιών έναντι χαμηλότερης αμοιβής. Παραβλέπει, δηλαδή, το πλαίσιο των εμπορικών σχέσεων και τη διαπραγματευτική δύναμη των μερών.
- Η ύπαρξη ενός επιπλέον επιπέδου διαδικασιών στις διαπραγματεύσεις για την παροχή αδείας (licensing) θα καθυστερήσει τις εν λόγω διαπραγματεύσεις και τις τυχόν πληρωμές.
- Η ανεξάρτητη έκθεση “Angelopoulos Report” (σελ. 28) αναφέρει ότι στην Ιταλία «Το αποτέλεσμα θα μπορούσε να είναι ότι το δικαστήριο θα διατάσσει τη σύναψη σύμβασης. (...) Προκύπτει εδώ πιθανή ασυμβατότητα με το δίκαιο της ΕΕ, στο βαθμό που η ιταλική ενσωμάτωση μετατρέπει ουσιαστικά τα προβλεπόμενα αποκλειστικά δικαιώματα σε δικαιώματα αμοιβής.» Το ίδιο ισχύει και εδώ.
- Η ρύθμιση του σχεδίου νόμου, είναι μη συνεπής με τον ρόλο της ΕΕΤΤ. Η ρυθμιστική αρχή δεν προορίζεται για να αποφασίζει σχετικά με τα πνευματικά δικαιώματα ή/και την αμοιβή αυτών των δικαιωμάτων.
- Η παρέμβαση της ΕΕΤΤ πρακτικά μετατρέπει το αποκλειστικό δικαίωμα σε δικαίωμα αμοιβής: ο συνδυασμός της μη ενσωμάτωσης της αιτιολογικής σκέψης 82 (η οποία επιτρέπει άδειες άνευ ανταλλάγματος) με το δικαίωμα ενός μέρους να κινήσει μονομερώς τη διαδικασία ενώπιον της ΕΕΤΤ, εάν δεν συμφωνεί με το ποσό της αμοιβής, θα ισοδυναμεί στην πράξη με de facto υποχρέωση πληρωμής (παρόλο που η γνωμοδότηση της ΕΕΤΤ δεν είναι δεσμευτική, θα χρησιμεύσει ως βάση για περαιτέρω δικαστική δράση: και θα αντιμετωπίζεται ως «τεκμήριο»).
- Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε ότι η επιχειρηματική ελευθερία ισοδυναμεί με το δικαίωμα καθορισμού των όρων παροχής υπηρεσιών (της πλατφόρμας), κάτι που θα ήταν αδύνατο σε περίπτωση που η εύλογη αμοιβή επρόκειτο να καθορισθεί από τρίτο μέρος (Sky Österreich GmbH v Österreichischer Rundfunk, C-283/11). Κριτήρια αμοιβής:
- Να διαγραφούν τα Κριτήρια αμοιβής.
- Η υποχρέωση αμοιβής είναι ξένη προς την Οδηγία (η οποία επιτρέπει άδειες άνευ ανταλλάγματος) και επομένως δεν θα πρέπει καν να ισχύουν κριτήρια αμοιβής. Χρόνος διαπραγματεύσεων:
- Να διαγραφεί ο Χρόνος διαπραγματεύσεων.
- Ο καθορισμός χρονικού πλαισίου για τις διαπραγματεύσεις παραβλέπει τις διαφορετικές αποχρώσεις σε διαφορετικούς τύπους διαπραγματεύσεων (μερικές μπορεί να διαρκούν πολύ περισσότερο από άλλες). Αίτημα της ΕΕΤΤ για οικονομικά στοιχεία:
- Να διαγραφεί.
- Η υποχρέωση κοινοποίησης δεδομένων έρχεται σε αντίθεση με την Οδηγία (EUCD), ειδικά εάν δεν συνοδεύεται από εγγυήσεις εμπιστευτικότητας και προστασίας ιδιοκτησιακών και άλλων δικαιωμάτων σε δεδομένα. Διατήρηση ορατότητας μέχρι την έκδοση γνωμοδότησης:
- Να διαγραφεί.
- Πρόκειται για οιονεί (επειδή είναι προσωρινή) υποχρέωση “must-carry”, η οποία είναι ξένη με την Οδηγία (EUCD) και με το πλαίσιο των πνευματικών δικαιωμάτων γενικότερα (τα δικαιώματα δεν παρέχουν την εξουσία επιβολής χρήσης).
- Αυτό είναι πολύ ασαφές και δημιουργεί αβεβαιότητα, καθώς δεν διευκρινίζει ποιες είναι οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για την έκδοση μιας απόφασης “must-carry” από την ΕΕΤΤ, η οποία θα εκδίδεται κατά «διακριτική ευχέρεια» και μπορεί να καταλήξει σε παραβιάσεις του ανταγωνισμού.
- Ενημερώνουμε τα προϊόντα μας χιλιάδες φορές το χρόνο για να διασφαλίσουμε ότι λειτουργούν καλά και ανταποκρίνονται στις μεταβαλλόμενες συνθήκες και απαιτήσεις των χρηστών και των καταναλωτών. Η αποτροπή μας από το να το κάνουμε αυτό διατάσσοντας τη διατήρηση της ορατότητας αποτελεί σοβαρή παραβίαση της επιχειρηματικής μας ελευθερίας.

ΑΡΘΡΟ 18

Ζητάμε να διαγραφεί η επιφύλαξη: «7. Οι παρ. 1 έως 6 ισχύουν με την επιφύλαξη του άρθρου 66ΣΤ», καθώς στην πράξη αποστερεί το δικαίωμα άσκησης ενδίκων βοηθημάτων από δικαιούχους πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων για την προστασία των αξιώσεών τους και επίσης θέτει εκτός του πλαισίου προστασίας του άρθρου 65 ν. 2121/93 τις παράνομες επιγραμμικές χρήσεις έργων και αντικειμένων προστασίας.

- Η παρ. 3 του νέου άρθρ. 66ΣΤ τον ν. 2121/1993 επεκτείνει, κατά πλάσμα δικαίου, την ισχύ της αδείας που έλαβε η πλατφόρμα και στον χρήστη της υπηρεσίας της πλατφόρμας. Επομένως, η άδεια αυτή ισχύει για τον χρήστη στην ίδια έκταση και για τον σκοπό που χορηγήθηκε. Τούτο πρέπει να προβλεφθεί στη διάταξη της παρ. 3, ώστε να έχει αυτή ως εξής: «66ΣΤ. 3. Όταν ένας πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου έχει λάβει άδεια, η άδεια αυτή καλύπτει, για τον σκοπό και στην έκταση που χορηγήθηκε, επίσης τις πράξεις της παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό που διενεργούνται από χρήστες των υπηρεσιών που προβλέπονται στην παρ. 2, με την προϋπόθεση ότι οι χρήστες δεν ενεργούν σε εμπορική βάση ή η δραστηριότητά τους δεν αποφέρει σημαντικά έσοδα». - Προκειμένου να ακολουθηθεί το γράμμα της Οδηγίας, η διάταξη της παρ. 5(γ), θα πρέπει να τροποποιηθεί ως εξής: «5(γ) Η κατά τα ανωτέρω απαλλαγή από την ευθύνη, δεν εφαρμόζεται σε παρόχους υπηρεσιών των οποίων ο κύριος σκοπός είναι η συμμετοχή ή η διευκόλυνση της πειρατείας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας». - Η προσθήκη της παρ. 7 στο άρθρ. 65 ν. 2121/1993, κατά την οποία, οι παρ. 1 έως και 6 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη του άρθρου 66ΣΤ, πρέπει να διαγραφεί. Ο πάροχος, ακόμη και όταν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις επιμέλειας που προβλέπει η παρ. 5 του άρθρ. 66 ΣΤ, ουδόλως αποκλείεται να αποτύχει να αποτρέψει μελλοντικές αναφορτώσεις. Στην περίπτωση αυτή, αν δεν διαγραφεί η παραπάνω προσθήκη, το αποτέλεσμα οδηγεί σε άτοπο. Ο πάροχος δεν θα ευθύνεται για την παράλειψη της προσβολής στο μέλλον (!!!).

Άρθρο 18 σχεδίου νόμου (άρθρο 17 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790) – Προσθήκη άρθρου 66ΣΤ στον ν. 2121/1993:

Παράγραφος 5 τελευταίο εδάφιο του άρθρου 66ΣΤ του Ν. 2121/1993: Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 5 του νέου άρθρου 66ΣΤ του Ν. 2121/1993 (το οποίο εισάγεται δια του άρθρου 18 του σχεδίου νόμου), προβλέπεται ότι η κατά την παρ. 5 απαλλαγή από την ευθύνη των παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου, εάν δεν έχει χορηγηθεί άδεια από τους δικαιούχους των δικαιωμάτων παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό, δεν εφαρμόζεται «αν αποδειχθεί ότι κύριος σκοπός του παρόχου υπηρεσιών είναι η συμμετοχή ή διευκόλυνση της πειρατείας δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας». Η πρόβλεψη κινείται μεν προς την σωστή

κατεύθυνση για την καταπολέμηση της διαδικτυακής πειρατείας (βλ. και αιτιολογική σκέψη 62 της Οδηγίας 2019/790), ωστόσο, η παρούσα διατύπωση του σχεδίου νόμου κρίνεται ανελαστική και δυσεφάρμοστη, καθώς στην πράξη η απόδειξη της συμμετοχής ή διευκόλυνσης της πειρατείας είναι μία εξαιρετικά δυσχερής διαδικασία. Επίσης, με την παρούσα διατύπωση δεν ρυθμίζονται βασικά ζητήματα απόδειξης, όπως π.χ. τι μέτρο απόδειξης απαιτείται (λ.χ. αρκεί πιθανολόγηση ως προς τη συμμετοχή ή διευκόλυνση ενός παρόχου υπηρεσιών στην πειρατεία), ποιος φέρει το σχετικό βάρος απόδειξης κλπ, γεγονός που επιτείνει την ανασφάλεια δικαίου και δυσχεραίνει την εφαρμογή της ως άνω ρύθμισης στην πράξη.

Συνεπώς, προτείνουμε την κάτωθι τροποποίηση της διατύπωσης του τελευταίου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 66ΣΤ ν.2121/1993 προκειμένου να γίνει πιο ευέλικτη και να συμβάλλει στην καλύτερη και αποτελεσματικότερη καταπολέμηση της πειρατείας: «Η κατά τα ανωτέρω απαλλαγή από την ευθύνη δεν εφαρμόζεται, αν σκοπός του παρόχου υπηρεσιών είναι η συμμετοχή ή η διευκόλυνση της πειρατείας έργων που προστατεύονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή άλλων αντικειμένων προστασίας.»

Παράγραφος 10 τελευταία εδάφιο του άρθρου 66ΣΤ του Ν.2121/1993: Προτείνουμε την τροποποίηση στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 10 του άρθρου 66ΣΤ ώστε να δίνεται η δυνατότητα στα μέρη να επιλέξουν ελευθέρως τον/τους διαμεσολαβητές είτε από τον πίνακα μεσολαβητών του ΟΠΙ είτε και κάποιον τρίτο κατά τη διαδικασία της εκούσιας διαμεσολάβησης (Ν. 4640/2019).

Η προτεινόμενη τροποποιημένη διατύπωση έχει ως εξής: «Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ δικαιούχων, παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου και χρηστών, η διαφορά μπορεί να επιλύεται με τη συνδρομή ενός ή περισσότερων διαμεσολαβητών που θα επιλέξουν από κοινού τα μέρη κατά τα προβλεπόμενα στον Ν.4640/2019 ή εναλλακτικά σε έναν ή περισσότερους μεσολαβητές από πίνακα ανεξάρτητων και αμερόληπτων μεσολαβητών, τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ), εφαρμοζομένης κατά τα λοιπά αναλόγως της παρ. 9 του άρθρου 35»

Παράγραφος 7 άρθρου 65 του ν.2121/1993: Προτείνουμε την ακόλουθη τροποποίηση της παρ. 7 του άρθρου 65 Ν.2121/1993 που εισάγεται με το άρθρο 18 παρ.2 του σχεδίου νόμου: «Οι παρ. 1 έως 6 εφαρμόζονται αναλογικά και στην περίπτωση του άρθρου 66ΣΤ». Οι προϋποθέσεις που τίθενται στο νέο άρθρο 66ΣΤ παρ. 4 του ν. 2121/1993 χρήζουν μεγαλύτερης σαφήνειας, ώστε να είναι ξεκάθαρες οι περιπτώσεις υπό τις οποίες οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου δεν φέρουν ευθύνη για μη αδειοδοτημένες πράξεις παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό έργων που προστατεύονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και άλλων αντικειμένων προστασίας. Συγκεκριμένα, στην περίπτωση α', ο όρος "best efforts" του άρθρου 17 της Οδ. 2019/790 μεταφράζεται ως «κάθε δυνατή προσπάθεια». Η σχετική απόκλιση φαίνεται πως διαμορφώνει μια ελαφρώς αυξημένη ευθύνη για τους παρόχους, οι οποίοι θα πρέπει να αποδείξουν πως κατέβαλαν κάθε δυνατή προσπάθεια για την απόκτηση άδειας από τους δικαιούχους. Στην περίπτωση β', προβλέπεται η καταβολή κάθε δυνατής προσπάθειας για τη διασφάλιση της μη διαθεσιμότητας συγκεκριμένων έργων, καθώς κι άλλων αντικειμένων προστασίας, για τα οποία οι δικαιούχοι έχουν ενημερώσει τους παρόχους κι έχουν παράσχει τις σχετικές κι απαραίτητες πληροφορίες. Στο πλαίσιο της καταβολής κάθε δυνατής προσπάθειας, συντρέχει ο κίνδυνος εγκατάστασης ενός μηχανισμού προληπτικού αυτοματοποιημένου φιλτραρίσματος των αναφορτώσεων των χρηστών, για την αποφυγή τυχόν διάθεσης στο κοινό των έργων που αναφέρονται στην συγκεκριμένη διάταξη. Σύμφωνα με την περίπτωση γ', οι πάροχοι υποχρεούνται να ενεργούν με ταχύτητα για την απενεργοποίηση της πρόσβασης ή την απόσυρση από τους ιστοτόπους τους έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, καθώς και να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να αποτρέψουν μελλοντικές αναφορτώσεις. Είναι σαφές πως και σε αυτήν την περίπτωση συντρέχει κίνδυνος εγκατάστασης ενός μηχανισμού προληπτικού αυτοματοποιημένου φιλτραρίσματος, το οποίο θα διασφαλίζει πως έργα κι άλλα αντικείμενα προστασίας, για τα οποία οι πάροχοι έχουν λάβει επαρκώς τεκμηριωμένη ειδοποίηση από τους δικαιούχους, όχι μόνο θα απενεργοποιηθούν ή/και θα αποσυρθούν, αλλά και θα παραμείνουν εκτός ιστοτόπων. Στις ως άνω περιπτώσεις, τα θεμελιώδη δικαιώματα των χρηστών, ιδίως η ελευθερία της σκέψης και της έκφρασης, και τα δικαιώματα πρόσβασης στην πληροφορία και απορρήτου, ενδέχεται να τεθούν σε κίνδυνο από την εγκατάσταση οποιουδήποτε μηχανισμού μαζικού προληπτικού ελέγχου του περιεχομένου των αναφορτώσεων. Προτείνεται η προσθήκη διάταξης με αναφορά σε εκείνα τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και τις ελευθερίες των χρηστών, τα οποία ο πάροχος θα πρέπει να λαμβάνει υπ' όψη και να σταθμίζει, κατά την εφαρμογή των προβλεπόμενων στο άρθρο αυτό, π.χ. με αναφορά στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ. και αιτιολογική σκέψη 70 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790). Ενδεχομένως και η αναδιτύπωση του όρου «κάθε δυνατή προσπάθεια» ως «κάθε εύλογη προσπάθεια» να στρέψει τους παρόχους προς λιγότερο επεμβατικές λύσεις και στρατηγικές για την αποφυγή ευθύνης από τυχόν μη αδειοδοτημένες πράξεις παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό έργων που προστατεύονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και άλλων αντικειμένων προστασίας. Επίσης, προτείνεται η προσθήκη πρόβλεψης ανθρώπινου ελέγχου στα στάδια που περιγράφονται ως άνω, για την αποφυγή εγκατάστασης γενικού μηχανισμού μαζικού προληπτικού ελέγχου.

Θα πρέπει να διαγραφούν οι λέξεις « αποδειχθεί ότι» από την παρ. 5 του άρθρου 18. Συνιστούν ανατιολόγητη προσθήκη στη διατύπωση που προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη αρ. 62 της Οδηγίας, σύμφωνα με την οποία αναφέρεται ότι: «Τέλος, προκειμένου να εξασφαλιστεί υψηλό επίπεδο προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, ο μηχανισμός απαλλαγής από την ευθύνη που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε παρόχους υπηρεσιών των οποίων ο κύριος σκοπός είναι η συμμετοχή ή η διευκόλυνση της πειρατείας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας».

Κατηγορηματικά αντίθετος μας βρίσκει η διάταξη της εισαγόμενης με το νομοσχέδιο νέας παραγράφου 7 του α. 65 Ν. 2121/1993. Η αμέσως προαναφερόμενη διάταξη, της οποίας επιτακτικά αιτούμεθα την παλαίφνη, παραβλέπει ότι η αποτελεσματικότητα ενός σύγχρονου νόμου για την πνευματική ιδιοκτησία, ενόψει και των αυξανόμενων κινδύνων προσβολής του πνευματικού δικαιώματος εξαιτίας της, χωρίς την άδεια του δημιουργού, χρήσης του έργου στο πλαίσιο κυρίως των επιγραμμικών υπηρεσιών, μεταξύ των οποίων και οι συναφείς υπηρεσίες ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου, δεν είναι δυνατό να νοηθεί, χωρίς τη θέσπιση ενός πλήρους συστήματος κυρώσεων ενεργοποιούμενων σε κάθε περίπτωση προσβολών της. Ακριβώς δε, οι ισοπεδωτικές πρακτικές που αναμένεται να ακολουθήσουν οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου προκειμένου να αποσιέουν την ρητώς εκ των διατάξεων του άρθρου 66ΣΤ απορρέουσα ευθύνη τους, αναδεικνύει έτι περισσότερο την ανάγκη της αποτελεσματικότερης προστασίας των δικαιωμάτων του δημιουργού στην εποχή της ψηφιακής τεχνολογίας και της κοινωνίας των πληροφοριών.

ΣΧΟΛΙΑ στην ΝΕΑ ΠΑΡ. 7 του ΑΡΘΡΟΥ 65 Ν.2121/1993 – προτείνεται η τροποποίηση της νέας παραγράφου 7 και η διαμόρφωσή της ως εξής: «Οι παρ. 1 έως 6 έχουν αναλογική εφαρμογή στο άρθρο 66ΣΤ».

ΣΧΟΛΙΑ στην ΠΑΡ. 5 του ΝΕΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 66ΣΤ Ν. 2121/1993- Τα τελευταία χρόνια η πειρατεία περιεχομένου των συνδρομητικών πλατφορμών έχει πάρει ανησυχητικές διαστάσεις στην Ελλάδα. Οι συνδρομητικοί πάροχοι χάνουν έσοδα από νόμιμες συνδρομές, αλλά και οι δικαιούχοι στερούνται της νόμιμης εκμετάλλευσης των έργων τους. Περαιτέρω παρεμποδίζεται η δημιουργικότητα, η καινοτομία και η παραγωγή νέου περιεχομένου, με άμεσες συνέπειες στον πολιτιστικό πλούτο της χώρας μας, αλλά και στις επενδύσεις, ενώ το Ελληνικό Δημόσιο χάνει έσοδα από φόρους. Επιπλέον, οι χρήστες των παράνομων συνδρομών εκτίθενται σε πλήθος κινδύνων, όπως είναι η κλοπή των προσωπικών τους δεδομένων (στοιχεία ταυτότητας, πιστωτικών καρτών), η εγκατάσταση κακόβουλου λογισμικού στις ηλεκτρονικές συσκευές τους. Σύμφωνα με το άρθρο 66Ε παρ. 10Α του Ν.2121/1993 αρκεί η πιθανολόγηση της προσβολής δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συναφών δικαιωμάτων για την έκδοση σχετικής απόφασης από την αρμόδια Επιτροπή (ΕΔΠΠΙ). Στο πλαίσιο αυτό, λαμβανομένων υπόψη των όσων προβλέπονται στο άνω άρθρο 66Ε παρ. 10Α προτείνεται η τροποποίηση του τελευταίου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 66 ΣΤ και η διαμόρφωσή του ως εξής: «Η κατά τα ανωτέρω απαλλαγή από την ευθύνη δεν εφαρμόζεται, αν ο πάροχος υπηρεσιών συμμετέχει ή διευκολύνει οποιεδήποτε και με οποιοδήποτε τρόπο, συστηματικά ή επ' ευκαιρία την προσβολή προστατευόμενων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για γεγονότα ή έργα οπτικοακουστικού περιεχομένου εθνικής ή διεθνούς τηλεθέασης».

Προτείνεται να διαγραφεί η επιφύλαξη:«7. Οι παρ. 1 έως 6 ισχύουν με την επιφύλαξη του άρθρου 66ΣΤ», καθώς στην πράξη μπορεί να οδηγήσει σε υπέρμετρη δέσμευση των δικαιούχων, αλλά και στην αναποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων τους στις υπό κρίση περιπτώσεις. Η διάταξη άλλωστε του άρθρου 17 δεν πρέπει να οδηγεί στην προστασία των «πειρατικών» επιγγραμμικών (online) χρήσεων από ή μέσω των παρόχων επιγγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου (OCSsPs).1 Νοεμβρίου 2022, 11:40 | GoogleΜόνημος ΣύνδεσμοςΠάροχος επιγγραμμικών υπηρεσιών «ανταλλαγής» περιεχομένου στο άρθρο 18 του σχεδίου νόμου.

Να γίνει τροποποίηση ως εξής:

– Θα πρέπει να αντικατασταθεί ο όρος “Πάροχος επιγγραμμικών υπηρεσιών ‘ανταλλαγής’ περιεχομένου από τον ορθό όρο “Πάροχος επιγγραμμικών υπηρεσιών ‘διαμοιρασμού’ περιεχομένου”.

– Η διατύπωση «ανταλλαγή περιεχομένου» προέρχεται από την εσφαλμένη μετάφραση στα ελληνικά του σωστού όρου «διαμοιρασμός περιεχομένου» (“content sharing”) που χρησιμοποιείται στην Οδηγία.

– Η χρήση αποκλίνουσας ορολογίας μπορεί να οδηγήσει σε έλλειψη σαφήνειας και σε πιθανές διαφωνίες ως προς το νόημα των διατάξεων (δείτε την ανεξάρτητη έκθεση ‘Angelopoulos Report’). Σχετικά με τον όρο που χρησιμοποιείται στο άρθρο 18 του σχεδίου νόμου “Κάθε δυνατή προσπάθεια”, να γίνει τροποποίηση ως εξής:

– Θα πρέπει να αντικατασταθεί από τον όρο «καλύτερη δυνατή προσπάθεια» ή «κάθε εύλογη προσπάθεια».

– Ο όρος «κάθε δυνατή προσπάθεια» προέρχεται από την εσφαλμένη μετάφραση στα ελληνικά του σωστού όρου «καλύτερη δυνατή προσπάθεια» (“best efforts”) που χρησιμοποιείται στην Οδηγία.

– Όπως προκύπτει με σαφήνεια από τις Κατευθυντήριες Γραμμές που έχει εκδώσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 17 της Οδηγίας «Η έννοια της ‘καλύτερης δυνατής προσπάθειας’ (“best efforts”) είναι [...] αυτόνομη έννοια του δικαίου της ΕΕ και θα πρέπει να ενσωματωθεί από τα Κράτη Μέλη σύμφωνα με αυτήν την κατεύθυνση και να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα του σκοπού και των στόχων του άρθρου 17 καθώς και του κειμένου ολόκληρου του άρθρου», προκειμένου να διασφαλιστεί η εναρμόνιση και η ομοιογένεια της στα Κράτη Μέλη.

– Άλλες διατυπώσεις του όρου θα ήταν παραπλανητικές για τα εθνικά δικαστήρια και τα ενδιαφερόμενα μέρη υπονώντας εσφαλμένα ότι διαφορετικό εγχώριο κριτήριο θα πρέπει να εφαρμοστεί στην Ελλάδα. Κάτι τέτοιο θα ενείχε τον κίνδυνο οι πλατφόρμες να εμποδίζουν τους χρήστες από τη δημοσίευση ενός συνόλου περιεχομένου, έχοντας υπερβολικά ευρεία θεώρηση για το τι θα μπορούσε να περιλαμβάνει το μέτρο αυτό για την προστασία από κυρώσεις και άγνωστες ευθύνες. Επίλυση διαφορών:

– Οι πάροχοι επιγγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου δεν πρέπει να λαμβάνουν μέρος στη διαδικασία επίλυσης διαφορών- η διαφορά υφίσταται μεταξύ των δικαιούχων (οι οποίοι επιθυμούν να αφαιρεθεί το περιεχόμενο) και των χρηστών (οι οποίοι επιθυμούν να παραμείνει ανηρτημένο το περιεχόμενο στο διαδίκτυο). Ως ύστατη λύση, η συμμετοχή των παρόχων στη διαδικασία πρέπει να είναι προαιρετική. Παρ. 2 του άρθρου 18 του Σχεδίου Νόμου

Να γίνει αναδιατύπωση ως εξής:

– Θα πρέπει να διατυπωθεί ότι «Ισχύουν οι αστικές κυρώσεις του άρθρου αυτού», για τους ίδιους λόγους που το άρθρο 65 του Ν. 2121/1993 αναφέρει ότι (μόνο) οι αστικές κυρώσεις ισχύουν περί οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και δημιουργών βάσεων δεδομένων (για τα νομικά πρόσωπα πρέπει να ισχύουν μόνο οι αστικές κυρώσεις).

Το άρθρο 17 της Οδηγίας 2019/790 αναφέρεται στην ευθύνη που φέρουν οι διαδικτυακές πλατφόρμες («πάροχοι επιγγραμμικών υπηρεσιών») όσον αφορά στη χρήση προστατευόμενου περιεχομένου. Σύμφωνα με την Οδηγία, η παροχή πρόσβασης σε προστατευόμενα έργα αποτελεί «πράξη παρουσίας στο κοινό ή πράξη διάθεσης στο κοινό». Για το λόγο αυτό οι πάροχοι οφείλουν να εξασφαλίσουν τις αναγκαίες άδειες από τους δικαιούχους, διαφορετικά φέρουν άμεση ευθύνη για το περιεχόμενο που φιλοξενούν όταν αυτό παραβιάζει τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας. Στην περίπτωση που δεν εξασφαλιστούν οι άδειες αυτές, οι πάροχοι υποχρεούνται να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για τη διαπίστωση παραβάσεων καθώς και να απενεργοποιήσουν τη πρόσβαση ή να απομακρύνουν τα εν λόγω έργα. Για την επίτευξη του στόχου αυτού οι πάροχοι πρέπει να εξασφαλίσουν «υψηλά πρότυπα επαγγελματικής ευσυνειδησίας του κλάδου» κάτι που ενθαρρύνει την ενσωμάτωση εργαλείων αυτόματης αναγνώρισης και αφαίρεσης περιεχομένου. Τα αυτοματοποιημένα φίλτρα αυτά, δεν μπορούν να αναγνωρίσουν το πλαίσιο επικοινωνίας της εκάστοτε πληροφορίας, το οποίο μπορεί να καθιστά τη χρήση περιεχομένου προστατευμένου από το δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας ως νόμιμη. Επίσης, τέτοιου είδους φίλτρα ενέχουν τον κίνδυνο ενθάρρυνσης ενός πλαισίου γενικής παρακολούθησης των χρηστών.

Στο πλαίσιο αυτό, η Homo Digitalis χαιρετίζει την μεταφορά του άρθρου 17 της Οδηγίας 2019/90 στο παρόν Σχ. Νόμου υπό το πρίσμα της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων των χρηστών, ιδιαίτερος της ελευθερίας της έκφρασης, της ελευθερίας της τέχνης και τα δικαιώματα πρόσβασης στην πληροφορία και απορρήτου, καθώς επίσης και των μικρών, μεσαίων και νέων επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στο διαδίκτυο. Επίσης, η Homo Digitalis επικροτεί την ακέραιη ενσωμάτωση στο παρόν Σχ. Νόμου του Άρθρου 2, παράγραφος 6, εδάφιο β της Οδηγίας 2019/790.

Επιπροσθέτως, αποδέχεται τη σημασία της ενσωμάτωσης της αιτιολογικής σκέψης 69 της Οδηγίας 2019/90 στο παρόν Σχ. Νόμου σχετικά με τις άδειες που παρέχονται από τους δικαιούχους στους χρήστες και την αναγνώρισή τους από τους παρόχους επιγγραμμικών

υπηρεσιών ως νόμιμη βάση για την επικοινωνία περιεχομένου προστατευόμενου από το δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας και τη θέσπιση όρων που θα εξασφαλίζουν την ελευθερία των μερών κατά τη χορήγηση αδειών και τη δημιουργία συμφωνιών. Ακόμη, η Homo Digitalis αποδέχεται ότι:

- η διαπίστωση έλλειψης διαθεσιμότητας συγκεκριμένων έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας όπως επίσης και η απενεργοποίηση της πρόσβασης σε ή απόσυρσης από τους ιστοτόπους έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας πρέπει να περιοριστούν σε περιπτώσεις που αφορούν σαφείς («prima facie») παραβιάσεις του δικαίου πνευματικής ιδιοκτησίας και μόνο όταν παρέχονται με σαφήνεια οι «σχετικές και απαραίτητες πληροφορίες» από τον δικαιούχο,
- η μη επέκταση της ευθύνης των παρόχων στην αποτροπή περαιτέρω αναφορτώσεων έργων για τα οποία έχει προηγηθεί ειδοποίηση είναι απαραίτητη, ενώ η ενσωμάτωση της παραγράφου 6 του άρθρου 17 της Οδηγίας 2019/790 θα πρέπει να διευκρινίζει πως πριν από κάθε αποτροπή περιεχομένου πρέπει να έχει διενεργηθεί απαραίτητος έλεγχος, συμπεριλαμβανομένου ανθρώπινου ελέγχου, και να έχει προηγηθεί ρητή απόφαση της υπεύθυνης αρχής για τη διαχείρισή του,
- το παρόν άρθρο δεν οδηγεί σε «γενική υποχρέωση παρακολούθησης», και
- διασφαλίζεται η διαθεσιμότητα αποτελεσματικών και γρήγορων μηχανισμών υποβολής καταγγελιών και επανόρθωσης οι οποίοι πρέπει να υπόκεινται σε ανθρώπινο έλεγχο. Επίσης, η Homo Digitalis συντάσσεται με την επιλογή ενσωμάτωσης στο παρόν Σχ. Νόμου των εξαιρέσεων που αφορούν στις χρήσεις που εμπίπτουν σε «σχολιασμό, γελοιογραφία, παρωδία ή μίμηση». Τέλος, η Homo Digitalis αναγνωρίζει ότι σε περίπτωση που η παραβίαση του δικαίου πνευματικής ιδιοκτησίας δεν είναι σαφής (prima facie), οι πάροχοι οφείλουν να προσφέρουν στον χρήστη τα μέσα να δηλώσει τη βάση της έννομης αναφόρτωσης, ενώ τα μέσα αυτά πρέπει να είναι άμεσα προσβάσιμα, περιεκτικά, διαφανή και κατανοητά προς τον χρήστη. Η εν λόγω δήλωση πρέπει να θεωρηθεί επίσημη καταγγελία του χρήστη όσον αφορά στην έναρξη των δικαστικών ή εξωδικαστικών διαδικασιών. Αντίστοιχα, στις περιπτώσεις που η παραβίαση δεν είναι σαφής (prima facie), το βάρος απόδειξης να πρέπει να βαρύνει τον δικαιούχο που επιθυμεί την απόκρυψη ή αφαίρεση του περιεχομένου, ενώ σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να διασφαλίζεται στους πολίτες τόσο η πρόσβαση σε «δικαστήριο ή άλλη δικαστική αρχή» όσο και σε εξωδικαστικούς μηχανισμούς επίλυσης διαφορών.

ΑΡΘΡΟ 19

Άρθρο 19 σχεδίου νόμου (άρθρο 18 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790) – Τροποποίηση άρθρου 32 ν.2121/1993, άρθρου 34 παρ.3 ν.2121/1993 και άρθρου 35 παρ. 1 ν.2121/93:

Παράγραφος 1 & 2 άρθρου 32 ν.2121/1993 & Παράγραφος 3 άρθρου 34 ν.2121/1993: Η πρόβλεψη για υπολογισμό της αμοιβής του δημιουργού υποχρεωτικά σε ποσοστό στις ατομικές τους συμβάσεις με τους εκμεταλλεύμενους τα έργα τους έχει ξεπεραστεί από την ίδια την αγορά εδώ και δεκαετίες. Η συντηρητική πλειοψηφία των δημιουργών στην πράξη αμείβεται με εφάπαξ ποσό. Περαιτέρω, η διάκριση του εσόδου που αφορά ειδικά το συγκεκριμένο έργο, σε περίπτωση που το έργο παρέχεται ως τμήμα μίας δέσμης υπηρεσιών (π.χ. συνδρομητικών) είναι αντικειμενικά ανέφικτη, συνεπώς η ρύθμιση είναι βέβαιο ότι θα δημιουργήσει ανασφάλεια δικαίου. Εξάλλου, η όποια αναγκαιότητα πρόβλεψης της ποσοστιαίας αμοιβής σε υποχρεωτικό επίπεδο προκειμένου να μην αποενώνεται ο δημιουργός από τα έσοδα εκμετάλλευσης του έργου του, δεν θα υφίσταται πλέον, μετά την ενσωμάτωση των άρθρων 18, 19, 20 και της παρ.1 του άρθρου 23 της Οδηγίας ΕΕ 2019/790 (βλ. προσθήκη άρθρων 15Α, 32Α στον Ν. 2121/1993 δια των άρθρων 20 και 21 του Σχεδίου Νόμου αντίστοιχα), δια των οποίων προβλέπεται πλέον ο δημιουργός πρέπει να λαμβάνει δέουσα και αναλογική αμοιβή (Άρθρο 18 Οδηγίας), οι εκμεταλλεύμενοι τα έργα του υπέχουν υποχρέωση διαφάνειας προς τον δημιουργό σε ετήσια βάση (Άρθρο 19 Οδηγίας), ενώ ο δημιουργός έχει το δικαίωμα να αξιώσει πρόσθετη κατάλληλη και δίκαιη αμοιβή από τον αντισυμβαλλόμενο του όταν η αρχική αμοιβή που είχε συμφωνηθεί αποδεικνύεται δυσανάλογα χαμηλή σε σύγκριση με τα επακόλουθα έσοδα από την εκμετάλλευση του έργου (Άρθρο 20 Οδηγίας). Σε κάθε περίπτωση, θεωρούμε ότι τα μέρη θα πρέπει να έχουν την ευχέρεια να συμφωνούν συμβατικά είτε την εφάπαξ είτε την ποσοστιαία αμοιβή.

Ως εκ τούτου, στην παράγραφο 1 του άρθρου 32 του Ν.2121/1993 θα πρέπει να διαγραφεί η πρόβλεψη περί «υποχρεωτικής» ποσοστιαίας αμοιβής και να προβλεφθεί η υποχρέωση «κατάλληλης και αναλογικής αμοιβής» του δημιουργού (κατά τη διατύπωση του άρθρου 18 της Οδηγίας) είτε εφάπαξ είτε ποσοστιαίας. Προτείνεται η ακόλουθη διατύπωση: «Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλλει ο αντισυμβαλλόμενος στο δημιουργό για δικαιιοπραξίες που αφορούν τη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή εξουσιών από αυτό, την ανάθεση άδειας εκμετάλλευσης, πρέπει να είναι κατάλληλη και αναλογική και δύναται να συμφωνείται είτε σε ορισμένο ποσό είτε σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαίρετως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από την δραστηριότητα του αντισυμβαλλόμενου και προέρχονται από την εκμετάλλευση, του έργου. Σε κάθε περίπτωση δεν επιτρέπεται να συμφωνείται ποσοστιαία αμοιβή στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή του ποσοστού, β) τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, γ) η φύση ή οι συνθήκες της εκμετάλλευσης καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του ποσοστού, ιδίως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος ή όταν η χρήση του έργου έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης». Αντίστοιχα θα πρέπει να διαμορφωθεί κατά τα άνω και η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου, ως εξής: «Η δυνατότητα συμφωνίας της αμοιβής σε ποσοστό, εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις, εφόσον δεν υπάρχει ειδικότερη διάταξη στον παρόντα νόμο, και δεν αφορά τα έργα που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και κάθε είδους διαφήμιση».

Ομοίως θα πρέπει να τροποποιηθεί κατά τα άνω και η παράγραφος 3 του άρθρου 34 ν.2121/1993, η διατύπωση της οποίας προτείνεται ως εξής: «Ο πνευματικός δημιουργός διατηρεί το δικαίωμα χωριστής αμοιβής για κάθε τρόπο εκμετάλλευσης του οπτικοακουστικού έργου. Η αμοιβή αυτή δύναται να καθορίζεται είτε σε ορισμένο ποσό είτε σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου συμφωνείται στη σχετική σύμβαση. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαίρετως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από την εκμετάλλευση του οπτικοακουστικού έργου. Ο παραγωγός του οπτικοακουστικού έργου υποχρεούται μία φορά το χρόνο να παρέχει εγγράφως στον πνευματικό δημιουργό κάθε πληροφορία, που

αφορά την εκμετάλλευση του οπτικοακουστικού έργου, επιδεικνυόντάς του όλα τα σχετικά έγγραφα. Από τη ρύθμιση της δυνατότητας ποσοστιαίας αμοιβής εξαιρούνται οι διαφημιστικές ταινίες μικρού μήκους».

Παράγραφος 4 άρθρου 32 ν.2121/1993: Η πρόβλεψη δικαιώματος του δημιουργού να παραχωρεί μη αποκλειστικές άδειες δωρεάν προς όφελος οποιωνδήποτε χρηστών χωρίς ασφαλιστικές δικλίδες ενδέχεται να δημιουργήσει προβλήματα στους παραγωγούς/παρόχους/φορείς εκμετάλλευσης που θεωρούν απαραίτητο να εξασφαλίζουν την αποκλειστική εκμετάλλευση των έργων τους, χωρίς παράλληλο δικαίωμα αδειοδότησης του δημιουργού προς τρίτους έστω και μη αποκλειστικό.

Δεδομένου ότι δεν υφίσταται αντίστοιχη πρόβλεψη στην Οδηγία 2019/789, προτείνουμε την εξής τροποποίηση στην παρ. 4 του άρθρου 32: «Ο δημιουργός, εφόσον δεν έχει μεταβιβάσει τα δικαιώματά του ή δεν έχει παραχωρήσει αποκλειστική άδεια εκμετάλλευσης του έργου του, μπορεί να παραχωρήσει άνευ ανταλλάγματος μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης του έργου προς όφελος οποιωνδήποτε χρηστών» Παράγραφος 1 άρθρου 35 ν.2121/1993: Δεδομένου ότι τα ποσοστά πρόσθετης αμοιβής που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 35 ν.2121/1993 σε περίπτωση επανάληψης της μετάδοσης ενός έργου από το ραδιόφωνο ή την τηλεόραση (50% για την πρώτη επανάληψη και 20% για κάθε επόμενη επανάληψη) δεν έχουν τύχει μέχρι τώρα πρακτικής εφαρμογής λαμβάνοντας υπόψη ότι τα δικαιώματα επανάληψης οπτικοακουστικών έργων εισπράττονται από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, προτείνουμε αντίστοιχα την κατάργηση της παραγράφου 1 του άρθρου 35 Ν.2121/1993. Εξάλλου με την ενσωμάτωση των άρθρων 18-23 της Οδηγίας 2019/790 στην ελληνική έννομη τάξη δια του παρόντος σχεδίου νόμου, παρέχονται πλέον επαρκείς εξασφαλίσεις στους δημιουργούς και στους ερμηνευτές/εκτελεστές για την προστασία των συμφερόντων τους και την είσπραξη κατάλληλης και αναλογικής αμοιβής, π.χ. Άρθρο 18 Οδηγίας για την αρχή της δέουσας και αναλογικής αμοιβής, Άρθρο 19 Οδηγίας για υποχρέωση διαφάνειας και Άρθρο 20 Οδηγίας για αναπροσαρμογή των συμβάσεων.

Η διάταξη της παραγράφου 4 ότι «ο δημιουργός μπορεί να παραχωρήσει άνευ ανταλλάγματος μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης του έργου προς όφελος οποιωνδήποτε χρηστών» αντιβαίνει τον θεμελιώδη για το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας κανόνα της υποχρέωσης καταβολής αμοιβής στον δημιουργό για κάθε συναλλαγή που έχει ως αντικείμενο το περιουσιακό του δικαίωμα (και δη ποσοστιαίας υπολογιζόμενης επί των ακαθάριστων εσόδων ή/ και εσόδων και εξόδων που σχετίζονται με την εκάστοτε πράξη εκμετάλλευσης του έργου του). Αν και η προτεινόμενη διάταξη στο σύνολό της φαίνεται ότι υλοποιεί το άρθρο 18 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790, επισημαίνεται ότι στην Οδηγία δεν υφίσταται καμία σχετική πρόβλεψη σχετικά με τη δυνατότητα του δημιουργού να παραχωρεί μη αποκλειστικές άδειες που αφορούν στο έργο του χωρίς κανένα οικονομικό αντάλλαγμα. Αντιθέτως, ο ενωσιακός νομοθέτης με το άρθρο 18 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 θεσπίζει, χωρίς εξαιρέσεις, την αρχή περί δέουσας και αναλογικής αμοιβής του δημιουργού, την οποία η συγκεκριμένη παράγραφος καταστρατηγεί και για αυτό τον λόγο θα πρέπει να αφαιρεθεί από το σχέδιο νόμου. Επίσης και η παράγραφος 3 της προτεινόμενης διάταξης εναντιώνεται στο απόλυτο δικαίωμα του δημιουργού να καθορίζει ο ίδιος ελεύθερα την αμοιβή του (όπως η αρχή αυτή διαμορφώνεται από πλέγμα διατάξεων του Ν. 2121/1993) και θα πρέπει να αφαιρεθεί.

Η ενσωμάτωση του άρθρου 18 της οδηγίας 2019/790 στην αναγκαστικού δικαίου (άρθρο 39) διάταξη του άρθρου 32 του νόμου 2121/1993 εμφανίζεται καταρχήν ως μία νομοθετική επιλογή που κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Τούτο διότι διατάξεις όπως αυτή του άρθρου 18, που έχουν θεσπιστεί υπέρ του ασθενέστερου μέρους της σύμβασης, δηλαδή του πνευματικού δημιουργού, ακριβώς λόγω της πλήρους αποτυχίας της αρχής της ελευθερίας των συμβάσεων να διασφαλίσει δίκαιες συμβατικές σχέσεις του δημιουργού με τον αντισυμβαλλόμενο του, θα καθίσταντο κενό γράμμα στην πράξη, αν μεταφέρονταν στο εσωτερικό δίκαιο με εθνικές διατάξεις ενδοτικού δικαίου. Απόλυτα ορθά ως εκ τούτου το νομοσχέδιο δεν έκανε χρήση της διακριτικής ευχέρειας που του παραχωρούσε το α. 23 της οδηγίας 2019/790 όπως ενσωματώσει την αρχή της δέουσας και αναλογικής αμοιβής με εθνική διάταξη ενδοτικού δικαίου. Μάλιστα, φαίνεται συστηματικά συνεπέστερο όπως η ίδια τροποποίηση ενσωματωθεί και στην παράγραφο 3 εδάφιο β του άρθρου 34 Ν. 2121/1993, η οποία (ομοίως) θα έπρεπε να διαμορφωθεί ως εξής: «Η αμοιβή αυτή καθορίζεται σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών και πρέπει να είναι κατάλληλο και αναλογικό». Συναφώς υπενθυμίζεται ότι λίαν σημαντικές ευρωπαϊκές νομοθεσίες επέλεξαν, εν όψει του κινδύνου να περιττέσουν σε αχρηστία κομβικές σημασίας για την αποτελεσματική προστασία του δημιουργού διατάξεις, όπως εκείνη του άρθρου 18 της οδηγίας, να μεταφέρουν στο εσωτερικό τους δίκαιο με διατάξεις αναγκαστικού δικαίου το σύνολο των ενωσιακής προέλευσης κανόνων για τις συμβάσεις της πνευματικής ιδιοκτησίας (άρθρα 18-23) και όχι μόνο τα άρθρα 19-21, όπως εσφαλμένα υποδεικνύει το άρθρο 23 παρ. 1 της οδηγίας (πρβλ. ενδεικτικά την διάταξη του νέου άρθρου 32 παρ. 3 εδ. α του Γερμανικού νόμου για την πνευματική ιδιοκτησία: «§ 32 Angemessene Vergütung ...», (3) Auf eine Vereinbarung, die zum Nachteil des Urhebers von den Absätzen 1 bis 2a abweicht, kann der Vertragspartner sich nicht berufen», καθώς και τη διάταξη του νέου άρθρου 37f παράγραφος 1 εδ. α του αυστριακού νόμου για την πνευματική ιδιοκτησία: “§37f Unabdingbarkeit – (1) Auf die Ansprüche nach § 37c und § 37d und die Vermittlung nach § 37e oder eine andere Form der alternativen Streitbeilegung kann im Voraus nicht verzichtet werden”).

Επισκοπώντας όσα προεκτίθενται, θεωρούμε νομοτεχνικώς απολύτως αναγκαία, προς άρση οιασδήποτε αμφισβήτησης ήθελε εγερθεί κατά την εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 32, ως προς το επιτρεπτό ή μη της παραίτησης του δημιουργού από το δικαίωμα της έγερσης αξίωσης δέουσας και αναλογικής αμοιβής, την προσθήκη δευτέρου εδαφίου στην παράγραφο 3 του α. 32 που θα ορίζει (κατά τρόπο όμοιο προς εκείνο του εδαφίου α της παρ. 3 του – εισαγόμενου με το νομοσχέδιο – α. 32Α Ν. 2121/1993) ότι «Οποιαδήποτε παραίτηση ή συμβατικός περιορισμός των δικαιωμάτων του δημιουργού που προβλέπονται από το παρόν άρθρο είναι άκυρη. Την ακυρότητα μπορεί να επικαλεστεί μόνο ο δημιουργός».

Στο ίδιο πλαίσιο, μας βρίσκει κατηγορηματικά αντίθετους η διάταξη της παραγράφου 4, κατά την οποία ο δημιουργός μπορεί να παραχωρήσει άνευ ανταλλάγματος μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης προς όφελος οποιονδήποτε χρηστών. Η προτεινόμενη παράγραφος 4 βρίσκεται σε πρόδηλη αντίθεση με το κανονιστικό πρόταγμα τόσο του ενωσιακού, όσο και του εθνικού νομοθέτη, όπως αυτό εκφράζεται ειδικότερα με τη διάταξη του άρθρου 18 της οδηγίας 2019/790 που εισάγει την αρχή της δέουσας (δηλαδή δίκαιης και εύλογης) και αναλογικής (δηλαδή ποσοστιαίας) αμοιβής του δημιουργού και ενσωματώνεται με το υπό διαβούλευση νομοσχέδιο στο άρθρο 32 Ν. 2121/1993. Εν όψει της αντίθεσής της με τον παραπάνω γενικό κανόνα περί υποχρεωτικής ποσοστιαίας αμοιβής του δημιουργού επί του οικονομικού αποτελέσματος της εκμετάλλευσης του έργου του, παρίσταται επιβεβλημένο να απαλειφθεί ολοσχερώς η προτεινόμενη με το νομοσχέδιο παράγραφος 4 του α. 32.

Κατά τα λοιπά, σημαντικά ερωτηματικά εγείρονται ως προς την αναγκαιότητα της εισαγωγής πλάσματος δικαίου με την παράγραφο 3 του α. 32. Σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, η συμφωνηθείσα αμοιβή του δημιουργού θεωρείται ότι είναι κατάλληλη σύμφωνα με την

παράγραφο 1, αν το ύψος της προβλέπεται σε ισχύουσα συμφωνία που προέκυψε από συλλογικές διαπραγματεύσεις. Αναλογικότερη φαίνεται η διάταξη του άρθρου 39 παρ. 3 του κυπριακού νόμου περί του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, κατά την οποία «Η προβλεπόμενη στο εδάφιο (2) αμοιβή του δημιουργού δύναται να προσδιορίζεται με συλλογικές διαπραγματεύσεις ανά τομέα εκμετάλλευσης μεταξύ των εκπροσώπων των προσώπων που προβαίνουν σε εκμετάλλευση των έργων, των ερμηνειών και των δημιουργιών ή ερμηνευτών».

Τέλος, εν όψει των αμφισβητήσεων και δυσερμηνευτών όρων που συγκροτούν το ισχύον σήμερα δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 και για λόγους πληρέστερης και αποτελεσματικότερης προστασίας του δημιουργού, ως του ασθενέστερου μέρους της σύμβασης, προτείνουμε όπως το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 32 αναδιατυπωθεί ως εξής: «Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή το άθροισμα των ακαθάριστων εσόδων και εξόδων, που πραγματοποιούνται από την δραστηριότητα του

αντισυμβαλλόμενου και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου». Μετά δε το δεύτερο εδάφιο ζητούμε να προστεθεί (νέο) τρίτο εδάφιο (με αντίστοιχη αναρίθμηση των υφιστάμενων επομένων εδαφίων της εν λόγω παραγράφου) που θα ορίζει ότι «Η επιλογή της βάσης για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας αμοιβής του παρόντος άρθρου ανήκει αποκλειστικά στον δημιουργό». Συμφυώς, οι αμέσως προαναφερόμενες δύο αναδιατυπώσεις θα πρέπει να επαναληφθούν και στα πλαίσια του άρθρου 34 του Ν. 2121/1993, όπου έχει επιλεγεί από το νομοθέτη ο ίδιος ακριβώς συνδυασμός όρων αναφορικά με τον προσδιορισμό των ενδεχόμενων βάσεων υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής του δημιουργού του οπτικοακουστικού έργου

ΣΧΟΛΙΑ στην ΠΑΡ. 3 του ΑΡΘΡΟΥ 32 Ν. 2121/1993 ΟΠΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙΤΑΙ- Στην παράγραφο 2 του άρθρου 18 της Οδηγίας προβλέπεται ότι θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η αρχή της συμβατικής ελευθερίας και η δίκαιη ισορροπία μεταξύ δικαιωμάτων και συμφερόντων. Στο πλαίσιο αυτό προτείνεται η παρ.3 του άρθρου 32 να τροποποιηθεί και να διαμορφωθεί ως εξής: « Η αμοιβή του δημιουργού συμφωνείται ελεύθερα κατόπιν διαπραγμάτευσης. Η συμφωνηθείσα αμοιβή του δημιουργού θεωρείται ότι είναι κατάλληλη προς την χρήση του έργου του σύμφωνα με την παρ. 1, αν το ύψος της προβλέπεται σε ισχύουσα συμφωνία που προέκυψε από συλλογικές διαπραγματεύσεις».

Μόνιμος Σύνδεσμος Παρ. 3.:»Η συμφωνηθείσα αμοιβή του δημιουργού θεωρείται ότι είναι κατάλληλη σύμφωνα με την παρ. 1, αν το ύψος της προβλέπεται σε ισχύουσα συμφωνία που προέκυψε από συλλογικές διαπραγματεύσεις». Η εν λόγω παράγραφος δημιουργεί ένα πλάσμα δικαίου. Ωστόσο προτείνεται για λόγους σαφήνειας να προστεθεί η λέξη «ιδίως» στην αρχή της δευτερεύουσας πρότασης, διαμορφώνοντας την εν λόγω διατύπωση ως εξής: «... ιδίως αν το ύψος της προβλέπεται σε ισχύουσα συμφωνία που προέκυψε από συλλογικές διαπραγματεύσεις». 30 Οκτωβρίου 2022, 13:14 | SXSMόνιμος Σύνδεσμος Αν και κατά βάση το άρθρο 4 είναι σωστό, υπάρχει κίνδυνος να δημιουργήσει ένα «παραθυρό» πίεσης προς τους δημιουργούς, λόγω της δεσποζουσας σχέσης που έχουν οι παραγωγοί και τα κανάλια απέναντί τους. Θα μπορούσε αυτό το «παραθυρό» να απενεργοποιηθεί με την παρακάτω προσθήκη... 4. ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΟΤΙ Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΟΣΔ ΚΑΙ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΑ ΔΙΑΚΑΙΩΜΑΤΑ ΧΡΗΣΗΣ, μπορεί να παραχωρήσει άνευ ανταλλάγματος μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης του έργου προς όφελος οποιωνδήποτε χρηστών.

Στο άρθρο 2, στο σημείο που αφορά τα δικαιώματα δημιουργών που απασχολούνται στην διαφήμιση, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι: Επειδή είναι καθιερωμένη η αμοιβή δικαιωμάτων επαναλήψης στα διαφημιστικά έργα, αλλά δεν υπάρχει παγκοσμίως σύστημα συλλογικής εισπράξης δικαιωμάτων για την διαφήμιση, ενώ ούτε τα δικτύα αναμεταδόσης δεν πληρώνουν δικαιώματα χρήσης στους δικαιούχους, καθίσταται αποκλειστικά υποχρεός για τις πληρωμές δικαιωμάτων επαναληπτικών μεταδόσεων ο ίδιος ο διαφημιζόμενος, ως δικαιούχος της εκμετάλλευσης του έργου, για όσο διάστημα, όποια μέσα και για όποιες χώρες χρησιμοποιεί το έργο. 30 Οκτωβρίου 2022,

Στο Άρθρο 32, παρ. 1 προβλέπεται σωστά ότι η αμοιβή του δημιουργού να καθορίζεται είτε με ποσοστό επί των εισπράξεων, είτε κατ' αποκοπή. Ακόμα, όπως γίνεται σε ολόκληρο τον κόσμο έτσι πλέον (όλο και περισσότερο) και στην Ελλάδα για κάθε έργο δημιουργείται μια Εταιρία Ειδικού Σκοπού η οποία έχει σαν μοναδικό αντικείμενο την παραγωγή του έργου, και μετά την ολοκλήρωσή του, κλείνει. Σύμφωνα όμως με την ισχύουσα (καταχρηστική) πρακτική τόσο καποιών παραγωγών όσο και δικτύων μεταδόσης, λόγω της δεσποζουσας θέσης τους, υποχρεώνουν τον εκαστοτε εκτελεστή παραγωγής να αναλαμβάνει ο ίδιος αποκλειστικά την ευθύνη της αποζημίωσης των δικαιωμάτων για τις επαναλήψεις του έργου. Είναι λογικό ότι σε περίπτωση πληρωμής κατ' αποκοπή ότι αυτή η ευθύνη είναι μεταβιβάσιμη. Όταν όμως προκειται να γίνουν πληρωμές βάσει ποσοστών, δεν είναι δυνατόν αυτές να καλυφθούν και να εγυρθηθούν από μια εταιρία η οποία πιθανότητα θα κλείσει σε καποιους μήνες μετά την περάτωση της παραγωγής. Για τους παραπάνω λόγους προτείνω να προβλεφθεί ένα επιπλέον άρθρο, όπου εκτός από τις αμοιβές που θα εισπραχθούν απευθείας από τους οικείους ΟΣΔ, η ευθύνη πληρωμής των πάσης φύσεως δικαιωμάτων που έχει αναλάβει ο παραγωγός απέναντι σε όλους δικαιούχους, θα πρέπει πάντα να μεταβιβάζεται στον παραγωγό που διατηρεί τα δικαιώματα εκμετάλλευσης του έργου, ανεξαρτήτως από το ποια εταιρία έχει κάνει την φυσική παραγωγή του έργου. Εάν αυτό δεν γίνει, τότε όλες οι μελλοντικές συμφωνίες των δικαιούχων θα είναι εωλές και δεν θα έχουν που να απευθυνθούν. Θα πρέπει να διευκρινιστεί επίσης ότι συν-δικαιούχοι πνευματικών ή/και συγγενικών δικαιωμάτων ενός οπτικοακουστικού έργου, μπορεί να είναι εκτός από τους βασικούς συντελεστές (Σεναριογράφος, Σκηνοθέτης, Μουσικοσυνθέτης, Στιχουργός, κλπ) και άλλοι συνεργάτες όπως εικαστικοί που παρουσιάζουν καποια έργα τους, αρχιτεκτονες που παραχωρούν καποιους ιδιαίτερους χώρους γυρίσματος, δημοσιογράφοι όπου πιθανόν βασίζεται το σενάριο, κατασκευαστές αντικειμένων τεχνης, εκφωνητές, κλπ. Το ιδιαίτερο θέμα με την δεύτερη κατηγορία είναι ότι αυτοί οι δημιουργοί δεν εκπροσωπούνται από καποιον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης αν και υπάρχουν περιπτώσεις που έχουν συμφωνήσει αμοιβές επαναλήψης.

ΑΡΘΡΟ 20

Στην παρ. 2 του νέου άρθρου 15Α ν. 2121/1993, προτείνεται το μέν η χρήση του όρου «πληρεξούσιος», αντί του «εκπρόσωπος», το δε η πρόβλεψη ότι ο πληρεξούσιος πρέπει να είναι ειδικός. Ήτοι, η διάταξη να προβλέπει «... ή ο ειδικός πληρεξούσιός του». Η πρόβλεψη αυτή θα διευκολύνει την λήψη των πληροφοριών.

Προτείνουμε όπως η παράγραφος 2 εδάφιο α αναδιατυπωθεί ως εξής: «2. Όταν για τα δικαιώματα της παρ. 1 έχει μεταγενέστερα χορηγηθεί άδεια, ο δημιουργός ή ο εκπρόσωπός του λαμβάνει, κατόπιν αιτήματός του, πρόσθετες πληροφορίες από υποαδειούχους και άλλους διαδόχους, στην περίπτωση κατά την οποία ο πρώτος αντισυμβαλλόμενός του δημιουργού δεν κατέχει όλες τις πληροφορίες που θα ήταν αναγκαίες για τους σκοπούς της παρ. 1 ή πάντως δεν παρέχει αυτές στον δημιουργό ή τον εκπρόσωπό του, όπως

υποχρεούται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου». Επισημαίνεται, συναφώς, ότι για τη συγκρότηση της αμέσως προαναφερόμενης νομοτεχνικής υπόδειξης, έχει αξιοποιηθεί ως υπόδειγμα η διάταξη του άρθρου 32ε παρ. 1 περιπτ. 2 του γερμανικού νόμου για τα πνευματικά και τα συγγενικά δικαιώματα («§ 32e Auskunft und Rechenschaft Dritter in der Lizenzkette – (1) Hat der Vertragspartner des Urhebers das Nutzungsrecht übertragen oder weitere Nutzungsrechte eingeräumt, so kann der Urheber Auskunft und Rechenschaft im Umfang des § 32d Absatz 1 bis 2 auch von denjenigen Dritten verlangen, 1. die die Nutzungsvorgänge in der Lizenzkette wirtschaftlich wesentlich bestimmen ... Ansprüche nach Satz 1 kann der Urheber nur geltend machen, soweit sein Vertragspartner seiner Auskunftspflicht nach § 32d nicht innerhalb von drei Monaten ab Fälligkeit nachgekommen ist oder die Auskunft nicht hinreichend über die Werknutzung Dritter und die hieraus gezogenen Erträge und Vorteile informiert»).

ΑΡΘΡΟ 21

Όπως έχει εκτεθεί, η διάταξη είναι περιττή. Το ζήτημα αντιμετωπίζεται με το άρθρ. 388 ΑΚ. Σε περίπτωση που υιοθετηθεί, θα πρέπει στο τέλος της παρ. 1 να προστεθεί νέο εδάφιο που αναπαράγει την ΑιτΣκ. 78 της Οδηγίας ως εξής: «..... με όλα τα επακόλουθα σχετικά έσοδα που προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Η αξιολόγηση της κατάστασης θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ειδικές συνθήκες κάθε περίπτωσης, συμπεριλαμβανομένης της συμβολής του δημιουργού ή του ερμηνευτή, καθώς και τις ιδιαιτερότητες και τις πρακτικές αμοιβής των διαφορετικών τομέων περιεχομένου».

Ζητούμε να οριστεί ρητά με τη διάταξη του άρθρου 32α ότι όταν ο δημιουργός εγείρει αξίωση κατά νομίμου διαδόχου του αντισυμβαλλόμενου του, η κρίση περί δυσαναλογίας θα πρέπει να προκύπτει από τη σύγκριση με το σύνολο των εσόδων που σχετίζονται με την οικονομική εκμετάλλευση του έργου από τον ίδιο το νόμιμο διάδοχο.

ΑΡΘΡΟ 22

Άρθρο 22 σχεδίου νόμου (άρθρο 21 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790) – Προσθήκη άρθρου 39Α στον ν.2121/1993:

Το εν λόγω άρθρο αποτελεί μεταφορά του άρθρου 21 της Οδηγίας 2019/790 σχετικά με την δυνατότητα προσφυγής σε εκούσιες εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών σε περίπτωση που ανακύψουν διαφορές ως προς την υποχρέωση διαφάνειας προς τους δημιουργούς (άρθρο 19 Οδηγίας 2019/790 – άρθρο 20 σχέδιο νόμου) ή ως προς τον μηχανισμό αναπροσαρμογής των συμβάσεων (άρθρο 20 Οδηγίας 2019/790 – άρθρο 21 σχέδιο νόμου). Για την επίλυση τέτοιων διαφορών θα πρέπει τα μέρη να έχουν πρόσβαση σε εξωδικαστικές μεθόδους επίλυσης που θα τους παράσχει γρήγορες, ευέλικτες και αποτελεσματικές λύσεις. Δεδομένου ότι το άρθρο 21 της Οδηγίας 2019/790 (το οποίο μεταφέρεται δια του άρθρου 22 του σχεδίου νόμου στην ελληνική έννομη τάξη) προβλέπει την δυνατότητα προσφυγής των μερών σε εκούσιες, εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών χωρίς ειδικότερο προσδιορισμό του φορέα της εναλλακτικής επίλυσης διαφορών, θεωρούμε ότι πρέπει να δίνεται η δυνατότητα στα μέρη να επιλέγουν ελευθέρως οποιονδήποτε διαμεσολαβητή επιθυμούν είτε από τον πίνακα του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας είτε οποιονδήποτε τρίτο κατά τη διαδικασία της εκούσιας διαμεσολάβησης (Ν. 4640/2019). Η ευελιξία ως προς τον φορέα διαμεσολάβησης κρίνεται αναγκαία προκειμένου να επιτευχθεί η ταχεία και αποτελεσματική επίλυση διαφορών μεταξύ των εκμεταλλευόμενων τα έργα και των δημιουργών/ερμηνευτών.

Ως εκ τούτου, προτείνουμε την τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 39Α του ν.2121/1993 αναφορικά με τους φορείς διαμεσολάβησης σχετικά με διαφορές που αφορούν την υποχρέωση διαφάνειας και τον μηχανισμό αναπροσαρμογής των συμβάσεων. Ως εναλλακτική διατύπωση προτείνουμε: «Οι διαφορές που αφορούν στην υποχρέωση διαφάνειας του άρθρου 15Α και τον μηχανισμό αναπροσαρμογής συμβάσεων του άρθρου 32Α μπορούν να υποβάλλονται σε διαμεσολάβηση, εφόσον τα μέρη συμφωνούν, σε έναν ή περισσότερους διαμεσολαβητές που θα επιλέξουν από κοινού τα μέρη κατά τα προβλεπόμενα στον Ν.4640/2019 ή εναλλακτικά σε έναν ή περισσότερους μεσολαβητές από πίνακα ανεξάρτητων και αμερόληπτων μεσολαβητών, τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ). Οι αντισυμβαλλόμενες οργανώσεις των δημιουργών μπορούν να κινούν τις διαδικασίες αυτές κατόπιν συγκεκριμένου αιτήματος ενός ή περισσότερων δημιουργών.»

ΑΡΘΡΟ 23

Εισάγεται άρθρ. 15Β στον ν. 2121/1993 που ρυθμίζει το δικαίωμα ανάκλησης. Οι παρατηρήσεις μας είναι οι εξής:–Στην παρ. 2 προτείνουμε το μεν εύλογο χρονικό διάστημα να ορισθεί σε τρία (3) έτη, η δε τασσόμενη από τον δημιουργό/ερμηνευτή προς τον αντισυμβαλλόμενο του, προκειμένου να πραγματοποιήσει την εκμετάλλευση να ορισθεί σε ένα (1) έτος, και η παρ. 2 να τροποποιηθεί ως εξής: «2. Το δικαίωμα ανάκλησης ή άρσης του αποκλειστικού χαρακτήρα της σύμβασης της παρ. 1 μπορεί να ασκηθεί μόνο μετά την πάροδο τριών (3) ετών από τη σύναψη της συμφωνίας για τη χορήγηση αποκλειστικής άδειας ή τη σύναψη αποκλειστικής σύμβασης ή τη σύμβαση μεταβίβασης των δικαιωμάτων. Ο δημιουργός ενημερώνει τον αντισυμβαλλόμενο του και ορίζει προθεσμία ενός (1) έτους, εντός της οποίας πρέπει να πραγματοποιηθεί η εκμετάλλευση των δικαιωμάτων που αποτελούν αντικείμενο της αποκλειστικής άδειας ή της αποκλειστικής σύμβασης ή της σύμβασης μεταβίβασης».–Στην παρ. 4 να προβλεφθεί το ανεφάρμοστο της ανάκλησης και στα ηχογραφήματα, αφού και αυτά, όπως ακριβώς και τα οπτικοακουστικά έργα εμφανίζουν πολλαπλότητα συντελεστών, και η παρ. 4 να τροποποιηθεί ως εξής: «4. Το δικαίωμα ανάκλησης δεν εφαρμόζεται στα κινηματογραφικά και εν γένει στα οπτικοακουστικά έργα καθώς και στα ηχογραφήματα».

Προτείνουμε όπως η παράγραφος του άρθρου 15Β Ν. 2121/1993 επαναδιατυπωθεί ως εξής: «Το δικαίωμα ανάκλησης δεν εφαρμόζεται στα κινηματογραφικά και εν γένει στα οπτικοακουστικά έργα, εξαιρούμενου του δικαιώματος της πρώτης εγγραφής του οπτικοακουστικού έργου που δύναται να ανακληθεί, υπό τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου, μέχρι την έναρξη των γυρισμάτων του εν λόγω έργου». Διευκρινίζεται συναφώς, ότι η χρονική στιγμή της έναρξης των εργασιών της πρώτης εγγραφής του οπτικοακουστικού έργου προτείνεται, κατά το υπόδειγμα αλλοδαπών νομοθετικών πλαισίων (πρβλ. το άρθρο 41 σε συνδυασμό με το άρθρο 90 του γερμανικού νόμου για τα πνευματικά και τα συγγενικά δικαιώματα), που εκκινούν από την παραδοχή ότι προ της έναρξης των γυρισμάτων του οπτικοακουστικού έργου ο παραγωγός δεν έχει ακόμη προχωρήσει σε σημαντικές δαπάνες, με αποτέλεσμα η (κατά τα ανωτέρω προτεινόμενη) ανάκληση του δικαιώματος πρώτης εγγραφής του εν προκειμένω έργου να μην επιφέρει δυσμενείς οικονομικές συνέπειες στον παραγωγό, λόγω της μη εισέτι ουσιαστικής ενάρξεως της επενδυτικής πρωτοβουλίας του τελευταίου.

Επισημαίνουμε, τέλος, ότι κατά την ενσωμάτωση της παραγράφου 3, ελλείπει παντελώς από την προτεινόμενη με το νομοσχέδιο ρύθμιση η εισαγωγή αντικειμενικών κριτηρίων, επί των οποίων θα εδράζεται η αναγκαία στάθμιση για το πότε θα δύναται η συμβολή του δημιουργού να θεωρείται ως σημαντική.

Στ. Έκθεση νομιμότητας

24.	Συναφείς συνταγματικές διατάξεις	
	Άρθρα 5, 5Α, 9Α, 16 και 28 του Συντάγματος	
25.	Ενωσιακό δίκαιο	
☒	Πρωτογενές ενωσιακό δίκαιο (συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων)	Παρ. 1 άρθρου 53, άρθρο 62 και 114 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης
☐	Κανονισμός	
☒	Οδηγία	Οδηγία (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ (L 130) Οδηγία 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων (L 77, σ. 20). Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2000 για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά (οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο) (L 178, σ. 1) Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του

		δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (L 167, σ. 10).
		Οδηγία 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (L 376, σ. 28).
		Οδηγία 2009/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, για τη νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών (L 111, σ. 16).
		Οδηγία 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων (L 299, σ. 5)
□	Απόφαση	Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων καθώς και τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (L 84, σ. 72).
26.	Συναφείς διατάξεις διεθνών συνθηκών ή συμφωνιών	
□	Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
□	Διεθνείς συμβάσεις	

27.	Συναφής νομολογία των ανωτάτων και άλλων εθνικών δικαστηρίων, καθώς και αποφάσεις των Ανεξάρτητων Αρχών	
		<i>Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης</i>
☐	Ανώτατο ή άλλο εθνικό δικαστήριο (αναφέρατε)	
☐	Ανεξάρτητη Αρχή (αναφέρατε)	
28.	Συναφής ευρωπαϊκή και διεθνής νομολογία	
		<i>Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης</i>
☐	Νομολογία Δικαστηρίου Ε.Ε.	
☐	Νομολογία Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
☐	Άλλα ευρωπαϊκά ή διεθνή δικαστήρια ή διαιτητικά όργανα	

Η. Έκθεση εφαρμογής της ρύθμισης

31.	Συναρμοδιότητα Υπουργείων / υπηρεσιών / φορέων
-----	--

	Σχετική διάταξη αξιολογούμενης ρύθμισης	Συναρμόδια Υπουργεία – Συναρμόδιες υπηρεσίες / φορείς		Αντικείμενο συναρμοδιότητας	
32.	Έκδοση κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων				
	Εξουσιοδοτική διάταξη	Είδος πράξης	Αρμόδιο ή επισπεύδον Υπουργείο ή υπηρεσία	Αντικείμενο	Χρονοδιάγραμμα (ενδεικτική ή αποκλειστική προθεσμία)

	Ανάγκη σύστασης νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας
33.	Ποιες διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης προβλέπουν τη σύσταση νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας;
	Δεν βρίσκει εφαρμογή
34.	Γιατί προτείνεται η σύσταση αυτού του νέου οργάνου και δεν επαρκούν οι υφιστάμενες διοικητικές δομές για να επιτευχθεί ο στόχος της αξιολογούμενης ρύθμισης;
	Δεν βρίσκει εφαρμογή
35.	Χρόνος έναρξης λειτουργίας του νέου οργάνου
	Δεν βρίσκει εφαρμογή

36.	Έχει γίνει η σχετική οικονομοτεχνική μελέτη αναφορικά με τη σύσταση του νέου οργάνου; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐ Εάν ΝΑΙ, να επισυναφθεί ηλεκτρονικά.
	Δεν βρίσκει εφαρμογή
	Στοιχεία νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας
37.	Επωνυμία ή ονομασία και νομική μορφή
	Δεν βρίσκει εφαρμογή
38.	Χώρος λειτουργίας του νέου οργάνου
	Δεν βρίσκει εφαρμογή
39.	Διασφάλιση επαρκούς υλικοτεχνικού & ηλεκτρονικού εξοπλισμού
	Δεν βρίσκει εφαρμογή
40.	Τρόπος στελέχωσης του νέου οργάνου
	Δεν βρίσκει εφαρμογή

Ζ. Πίνακας τροποποιούμενων ή καταργούμενων διατάξεων

29.	Τροποποίηση – αντικατάσταση – συμπλήρωση διατάξεων
-----	--

Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης	Υφιστάμενες διατάξεις
Άρθρο 10 Χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας σε ψηφιακές διδακτικές δραστηριότητες – Τροποποίηση άρθρου 21 ν. 2121/1993 (άρθρο 5 και παρ. 1 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790) Στο άρθρο 21 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της αναπαραγωγής για διδασκαλία, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) τροποποιείται ο τίτλος του άρθρου, β) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «η αναπαραγωγή άρθρων» αντικαθίστανται από τις λέξεις «η έντυπη αναπαραγωγή άρθρων», οι λέξεις «από τον επιδιωκόμενο σκοπό,» αντικαθίστανται από τις λέξεις «από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό,», γ) στο δεύτερο εδάφιο οι λέξεις «εφόσον τα ονόματα αυτά εμφανίζονται στην πηγή» αντικαθίστανται από τις λέξεις «εκτός εάν αυτό είναι αδύνατο», δ) η μόνη παράγραφος αριθμείται ως παρ. 1, ε) προστίθενται παρ. 2, 3, 4, 5 και 6 και το άρθρο 21 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 21 Χρήση για διδασκαλία 1. Επιτρέπεται χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή η έντυπη αναπαραγωγή άρθρων νομίμως δημοσιευμένων σε εφημερίδα ή σε περιοδικό, σύντομων αποσπασμάτων έργου ή τμημάτων σύντομου έργου ή έργου των εικαστικών τεχνών νομίμως δημοσιευμένου, εφόσον γίνεται αποκλειστικά για τη διδασκαλία ή τις εξετάσεις σε εκπαιδευτικό ίδρυμα, στο μέτρο που δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό, είναι σύμφωνη με τα χρηστά ήθη και δεν εμποδίζει την κανονική εκμετάλλευση. Η αναπαραγωγή πρέπει να συνοδεύεται από την ένδειξη της πηγής και των ονομάτων του δημιουργού και του εκδότη, εκτός εάν αυτό είναι αδύνατο. 2. Επιτρέπονται χωρίς την άδεια του δημιουργού η αναπαραγωγή, η παρουσίαση	Άρθρο 21 <i>Αναπαραγωγή για διδασκαλία</i> <i>Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή άρθρων νομίμως δημοσιευμένων σε εφημερίδα ή σε περιοδικό, σύντομων αποσπασμάτων έργου ή τμημάτων σύντομου έργου ή έργου των εικαστικών τεχνών νομίμως δημοσιευμένου, εφόσον γίνεται αποκλειστικά για τη διδασκαλία ή τις εξετάσεις σε εκπαιδευτικό ίδρυμα, στο μέτρο που δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο σκοπό, είναι σύμφωνη με τα χρηστά ήθη και δεν εμποδίζει την κανονική εκμετάλλευση. Η αναπαραγωγή πρέπει να συνοδεύεται από την ένδειξη της πηγής και των ονομάτων του δημιουργού και του εκδότη, εφόσον τα ονόματα αυτά εμφανίζονται στην πηγή.</i>

στο κοινό και η κατ' αίτηση διάθεση στο κοινό, για την ψηφιακή χρήση έργων χάριν μόνο παραδείγματος κατά τη διδασκαλία ή τις εξετάσεις σε εκπαιδευτικό ίδρυμα, στον βαθμό που δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό, εφόσον η εν λόγω χρήση: α) πραγματοποιείται υπό την ευθύνη εκπαιδευτικού ιδρύματος, στις εγκαταστάσεις του ή σε άλλους χώρους ή μέσω ασφαλούς ηλεκτρονικού περιβάλλοντος στο οποίο έχουν πρόσβαση μόνο οι μαθητές ή οι φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό του εκπαιδευτικού ιδρύματος, β) δεν υπερβαίνει το πέντε τοις εκατό (5%) της συνολικής έκτασης του έργου ή ένα άρθρο νομίμως δημοσιευμένο σε εφημερίδα ή περιοδικό ή ένα ποίημα ή ένα έργο των εικαστικών τεχνών, συμπεριλαμβανομένων των φωτογραφικών έργων και γ) συνοδεύεται από αναφορά της πηγής, συμπεριλαμβανομένου του ονόματος του δημιουργού και του εκδότη, εκτός εάν διαπιστωθεί ότι αυτό είναι αδύνατο. 3. Η παρ. 2 δεν εφαρμόζεται στον βαθμό που είναι εύκολα διαθέσιμες στην αγορά κατάλληλες άδειες, οι οποίες επιτρέπουν τις πράξεις της παρ. 2 και ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Στην περίπτωση αυτή οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να διασφαλίσουν τη διαθεσιμότητα, την ενημέρωση και την εύκολη πρόσβαση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σε κατάλληλες άδειες με ανάρτηση αυτών στον ιστότοπό τους και γνωστοποίησή τους στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας προς σχετική ενημέρωση του δικού του ιστότοπου. 4. Η χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας χάριν μόνο παραδείγματος κατά τη διδασκαλία μέσω ασφαλούς ηλεκτρονικού περιβάλλοντος θεωρείται ότι πραγματοποιείται αποκλειστικά στο κράτος μέλος εγκατάστασης του εκπαιδευτικού ιδρύματος, εφόσον λαμβάνει χώρα σύμφωνα με την παρ. 2.	
---	--

5. Για τη χρήση έργων στο πλαίσιο της παρ. 2 οφείλεται από τους χρήστες η καταβολή εύλογης αμοιβής στους δημιουργούς και εκδότες των έργων, η οποία είναι ανάλογη με την έκταση της χρήσης που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της εξαίρεσης και την αξία των έργων που αναπαράγονται. Η αμοιβή εισπράττεται υποχρεωτικά από Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης που εκπροσωπεί την ενδιαφερόμενη κατηγορία δικαιούχων. 6. Κάθε συμβατική ρύθμιση αντίθετη προς τις παρ. 2, 3, 4 και 5 είναι άκυρη.»	
Άρθρο 12 Έννομη προστασία των δικαιούχων σχετικά με τους περιορισμούς-εξαιρέσεις για διδασκαλία, εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς – Τροποποίηση παρ. 5 άρθρου 66Α ν. 2121/1993 (παρ. 2 άρθρου 7 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790) Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 66Α του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί τεχνολογικών μέτρων, πριν από τις λέξεις «την αναπαραγωγή από βιβλιοθήκες και αρχεία (άρθρο 22), προστίθενται οι λέξεις «την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας (άρθρο 21Α), την εξαίρεση όσον αφορά στην εξόρυξη κειμένων και δεδομένων (άρθρο 21Β),», μετά από τις λέξεις «την αναπαραγωγή από βιβλιοθήκες και αρχεία (άρθρο 22),» προστίθενται οι λέξεις «τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς (άρθρο 22Α),», στο τέταρτο εδάφιο πριν από τις λέξεις «Εφετείο Αθηνών» προστίθεται η λέξη «Μονομελές», γίνονται γλωσσικές και νομοτεχνικές διορθώσεις, και η παρ. 5 διαμορφώνεται ως εξής: «5. Για τους περιορισμούς (εξαιρέσεις) που προβλέπονται στο τέταρτο κεφάλαιο, και αφορούν στη φωτοτυπική αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση (άρθρο 18), την αναπαραγωγή για διδασκαλία (άρθρο 21), την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για	Άρθρο 66Α <i>Τεχνολογικά μέτρα</i> 1. Ως "τεχνολογικά μέτρα" νοούνται κάθε τεχνολογία, μηχανισμός ή συστατικό στοιχείο που, με το συνήθη τρόπο λειτουργίας του, αποσκοπεί στο να εμποδίσει ή να περιορίσει πράξεις, σε σχέση με έργα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα, που δεν έχουν επιτραπεί από τον δικαιούχο πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικού δικαιώματος, συμπεριλαμβανομένου και του δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων. Τα τεχνολογικά μέτρα θεωρούνται "αποτελεσματικά" όταν η χρήση του προστατευόμενου έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικείμενου ελέγχεται από τους δικαιούχους μέσω της εφαρμογής διαδικασίας ελέγχου της πρόσβασης ή προστασίας, όπως κρυπτογράφηση, διατάραξη της μετάδοσης ή άλλη μετατροπή του έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικείμενου ή προστατευτικού μηχανισμού ελέγχου της αντιγραφής, ο οποίος επιτυγχάνει το στόχο της προστασίας. (άρθρο 6 παρ. 3 Οδηγίας 2001/29). 2. Απαγορεύεται, χωρίς την άδεια του δικαιούχου, η εξουδετέρωση κάθε αποτελεσματικού τεχνολογικού μέτρου, την οποία πραγματοποιεί κάποιος εν γνώσει του ή έχοντας βάσιμους λόγους που του επιτρέπουν να γνωρίζει ότι επιδιώκει αυτόν το σκοπό. (άρθρο 6 παρ.1 οδηγίας 2001/29) 3. Απαγορεύεται, χωρίς την άδεια του δικαιούχου, η κατασκευή, η εισαγωγή, η διανομή, η πώληση, η εκμίσθωση, η διαφήμιση για πώληση ή εκμίσθωση ή η κατοχή για εμπορικούς σκοπούς, συσκευών, προϊόντων, συστατικών στοιχείων ή η παροχή υπηρεσιών που: α) αποτελούν αντικείμενο προώθησης, διαφήμισης ή εμπορίας με σκοπό την εξουδετέρωση της

σκοπούς επιστημονικής έρευνας (άρθρο 21Α), την εξαίρεση όσον αφορά στην εξόρυξη κειμένων και δεδομένων (άρθρο 21Β), την αναπαραγωγή από βιβλιοθήκες και αρχεία (άρθρο 22), τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς (άρθρο 22Α), την αναπαραγωγή για σκοπούς δικαστικών ή διοικητικών (άρθρο 24), καθώς και την αναπαραγωγή προς όφελος προσώπων με αναπηρίες (άρθρο 28 Α), η έννομη προστασία που προβλέπεται στην παρ. 2 του παρόντος δεν θίγει την υποχρέωση των δικαιούχων να παρέχουν στους επωφελούμενους από τις ανωτέρω εξαιρέσεις τα μέσα, προκειμένου αυτοί να επωφεληθούν από τις εν λόγω εξαιρέσεις στον αναγκαίο βαθμό, εφόσον έχουν εκ του νόμου πρόσβαση στο προστατευόμενο έργο ή αντικείμενο. Εάν οι δικαιούχοι δεν λάβουν εκούσια μέτρα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και οι συμφωνίες μεταξύ δικαιούχων και τρίτων που επωφελούνται από τις εξαιρέσεις, τόσο οι δικαιούχοι όσο και οι τρίτοι που επωφελούνται από τις παραπάνω εξαιρέσεις ζητούν τη συνδρομή ενός ή περισσότερων μεσολαβητών που επιλέγονται από πίνακα μεσολαβητών τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Οι μεσολαβητές υποβάλλουν προτάσεις προς τα ενδιαφερόμενα μέρη. Θεωρείται ότι όλα τα μέρη αποδέχονται την πρόταση αυτή, εάν κανένα από αυτά δεν προβάλλει αντίρρηση μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την κοινοποίηση της πρότασης. Στην αντίθετη περίπτωση η διαφορά επιλύεται από το Μονομελές Εφετείο Αθηνών, το οποίο δικάζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό. Οι ρυθμίσεις αυτές δεν εφαρμόζονται σε έργα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα που διατίθενται στο κοινό βάσει όρων που έχουν συμφωνηθεί συμβατικά, κατά τρόπο ώστε το κοινό να έχει πρόσβαση σε αυτά όπου και όταν θέλει (άρθρο 6 παρ. 4 Οδηγίας 2001/29).».	προστασίας, ή β) πέρα από την εξουδετέρωση της προστασίας έχουν σκοπό εμπορικό ή χρήση περιορισμένης σημασίας ή γ) έχουν πρωτίστως σχεδιασθεί, παραχθεί, προσαρμοσθεί ή πραγματοποιηθεί για να επιτρέψουν ή να διευκολύνουν την εξουδετέρωση της προστασίας, οποιωνδήποτε αποτελεσματικών τεχνολογικών μέτρων. (άρθρο 6 παρ. 2 Οδηγίας 2001/29) 4. Η άσκηση δραστηριοτήτων κατά παράβαση των ανωτέρω διατάξεων τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 2.900 15.000 ευρώ και συνεπάγεται τις Αστικές κυρώσεις του άρθρου 65 του Ν.2121/1993. Το Μονομελές Πρωτοδικείο μπορεί να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με τον Κ.Πολ.Δ. εφαρμοζομένης και της ρύθμισης του άρθρου 64 του Ν. 2121/1993, όπως ισχύει. (άρθρο 6 παρ. 1 και 2 Οδηγίας 2001/29) 5. Για τους περιορισμούς (εξαιρέσεις) που προβλέπονται στο τέταρτο κεφάλαιο του Ν. 2121/1993, όπως ισχύει, και αφορούν τη φωτοτυπική Αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση (άρθρο 18), την αναπαραγωγή για διδασκαλία (άρθρο 21), την Αναπαραγωγή από βιβλιοθήκες και αρχεία (άρθρο 22), την Αναπαραγωγή για σκοπούς δικαστικών ή διοικητικών (άρθρο 24), καθώς και την αναπαραγωγή προς όφελος προσώπων με αναπηρίες (άρθρο 28 Α), η Έννομη προστασία που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου δεν θίγει την υποχρέωση των δικαιούχων να παρέχουν στους επωφελούμενους από τις ανωτέρω εξαιρέσεις τα μέσα, προκειμένου αυτοί να επωφεληθούν από τις εν λόγω εξαιρέσεις στον αναγκαίο βαθμό, εφόσον έχουν εκ του νόμου πρόσβαση στο προστατευόμενο έργο ή αντικείμενο. Εάν οι δικαιούχοι δεν λάβουν εκούσια μέτρα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και οι συμφωνίες μεταξύ δικαιούχων και τρίτων που επωφελούνται από τις εξαιρέσεις, τόσο οι δικαιούχοι όσο και οι τρίτοι που επωφελούνται από τις παραπάνω εξαιρέσεις ζητούν τη συνδρομή ενός ή περισσότερων μεσολαβητών που επιλέγονται από πίνακα μεσολαβητών τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Οι μεσολαβητές υποβάλλουν προτάσεις προς τα ενδιαφερόμενα μέρη. Θεωρείται ότι όλα τα μέρη αποδέχονται την πρόταση αυτή, εάν κανένα από αυτά δεν προβάλλει αντίρρηση μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την κοινοποίηση της πρότασης. Στην αντίθετη περίπτωση η διαφορά επιλύεται από το Εφετείο Αθηνών, το οποίο δικάζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό. Οι ρυθμίσεις αυτές δεν εφαρμόζονται σε έργα ή άλλα προστατευόμενα
---	--

	αντικείμενα που διατίθενται στο κοινό βάσει όρων που έχουν συμφωνηθεί συμβατικά, κατά τρόπο ώστε το κοινό να έχει πρόσβαση σε αυτά όπου και όταν θέλει (άρθρο 6 παρ. 4 Οδηγίας 2001/29)
Άρθρο 19 Διάρκεια ισχύος της προστασίας των εκδόσεων τύπου για επιγραμμικές χρήσεις – Προσθήκη περ. ι) στο άρθρο 52 του ν. 2121/1993 (παρ. 4 άρθρου 15 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790) Στο άρθρο 52 του ν. 2121/1993 (Α' 25) περί του τύπου άδειας, των περιορισμών και της διάρκειας των δικαιωμάτων, καθώς και της ρύθμισης άλλων θεμάτων, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) στο εισαγωγικό εδάφιο διορθώνεται η νομοθετική παραπομπή, β) προστίθεται περ. ι) και το άρθρο 52 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 52 Τύπος άδειας, Περιορισμοί και διάρκεια δικαιωμάτων καθώς και ρύθμιση άλλων θεμάτων Τα δικαιώματα που προβλέπονται στα άρθρα 46 έως 51B διέπονται από τους ακόλουθους κανόνες: α) οι δικαιοπράξεις, που αφορούν τα δικαιώματα αυτά, ισχύουν μόνο εφόσον έγιναν γραπτώς β) οι περιορισμοί, που προβλέπονται για το περιουσιακό Δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας, ισχύουν αναλόγως και γι' αυτά γ) η διάρκεια των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών που προβλέπονται στα άρθρα 46 και 49 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την ημερομηνία της ερμηνείας ή εκτέλεσης, αλλά δεν μπορεί να είναι μικρότερη από τη διάρκεια της ζωής του καλλιτέχνη. Ωστόσο, -αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί άλλου μέσου εκτός φωνογραφήματος, δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν πενήντα (50) έτη από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη, -αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί φωνογραφήματος δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν εβδομήντα (70) έτη από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη. δ) Τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφημάτων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου) λήγουν πενήντα έτη μετά την πραγματοποίηση της υλικής ενσωμάτωσης. Ωστόσο, εάν το φωνογράφημα έχει δημοσιευθεί νομίμως κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα λήγουν «εβδομήντα» έτη από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης δημοσίευσης.	Άρθρο 52 Τύπος άδειας, Περιορισμοί και διάρκεια δικαιωμάτων "καθώς και ρύθμιση άλλων θεμάτων". Τα δικαιώματα που προβλέπονται στα άρθρα 46 έως 51 διέπονται από τους ακόλουθους κανόνες: α) οι δικαιοπράξεις, που αφορούν τα δικαιώματα αυτά, ισχύουν μόνο εφόσον έγιναν γραπτώς` β) οι Περιορισμοί, που προβλέπονται για Το περιουσιακό Δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας, ισχύουν αναλόγως και γι' αυτά γ) η διάρκεια των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών που προβλέπονται στα άρθρα 46 και 49 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την ημερομηνία της ερμηνείας ή εκτέλεσης, αλλά δεν μπορεί να είναι μικρότερη από τη διάρκεια της ζωής του καλλιτέχνη. Ωστόσο, - αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί άλλου μέσου εκτός φωνογραφήματος, δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν πενήντα (50) έτη από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη, - αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί φωνογραφήματος δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν εβδομήντα (70) έτη από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη. δ) Τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφημάτων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου) λήγουν πενήντα έτη μετά την πραγματοποίηση της υλικής ενσωμάτωσης. Ωστόσο, εάν το φωνογράφημα έχει δημοσιευθεί νομίμως κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα λήγουν «εβδομήντα» έτη από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης δημοσίευσης.

πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη, - αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί φωνογραφήματος δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν εβδομήντα (70) έτη από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη. δ) Τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφήματων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου) λήγουν πενήντα έτη μετά την πραγματοποίηση της υλικής ενσωμάτωσης. Ωστόσο, εάν το φωνογράφημα έχει δημοσιευθεί νομίμως κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα λήγουν εβδομήντα έτη από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης δημοσίευσης. Εάν δεν έχει πραγματοποιηθεί νόμιμη δημοσίευση κατά την περίοδο που μνημονεύεται στο πρώτο εδάφιο και εάν το φωνογράφημα έχει παρουσιαστεί νομίμως στο κοινό κατά την περίοδο αυτή, τα δικαιώματα λήγουν εβδομήντα έτη από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης παρουσίασης στο κοινό. Ωστόσο, αν λόγω εκπνοής της διάρκειας προστασίας η οποία παρέχεται βάσει της παρούσας παραγράφου, στη διατύπωσή της πριν τροποποιηθεί από την Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφήματων δεν προστατεύονται πλέον από τις 22 Δεκεμβρίου 2002, η παρούσα παράγραφος δεν συνεπάγεται την εκ νέου έναρξη προστασίας τους. (άρθρο 11 παρ. 2 Οδηγίας 2001/29) αα) Αν πενήντα έτη από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- πενήντα (50) έτη από τη νόμιμη παρουσίαση του στο κοινό, ο παραγωγός φωνογραφήματος παύει να προσφέρει προς πώληση αντίγραφα του φωνογραφήματος σε επαρκή ποσότητα που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς ή να το καθιστά διαθέσιμο στο κοινό, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, κατά τέτοιο τρόπο ώστε το κοινό να μπορεί να έχει πρόσβαση σε αυτό σε τόπο και χρόνο που επιλέγει ο καθένας ατομικά, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση με την οποία παραχώρησε στον παραγωγό φωνογραφήματος την εκμετάλλευση τουλάχιστον των δικαιωμάτων του αναπαραγωγής, διανομής και διάθεσης στο κοινό στην υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεων του. Το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης αυτής μπορεί να ασκηθεί αν ο παραγωγός δεν εκτελέσει αμφοτέρως τις πράξεις εκμετάλλευσης που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο εντός ενός (1) έτους από την έγγραφη κοινοποίηση σε αυτόν από τον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη της πρόθεσής του να καταγγείλει τη σύμβαση σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Αν τα εν λόγω δικαιώματα έχουν μεταβιβαστεί σε τρίτο, σύμφωνα με την	Εάν δεν έχει πραγματοποιηθεί νόμιμη δημοσίευση κατά την περίοδο που μνημονεύεται στο πρώτο εδάφιο και εάν το φωνογράφημα έχει παρουσιαστεί νομίμως στο κοινό κατά την περίοδο αυτή, τα δικαιώματα λήγουν «εβδομήντα» έτη από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης παρουσίασης στο κοινό. Ωστόσο, αν λόγω εκπνοής της διάρκειας προστασίας η οποία παρέχεται βάσει της παρούσας παραγράφου, στη διατύπωσή της πριν τροποποιηθεί από την Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφήματων δεν προστατεύονται πλέον από τις 22 Δεκεμβρίου 2002, η παρούσα παράγραφος δεν συνεπάγεται την εκ νέου έναρξη προστασίας τους. (άρθρο 11 παρ. 2 Οδηγίας 2001/29) αα) Αν πενήντα έτη από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- πενήντα (50) έτη από τη νόμιμη παρουσίαση του στο κοινό, ο παραγωγός φωνογραφήματος παύει να προσφέρει προς πώληση αντίγραφα του φωνογραφήματος σε επαρκή ποσότητα που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς ή να το καθιστά διαθέσιμο στο κοινό, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, κατά τέτοιο τρόπο ώστε το κοινό να μπορεί να έχει πρόσβαση σε αυτό σε τόπο και χρόνο που επιλέγει ο καθένας ατομικά, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση με την οποία παραχώρησε στον παραγωγό φωνογραφήματος την εκμετάλλευση τουλάχιστον των δικαιωμάτων του αναπαραγωγής, διανομής και διάθεσης στο κοινό στην υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεων του. Το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης αυτής μπορεί να ασκηθεί αν ο παραγωγός δεν εκτελέσει αμφοτέρως τις πράξεις εκμετάλλευσης που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο εντός ενός (1) έτους από την έγγραφη κοινοποίηση σε αυτόν από τον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη της πρόθεσής του να καταγγείλει τη σύμβαση σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Αν τα εν λόγω δικαιώματα έχουν μεταβιβαστεί σε τρίτο, σύμφωνα με την
--	---

κοινό, ο παραγωγός φωνογραφήματος παύει να προσφέρει προς πώληση αντίγραφα του φωνογραφήματος σε επαρκή ποσότητα που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς ή να το καθιστά διαθέσιμο στο κοινό, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, κατά τέτοιο τρόπο ώστε το κοινό να μπορεί να έχει πρόσβαση σε αυτό σε τόπο και χρόνο που επιλέγει ο καθένας ατομικά, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση με την οποία παραχώρησε στον παραγωγό φωνογραφήματος την εκμετάλλευση τουλάχιστον των δικαιωμάτων του αναπαραγωγής, διανομής και διάθεσης στο κοινό στην υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεων του. Το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης αυτής μπορεί να ασκηθεί αν ο παραγωγός δεν εκτελέσει αμφότερες τις πράξεις εκμετάλλευσης που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο εντός ενός (1) έτους από την έγγραφη κοινοποίηση σε αυτόν από τον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη της πρόθεσης του να καταγγείλει τη σύμβαση σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Αν τα εν λόγω δικαιώματα έχουν μεταβιβαστεί σε τρίτο, σύμφωνα με την υποπερίπτωση ζζ, η έγγραφη καταγγελία ασκείται κατά του παραγωγού, όπως αυτός ορίζεται στην υποπερίπτωση ζζ. Παραίτηση του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη από το δικαίωμα καταγγελίας είναι άκυρη. Όταν ένα φωνογράφημα περιέχει την υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεων περισσότερων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, αυτοί μπορούν να καταγγείλουν τις συμβάσεις του πρώτου εδαφίου, εφαρμοζόμενης της διάταξης του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 46. Αν δεν οριστεί αντιπρόσωπος, εφαρμόζονται οι διατάξεις για την κοινωνία δικαιώματος. Η καταγγελία της σύμβασης του πρώτου εδαφίου σύμφωνα με την παρούσα υποπερίπτωση έχει ως έννομη συνέπεια τη λήξη των δικαιωμάτων του παραγωγού φωνογραφήματος και οποιουδήποτε τρίτου αντλεί δικαιώματα από αυτόν.	υποπερίπτωση ζζ, η έγγραφη καταγγελία ασκείται κατά του παραγωγού, όπως αυτός ορίζεται στην υποπερίπτωση ζζ. Παραίτηση του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη από το δικαίωμα καταγγελίας είναι άκυρη. Όταν ένα φωνογράφημα περιέχει την υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεων περισσότερων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, αυτοί μπορούν να καταγγείλουν τις συμβάσεις του πρώτου εδαφίου, εφαρμοζόμενης της διάταξης του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 46. Αν δεν οριστεί αντιπρόσωπος, εφαρμόζονται οι διατάξεις για την κοινωνία δικαιώματος. Η καταγγελία της σύμβασης του πρώτου εδαφίου σύμφωνα με την παρούσα υποπερίπτωση έχει ως έννομη συνέπεια τη λήξη των δικαιωμάτων του παραγωγού φωνογραφήματος και οποιουδήποτε τρίτου αντλεί δικαιώματα από αυτόν. ββ) Όπου μια σύμβαση του πρώτου εδαφίου της υποπερίπτωσης αα παρέχει στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη δικαίωμα να αξιώσει μη επαναλαμβανόμενη αμοιβή, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται να λαμβάνει ετήσια συμπληρωματική αμοιβή από τον παραγωγό φωνογραφήματος για κάθε πλήρες έτος που έπεται του πεντηκοστού έτους από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- του πεντηκοστού έτους από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό. Η καταβολή πρέπει να πραγματοποιείται εντός έξι (6) μηνών από τη λήξη της εκάστοτε οικονομικής χρήσης. Παραίτηση του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη από το δικαίωμα της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής είναι άκυρη. γγ) Το συνολικό ποσό που διατίθεται από έναν παραγωγό φωνογραφήματος για την πληρωμή της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής που αναφέρεται στην υποπερίπτωση ββ αντιστοιχεί στο 20% των ακαθάριστων εσόδων που έχει αποκομίσει ο παραγωγός φωνογραφήματος, κατά τη διάρκεια του έτους που προηγείται αυτού για το οποίο καταβάλλεται η εν λόγω αμοιβή, από την αναπαραγωγή, τη διανομή και τη διάθεση του συγκεκριμένου φωνογραφήματος, μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- μετά το πεντηκοστό έτος
---	---

ββ) Όπου μια σύμβαση του πρώτου εδαφίου της υποπερίπτωσης αα) παρέχει στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη δικαίωμα να αξιώσει μη επαναλαμβανόμενη αμοιβή, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται να λαμβάνει ετήσια συμπληρωματική αμοιβή από τον παραγωγό φωνογραφήματος για κάθε πλήρες έτος που έπεται του πεντηκοστού έτους από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- του πεντηκοστού έτους από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό. Η καταβολή πρέπει να πραγματοποιείται εντός έξι (6) μηνών από τη λήξη της εκάστοτε οικονομικής χρήσης. Παραίτηση του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη από το δικαίωμα της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής είναι άκυρη. γγ) Το συνολικό ποσό που διατίθεται από έναν παραγωγό φωνογραφήματος για την πληρωμή της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής που αναφέρεται στην υποπερίπτωση ββ) αντιστοιχεί στο 20% των ακαθάριστων εσόδων που έχει αποκομίσει ο παραγωγός φωνογραφήματος, κατά τη διάρκεια του έτους που προηγείται αυτού για το οποίο καταβάλλεται η εν λόγω αμοιβή, από την αναπαραγωγή, τη διανομή και τη διάθεση του συγκεκριμένου φωνογραφήματος, μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό. δδ) Το δικαίωμα της συμπληρωματικής αμοιβής της υποπερίπτωσης ββ) διαχειρίζονται οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των ερμηνευτών-εκτελεστών καλλιτεχνών. εε) Οι παραγωγοί φωνογραφημάτων υποχρεούνται κατόπιν αιτήσεως να παρέχουν ετησίως και συνολικά (για όλους τους ερμηνευτές-εκτελεστές καλλιτέχνες, οι οποίοι δικαιούνται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή και για όλα τα φωνογραφήματα) στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι	από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό. δδ) Το δικαίωμα της συμπληρωματικής αμοιβής της υποπερίπτωσης ββ διαχειρίζονται οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των ερμηνευτών-εκτελεστών καλλιτεχνών. εε) Οι παραγωγοί φωνογραφημάτων υποχρεούνται κατόπιν αιτήσεως να παρέχουν ετησίως και συνολικά (για όλους τους ερμηνευτές-εκτελεστές καλλιτέχνες, οι οποίοι δικαιούνται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή και για όλα τα φωνογραφήματα) στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι διαχειρίζονται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή της υποπερίπτωσης ββ, οποιαδήποτε πληροφορία ενδέχεται να είναι αναγκαία προκειμένου να εξασφαλισθεί η καταβολή της αμοιβής αυτής. στστ) Σε περίπτωση που ένας ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται επαναλαμβανόμενες πληρωμές, δεν αφαιρούνται από τις πληρωμές αυτές οι προκαταβολές ή οι οποιοσδήποτε συμβατικά καθορισμένες κρατήσεις σε σχέση με το συγκεκριμένο φωνογράφημα που έχουν καταβληθεί στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό. ζζ) Ως παραγωγός φωνογραφήματος για το σκοπό των παραπάνω υποπεριπτώσεων αα έως στστ νοείται ο πρωτογενής δικαιούχος ή ο καθολικός ή οιοονεί καθολικός δικαιούχος αυτού ή οποιοσδήποτε τρίτος στον οποίο έχουν μεταβιβαστεί τα σχετικά δικαιώματα. ε` Η διάρκεια των δικαιωμάτων των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την υλική ενσώματωση. Ωστόσο, αν εντός της περιόδου αυτής γίνει νόμιμη δημοσίευση ή νόμιμη παρουσίαση του υλικού φορέα στο κοινό, τα δικαιώματα αυτά διαρκούν πενήντα (50) χρόνια από την ημερομηνία της πρώτης δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίας στο κοινό ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη.
---	---

διαχειρίζονται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή της υποπερίπτωσης ββ), οποιαδήποτε πληροφορία ενδέχεται να είναι αναγκαία προκειμένου να εξασφαλισθεί η καταβολή της αμοιβής αυτής. στοτ) Σε περίπτωση που ένας ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται επαναλαμβανόμενες πληρωμές, δεν αφαιρούνται από τις πληρωμές αυτές οι προκαταβολές ή οι οποιεσδήποτε συμβατικά καθορισμένες κρατήσεις σε σχέση με το συγκεκριμένο φωνογράφημα που έχουν καταβληθεί στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό. ζζ) Ως παραγωγός φωνογραφήματος για το σκοπό των παραπάνω υποπεριπτώσεων αα έως στστ νοείται ο πρωτογενής δικαιούχος ή ο καθολικός ή οιονεί καθολικός δικαιούχος αυτού ή οποιοσδήποτε τρίτος στον οποίο έχουν μεταβιβαστεί τα σχετικά δικαιώματα. ε) Η διάρκεια των δικαιωμάτων των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την υλική ενσωμάτωση. Ωστόσο, αν εντός της περιόδου αυτής γίνει νόμιμη δημοσίευση ή νόμιμη παρουσίαση του υλικού φορέα στο κοινό, τα δικαιώματα αυτά διαρκούν πενήντα (50) χρόνια από την ημερομηνία της πρώτης δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη. στ) η διάρκεια των δικαιωμάτων των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών που προβλέπονται στο άρθρο 48 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την πρώτη μετάδοση μιας εκπομπής, είτε αυτή μεταδίδεται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης ή οποιουδήποτε άλλου τρόπου μετάδοσης. ζ) η διάρκεια του δικαιώματος των εκδοτών που προβλέπεται στο άρθρο 51 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την τελευταία έκδοση του έργου.	στ' ε) η διάρκεια των δικαιωμάτων των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών που προβλέπονται στο άρθρο 48 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την πρώτη μετάδοση μιας εκπομπής, είτε αυτή μεταδίδεται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης ή οποιουδήποτε άλλου τρόπου μετάδοσης. ζ' στ) η διάρκεια του δικαιώματος των εκδοτών που προβλέπεται στο άρθρο 51 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την τελευταία έκδοση του έργου. η ζ) η διάρκεια που καθορίζεται στις περιπτώσεις γ' δ', ε' και στ' του παρόντος άρθρου υπολογίζεται από την 1η Ιανουαρίου του έτους το οποίο έπεται του γενεσιουργού γεγονότος. θ η) Για τους σκοπούς της παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου και της καλωδιακής αναμετάδοσης, τα δικαιώματα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, καθώς και των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών προστατεύονται σύμφωνα με τις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου του νόμου αυτού, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 35 του παρόντος νόμου.
--	--

η) η διάρκεια που καθορίζεται στις περιπτώσεις γ' δ', ε' και στ' του παρόντος άρθρου υπολογίζεται από την 1η Ιανουαρίου του έτους το οποίο έπεται του γενεσιουργού γεγονότος. θ) Για τους σκοπούς της παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου και της καλωδιακής αναμετάδοσης, τα δικαιώματα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, καθώς και των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών προστατεύονται σύμφωνα με τις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου του νόμου αυτού, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 35 του παρόντος νόμου. ι) Τα δικαιώματα που προβλέπονται στο άρθρο 51B λήγουν δύο (2) έτη μετά τη δημοσίευση της έκδοσης τύπου. Η περίοδος αυτή υπολογίζεται από την 1^η Ιανουαρίου του έτους που έπεται της ημερομηνίας δημοσίευσης της εν λόγω έκδοσης τύπου.».	
Άρθρο 21 Αμοιβή του δημιουργού – Τροποποίηση άρθρου 32 ν. 2121/1993 (άρθρο 18 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790) Στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της ποσοστιαίας αμοιβής του δημιουργού, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) τροποποιείται ο τίτλος του άρθρου, β) αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1, γ) στο τρίτο εδάφιο μετά τη φράση «η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό,» προστίθεται η φράση «το ύψος του οποίου πρέπει να είναι κατάλληλο και αναλογικό,» δ) προστίθενται παρ. 3 και 4, και το άρθρο 32 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 32 Αμοιβή του δημιουργού 1. Όταν ο δημιουργός συνάπτει σύμβαση εκμετάλλευσης ή παραχωρεί άδεια εκμετάλλευσης ή μεταβιβάζει τα	ΎΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΔΕΙΕΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ Άρθρο 32 Ποσοστιαία αμοιβή 1. Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλλει ο αντισυμβαλλόμενος στο δημιουργό για δικαιопραξίες που αφορούν τη Μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή εξουσιών από αυτό, την ανάθεση άδεια εκμετάλλευσης, συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου και προέρχονται από την εκμετάλλευση, του έργου. Κατ' εξαίρεση, η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή του ποσοστού· β) τα έξοδα που απαιτούνται για τον

περιουσιακά του δικαιώματα προς τον σκοπό της εκμετάλλευσης του έργου του ή άλλου αντικειμένου προστασίας, δικαιούται να λαμβάνει αμοιβή, η οποία συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών και πρέπει να είναι κατάλληλο και αναλογικό. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από την δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Κατ' εξαίρεση, η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό, το ύψος του οποίου πρέπει να είναι κατάλληλο και αναλογικό, στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή του ποσοστού, β) τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, γ) η φύση ή οι συνθήκες της εκμετάλλευσης καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του ποσοστού, ιδίως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος ή όταν η χρήση του έργου έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης. 2. Η υποχρεωτική συμφωνία της αμοιβής σε ποσοστό, που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις, εφόσον δεν υπάρχει ειδικότερη διάταξη στον παρόντα νόμο, και δεν αφορά τα έργα που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και κάθε είδους διαφήμιση. 3. Η συμφωνηθείσα αμοιβή του δημιουργού θεωρείται ότι είναι κατάλληλη σύμφωνα με την παρ. 1, αν το ύψος της προβλέπεται σε ισχύουσα συμφωνία που προέκυψε από συλλογικές διαπραγματεύσεις. 4. Ο δημιουργός μπορεί να παραχωρήσει άνευ ανταλλάγματος μη αποκλειστικές	υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί` γ) η φύση ή οι συνθήκες της εκμετάλλευσης καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του ποσοστού, ιδίως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος ή όταν η χρήση του έργου έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης. 2. Η υποχρεωτική συμφωνία της αμοιβής σε ποσοστό, που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις, εφόσον δεν υπάρχει ειδικότερη διάταξη στον παρόντα νόμο, και δεν αφορά τα έργα που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και κάθε είδους διαφήμιση.
---	--

άδειες εκμετάλλευσης του έργου προς όφελος οποιωνδήποτε χρηστών.».	
Άρθρο 26 Εξαίρεση των δημιουργών προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή – Προσθήκη παρ. 3 στο άρθρο 45 του ν. 2121/1993 (παρ. 2 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790) Στο άρθρο 45 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της πρόβλεψης ότι δεν θίγονται άλλες συμφωνίες και νομικές διατάξεις που κατοχυρώνουν δικαιώματα δημιουργών προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, προστίθεται παρ. 3 ως εξής: «3. Τα άρθρα 15Α, 15Β και 32Α δεν εφαρμόζονται στους δημιουργούς προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 2.».	Άρθρο 45 Ισχύς άλλων διατάξεων και συμφωνιών 1. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου δεν θίγουν άλλες νομικές διατάξεις, που αφορούν ιδίως τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, τα σήματα, τον αθέμιτο ανταγωνισμό, το εμπορικό απόρρητο, την προστασία των ημιαγωγών προϊόντων ή το δικαίο των συμβάσεων. 2. Συμφωνίες αντίθετες προς τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 42 και προς το άρθρο 43 είναι άκυρες.
Άρθρο 27 Απαγόρευση μεταβίβασης εν ζωή των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών – Τροποποίηση παρ. 5 και προσθήκη παρ. 6 στο άρθρο 46 του ν. 2121/1993 (άρθρα 18 έως 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790) 1. Στην παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της δυνατότητας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών να αναθέτουν τη διαχείριση και την προστασία συγκεκριμένων δικαιωμάτων τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και β) το δεύτερο εδάφιο τροποποιείται ώστε η ανάθεση αυτή να γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 12 του ν. 4481/2017 (Α' 100) και όχι σύμφωνα με τα	ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ ΣΥΓΓΕΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ Άρθρο 46 Άδεια από ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες 1. Ως ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες θεωρούνται τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιονδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος όπως οιηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές, οι χορωδοί, οι χορευτές, οι καλλιτέχνες κουκλοθέατρου, θεάτρου σκιών, θεάματος ποικιλιών (βαριετέ) ή υποδρόμου (τσίρκου). 2. Οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν: α) την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους σε υλικό φορέα,

άρθρα 54 έως 58 του ν. 2121/1993 και η παρ. 5 διαμορφώνεται ως εξής: «5. Απαγορεύεται η μεταβίβαση εν ζωή των δικαιωμάτων που προβλέπονται στην παρ. 2 καθώς και η παραίτηση από αυτά. Είναι δυνατή η ανάθεση της διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων αυτών σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 12 του ν. 4481/2017 (Α' 100).». 2. Στο άρθρο 46 του ν. 2121/1993 μετά από την παρ. 5 προστίθεται παρ. 6 ως εξής: «6. Τα άρθρα 15Α, 15Β, 32, 32Α, 39 και 39Α εφαρμόζονται αναλόγως και στις άδειες και συμβάσεις εκμετάλλευσης που συνάπτουν οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες.».	β) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά την εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, γ) τη διανομή στο κοινό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Κοινότητας όσον αφορά τον υλικό φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Κοινότητας, που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του, δ) την εκμίσθωση και το δημόσιο δανεισμό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων, ε) τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, καθώς και την παρουσίαση στο κοινό του υλικού φορέα με την παράνομη εγγραφή της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσης, στ) τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, εκτός αν η μετάδοση αυτή αποτελεί αναμετάδοση νόμιμης μετάδοσης, ζ) την παρουσίαση στο κοινό της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, που γίνεται με οποιονδήποτε τρόπο, εκτός από ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, η) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στην εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης. (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29). 3. Η άδεια που απαιτείται για την ενέργεια των πράξεων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία στην οποία να ορίζονται συγκεκριμένα οι πράξεις για τις οποίες δίνεται η άδεια, θεωρείται ότι έχει δοθεί, όταν ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης συνδέεται μ' εκείνον που επιχειρεί
--	---

		αυτές τις πράξεις με σύμβαση εργασίας, που έχει ως σκοπό την ενέργεια αυτών των συγκεκριμένων πράξεων. Ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης διατηρεί πάντοτε το δικαίωμα αμοιβής για την ενέργεια καθεμιάς από τις πράξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου σε κάθε τρόπο εκμετάλλευσης της ερμηνείας ή εκτέλεσης του, ειδικότερα, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης διατηρεί το Δικαίωμα εύλογης αμοιβής για την εκμίσθωση, χωρίς να μπορεί να παραιτηθεί από αυτό, εάν έχει δώσει σε παραγωγό γλικών φορέων ηχού ή εικόνας ή ήχου και εικόνας άδεια για την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας του. 4. Σε περίπτωση ερμηνείας ή εκτέλεσης από σύνολο, οι μετέχοντες σε αυτό ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ορίζουν με πλειοψηφία και εγγράφως έναν αντιπρόσωπό τους για την άσκηση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στη δεύτερη παράγραφο του παρόντος άρθρου. Αυτή η αντιπροσώπευση δεν αφορά το διευθυντή της ορχήστρας ή της χορωδίας, του σολίστ, τους πρωταγωνιστές και το σκηνοθέτη. Αν δεν έχει ορισθεί αντιπρόσωπος σύμφωνα με το εδάφιο α της παρούσας παραγράφου, η άσκηση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στη δεύτερη παράγραφο του παρόντος άρθρου γίνεται από το διευθυντή του συνόλου. 5. Απαγορεύεται η Μεταβίβαση εν ζωή των δικαιωμάτων που προβλέπονται στη δεύτερη παράγραφο του παρόντος άρθρου, καθώς και η παραίτηση αηό αυτά. Είναι δυνατή η ανάθεση της διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων αυτών σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 54 έως 58 του παρόντος νόμου.
30.	Κατάργηση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης που προβλέπουν κατάργηση	Καταργούμενες διατάξεις

Η. Έκθεση εφαρμογής της ρύθμισης

31.	Συναρμοδιότητα Υπουργείων / υπηρεσιών / φορέων				
	Σχετική διάταξη αξιολογούμενης ρύθμισης	Συναρμόδια Υπουργεία – Συναρμόδιες υπηρεσίες / φορείς	Αντικείμενο συναρμοδιότητας		
32.	Έκδοση κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων				
	Εξουσιοδοτική διάταξη	Είδος πράξης	Αρμόδιο ή επισπεύδον Υπουργείο ή υπηρεσία	Αντικείμενο	Χρονοδιάγραμμα (ενδεικτική ή αποκλειστική προθεσμία)

ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΜΕΡΟΥΣ Γ'

ΤΙΤΛΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

Ανάλυση Συνέπειων Ρύθμισης Μέρους Γ' - Άρθρα 31-40

ΤΙΤΛΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

ΜΕΡΟΣ Γ'

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΥΛΟΓΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΔΑΝΕΙΣΜΟ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν. 2121/1993
– ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ 2006/115/ΕΚ

Επισπεύδον Υπουργείο

Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

Στοιχεία επικοινωνίας:

1. Κωνσταντίνος Πλατίτσας, Νομικός Σύμβουλος της Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, τηλ.: 6976623163, 6973403527, e-mail: constantin.platitsas@gmail.com
2. Παναγιώτης Χίνης, Διευθυντής του Ιδιαίτερου Γραφείου της Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, τηλ.: 2131322710, 6932521336, e-mail : pchinis@culture.gr
3. Χαρίτων Φ. Σταυρόπουλος, Δικηγόρος, τηλ.: 2106109420, e-mail: info@lawstav.gr
4. Βασιλική Ν. Οικονομοπούλου, Δικηγόρος, τηλ.: 2106109420, e-mail: vasikon1@hotmail.com

Επιλέξατε από τον παρακάτω κατάλογο τον τομέα ή τους τομείς νομοθέτησης στους οποίους αφορούν οι βασικές διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης:

ΤΟΜΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ

	(X)
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ¹⁴	X
ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ – ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ¹⁵	
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ / ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ / ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ¹⁶	
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ¹⁷	

¹⁴ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Παιδείας & Θρησκευμάτων και Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού.

¹⁵ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και Υπουργείου Εξωτερικών.

¹⁶ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Οικονομικών.

¹⁷ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και Υπουργείου Υγείας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ – ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ – ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ¹⁸ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ¹⁹**A. Αιτιολογική έκθεση**

Η «ταυτότητα» της αξιολογούμενης ρύθμισης	
1.	Ποιο ζήτημα αντιμετωπίζει η αξιολογούμενη ρύθμιση; Το Μέρος Γ' αντιμετωπίζει τη ρύθμιση του δικαιώματος δημοσίου δανεισμού. Σκοπός των άρθρων 33 έως 40 του σχεδίου νόμου είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας. Ειδικότερα με τα άρθρα 33 έως 40 του σχεδίου νόμου απαλείφεται το δικαίωμα του δικαιούχου να επιτρέπει ή να απαγορεύει τον δημόσιο δανεισμό των έργων του ενώ ταυτόχρονα εισάγεται σύστημα εύλογης αμοιβής, ως αντιστάθμισμα του δημόσιου δανεισμού χωρίς την άδεια του δικαιούχου.
2.	Γιατί αποτελεί πρόβλημα; Το δικαίωμα δημόσιου δανεισμού εναρμονίστηκε σε ενωσιακό επίπεδο με την Οδηγία 92/100, η οποία στη συνέχεια κωδικοποιήθηκε με την Οδηγία 2006/115. Η Οδηγία αναγνωρίζει κατ' αρχήν στον δημιουργό ένα απόλυτο περιουσιακό δικαίωμα να συναινεί ή να απαγορεύει τον δανεισμό πρωτότυπων έργων του ή αντιγράφων. Στο πλαίσιο της ευελιξίας η εν λόγω Οδηγία δίνει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη αντί του αποκλειστικού δικαιώματος να θεσπίσουν ένα καθεστώς εύλογης αμοιβής. Επιπρόσθετα, η Οδηγία προβλέπει και τη δυνατότητα εξαίρεσης ορισμένων ιδρυμάτων από την πληρωμή της εύλογης αμοιβής. Η Ελλάδα ενσωμάτωσε την Οδηγία 92/100 με την αναγνώριση ενός απόλυτου περιουσιακού δικαιώματος στον δημιουργό με την περ. ε) της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2121/1993 (Α' 25). Δεν υιοθέτησε την εύλογη αμοιβή για τον δικαιούχο. Με την περ. α) της παρ. 3 του άρθρου 54 του ν. 4481/2017 (Α' 100) θεσπίστηκε εξαίρεση από το αποκλειστικό

¹⁸ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εσωτερικών, Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και Υπουργείου Δικαιοσύνης.

¹⁹ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Ανάπτυξης & Επενδύσεων, Υπουργείου Περιβάλλοντος & Ενέργειας, Υπουργείου Υποδομών & Μεταφορών, Υπουργείου Ναυτιλίας & Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων και Υπουργείου Τουρισμού.

	δικαίωμα δημόσιου δανεισμού για ορισμένες βιβλιοθήκες με την προσθήκη δεύτερης παραγράφου στο άρθρο 22 του ν. 2121/1993. Ταυτόχρονα προβλέφθηκε η έκδοση ενός προεδρικού διατάγματος (π.δ.) εντός ενός (1) έτους από την έναρξη ισχύος του νόμου, σύμφωνα με την περ. β) της παρ. 3 του άρθρου 54 του ν. 4481/2017, δηλαδή μέχρι τις 21.7.2018, με το οποίο θα καθορίζονταν η αμοιβή που θα λαμβάνουν οι δικαιούχοι για τον δημόσιο δανεισμό, ο τρόπος και το σύστημα είσπραξης και διανομής της, το σύνολο των βιβλιοθηκών και φορέων που εμπίπτουν στη ρύθμιση, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια. Προβλέφθηκε ακόμη ότι μέχρι την έκδοση του εν λόγω π.δ., οι δημόσιες βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες που ανήκουν σε Ν.Π.Δ.Δ. και σε Ν.Π.Ι.Δ. που εποπτεύονται από το Κράτος, οι δημοτικές βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες κοινωφελών ιδρυμάτων και οργανισμών, μορφωτικών ιδρυμάτων και αποστολών στην Ελλάδα, καθώς και οι βιβλιοθήκες ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων, δεν θα καταβάλλουν αμοιβή για τον δημόσιο δανεισμό. Ωστόσο, η εν λόγω ρύθμιση του ν. 4481/2017 παρουσιάζει ορισμένα ζητήματα εναρμόνισης με το ενωσιακό δίκαιο και, για τον λόγο αυτόν, η προτεινόμενη ρύθμιση στοχεύει στην αποτελεσματική αντιμετώπισή τους. Η εξαίρεση ορισμένων κατηγοριών ιδρυμάτων από την καταβολή αμοιβής αφορά στην εξαίρεση από την καταβολή εύλογης αμοιβής, στην περίπτωση όμως που έχει υιοθετηθεί το σύστημα αυτό από το εκάστοτε κράτος μέλος. Καθώς, αντίθετα, η Ελλάδα είχε υιοθετήσει το σύστημα του αποκλειστικού δικαιώματος του δημόσιου δανεισμού, προκύπτει πως δεν ήταν επιτρεπτή, σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο, η υιοθέτηση της εν λόγω εξαίρεσης στην εθνική έννομη τάξη. Ακόμη ο καθορισμός της αμοιβής για το δικαίωμα δημόσιου δανεισμού με π.δ. δεν ήταν επιτρεπτός, καθώς η δυνατότητα αυτή υφίσταται μόνο στην περίπτωση που είχε επιλεγεί το σύστημα της εύλογης αμοιβής. Επίσης, δεν ήταν επιτρεπτό να εξαρτηθούν η άσκηση του δικαιώματος δημόσιου δανεισμού και η καταβολή της αμοιβής των δικαιούχων από το αποκλειστικό δικαίωμα από την έκδοση π.δ. Τέλος, δεν είναι δυνατόν αναδρομικά να αλλάξει το εν λόγω σύστημα του δημόσιου δανεισμού, το οποίο θα οδηγήσει σε απεμπόληση δικαιώματος των δημιουργών και σε αδυναμία άσκησης εξουσιών που προβλέπονται στο ενωσιακό δίκαιο. Για τους ανωτέρω λόγους, με την προτεινόμενη ρύθμιση το απόλυτο και αποκλειστικό δικαίωμα δημόσιου δανεισμού μετατρέπεται σε δικαίωμα αμοιβής, το οποίο είναι σύμφωνο με το ενωσιακό νομικό πλαίσιο.
3.	Ποιους φορείς ή πληθυσμιακές ομάδες αφορά; Τις βιβλιοθήκες, δισκοθήκες και ταινιοθήκες και έμμεσα τους χρήστες των φορέων αυτών.

Η αναγκαιότητα της αξιολογούμενης ρύθμισης							
4.	Το εν λόγω ζήτημα έχει αντιμετωπιστεί με νομοθετική ρύθμιση στο παρελθόν; ΝΑΙ ☒ ΟΧΙ ☐ Εάν ΝΑΙ, ποιο είναι το ισχύον νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει το ζήτημα; Το άρθρο 3, η παρ. 4 του άρθρου 33, η περ. δ) της παρ. 2 του άρθρου 46, το πρώτο εδάφιο της περ. γ) της παρ. 1 και το πρώτο εδάφιο της περ. γ) της παρ. 2 του άρθρου 47, το πρώτο εδάφιο της περ. στ) της παρ. 1 του άρθρου 48 του ν. 2121/1993 και της περ. ι) του άρθρου 52 του ν. 2121/1993 (Α' 25).						
5.	Γιατί δεν είναι δυνατό να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της υφιστάμενης νομοθεσίας <table border="1"> <tbody> <tr> <td>i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;</td> <td>Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση κανονιστικής ρύθμισης. Στο προηγούμενο νομικό πλαίσιο προβλεπόταν ή έκδοση π.δ. αλλά δεν εκδόθηκε μέχρι σήμερα.</td> </tr> <tr> <td>ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;</td> <td>Οι σκοποί και οι στόχοι του Μέρους Γ' του σχεδίου νόμου που επιδιώκονται με την αξιολογούμενες αντίστοιχες ρυθμίσεις δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με αλλαγή διοικητικής πρακτικής ή νέα ερμηνευτική προσέγγιση της υφιστάμενης νομοθεσίας.</td> </tr> <tr> <td>iii) με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων;</td> <td>Ο σκοπός του Γ' Μέρους του σχεδίου νόμου δεν επιτυγχάνεται μέσω της διάθεσης περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων.</td> </tr> </tbody> </table>	i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση κανονιστικής ρύθμισης. Στο προηγούμενο νομικό πλαίσιο προβλεπόταν ή έκδοση π.δ. αλλά δεν εκδόθηκε μέχρι σήμερα.	ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	Οι σκοποί και οι στόχοι του Μέρους Γ' του σχεδίου νόμου που επιδιώκονται με την αξιολογούμενες αντίστοιχες ρυθμίσεις δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με αλλαγή διοικητικής πρακτικής ή νέα ερμηνευτική προσέγγιση της υφιστάμενης νομοθεσίας.	iii) με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων;	Ο σκοπός του Γ' Μέρους του σχεδίου νόμου δεν επιτυγχάνεται μέσω της διάθεσης περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων.
i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση κανονιστικής ρύθμισης. Στο προηγούμενο νομικό πλαίσιο προβλεπόταν ή έκδοση π.δ. αλλά δεν εκδόθηκε μέχρι σήμερα.						
ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	Οι σκοποί και οι στόχοι του Μέρους Γ' του σχεδίου νόμου που επιδιώκονται με την αξιολογούμενες αντίστοιχες ρυθμίσεις δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με αλλαγή διοικητικής πρακτικής ή νέα ερμηνευτική προσέγγιση της υφιστάμενης νομοθεσίας.						
iii) με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων;	Ο σκοπός του Γ' Μέρους του σχεδίου νόμου δεν επιτυγχάνεται μέσω της διάθεσης περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων.						

Συναφείς πρακτικές	
6.	Έχετε λάβει υπόψη συναφείς πρακτικές; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☒ Εάν ΝΑΙ, αναφέρατε συγκεκριμένα:

i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:	
ii) σε όργανα της Ε.Ε.:	
iii) σε διεθνείς οργανισμούς:	

Στόχοι αξιολογούμενης ρύθμισης					
7.	Σημειώστε ποιοι από τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση ☐ ☐ ☐ ☒ ☐ ☐ ☐ ☐ ☒ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ 				
8.	Ποιοι είναι οι στόχοι της αξιολογούμενης ρύθμισης; <table> <tr> <td>i) βραχυπρόθεσμοι:</td><td>Η ρύθμιση του δικαιώματος του δημόσιου δανεισμού σύμφωνα με τις δυνατότητες του ενωσιακού δικαίου και τις συνταγματικές επιταγές.</td></tr> <tr> <td>ii) μακροπρόθεσμοι:</td><td>Η πολιτιστική ανάπτυξη και η δημιουργία εισοδήματος για τους δικαιούχους και η εξισορρόπησή τους με το δημόσιο συμφέρον, που πραγματοποιείται με την εξαίρεση από το δικαίωμα του δημόσιου δανεισμού ορισμένων φορέων.</td></tr> </table>	i) βραχυπρόθεσμοι:	Η ρύθμιση του δικαιώματος του δημόσιου δανεισμού σύμφωνα με τις δυνατότητες του ενωσιακού δικαίου και τις συνταγματικές επιταγές.	ii) μακροπρόθεσμοι:	Η πολιτιστική ανάπτυξη και η δημιουργία εισοδήματος για τους δικαιούχους και η εξισορρόπησή τους με το δημόσιο συμφέρον, που πραγματοποιείται με την εξαίρεση από το δικαίωμα του δημόσιου δανεισμού ορισμένων φορέων.
i) βραχυπρόθεσμοι:	Η ρύθμιση του δικαιώματος του δημόσιου δανεισμού σύμφωνα με τις δυνατότητες του ενωσιακού δικαίου και τις συνταγματικές επιταγές.				
ii) μακροπρόθεσμοι:	Η πολιτιστική ανάπτυξη και η δημιουργία εισοδήματος για τους δικαιούχους και η εξισορρόπησή τους με το δημόσιο συμφέρον, που πραγματοποιείται με την εξαίρεση από το δικαίωμα του δημόσιου δανεισμού ορισμένων φορέων.				

	Ειδικότεροι στόχοι ανάλογα με τον τομέα νομοθέτησης ²⁰
--	---

Ψηφιακή διακυβέρνηση	
10.	Σε περίπτωση που προβλέπεται η χρήση πληροφοριακού συστήματος, ποια θα είναι η συμβολή αυτού στην επίτευξη των στόχων της αξιολογούμενης ρύθμισης: ΑΜΕΣΗ ☐ ή/και ΕΜΜΕΣΗ ☐ Δεν βρίσκει εφαρμογή
	i) Εάν είναι άμεση, εξηγήστε:
	ii) Εάν είναι έμμεση, εξηγήστε:
11.	Το προβλεπόμενο πληροφοριακό σύστημα είναι συμβατό με την εκάστοτε ψηφιακή στρατηγική της χώρας (Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού); ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Εξηγήστε:
12.	Διασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα του εν λόγω πληροφοριακού συστήματος με άλλα υφιστάμενα συστήματα; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Αναφέρατε ποια είναι αυτά τα συστήματα:
13.	Έχει προηγηθεί μελέτη βιωσιμότητας του προβλεπόμενου πληροφοριακού συστήματος; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Εξηγήστε:

²⁰ Για την ενδεικτική παράθεση δεικτών αξιοποιήθηκαν οι βάσεις δεδομένων του ΟΟΣΑ (<https://data.oecd.org/Greece.htm>) και της ΕΛΣΤΑΤ (<http://www.statistics.gr/>).

Κατ' άρθρο ανάλυση αξιολογούμενης ρύθμισης		
14.	Σύνοψη στόχων κάθε άρθρου	
	<i>Άρθρο</i>	<i>Στόχος</i>
	31	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση του σχεδίου νόμου ορίζεται ο σκοπός του Μέρους Γ' του σχεδίου νόμου.
	32	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση του σχεδίου νόμου ορίζεται το αντικείμενο του Μέρους Γ' του σχεδίου νόμου.
	33	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση του σχεδίου νόμου επέρχονται οι απαραίτητες τροποποιήσεις στο άρθρο 3 ν. 2121/1993, ώστε ο δημόσιος δανεισμός να μην εμπίπτει πλέον στα αποκλειστικά δικαιώματα του δημιουργού.
	34	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση θεσπίζεται ο δημόσιος δανεισμός ως δικαίωμα εύλογης αμοιβής με την εισαγωγή ενός νέου άρθρου 5Α στον ν. 2121/1993. Ειδικότερα με την παρ. 1 προβλέπεται ότι: με την επιφύλαξη των επόμενων παραγράφων επιτρέπεται ο δημόσιος δανεισμός νομίμως δημοσιευμένων έργων σε ανοικτούς στο κοινό νόμιμους κατόχους των υλικών φορέων τους, ιδίως βιβλιοθήκες, δισκοθήκες και ταινιοθήκες. Ως «δανεισμός» νοείται η διάθεση έργων προς χρήση, για περιορισμένο χρονικό διάστημα, και όχι για άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή εμπορικό όφελος, όταν γίνεται από ιδρύματα που είναι ανοιχτά στο κοινό. Με την παρ. 2 ορίζεται ότι για τον δημόσιο δανεισμό οι κατά την παρ. 1 φορείς οφείλουν εύλογη αμοιβή, η οποία καταβάλλεται υποχρεωτικά στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιούχων της παρ. 4. Από την υποχρέωση καταβολής αμοιβής εξαιρείται ο δημόσιος δανεισμός από βιβλιοθήκες δημόσιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (σχολικές βιβλιοθήκες), καθώς και από ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες που είναι μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών. Με την παρ. 3 προβλέπεται επίσης ότι η εύλογη αμοιβή που οφείλουν φορείς ανήκοντες, εποπτευόμενοι ή επιχορηγούμενοι από το Κράτος ή ΟΤΑ α' και β' βαθμού ορίζεται συνολικά για όλους τους δικαιούχους στο ποσό των τριακοσίων πενήντα χιλιάδων (350.000,00) ευρώ ετησίως, καταβάλλεται κατά εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) από το

	Υπουργείο Εσωτερικών και κατά είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων και εξαιρείται από τον φόρο προστιθέμενης αξίας και από κάθε άλλη παρακράτηση. Η διαδικασία που απαιτείται, τα δικαιολογητικά και οι σχετικοί τίτλοι πληρωμής για την είσπραξη της αμοιβής καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού και Εσωτερικών. Το ύψος της εύλογης αμοιβής αναπροσαρμόζεται κάθε τρία (3) χρόνια με κοινή απόφαση των ιδίων Υπουργών. Με την ίδια απόφαση μπορεί να καθορίζεται και κάθε σχετική λεπτομέρεια, ιδίως ο υπόχρεος καταβολής, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και η διαδικασία πληρωμής. Κριτήρια για τον καθορισμό του ύψους της αμοιβής είναι οι στόχοι πολιτιστικής προαγωγής, ο κύκλος εργασιών του εκδοτικού τομέα, ο συνολικός αριθμός των βιβλιοθηκών, η ετήσια χρηματοδότησή τους, ο συνολικός αριθμός τόμων που βρίσκονται στις συλλογές τους, ο συνολικός αριθμός των δανεισμών, καθώς και τα διεθνή συναλλακτικά ήθη προσαρμοσμένα στις συνθήκες της Ελλάδας εν όψει ιδίως του πληθυσμού της και του Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος της. Με την παρ. 4 του παρόντος άρθρου προβλέπεται ότι η αμοιβή για τον δημόσιο δανεισμό έργων λόγου κατανέμεται κατά εβδομήντα τοις εκατό (70%) στους πνευματικούς δημιουργούς και ειδικότερα στους συγγραφείς, μεταφραστές, φωτογράφους και εικονογράφους και κατά τριάντα τοις εκατό (30%) στους εκδότες. Για τον δανεισμό φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας η ως άνω αμοιβή κατανέμεται κατά πενήντα πέντε τοις εκατό (55%) στους πνευματικούς δημιουργούς, τριάντα τοις εκατό (30%) στους ερμηνευτές - εκτελεστές καλλιτέχνες και δεκαπέντε τοις εκατό (15%) στους παραγωγούς φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας. Για τα πρώτα τρία (3) έτη η αμοιβή θα κατανεμηθεί μόνο στους δικαιούχους – πνευματικούς δημιουργούς και εκδότες - εντύπων, λόγω της περιορισμένης έκτασης δημόσιου δανεισμού υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας. Με την απόφαση του τετάρτου εδαφίου της παρ. 3 θα αποφασιστεί αν θα καταβληθεί αμοιβή και θα καθοριστεί το ύψος αυτής για τον δημόσιο δανεισμό υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας. Με την παρ. 5 ρυθμίζεται ότι η ανωτέρω αμοιβή καταβάλλεται υποχρεωτικά στους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και η καταβολή της απαλλάσσει από οποιαδήποτε
--	---

	άλλη υποχρέωση σχετικά με τον δημόσιο δανεισμό. Η κατανομή της αμοιβής μεταξύ των οργανισμών των πνευματικών δημιουργιών ορίζεται με συμφωνία μεταξύ τους. Σε περίπτωση που δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία έως τις 30 Απριλίου 2023, και, εφεξής, εντός ενενήντα (90) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης του τρίτου εδαφίου της παρ. 3, η απόφαση για την κατανομή λαμβάνεται από τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ). Η απόφαση του ΟΠΙ διαμορφώνεται σύμφωνα με τις απόψεις των ενδιαφερόμενων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, την καλή πίστη, τα συναλλακτικά ήθη και τις ακολουθούμενες πρακτικές σε διεθνές και ενωσιακό επίπεδο. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που δεν συμφωνούν με την απόφαση του ΟΠΙ μπορούν να ζητήσουν από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, δικάζον κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να καθορίσει άλλη κατανομή. Τέλος, με την παρ. 6 ορίζεται ότι αμοιβή οφείλεται και στις περιπτώσεις που ο δημόσιος δανεισμός πραγματοποιείται από ανοιχτές στο κοινό βιβλιοθήκες κοινωφελών ιδρυμάτων, οργανισμών και μορφωτικών ιδρυμάτων μη επιχορηγούμενων τακτικά από το Κράτος ή ΟΤΑ α' και β' βαθμού, το ύψος της οποίας συμφωνείται μεταξύ των ιδρυμάτων και φορέων αυτών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ τους έως τις 30 Απριλίου 2023, οποιοδήποτε από τα μέρη μπορεί να ζητήσει από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, δικάζον κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να καθορίσει το ύψος της αμοιβής. Για τα κριτήρια προσδιορισμού της αμοιβής ισχύουν τα οριζόμενα στην παρ. 3 του παρόντος άρθρου και για την κατανομή της αμοιβής ισχύουν τα οριζόμενα στις παρ. 4 και 5 του παρόντος άρθρου.
35	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση του σχεδίου νόμου στόχος είναι να επιτευχθούν οι απαραίτητες τροποποιήσεις στην παρ. 4 του άρθρου 33 του ν. 2121/1993 κατόπιν της θέσπισης του δημοσίου δανεισμού ως δικαιώματος εύλογης αμοιβής.
36	Η αξιολογούμενη ρύθμιση του σχεδίου νόμου στόχο έχει να επιφέρει τις αναγκαίες τροποποιήσεις στο άρθρο 46 του ν. 2121/1993 ώστε ο δημόσιος δανεισμός να μην αποτελεί πλέον αποκλειστικό δικαίωμα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών.

37	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση του σχεδίου νόμου στόχος είναι να επέλθουν οι αναγκαίες τροποποιήσεις στο άρθρο 47 του ν. 2121/1993 ώστε ο δημόσιος δανεισμός να μην αποτελεί πλέον αποκλειστικό δικαίωμα των παραγωγών φωνογραφημάτων (παραγωγοί υλικών φορέων ήχου)
38	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση του σχεδίου νόμου στόχος είναι να επέλθουν οι αναγκαίες τροποποιήσεις στο άρθρο 47 του ν. 2121/1993 ώστε ο δημόσιος δανεισμός να μην αποτελεί πλέον αποκλειστικό δικαίωμα των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας).
39	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση του σχεδίου νόμου επέρχονται οι αναγκαίες τροποποιήσεις στο άρθρο 48 του ν. 2121/1993, ώστε ο δημόσιος δανεισμός να μην αποτελεί πλέον αποκλειστικό δικαίωμα των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών.
40	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση του σχεδίου νόμου επεκτείνεται η εφαρμογή της αξίωσης της εύλογης αμοιβής και στα συγγενικά δικαιώματα.

Δ. Έκθεση γενικών συνεπειών

18.	Οφέλη αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	-------------------------------

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΟΦΕΛΗ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΑΜΕΣΑ	Αύξηση εσόδων		X	X		
		Μείωση δαπανών					
		Εξοικονόμηση χρόνου					
		Μεγαλύτερη αποδοτικότητα / αποτελεσματικότητα					
		Άλλο					

	ΕΜΜΕΣΑ	Βελτίωση παρεχόμενων υπηρεσιών					
		Δίκαιη μεταχείριση πολιτών					
		Αυξημένη αξιοπιστία / διαφάνεια θεσμών					
		Βελτιωμένη διαχείριση κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις του Γ' Μέρους ενσωματώνεται στην ελληνική νομοθεσία η Οδηγία 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας. Με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις προβλέπεται ότι ο δημόσιος δανεισμός δεν αποτελεί πλέον αποκλειστικό δικαίωμα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και οπτικοακουστικών έργων και των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και εισάγεται σύστημα εύλογης αμοιβής, η οποία για μεν τους φορείς που ανήκουν, εποπτεύονται ή επιχορηγούνται από το Κράτος ή ΟΤΑ προσδιορίζεται με τον παρόντα νόμο στο ποσό των τριακοσίων πενήντα χιλιάδων (350.000,00) ευρώ ετησίως για μία τριετία (χορηγούμενης νομοθετικής εξουσιοδότησης για την αναπροσαρμογή της ανά τριετία με κοινή υπουργική απόφαση) ενώ για τους ιδιωτικούς φορείς θα προσδιορίζεται κατ' αρχήν με συμφωνία, άλλως από το αρμόδιο δικαστήριο. Οι αξιολογούμενες ρυθμίσεις προβλέπουν αναλυτικά τα κριτήρια προσδιορισμού της αμοιβής, την υποχρεωτική συλλογική διαχείρισή της, την κατανομή της μεταξύ των δικαιούχων και την επίλυση διαφορών μεταξύ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης των δικαιούχων, με σκοπό τη διασφάλιση της απόλυτης αποτελεσματικότητας του συστήματος εύλογης αμοιβής. Τέλος επιτυγχάνεται με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις η επέκταση της εφαρμογής της αξίωσης της εύλογης αμοιβής και στα συγγενικά δικαιώματα.

19.	Κόστος αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	--------------------------------

ΚΟΣΤΟΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ	Σχεδιασμός / προετοιμασία	ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ

	ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Υποδομή / εξοπλισμός					
		Προσλήψεις / κινητικότητα					
		Ενημέρωση εκπαίδευση εμπλεκόμενων					
		Άλλο	χ				
	ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ & ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Στήριξη και λειτουργία διαχείρισης					
		Διαχείριση αλλαγών κατά την εκτέλεση					
		Κόστος συμμετοχής στη νέα ρύθμιση					
		Άλλο	χ				

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

20.	Κίνδυνοι αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	----------------------------------

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Αναγνώριση / εντοπισμός κινδύνου					
		Διαπίστωση συνεπειών κινδύνων στους στόχους					
		Σχεδιασμός αποτροπής / αντιστάθμισης κινδύνων					

		Άλλο					
	ΜΕΙΩΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Πιλοτική εφαρμογή					
		Ανάδειξη καλών πρακτικών κατά την υλοποίηση της ρύθμισης					
		Συνεχής αξιολόγηση διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Δεν υπάρχουν κίνδυνοι κατά την εφαρμογή της αξιολογούμενης ρύθμισης.

21.	Γνώμες ή πορίσματα αρμόδιων υπηρεσιών και ανεξάρτητων αρχών (ηλεκτρονική επισύναψη). Ειδική αιτιολογία σε περίπτωση σημαντικής απόκλισης μεταξύ της γνωμοδότησης και της αξιολογούμενης ρύθμισης.

Ε. Έκθεση διαβούλευσης

22.	Διαβούλευση κατά τη διάρκεια της νομοπαρασκευαστικής διαδικασίας από την έναρξη κατάρτισης της αξιολογούμενης ρύθμισης μέχρι την υπογραφή από τους συναρμόδιους Υπουργούς	
☐	Συνεργασία με άλλα υπουργεία / υπηρεσίες	Το παρόν σχέδιο νόμου στηρίχθηκε στα προσχέδια νόμου του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας καθώς και της Ομάδας Εργασίας η οποία συγκροτήθηκε με την υπό στοιχεία ΥΠΠΟΑ/19862/05/05/2021 υπουργική απόφαση.

☐	Συνεργασία με κοινωνικούς φορείς / Ανεξάρτητες Αρχές	
☐	Διεθνής διαβούλευση	

23.	Σχόλια στο πλαίσιο της διαβούλευσης μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας www.opengov.gr (ηλεκτρονική επισύναψη της έκθεσης)		
Επί των γενικών αρχών («επί της αρχής») της αξιολογούμενης ρύθμισης	Αριθμός συμμετασχόντων	Ένας (1)	
	Σχόλια που υιοθετήθηκαν		
	Σχόλια που δεν υιοθετήθηκαν (συμπεριλαμβανομένης επαρκούς αιτιολόγησης)		
Επί των άρθρων της αξιολογούμενης ρύθμισης	Αριθμός συμμετασχόντων	Πέντε (5)	
	Σχόλια που υιοθετήθηκαν	Διατυπώθηκε ένα (1) σχόλιο το οποίο έγινε δεκτό, σχετικά με το ότι οι παραγωγοί οπτικοακουστικών έργων (παραγωγοί υλικών φορέων	

		εικόνας ή ήχου και εικόνας) έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν: ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή αναμετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής μετάδοσης ή της αναμετάδοσης κατά τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 35 των ως άνω υλικών φορέων, καθώς και την παρουσίαση αυτών στο κοινό.
	Σχόλια που δεν υιοθετήθηκαν (συμπεριλαμβανομένης επαρκούς αιτιολόγησης)	1. Υπεβλήθη γενικό σχόλιο χωρίς συγκεκριμένη ρυθμιστική πρόταση σχετικά με τη ριζική αλλαγή του άρθρου 32 για την αμοιβή του δημιουργού λόγω της ενσωμάτωσης του άρθρου 18 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790, το οποίο δεν έγινε δεκτό διότι με τη ρύθμιση του άρθρου 32 του σχεδίου νόμου (όπως αυτό αναρτήθηκε κατά τη διάρκεια της δημόσιας διαβούλευσης) επέρχονται οι απαραίτητες τροποποιήσεις στο άρθρο 3 του ν. 2121/1993, ώστε ο δημόσιος δανεισμός να μην εμπίπτει πλέον στα αποκλειστικά δικαιώματα του δημιουργού στο πλαίσιο της περ. α) του άρθρου 1, του άρθρου 3 και της παρ. 1 του άρθρου 6 της Οδηγίας 2006/115/ΕΚ. 2. Υπεβλήθησαν σχόλια σχετικά με την κατάργηση της εξαίρεσης από την υποχρέωση καταβολής εύλογης αμοιβής στον δημόσιο δανεισμό που αφορούν στις βιβλιοθήκες δημόσιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρωτοβάθμιας και

		δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (σχολικές βιβλιοθήκες), καθώς και ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες που είναι μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών. Τα εν λόγω σχόλια δεν έγιναν δεκτά διότι η Οδηγία προβλέπει, μεταξύ άλλων, και τη δυνατότητα εξαίρεσης ορισμένων ιδρυμάτων από την πληρωμή της εύλογης αμοιβής.
--	--	---

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ Γ' ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΤΗΘΕΝΤΟΣ ΣΤΗ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

ΑΡΘΡΟ 32

Η προτεινόμενη ενσωμάτωση του άρθρου 18 της Οδηγίας 2019/790 συνίσταται σε απλή προσθήκη των εννοιών της «κατάλληλης» και «αναλογικής» αμοιβής, χωρίς καμία περαιτέρω αναδιαμόρφωση ή βελτίωση της ήδη προβληματικής στην πράξη ρύθμισης. Ειδικότερα δε οι παράγραφοι 3 και 4 αυτού πρέπει να διαγραφούν, δεδομένου ότι με την παρ 3 θα καθίσταται σε πολλές περιπτώσεις ανέφικτος ο καθορισμός αμοιβής, εφόσον η κατάλληλη αμοιβή θα προσδιορίζεται μόνον από ισχύουσες συλλογικές συμφωνίες, αντιφάσκοντας με το άρθρο 65 ν 2121/93 σύμφωνα με το οποίο η αποζημίωση καθορίζεται αποκλειστικά βάσει της συνήθως καταβαλλόμενης αμοιβής. Επίσης οι δωρεάν παραχωρήσεις για οποιεσδήποτε χρήσεις της παρ 4 υπονομεύουν στο σύνολό τους τις αξιώσεις των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων. Εξ άλλου οι άδειες μη εμπορικής χρήσης προβλέπονται ήδη το ν 4481/2017. Θα πρέπει το άρθρο 32 του ν. 2121/1993 να αναδιαμορφωθεί εκ βάθρων προκειμένου να αντανakλά και να εξασφαλίζει κατά τη ρητή πρόβλεψη της Οδηγίας το απόλυτο δικαίωμα των ερμηνευτών εκτελεστών για κατάλληλη και αναλογική αμοιβή, η οποία θα πρέπει να συναρτηθεί ευθέως με το επιγραμμικό περιβάλλον, και ιδίως τόσο με το άρθρο 18 αυτό καθαυτό όσο και με το άρθρο 17 της Οδηγίας.

ΑΡΘΡΟ 33

Διόρθωση τελευταίας παραγράφου: Τέλος, η αναπροσαρμογή της αμοιβής θα πρέπει να γίνεται κάθε τέσσερα, αντί κάθε τρία χρόνια. Αυτό διότι οι δημοτικές βιβλιοθήκες που ανήκουν και στο Υπουργείο Εσωτερικών αλλάζουν διοίκηση κάθε τέσσερα χρόνια, λόγω δημοτικών εκλογών.

Το άρθρο 33 του νομοσχεδίου θα πρέπει να κάνει σαφές ότι όλες οι βιβλιοθήκες θα μπορούν να κάνουν δανεισμό νόμιμο. Θα πρέπει επίσης να συμπεριληφθεί ότι η αμοιβή καταβάλλεται υποχρεωτικά στους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και ότι η καταβολή της απαλλάσσει από οποιαδήποτε άλλη υποχρέωση σχετικά με τον δημόσιο δανεισμό. Το άρθρο 33 του νομοσχεδίου σωστά εξαιρεί την καταβολή αμοιβής για το δημόσιο δανεισμό από τις βιβλιοθήκες δημόσιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καθώς και τις ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες. Η εξαίρεση θα πρέπει να επεκταθεί και για το δημόσιο δανεισμό από βιβλιοθήκες ιδιωτικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Οι βιβλιοθήκες είναι από τους σημαντικότερους παράγοντες που συμβάλλουν στη διαμόρφωση της φιλαναγνωστικής ιδεολογίας του παιδιού και στην πνευματική ανύψωση των κοινωνιών. Οι βιβλιοθήκες είναι αυτές που δημιουργούν την αναγνωστική κουλτούρα. Τα παιδιά και οι φοιτητές διαμορφώνουν τις αναγνωστικές τους συνήθειες, κυρίως, μέσα από τη χρήση των

βιβλιοθηκών. Ένα παιδί που διαβάζει θα γίνει ένας ενήλικας που σκέφτεται. Κατ' επέκταση, εγγράμματοι πολίτες είναι οι υπεύθυνοι πολίτες. Οι βιβλιοθήκες δημιουργούν δεξαμενές ανθρώπων που τους αρέσουν και χαίρονται τα βιβλία. Αυτοί συμβάλλουν στη διάδοση βιβλίων και συγγραφέων και σε άλλους. Εάν οι χρήστες των βιβλιοθηκών ανακαλύψουν έναν συγγραφέα που τους αρέσει, είναι πολύ πιθανό να πάνε σε ένα βιβλιοπωλείο και να αγοράσουν και άλλα βιβλία του. Με αυτό τον τρόπο οι βιβλιοθήκες αποτελούν μακροπρόθεσμα τους πιο ένθερμους υποστηρικτές της αγοράς βιβλίων, των εκδοτών και των δημιουργών. Ο γνωστός συγγραφέας Neil Gaiman δίνει δωρεάν ηλεκτρονικά βιβλία αφού υποστηρίζει ότι οι πωλήσεις του έτσι έχουν αυξηθεί, επειδή ο κόσμος τον ανακαλύπτει. <https://www.youtube.com/watch?v=0Qkyl1wXNII&t=260s> Το άρθρο 33 του νομοσχεδίου θα πρέπει να εξαιρέσει την καταβολή αμοιβής για το δημόσιο δανεισμό από τις δημόσιες και δημοτικές βιβλιοθήκες που βρίσκονται σε νησιά. Λόγω της ιδιαίτερης γεωγραφικής τους θέσης οι βιβλιοθήκες αυτές προσφέρουν πρόσβαση σε μεγάλο τμήμα του πληθυσμού στην Ελληνική πνευματική δημιουργία κάτι που δε θα ήταν δυνατόν διαφορετικά. Στο μεγαλύτερο μέρος της νησιωτικής Ελλάδας παρατηρείται μεγάλη έλλειψη σχολικών βιβλιοθηκών, μη ύπαρξη ακαδημαϊκών ιδρυμάτων, μικρός αριθμός βιβλιοπωλείων, αυξημένο κόστος αποστολής βιβλίων από την πλευρά των πολιτών, χαμηλές ταχύτητες διαδικτύου, δυσκολία στην μετακίνηση κατά τους χειμερινούς μήνες για την προμήθεια βιβλίων. Για όλους αυτούς τους λόγους οι δημόσιες και δημοτικές βιβλιοθήκες καλύπτουν πρωταρχικές ανάγκες στην πληροφόρηση, αλλά και στην μεταφορά της Ελληνικής γλώσσας, πολιτισμού και παιδείας που δεν μπορούν να καλυφθούν αλλιώς και θα πρέπει το κράτος να εγγυηθεί την εξαίρεση τους από την καταβολή αμοιβής. Τέλος, η αναπροσαρμογή της αμοιβής θα πρέπει να γίνεται κάθε δύο, αντί κάθε τέσσερα χρόνια. Αυτό διότι οι δημοτικές βιβλιοθήκες που ανήκουν και στο Υπουργείο Εσωτερικών αλλάζουν διοίκηση κάθε τέσσερα χρόνια, λόγω δημοτικών εκλογών.

Με το άρθρο 33 του νομοσχεδίου προστίθεται, μετά από καθυστέρηση πολλών ετών, εξαίρεση επί του δικαιώματος του Δικαιώματος του Δημόσιου Δανεισμού, όπως αυτό είχε θεσπισθεί με την Ευρωπαϊκή οδηγία 2006/115/.

Δυστυχώς από την ισχύ της οδηγίας αυτής και ύστερα, ο νομοθέτης δεν έκανε χρήση της διάταξης της εξαίρεσης που παρείχε η οδηγία και οι δανειστικές βιβλιοθήκες προέβαιναν στο Δημόσιο δανεισμό χωρίς την άδεια των δικαιούχων που απαιτείτο, με αποτέλεσμα να βλάπτονται τα συμφέροντα των δικαιούχων.

Συνεπώς, η προτεινόμενη ρύθμιση είναι κατ' αρχήν θετική για τους πνευματικούς δημιουργούς και τους εκδότες βιβλίων. Υπάρχουν όμως και ορισμένα κρίσιμα θέματα που ρυθμίζονται εσφαλμένα και σε βάρος των πνευματικών δημιουργών και των συγγενικών δικαιούχων με αποτέλεσμα να καθίσταται αμφίβολη η επίτευξη του σκοπού του νομοθέτη.

Το βασικό πρόβλημα που γεννιέται με την προτεινόμενη ρύθμιση είναι ότι εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής της αμοιβής οι σχολικές και οι ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες χωρίς κανένα δικαιολογητικό λόγο. Στις βιβλιοθήκες αυτές πραγματοποιείται δανεισμός δημοσιευμένων έργων σε μεγάλο βαθμό, επηρεάζοντας αρνητικά τις πωλήσεις των αντίστοιχων βιβλίων που δανείζονται, με αποτέλεσμα να προκαλείται αναμφίβολα βλάβη στον δικαιούχο πνευματικούς δημιουργούς και εκδότες.

Πρέπει να σημειωθεί ότι σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή οδηγία 2006/115/ μόνο σε ειδικές περιπτώσεις δικαιολογείται μη καταβολή αμοιβής στον δανεισμό, όπως αυτές που ο δανεισμός δεν αποτελεί την κύρια χρήση αλλά είναι περιστασιακό δανεισμό ή συσχετίζεται με μικρό αριθμό δανεισμών και όχι προφανώς όπως στην συγκεκριμένη περίπτωση των εκπαιδευτικών βιβλιοθηκών, στις οποίες πραγματοποιείται εκτεταμένος δανεισμός. Επίσης πρέπει να αναφερθεί ότι πρόσφατος Κυπριακός νόμος που θέσπισε την εξαίρεση του Δημόσιου Δανεισμού, προέβλεπε την καταβολή της αμοιβής από όλους τους σχετικούς φορείς, εκτός μόνο από αυτούς που ο δανεισμός στον οποίο προβαίνουν αποτελεί περιστασιακή δραστηριότητα (άρθρο 5 του νόμου περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων).

Δεν μπορούμε λοιπόν να αντιληφθούμε και να δεχθούμε ότι στην συγκεκριμένη περίπτωση μπορεί να υφίσταται υπέρτερο δικαίωμα του Κράτους, έναντι του συμφέροντος των δημιουργών και εκδοτών, οι οποίοι σε μια τέτοια περίπτωση χωρίς αμφιβολία αποθαρρύνονται να συνεχίσουν να δημιουργούν ή να εκδίδουν.

Σύμφωνα με τα ανωτέρω ζητάμε να μην εξαιρεθούν από τη καταβολή της αμοιβής για τον δημόσιο δανεισμό οι σχολικές (πρωτοβάθμιες και δευτεροβάθμιες) και οι ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες.

ΑΡΘΡΟ 36

–Το άρθρ. 47 παρ. 2 περ. στ) ν. 2121/1993 να τροποποιηθεί ως εξής: «στ) τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή αναμετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής μετάδοσης ή της, κατ' άρθρ. 35 παρ. 4 & 5 ν. 2121/1993, αναμετάδοσης των ως άνω υλικών φορέων, καθώς και την παρουσίαση αυτών στο κοινό». Ο λόγος της τροποποίησης είναι η ακριβής αναφορά των δικαιωμάτων των παραγωγών, τα οποία, όντα συγγενικά, υπόκεινται στον κανόνα του *numerus clausus*.

ΑΡΘΡΟ 37

Άρθρο 37, παρ. 1, εδάφιο β':

β) την παρουσίαση στο κοινό των εκπομπών τους σε χώρους όπου η είσοδος επιτρέπεται με εισιτήριο. Προτείνεται η απαλοιφή της εν λόγω φράσης, η οποία δεν δικαιολογείται να υφίσταται το 2022, σε μια περίοδο που οργανώνει η διαδικτυακή πειρατεία, ακόμη και των ζωντανών τηλεοπτικών μεταδόσεων. Δικαιολόγηση της πρότασης:

- Είναι σύμφωνη με νομολογία Δικαστηρίου Ευρωπαϊκής Ένωσης: Σύμφωνα με τη νομολογία ΔΕΕ (C-279/13) είναι σύμφωνη με το ενωσιακό δίκαιο η πρόβλεψη του δικαιώματος παρουσίασης στο κοινό των εκπομπών των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, ανεξάρτητα από το εάν στα μέρη όπου γίνεται η παρουσίαση επιτρέπεται η είσοδος στο κοινό έναντι καταβολής αντιτίμου.
- Είναι σύμφωνη με το ενωσιακό δίκαιο: Ισχύει άλλωστε η αρχή της ελάχιστης εναρμόνισης και ως προς τα δικαιώματα των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, δυνάμει των συναφών Οδηγιών (2001/29/ΕΚ, 2006/115/ΕΚ, 92/100/ΕΟΚ) και Διεθνών Συμβάσεων που ισχύουν εντός ΕΕ και στην χώρα μας (Σύμβαση της Ρώμης, 1961, TRIPS).
- Είναι σύμφωνη και με την ενωσιακή νομολογιακή προσέγγιση από την πλευρά του ΔΕΕ, αναφορικά με το δικαίωμα «παρουσίασης στο κοινό» και «αναμετάδοσης με οποιονδήποτε τρόπο».
- Βοηθάει στην αποτελεσματικότερη υπεράσπιση των δικαιωμάτων των ραδιοτηλεοπτικών Οργανισμών και σε ζητήματα διαδικτυακής πειρατείας, ιδίως όταν πρόκειται για πράξεις που πλήττουν αποκλειστικά το εν λόγω δικαίωμα και όχι το δικαίωμα της «κατ' αίτηση διάθεσης» (περίπτωση ζ του παρόντος άρθρου). Ορ. σχετικά και δράση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την πειρατεία των «ζωντανού τηλεοπτικού περιεχομένου» (live content piracy).
- Δεν δικαιολογείται πλέον στη σημερινή εποχή, η διατήρηση του όρου «σε χώρους όπου η είσοδος επιτρέπεται με εισιτήριο», σε μια περίοδο μάλιστα που οι τηλεοπτικοί πάροχοι επενδύουν σε μέγιστο βαθμό τόσο στην παραγωγή, όσο και στη διάχυση οπτικοακουστικού περιεχομένου.

Στ. Έκθεση νομιμότητας

24.	Συναφείς συνταγματικές διατάξεις	
	Άρθρα 5, 5Α, 9Α, 16 και 28 του Συντάγματος	
25.	Ενωσιακό δίκαιο	
☐	Πρωτογενές ενωσιακό δίκαιο (συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων)	Άρθρο 64, 74 και 122 Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης
☐	Κανονισμός	
☐	Οδηγία	Οδηγία 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (ΕΕ L 376 της 27.12.2006, σ. 28).
☐	Απόφαση	

26.	Συναφείς διατάξεις διεθνών συνθηκών ή συμφωνιών	
☐	Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
☐	Διεθνείς συμβάσεις	
27.	Συναφής νομολογία των ανωτάτων και άλλων εθνικών δικαστηρίων, καθώς και αποφάσεις των Ανεξάρτητων Αρχών	
		<i>Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης</i>
☐	Ανώτατο ή άλλο εθνικό δικαστήριο (αναφέρατε)	
☐	Ανεξάρτητη Αρχή (αναφέρατε)	
28.	Συναφής ευρωπαϊκή και διεθνής νομολογία	
		<i>Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης</i>
☐	Νομολογία Δικαστηρίου Ε.Ε.	
☐	Νομολογία Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
☐	Άλλα ευρωπαϊκά ή διεθνή δικαστήρια ή διαιτητικά όργανα	

Η. Έκθεση εφαρμογής της ρύθμισης

31.	Συναρμοδιότητα Υπουργείων / υπηρεσιών / φορέων				
	Σχετική διάταξη αξιολογούμενης ρύθμισης	Συναρμόδια Υπουργεία – Συναρμόδιες υπηρεσίες / φορείς	Αντικείμενο συναρμοδιότητας		
32.	Έκδοση κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων				
	Εξουσιοδοτική διάταξη	Είδος πράξης	Αρμόδιο ή επισπεύδον Υπουργείο ή υπηρεσία	Αντικείμενο	Χρονοδιάγραμμα (ενδεικτική ή αποκλειστική προθεσμία)
	Άρθρο 34 (παρ. 3 άρθρου 5Α ν. 2121/1993)	Κοινή υπουργική απόφαση	Υπουργοί Οικονομικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού και Εσωτερικών	Καθορισμός διαδικασίας που απαιτείται, δικαιολογητικών και σχετικών τίτλων πληρωμής για την είσπραξη της αμοιβής που ορίζεται για τρία (3) έτη με την παρ. 3 του νέου άρθρου 5Α ν. 2121/1993.	
			Υπουργοί Οικονομικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού και Εσωτερικών	Αναπροσαρμογή ανά τριετία της αμοιβής που ορίζεται με την παρ. 3 του νέου άρθρου 5Α ν. 2121/1993, καθορισμός κάθε σχετικής	

			λεπτομέρειας, ιδίως του υπόχρεου καταβολής, των απαιτούμενων δικαιολογητικών και της διαδικασίας πληρωμής καθώς επίσης και ορισμός του αν θα καταβληθεί αμοιβή και καθορισμός του ύψος αυτής για τον δημόσιο δανεισμό υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας.	
--	--	--	--	--

Ανάγκη σύστασης νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας Δεν βρίσκει εφαρμογή	
33.	Ποιες διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης προβλέπουν τη σύσταση νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας;
34.	Γιατί προτείνεται η σύσταση αυτού του νέου οργάνου και δεν επαρκούν οι υφιστάμενες διοικητικές δομές για να επιτευχθεί ο στόχος της αξιολογούμενης ρύθμισης;

35.	Χρόνος έναρξης λειτουργίας του νέου οργάνου
36.	Έχει γίνει η σχετική οικονομοτεχνική μελέτη αναφορικά με τη σύσταση του νέου οργάνου; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐ Εάν ΝΑΙ, να επισυναφθεί ηλεκτρονικά.
	Στοιχεία νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας
37.	Επωνυμία ή ονομασία και νομική μορφή
38.	Χώρος λειτουργίας του νέου οργάνου
39.	Διασφάλιση επαρκούς υλικοτεχνικού & ηλεκτρονικού εξοπλισμού
40.	Τρόπος στελέχωσης του νέου οργάνου

Ζ. Πίνακας τροποποιούμενων ή καταργούμενων διατάξεων

29.	Τροποποίηση – αντικατάσταση – συμπλήρωση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης	Υφιστάμενες διατάξεις
	Άρθρο 33 Το περιουσιακό δικαίωμα – Τροποποίηση άρθρου 3 ν. 2121/1993	Άρθρο 3 Το περιουσιακό Δικαίωμα

(άρθρο 1, περ. α) παρ. 1 άρθρου 3 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ) Στην περ. ε) της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των εξουσιών (δικαιωμάτων) των δημιουργών να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση και τον δημόσιο δανεισμό, όσον αφορά το πρωτότυπο ή τα αντίτυπα των έργων τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «και το δημόσιο δανεισμό» διαγράφονται, β) στο δεύτερο και τρίτο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, γ) το τέταρτο εδάφιο αντικαθίσταται, και η περ. ε) διαμορφώνεται ως εξής: «ε) Την εκμίσθωση, όσον αφορά το πρωτότυπο ή τα αντίτυπα των έργων τους. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής του πρωτοτύπου ή των αντιτύπων. Το δικαίωμα αυτό δεν εφαρμόζεται σε σχέση με τα έργα αρχιτεκτονικής και τα έργα των εφαρμοσμένων τεχνών. Ως «εκμίσθωση» νοείται η διάθεση προς χρήση, για περιορισμένο χρονικό διάστημα και για άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή εμπορικό όφελος.».	<i>Το περιουσιακό Δικαίωμα δίνει στους δημιουργούς ιδίως την εξουσία (δικαίωμα) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν:</i> α) Την εγγραφή και την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή των έργων τους με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει. β) Τη μετάφραση των έργων τους. γ) Τη διασκευή, την προσαρμογή ή άλλες μετατροπές των έργων τους. δ) Όσον αφορά το πρωτότυπο ή τα αντίτυπα (αντίγραφα) των έργων τους, τη διανομή τους στο κοινό με οποιαδήποτε μορφή μέσω πώλησης ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής εντός της Κοινότητας αναλώνεται μόνο εάν η πρώτη πώληση ή η με οποιονδήποτε άλλο τρόπο πρώτη Μεταβίβαση της κυριότητας του πρωτοτύπου ή των αντιτύπων εντός της Κοινότητας πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του. ε) Την εκμίσθωση και το δημόσιο δανεισμό, όσον αφορά το πρωτότυπο ή τα αντίτυπα των έργων τους. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής του πρωτοτύπου ή των αντιτύπων. Τα δικαιώματα αυτά δεν εφαρμόζονται σε σχέση με τα έργα αρχιτεκτονικής και τα έργα των εφαρμοσμένων τεχνών. Η εκμίσθωση και ο δημόσιος δανεισμός νοούνται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην οδηγία 92/100 του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 1992 (ΕΕΕΚ αριθμ. L 346/61 27.11.1992). στ) Τη δημόσια εκτέλεση των έργων τους. ζ) Τη μετάδοση ή αναμετάδοση των έργων τους στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με καλώδια ή με άλλους υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων. η) Την παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα έργα αυτά, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται με οποιαδήποτε πράξη παρουσίασης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης. θ) Την εισαγωγή αντιτύπων των έργων τους που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού ή, εφόσον πρόκειται για εισαγωγή από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αν το δικαίωμα της εισαγωγής αντιτύπων στην Ελλάδα είχε συμβατικά διατηρηθεί από τον δημιουργό. (άρθρα 2, 3 παρ. 1 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29 ΕΕΕΚ αριθμ. L.167/10 22.6.2001) . 2. Δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους.
--	---

	1. Ο δημιουργός βάσης δεδομένων έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπει ή να απαγορεύει: α) την προσωρινή ή διαρκή αναπαραγωγή της βάσης δεδομένων με κάθε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, β) τη μετάφραση, προσαρμογή, διευθέτηση και οποιαδήποτε άλλη μετατροπή της βάσης δεδομένων, γ) οποιαδήποτε μορφή διανομής της βάσης δεδομένων ή αντιγράφων της στο κοινό. Η πρώτη πώληση αντιγράφου της βάσης δεδομένων στην Κοινότητα από το δικαιούχο, ή με τη συγκατάθεσή του, συνεπάγεται ανάλωση του δικαιώματος μεταπώλησης του εν λόγω αντιγράφου στην Κοινότητα. δ) οποιαδήποτε ανακοίνωση, επίδειξη ή παρουσίαση της βάσης δεδομένων στο κοινό, ε) οποιαδήποτε αναπαραγωγή, διανομή, ανακοίνωση, επίδειξη ή παρουσίαση στο κοινό των αποτελεσμάτων των πράξεων που αναφέρονται στο στοιχείο β'. ο νόμιμος χρήστης βάσης δεδομένων ή αντιγράφων της μπορεί να εκτελέσει χωρίς άδεια του δημιουργού, οποιαδήποτε από τις παραπάνω πράξεις οι οποίες είναι αναγκαίες για την πρόσβαση στο περιεχόμενο της βάσης δεδομένων και την κανονική χρησιμοποίησή της. Στο μέτρο που ο νόμιμος χρήστης δικαιούται να χρησιμοποιεί τμήμα μόνο της βάσης δεδομένων, η προηγούμενη διάταξη εφαρμόζεται μόνο για το τμήμα αυτό. Συμφωνίες αντίθετες προς τις ρυθμίσεις των δύο αμέσως προηγούμενων εδαφίων είναι άκυρες. (άρθρα 5. 6 παρ. 1 και 15 οδηγίας 96/9) 4. Αναπαραγωγή ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων για ιδιωτικούς σκοπούς δεν επιτρέπεται.
Άρθρο 35 Ρυθμίσεις για τη σύμβαση έντυπης έκδοσης και τα δικαιώματα μεταφραστή - Τροποποίηση παρ. 4 και 5 άρθρου 33 ν. 2121/1993 (άρθρο 1, περ. α) παρ. 1 άρθρου 3 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ) Στο άρθρο 33 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των ρυθμίσεων για τη σύμβαση έντυπης έκδοσης και τα δικαιώματα μεταφραστή, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 4 οι λέξεις «ή δανεισμού» διαγράφονται και η λέξη «τρίτων» αντικαθίσταται από τη λέξη «τρίτους», β) στην παρ. 5: βα) στο πρώτο εδάφιο προστίθεται το οριστικό άρθρο «η» πριν από τη λέξη «αμοιβή» και ββ) το δεύτερο εδάφιο καταργείται, και το άρθρο 33 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 33 Ρυθμίσεις για τη σύμβαση έντυπης έκδοσης και δικαιώματα μεταφραστή 1. Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλει ο εκδότης έντυπης έκδοσης στο δημιουργό για την αναπαραγωγή και τη διανομή του έργου ή αντιτύπων αυτού, συμφωνείται σε ορισμένο ποσοστό επί της λιανικής τιμής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων. Όταν	Άρθρο 33 1. Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλει ο εκδότης έντυπης έκδοσης στο δημιουργό για την αναπαραγωγή και τη θέση σε κυκλοφορία του έργου ή αντιτύπων αυτού, συμφωνείται σε ορισμένο ποσοστό επί της λιανικής τιμής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων. Όταν η σύμβαση έντυπης έκδοσης αφορά λογοτεχνικό έργο όπως διήγημα, νουβέλα, μυθιστόρημα, ποίημα, δοκίμιο, κριτικό δοκίμιο, θεατρικό έργο, ταξιδιωτικό έργο, βιογραφία, που εκδίδεται στην πρωτότυπη του γλώσσα με τη μορφή βιβλίου, εξαιρουμένων των βιβλίων τσέπης, η αμοιβή που οφείλει να καταβάλλει ο εκδότης στο δημιουργό μετά την πώληση των χιλίων (1.000) αντιτύπων δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το 10% επί της τιμής λιανικής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων. 2. Κατ' εξαίρεση της προηγούμενης παραγράφου η αμοιβή του δημιουργού μπορεί να συμφωνηθεί σε ορισμένο ποσό στις εξής περιπτώσεις: α) συλλογικά έργα β) εγκυκλοπαίδειες, λεξικά, ανθολογίες έργων τρίτων γ) σχολικά βιβλία και βοηθήματα δ) λευκώματα, ημερολόγια, ατζέντες, πρακτικοί οδηγοί, έντυπα παιχνίδια και εκπαιδευτικό υλικό όπως χάρτες, άτλαντες ε) πρόλογοι, σχολιασμοί, εισαγωγές, παρουσιάσεις στ) εικονογραφίες και φωτογραφικό υλικό έντυπων εκδόσεων ζ) μη λογοτεχνικά εικονογραφημένα παιδικά βιβλία η) πολυτελείς εκδόσεις περιορισμένου αριθμού εντύπων θ) περιοδικά, εφημερίδες. 3. Εάν υπάρχουν περισσότεροι δημιουργοί, και η μεταξύ τους σχέση δεν έχει ρυθμιστεί διαφορετικά, η Ποσοστιαία αμοιβή κατανέμεται σε αυτούς ανάλογα με την έκταση της συμβολής του καθενός. Σε

η σύμβαση έντυπης έκδοσης αφορά λογοτεχνικό έργο όπως διήγημα, νουβέλα, μυθιστόρημα, ποίημα, δοκίμιο, κριτικό δοκίμιο, θεατρικό έργο, ταξιδιωτικό έργο, βιογραφία, που εκδίδεται στην πρωτότυπή του γλώσσα με τη μορφή βιβλίου, εξαιρουμένων των βιβλίων τσέπης, η αμοιβή που οφείλει να καταβάλλει ο εκδότης στο δημιουργό μετά την πώληση των χιλίων (1.000) αντιτύπων δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το 10% επί της τιμής λιανικής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων. 2. Κατ' εξαίρεση της προηγούμενης παραγράφου η αμοιβή του δημιουργού μπορεί να συμφωνηθεί σε ορισμένο ποσό στις εξής περιπτώσεις: α) συλλογικά έργα, β) εγκυκλοπαίδειες, λεξικά, ανθολογίες έργων τρίτων, γ) σχολικά βιβλία και βοηθήματα, δ) λευκώματα, ημερολόγια, ατζέντες, πρακτικοί οδηγοί, έντυπα παιχνίδια και εκπαιδευτικό υλικό όπως χάρτες, άτλαντες, ε) πρόλογοι, σχολιασμοί, εισαγωγές, παρουσιάσεις, στ) εικονογραφήσεις και φωτογραφικό υλικό έντυπων εκδόσεων, ζ) μη λογοτεχνικά εικονογραφημένα παιδικά βιβλία, η) πολυτελείς εκδόσεις περιορισμένου αριθμού εντύπων, θ) περιοδικά, εφημερίδες. 3. Εάν υπάρχουν περισσότεροι δημιουργοί, και η μεταξύ τους σχέση δεν έχει ρυθμιστεί διαφορετικά, η ποσοστιαία αμοιβή κατανέμεται σε αυτούς ανάλογα με την έκταση της συμβολής του καθενός. Σε περίπτωση που ένας ή περισσότεροι δημιουργοί δεν προστατεύονται κατά τις διατάξεις των νόμων περί πνευματικής ιδιοκτησίας, οι προστατευόμενοι δημιουργοί παίρνουν το ποσοστό αμοιβής που συμφωνήθηκε ή αυτό το οποίο θα έπαιρναν κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου, αν προστατεύονταν όλοι οι δημιουργοί. 4. Σε περίπτωση εκμίσθωσης αντιτύπων από τρίτους, η αμοιβή για την παροχή της αναγκαίας άδειας κατανέμεται σε ίσα μέρη ανάμεσα στο δημιουργό και τον εκδότη. 5. Στις περιπτώσεις που η αμοιβή του δημιουργού καθορίζεται σε ποσοστό επί της λιανικής πώλησης, όλα τα αντίτυπα του έργου πρέπει να φέρουν την υπογραφή του συγγραφέα, εκτός αν συμφωνηθεί άλλος τρόπος ελέγχου. 6. Η αμοιβή που οφείλει να καταβάλλει ο εκδότης έντυπης έκδοσης στο μεταφραστή ενός έργου για τη μετάφραση, την αναπαραγωγή και διανομή του έργου, συμφωνείται σε ορισμένο ποσοστό επί της τιμής λιανικής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων. Οι διατάξεις των παραγράφων 2, 4 και 5 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως.	περίπτωση που ένας ή περισσότεροι δημιουργοί δεν προστατεύονται κατά τις διατάξεις των νόμων περί πνευματικής ιδιοκτησίας, οι προστατευόμενοι δημιουργοί παίρνουν το ποσοστό αμοιβής που συμφωνήθηκε ή αυτό το οποίο θα έπαιρναν κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, αν προστατεύονταν όλοι οι δημιουργοί. 4. Σε περίπτωση εκμίσθωσης ή δανεισμού αντιτύπων από τρίτων, η αμοιβή για την παροχή της αναγκαίας άδειας κατανέμεται σε ίσα μέρη ανάμεσα στο δημιουργό και τον εκδότη. 5. Στις περιπτώσεις που αμοιβή του δημιουργού καθορίζεται σε ποσοστό επί της λιανικής πώλησης, όλα τα αντίτυπα του έργου πρέπει να φέρουν την υπογραφή του συγγραφέα, εκτός αν συμφωνηθεί άλλος τρόπος ελέγχου. Με προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί εντός εξαμήνου από της ισχύος του παρόντος νόμου, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού και έπειτα από ακροάσεις των ενδιαφερόμενων επαγγελματιών κλάδων, θα καθορισθεί άλλος τρόπος ελέγχου του αριθμού των πωλούμενων αντιτύπων. 6. Η αμοιβή που οφείλει να καταβάλλει ο εκδότης έντυπης έκδοσης στο μεταφραστή ενός έργου για τη μετάφραση, την αναπαραγωγή και θέση σε κυκλοφορία του έργου, συμφωνείται σε ορισμένο ποσοστό επί της τιμής λιανικής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων. Οι διατάξεις των παραγράφων 2, 4 και 5 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως. 7. Το όνομα του μεταφραστή αναφέρεται υποχρεωτικά και με εμφανή τρόπο στη σελίδα του κύριου τίτλου του βιβλίου. Μετά από συμφωνία με τον εκδότη, το όνομα του μεταφραστή μπορεί να αναφέρεται και στο εξώφυλλο του βιβλίου.
---	---

7. Το όνομα του μεταφραστή αναφέρεται υποχρεωτικά και με εμφανή τρόπο στη σελίδα του κύριου τίτλου του βιβλίου. Μετά από συμφωνία με τον εκδότη, το όνομα του μεταφραστή μπορεί να αναφέρεται και στο εξώφυλλο του βιβλίου.».	
Άρθρο 36 Άδεια από ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες για την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης - Τροποποίηση περ. δ) παρ. 2 άρθρου 46 ν. 2121/1993 (άρθρο 1, περ. β) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ) Στην περ. δ) της παρ. 2 του άρθρου 46 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της δυνατότητας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση και τον δημόσιο δανεισμό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «και το δημόσιο δανεισμό» διαγράφονται, β) στο δεύτερο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, και η παρ. 2 του άρθρου 46 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν: α) την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους σε υλικό φορέα, β) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά την εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, γ) τη διανομή στο κοινό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τον υλικό φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του, δ) την εκμίσθωση και το δημόσιο δανεισμό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων.	<i>ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ</i> <i>ΣΥΓΓΕΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ</i> <i>Άρθρο 46</i> <i>Άδεια από ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες</i> 1. <i>Ως ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες θεωρούνται τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιονδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος όπως οι ηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές, οι χορωδοί, οι χορευτές, οι καλλιτέχνες κουκλοθέατρου, θεάτρου σκιών, θεάματος ποικιλιών (βαριετέ) ή ιπποδρόμου (ταίρκου).</i> 2. <i>Οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν:</i> <i>α) την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους σε υλικό φορέα,</i> <i>β) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά την εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους,</i> <i>γ) τη διανομή στο κοινό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Κοινότητας όσον αφορά τον υλικό φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Κοινότητας, που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του,</i> <i>δ) την εκμίσθωση και το δημόσιο δανεισμό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων,</i> <i>ε) τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, καθώς και την παρουσίαση στο κοινό του υλικού φορέα με την παράνομη εγγραφή της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσης,</i> <i>στ) τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, εκτός αν η μετάδοση αυτή αποτελεί αναμετάδοση νόμιμης μετάδοσης,</i>

ε) τη ραδιοηλεκτρονική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, καθώς και την παρουσίαση στο κοινό του υλικού φορέα με την παράνομη εγγραφή της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσης, στ) τη ραδιοηλεκτρονική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, εκτός αν η μετάδοση αυτή αποτελεί αναμετάδοση νόμιμης μετάδοσης, ζ) την παρουσίαση στο κοινό της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, που γίνεται με οποιονδήποτε τρόπο, εκτός από ραδιοηλεκτρονική μετάδοση, η) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στην εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης. (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29).».	ζ) την παρουσίαση στο κοινό της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, που γίνεται με οποιονδήποτε τρόπο, εκτός από ραδιοηλεκτρονική μετάδοση, η) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στην εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης. (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29). 3. Η άδεια που απαιτείται για την ενέργεια των πράξεων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία στην οποία να ορίζονται συγκεκριμένα οι πράξεις για τις οποίες δίνεται η άδεια, θεωρείται ότι έχει δοθεί, όταν ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης συνδέεται μ' εκείνον που επιχειρεί αυτές τις πράξεις με σύμβαση εργασίας, που έχει ως σκοπό την ενέργεια αυτών των συγκεκριμένων πράξεων. Ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης διατηρεί πάντοτε το δικαίωμα αμοιβής για την ενέργεια καθεμιάς από τις πράξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου σε κάθε τρόπο εκμετάλλευσης της ερμηνείας ή εκτέλεσης του, ειδικότερα, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης διατηρεί το Δικαίωμα εύλογης αμοιβής για την εκμίσθωση, χωρίς να μπορεί να παραιτηθεί από αυτό, εάν έχει δώσει σε παραγωγό γλικών φορέων ηχού ή εικόνας ή ήχου και εικόνας άδεια για την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας του. 4. Σε περίπτωση ερμηνείας ή εκτέλεσης από σύνολο, οι μετέχοντες σε αυτό ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ορίζουν με πλειοψηφία και εγγράφως έναν αντιπρόσωπό τους για την άσκηση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στη δεύτερη παράγραφο του παρόντος άρθρου. Αυτή η αντιπροσώπευση δεν αφορά το διευθυντή της ορχήστρας ή της χορωδίας, του σολίστ, τους πρωταγωνιστές και το σκηνοθέτη. Αν δεν έχει ορισθεί αντιπρόσωπος σύμφωνα με το εδάφιο α της παρούσας παραγράφου, η άσκηση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στη δεύτερη παράγραφο του παρόντος άρθρου γίνεται από το διευθυντή του συνόλου. 5. Απαγορεύεται η Μεταβίβαση εν ζωή των δικαιωμάτων που προβλέπονται στη δεύτερη παράγραφο του παρόντος άρθρου, καθώς και η παραίτηση αηό αυτά. Είναι δυνατή η ανάθεση της διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων αυτών σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 54 έως 58 του παρόντος νόμου.
Άρθρο 37 Εκμίσθωση υλικού φορέα από τους παραγωγούς φωνογραφήματων – Τροποποίηση περ. γ) παρ. 1 άρθρου 47 ν. 2121/1993	Άρθρο 47 Άδεια από παραγωγούς υλικών φορέων

(άρθρο 1, περ. γ) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ) Στην περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 47 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της δυνατότητας των παραγωγών φωνογραφήματων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση ή τον δημόσιο δανεισμό των υλικών φορέων τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «ή το δημόσιο δανεισμό» διαγράφονται, β) στο δεύτερο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, και η παρ. 1 του άρθρου 47 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Οι παραγωγοί φωνογραφήματων (παραγωγοί υλικών φορέων ήχου) έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν: α) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά τα φωνογραφήματά τους, β) τη διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων που έχουν παραγάγει με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά τους ως άνω υλικούς φορείς, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του, γ) την εκμίσθωση των ως άνω υλικών φορέων. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων, δ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα φωνογραφήματά τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης, ε) την εισαγωγή των ως άνω υλικών φορέων που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή τους ή, εφόσον πρόκειται για εισαγωγή από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αν το δικαίωμα της εισαγωγής τους στην Ελλάδα είχε συμβατικά διατηρηθεί από τον παραγωγό. (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29).».	1. Οι παραγωγοί φωνογραφήματων (παραγωγοί υλικών φορέων ήχου) έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν: α) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά τα φωνογραφήματά τους, β) τη διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων που έχουν παραγάγει με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Κοινότητας, όσον αφορά τους ως άνω υλικούς φορείς, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Κοινότητας που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του, γ) την εκμίσθωση ή το δημόσιο δανεισμό των ως άνω υλικών φορέων. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων, δ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα φωνογραφήματά τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης, ε) την εισαγωγή των ως άνω υλικών φορέων που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή τους ή, εφόσον πρόκειται για εισαγωγή από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αν το δικαίωμα της εισαγωγής τους στην Ελλάδα είχε συμβατικά διατηρηθεί από τον παραγωγό. (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29). Άρθρο 47 2. Οι παραγωγοί οπτικοακουστικών έργων (παραγωγοί υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν:
--	---

	α) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίτυπα (αντίγραφα) των ταινιών τους, β) τη διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων που έχουν παραγάγει με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Κοινότητας, όσον αφορά τους ως άνω υλικούς φορείς, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Κοινότητας που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του, γ) την εκμίσθωση ή το δημόσιο δανεισμό των ως άνω υλικών φορέων. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων, δ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίγραφα των ταινιών τους. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης, ε) την εισαγωγή των ως άνω υλικών φορέων που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή τους ή, εφόσον πρόκειται για εισαγωγή από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αν το δικαίωμα της εισαγωγής τους στην Ελλάδα είχε συμβατικά διατηρηθεί από τον παραγωγό, στ) τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής μετάδοσης ή καλωδιακής αναμετάδοσης των ως άνω υλικών φορέων, καθώς και την παρουσίαση αυτών στο κοινό. (άρθρα 2,3 παρ. 2 και 3,4 Οδηγίας 2001/29). 3. Ως παραγωγός υλικού φορέα ηχου νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πρωτοβουλία και ευθύνη του οποίου πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς ήχων μόνο. Ως παραγωγός υλικού φορέα εικόνας ή ηχου και εικόνας νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πρωτοβουλία και ευθύνη του οποίου πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς εικόνων με ή χωρίς ήχο. με την παρ.2 άρθρ.81.
Άρθρο 39 Άδεια και εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους από τους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς – Τροποποίηση περ. στ) παρ. 1 άρθρου 48 ν. 2121/1993 (άρθρο 1, άρθρο 6, παρ. 2 και 3 άρθρου 7 και περ. δ) παρ. 1 άρθρου 9 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ) Στην περ. στ) της παρ. 1 του άρθρου 48 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της δυνατότητας των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση ή τον δημόσιο δανεισμό του υλικού φορέα	Άρθρο 48 Άδεια από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς 1. Οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν: α) την αναμετάδοση των εκπομπών τους με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, β) την παρουσίαση στο κοινό των εκπομπών τους σε χώρους όπου η είσοδος επιτρέπεται με εισιτήριο, γ) την εγγραφή των εκπομπών τους σε υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, είτε οι εκπομπές αυτές μεταδίδονται ενσυρμάτως είτε ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της

με την εγγραφή των εκπομπών τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «και το δημόσιο δανεισμό» διαγράφονται, β) στο δεύτερο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, και η παρ. 1 του άρθρου 48 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν: α) την αναμετάδοση των εκπομπών τους με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, β) την παρουσίαση στο κοινό των εκπομπών τους σε χώρους όπου η είσοδος επιτρέπεται με εισιτήριο, γ) την εγγραφή των εκπομπών τους σε υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, είτε οι εκπομπές αυτές μεταδίδονται ενσυρμάτως είτε ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης, δ) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά την υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους που μεταδίδονται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης, ε) τη διανομή στο κοινό των υλικών φορέων με την εγγραφή των εκπομπών τους, μέσω πώλησης ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά τους υλικούς φορείς με την εγγραφή των εκπομπών, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του, στ) την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής του ως άνω υλικού φορέα, ζ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στην υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης. (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29).».	καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης, δ) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά την υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους που μεταδίδονται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης, ε) τη διανομή στο κοινό των υλικών φορέων με την εγγραφή των εκπομπών τους, μέσω πώλησης ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Κοινότητας, όσον αφορά τους υλικούς φορείς με την εγγραφή των εκπομπών, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Κοινότητας που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του, στ) την εκμίσθωση και το δημόσιο δανεισμό του υλικού φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής του ως άνω υλικού φορέα, ζ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στην υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης. (άρθρα 2,3 παρ. 2 και 3,4 Οδηγίας 2001/29). 2. Οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί δεν έχουν το δικαίωμα που προβλέπεται στο εδάφιο γ της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, όταν αναμεταδίδουν απλώς μέσω καλωδίου εκπομπές ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών.

30.	Κατάργηση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης που προβλέπουν κατάργηση	Καταργούμενες διατάξεις

Η. Έκθεση εφαρμογής της ρύθμισης

31.	Συναρμοδιότητα Υπουργείων / υπηρεσιών / φορέων				
	Σχετική διάταξη αξιολογούμενης ρύθμισης	Συναρμόδια Υπουργεία – Συναρμόδιες υπηρεσίες / φορείς	Αντικείμενο συναρμοδιότητας		
32.	Έκδοση κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων				
	Εξουσιοδοτική διάταξη	Είδος πράξης	Αρμόδιο ή επισπεύδον Υπουργείο ή υπηρεσία	Αντικείμενο	Χρονοδιάγραμμα (ενδεικτική ή αποκλειστική προθεσμία)
	Άρθρο 33 (παρ. 3 του άρθρου 5Α του ν. 2121/1993)	Κοινή υπουργική απόφαση	Υπουργοί Οικονομικών και Πολιτισμού και Αθλητισμού	Καθορισμός διαδικασίας που απαιτείται, δικαιολογητικών και σχετικών τίτλων πληρωμής για την είσπραξη της αμοιβής που ορίζεται για τρία (3) έτη με την	

		Υπουργοί Οικονομικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού και Εσωτερικών	παρ. 3 του νέου άρθρου 5Α ν. 2121/1993. Αναπροσαρμογή ανά τριετία της αμοιβής που ορίζεται με την παρ. 3 του νέου άρθρου 5Α ν. 2121/1993, καθορισμός κάθε σχετικής λεπτομέρειας, ιδίως του υπόχρεου καταβολής, των απαιτούμενων δικαιολογητικών και της διαδικασίας πληρωμής καθώς επίσης και ορισμός του αν θα καταβληθεί αμοιβή και καθορισμός του ύψους αυτής για τον δημόσιο δανεισμό υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας.	

Ανάλυση Συνέπειων Ρύθμισης Μέρους Δ' - Άρθρα 41-47

ΤΙΤΛΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

ΜΕΡΟΣ Δ'

**ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΡΟΣΘΕΤΟΥ ΑΝΤΙΤΥΠΟΥ ΑΠΟ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ Η ΑΡΧΕΙΑ
– ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 ΚΑΙ 2006/115/ΕΚ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ
ΑΡΘΡΩΝ 22 ΚΑΙ 71 Ν. 2121/1993 - ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Επισπεύδον Υπουργείο

Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

Στοιχεία επικοινωνίας:

1. Κωνσταντίνος Πλατίτσας, Νομικός Σύμβουλος της Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, τηλ.: 6976623163, 6973403527, e-mail: constantin.platitsas@gmail.com
2. Παναγιώτης Χίνης, Διευθυντής του Ιδιαίτερου Γραφείου της Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, τηλ.: 2131322710, 6932521336, e-mail : pchinis@culture.gr
3. Χαρίτων Φ. Σταυρόπουλος, Δικηγόρος, τηλ.: 2106109420, e-mail: info@lawstav.gr
4. Βασιλική Ν. Οικονομοπούλου, Δικηγόρος, τηλ.: 2106109420, e-mail: vasikon1@hotmail.com

Επιλέξατε από τον παρακάτω κατάλογο τον τομέα ή τους τομείς νομοθέτησης στους οποίους αφορούν οι βασικές διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης:

ΤΟΜΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ	(X)
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ²¹	X
ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ – ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ²²	
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ / ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ / ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ²³	
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ²⁴	
ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ – ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ – ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ²⁵	

²¹ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Παιδείας & Θρησκευμάτων και Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού.

²² Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και Υπουργείου Εξωτερικών.

²³ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Οικονομικών.

²⁴ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και Υπουργείου Υγείας.

²⁵ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εσωτερικών, Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και Υπουργείου Δικαιοσύνης.

ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ²⁶

Α. Αιτιολογική έκθεση

Η «ταυτότητα» της αξιολογούμενης ρύθμισης	
1.	Ποιο ζήτημα αντιμετωπίζει η αξιολογούμενη ρύθμιση; Με τα άρθρα 43 έως 47 του παρόντος Μέρους επιδιώκεται να ρυθμιστούν τα εξής: (α) Η εναρμόνιση των άρθρων 22 και 71 του ν. 2121/1993 με ρυθμίσεις που εισάγονται με τον παρόντα νόμο και αποτελούν ενσωμάτωση των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2006/115/ΕΚ. (β) Η πρόβλεψη της χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή αναπαραγωγής πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία, ο δημόσιος δανεισμός από σχολικές και ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες και η κατάργηση της νομοθετικής εξουσιοδότησης της περ. β) της παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 2121/1993 για την έκδοση προεδρικού διατάγματος περί καθορισμού της αμοιβής που λαμβάνουν οι δικαιούχοι για τον δημόσιο δανεισμό, του τρόπου και του συστήματος είσπραξης και διανομής της, του συνόλου των βιβλιοθηκών και φορέων, που εμπίπτουν στη ρύθμιση και κάθε σχετικής λεπτομέρειας, καθώς και της διάταξης σύμφωνα με την οποία μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος, οι δημόσιες βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες που ανήκουν σε Ν.Π.Δ.Δ. και σε Ν.Π.Ι.Δ., που εποπτεύονται από το Κράτος, οι δημοτικές βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες κοινωφελών ιδρυμάτων και οργανισμών, μορφωτικών ιδρυμάτων και αποστολών στην Ελλάδα καθώς και οι βιβλιοθήκες ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων δεν καταβάλλουν αμοιβή για τον δημόσιο δανεισμό. Ήδη το ζήτημα της αμοιβής για τον δημόσιο δανεισμό ρυθμίζεται στο άρθρο 34 του παρόντος. (γ) Η κατάργηση της ρύθμισης που αφορά στην έκταση της μεταβίβασης του περιουσιακού δικαιώματος και των συμβάσεων και την παροχή αδειών στην περίπτωση που εκείνος που αποκτά το δικαίωμα ή την άδεια είναι υποχρεωμένος, μέσα σε εύλογο χρόνο, να καταστήσει το έργο προσιτό στο κοινό με τον κατάλληλο τρόπο εκμετάλλευσης καθώς το ζήτημα ρυθμίζεται με το άρθρο 25 του παρόντος και (δ) η ενοποίηση του ρυθμιστικού πεδίου που αφορά στις προσβολές των δικαιωμάτων νομίμων δικαιούχων στον τομέα της τρισδιάστατης εκτύπωσης (3D printing), οι οποίες λαμβάνουν χώρα μέσω των παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών, μέσω των οποίων χρησιμοποιούνται, διαμοιράζονται ή φιλοξενούνται

²⁶ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Ανάπτυξης & Επενδύσεων, Υπουργείου Περιβάλλοντος & Ενέργειας, Υπουργείου Υποδομών & Μεταφορών, Υπουργείου Ναυτιλίας & Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων και Υπουργείου Τουρισμού.

	ψηφιακά μοντέλα ή ψηφιακά αρχεία χωρίς πηγαίο κώδικα που σχετίζονται με τη διαδικασία της τρισδιάστατης εκτύπωσης.
2.	Γιατί αποτελεί πρόβλημα; Με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις επιδιώκεται: (α) Η εναρμόνιση των άρθρων 22 και 71 του ν. 2121/1993 με ρυθμίσεις που εισάγονται με τον παρόντα νόμο και αποτελούν ενσωμάτωση των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2006/115/ΕΚ. (β) Η πρόβλεψη της χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή αναπαραγωγής πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία, ο δημόσιος δανεισμός από σχολικές και ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες και η κατάργηση της νομοθετικής εξουσιοδότησης της περ. β) της παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 2121/1993 για την έκδοση προεδρικού διατάγματος περί καθορισμού της αμοιβής που λαμβάνουν οι δικαιούχοι για τον δημόσιο δανεισμό, του τρόπου και του συστήματος είσπραξης και διανομής της, του συνόλου των βιβλιοθηκών και φορέων, που εμπίπτουν στη ρύθμιση καθώς και κάθε σχετικής λεπτομέρειας καθώς και της διάταξης σύμφωνα με την οποία μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος, οι δημόσιες βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες που ανήκουν σε Ν.Π.Δ.Δ. και σε Ν.Π.Ι.Δ., που εποπτεύονται από το Κράτος, οι δημοτικές βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες κοινωφελών ιδρυμάτων και οργανισμών, μορφωτικών ιδρυμάτων και αποστολών στην Ελλάδα, καθώς και οι βιβλιοθήκες ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων δεν καταβάλλουν αμοιβή για τον δημόσιο δανεισμό. Ήδη το ζήτημα της αμοιβής για τον δημόσιο δανεισμό ρυθμίζεται στο άρθρο 34 του παρόντος. (γ) Η κατάργηση της ρύθμισης που αφορά στην έκταση της μεταβίβασης του περιουσιακού δικαιώματος και των συμβάσεων και την παροχή αδειών στην περίπτωση που εκείνος που αποκτά το δικαίωμα ή την άδεια είναι υποχρεωμένος, μέσα σε εύλογο χρόνο, να καταστήσει το έργο προσιτό στο κοινό με τον κατάλληλο τρόπο εκμετάλλευσης καθώς το ζήτημα ρυθμίζεται με το άρθρο 23 του παρόντος. (δ) Η αντικατάσταση του άρθρου 55 του ν. 4961/2022 (Α' 146), ώστε να εναρμονιστεί με την γενικότερη ρύθμιση του άρθρου 66ΣΤ του ν. 2121/1993, για λόγους ενότητας και συνάφειας του πεδίου εφαρμογής της οικείας διάταξης για την πνευματική ιδιοκτησία, δεδομένου ότι λόγω της ενσωμάτωσης της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ (L130), που επιχειρείται με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου, με το οποίο προστίθεται το άρθρο 66ΣΤ στο ν. 2121/1993, ρυθμίζονται, εν γένει, τα ζητήματα που αφορούν τον ορισμό, τον ρόλο και την ευθύνη των παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών

3.	Ποιους φορείς ή πληθυσμιακές ομάδες αφορά;
	Η ρύθμιση του άρθρου 43 αφορά στις μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία και έμμεσα στους χρήστες αυτών. Η ρύθμιση του άρθρου 46 αφορά σε όλους τους δικαιούχους δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας που εμπλέκονται στην τρισδιάστατη εκτύπωση καθώς και τους παρόχους επιγραμμικών πλατφορμών.

Η αναγκαιότητα της αξιολογούμενης ρύθμισης					
4.	Το εν λόγω ζήτημα έχει αντιμετωπιστεί με νομοθετική ρύθμιση στο παρελθόν; NAI ☒ OXI ☐ Εάν NAI, ποιο είναι το ισχύον νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει το ζήτημα; Άρθρο 43: άρθρο 22 ν. 2121/1993 (Α' 25) Άρθρο 44: παρ. 2 άρθρου 71 ν. 2121/1993 Άρθρο 46: άρθρο 55 του ν. 4961/2022 (Α' 146)				
5.	Γιατί δεν είναι δυνατό να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της υφιστάμενης νομοθεσίας <table border="1"> <tr> <td>i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;</td><td> Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση κανονιστικής ρύθμισης. Οι σκοποί και οι στόχοι του Μέρους Δ' του σχεδίου νόμου που επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με αλλαγή διοικητικής πρακτικής ή νέα ερμηνευτική προσέγγιση της υφιστάμενης νομοθεσίας. </td></tr> <tr> <td>ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;</td><td> Οι σκοποί των άρθρων 41-47 του Μέρους Δ' του σχεδίου νόμου δεν επιτυγχάνονται με αλλαγή διοικητικής πρακτικής ή με νέα ερμηνευτική προσέγγιση της υφιστάμενης νομοθεσίας διότι απαιτείται αναπροσαρμογή του ελληνικού δικαίου ώστε να εναρμονιστεί με τα άρθρα που εισάγονται με τον παρόντα νόμο λόγω της ενσωμάτωσης των οδηγιών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2006/115/ΕΚ. </td></tr> </table>	i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση κανονιστικής ρύθμισης. Οι σκοποί και οι στόχοι του Μέρους Δ' του σχεδίου νόμου που επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με αλλαγή διοικητικής πρακτικής ή νέα ερμηνευτική προσέγγιση της υφιστάμενης νομοθεσίας.	ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	Οι σκοποί των άρθρων 41-47 του Μέρους Δ' του σχεδίου νόμου δεν επιτυγχάνονται με αλλαγή διοικητικής πρακτικής ή με νέα ερμηνευτική προσέγγιση της υφιστάμενης νομοθεσίας διότι απαιτείται αναπροσαρμογή του ελληνικού δικαίου ώστε να εναρμονιστεί με τα άρθρα που εισάγονται με τον παρόντα νόμο λόγω της ενσωμάτωσης των οδηγιών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2006/115/ΕΚ.
i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση κανονιστικής ρύθμισης. Οι σκοποί και οι στόχοι του Μέρους Δ' του σχεδίου νόμου που επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με αλλαγή διοικητικής πρακτικής ή νέα ερμηνευτική προσέγγιση της υφιστάμενης νομοθεσίας.				
ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	Οι σκοποί των άρθρων 41-47 του Μέρους Δ' του σχεδίου νόμου δεν επιτυγχάνονται με αλλαγή διοικητικής πρακτικής ή με νέα ερμηνευτική προσέγγιση της υφιστάμενης νομοθεσίας διότι απαιτείται αναπροσαρμογή του ελληνικού δικαίου ώστε να εναρμονιστεί με τα άρθρα που εισάγονται με τον παρόντα νόμο λόγω της ενσωμάτωσης των οδηγιών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2006/115/ΕΚ.				

iii) με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων;	Οι σκοποί των άρθρων 41-47 δεν επιτυγχάνονται μέσω διάθεσης ανθρώπινων και/η υλικών πόρων.		
Συναφείς πρακτικές			
6.	Έχετε λάβει υπόψη συναφείς πρακτικές; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☒ Εάν ΝΑΙ, αναφέρατε συγκεκριμένα:		
i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:			
ii) σε όργανα της Ε.Ε.:			
iii) σε διεθνείς οργανισμούς:			
Στόχοι αξιολογούμενης ρύθμισης			
7.	Σημειώστε ποιοι από τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση		
	☐ ☐ ☐ ☒ ☐ ☐ ☐ ☐ ☒ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ 		
8.	Ποιοι είναι οι στόχοι της αξιολογούμενης ρύθμισης;		

	i) βραχυπρόθεσμοι:	
	ii) μακροπρόθεσμοι:	
9.	Ειδικότεροι στόχοι ανάλογα με τον τομέα νομοθέτησης ²⁷	

Ψηφιακή διακυβέρνηση	
10.	Σε περίπτωση που προβλέπεται η χρήση πληροφοριακού συστήματος, ποια θα είναι η συμβολή αυτού στην επίτευξη των στόχων της αξιολογούμενης ρύθμισης: ΑΜΕΣΗ ☐ ή/και ΕΜΜΕΣΗ ☐ Δεν βρίσκει εφαρμογή
	i) Εάν είναι άμεση, εξηγήστε:
	ii) Εάν είναι έμμεση, εξηγήστε:
11.	Το προβλεπόμενο πληροφοριακό σύστημα είναι συμβατό με την εκάστοτε ψηφιακή στρατηγική της χώρας (Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού); ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Εξηγήστε:
12.	Διασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα του εν λόγω πληροφοριακού συστήματος με άλλα υφιστάμενα συστήματα; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Αναφέρατε ποια είναι αυτά τα συστήματα:
13.	Έχει προηγηθεί μελέτη βιωσιμότητας του προβλεπόμενου πληροφοριακού συστήματος; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Εξηγήστε:

²⁷ Για την ενδεικτική παράθεση δεικτών αξιοποιήθηκαν οι βάσεις δεδομένων του ΟΟΣΑ (<https://data.oecd.org/Greece.htm>) και της ΕΛΣΤΑΤ (<http://www.statistics.gr/>).

Κατ' άρθρο ανάλυση αξιολογούμενης ρύθμισης		
14.	Σύνοψη στόχων κάθε άρθρου	
	Άρθρο	Στόχος
	41	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αναφέρεται ο σκοπός του Μέρους Δ'.
	42	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση ορίζεται το αντικείμενο του Μέρους Δ'.
	43	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση επιτρέπεται η αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή. Ειδικότερα με το άρθρο 43 του σχεδίου νόμου τροποποιείται το άρθρο 22 του ν. 2121/1993 ως προς τον τίτλο και το περιεχόμενό του. Με τη νέα προτεινόμενη διάταξη, όπως διαμορφώνεται και τιτλοφορείται «Αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία», επιτρέπεται χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή η αναπαραγωγή ενός πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία, που έχουν αντίτυπο του έργου στη μόνιμη συλλογή τους, προκειμένου να διατηρήσουν το αντίτυπο αυτό ή να το μεταβιβάσουν σε άλλη, μη κερδοσκοπική, βιβλιοθήκη ή αρχείο. Η αναπαραγωγή επιτρέπεται μόνο αν είναι αδύνατη η προμήθεια ενός τέτοιου αντίτυπου από την αγορά σε σύντομο χρόνο και με εύλογους όρους.
	44	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 71 του ν. 2121/1993, όπου απαριθμούνται οι διατάξεις του ν. 2121/1993 που αποτελούν ενσωμάτωση ενωσιακών οδηγιών και προστίθενται οι διατάξεις που αποτελούν εφαρμογή των διατάξεων της Οδηγίας 2016/115/ΕΚ.
	45	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 71 του ν. 2121/1993, όπου απαριθμούνται οι διατάξεις του ν. 2121/1993 που αποτελούν ενσωμάτωση ενωσιακών οδηγιών και προστίθενται οι διατάξεις που αποτελούν εφαρμογή των διατάξεων των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019 και (ΕΕ) 790/2019.

46	Λόγω της ενσωμάτωσης της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ (L130) που επιχειρείται με το υπό αξιολόγηση σχέδιο νόμου, προστίθεται άρθρο 66ΣΤ στο ν. 2121/1993, το οποίο ρυθμίζει τα ζητήματα που αφορούν τον ορισμό, το ρόλο και την ευθύνη των παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών. Επειδή, επομένως, το ρυθμιστικό πεδίο περιλαμβάνει και τους παρόχους επιγραμμικών πλατφορμών, μέσω των οποίων χρησιμοποιούνται, διαμοιράζονται ή φιλοξενούνται ψηφιακά μοντέλα ή ψηφιακά αρχεία χωρίς πηγαίο κώδικα που σχετίζονται με τη διαδικασία της τρισδιάστατης εκτύπωσης, κρίνεται σκόπιμη η τροποποίηση του άρθρου 55 του ν. 4961/2022 (Α' 146), ώστε να μην υπάρξει ενδεχόμενη αντίθεση ή μη πλήρης ενοποίηση της τελευταίας διάταξης με την υπερνομοθετικής ισχύος προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 66ΣΤ για τους παρόχους επιγραμμικών πλατφορμών. Ο ευρύτερος στόχος είναι, μέσα από την ασφάλεια δικαίου που θα προκύψει από την προτεινόμενη ενοποίηση, να αναπτυχθεί στην Ελλάδα ο τομέας της τρισδιάστατης εκτύπωσης (3d printing) με πολλαπλά οφέλη για τη βιομηχανία, την οικονομία και την ανάπτυξη θέσεων εργασίας.
----	--

47	Με την παρ. 1 της αξιολογούμενης ρύθμισης προβλέπεται η κατάργηση της νομοθετικής εξουσιοδότησης της περ. β) της παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 2121/1993 για την έκδοση προεδρικού διατάγματος περί καθορισμού της αμοιβής που λαμβάνουν οι δικαιούχοι για τον δημόσιο δανεισμό, του τρόπου και του συστήματος είσπραξης και διανομής της, του συνόλου των βιβλιοθηκών και φορέων, που εμπίπτουν στη ρύθμιση και κάθε σχετικής λεπτομέρειας καθώς και της διάταξης σύμφωνα με την οποία μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος, οι δημόσιες βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες που ανήκουν σε Ν.Π.Δ.Δ. και σε Ν.Π.Ι.Δ., που εποπτεύονται από το Κράτος, οι δημοτικές βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες κοινωφελών ιδρυμάτων και οργανισμών, μορφωτικών ιδρυμάτων και αποστολών στην Ελλάδα, καθώς και οι βιβλιοθήκες ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων δεν καταβάλλουν αμοιβή για το δημόσιο δανεισμό. Ήδη το ζήτημα της αμοιβής για τον δημόσιο δανεισμό ρυθμίζεται στο άρθρο 34 του παρόντος. Με την παρ. 2 της αξιολογούμενης ρύθμισης προβλέπεται η κατάργηση της ρύθμισης που αφορά στην έκταση της μεταβίβασης του περιουσιακού δικαιώματος και των συμβάσεων και την παροχή αδειών στην περίπτωση που εκείνος που αποκτά το δικαίωμα ή την άδεια είναι υποχρεωμένος, μέσα σε εύλογο χρόνο, να καταστήσει το έργο προσιτό στο κοινό με τον κατάλληλο τρόπο εκμετάλλευσης καθώς το ζήτημα ρυθμίζεται με το άρθρο 25 του παρόντος σχεδίου νόμου.
----	---

Δ. Έκθεση γενικών συνεπειών

18.	Οφέλη αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	-------------------------------

ΟΦΕΛΗ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΑΜΕΣΑ	Αύξηση εσόδων	ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
				X	X		

		Μείωση δαπανών					
		Εξοικονόμηση χρόνου					
		Μεγαλύτερη αποδοτικότητα / αποτελεσματικότητα					
		Άλλο					
	ΕΜΜΕΣΑ	Βελτίωση παρεχόμενων υπηρεσιών					
		Δίκαιη μεταχείριση πολιτών					
		Αυξημένη αξιοπιστία / διαφάνεια θεσμών					
		Βελτιωμένη διαχείριση κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις επιτυγχάνεται η εναρμόνιση των άρθρων 22 και 71 του ν. 2121/1993 με ρυθμίσεις που εισάγονται με τον παρόντα νόμο και αποτελούν ενσωμάτωση των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2006/115/ΕΚ. Επίσης, με τη ρύθμιση του άρθρου 46 αναμένεται να προκύψει όφελος λόγω της ενδυνάμωσης της ασφάλειας δικαίου από την ενοποίηση του ρυθμιστικού πεδίου που αφορά στις προσβολές των δικαιωμάτων νομίμων δικαιούχων στον τομέα της τρισεδιάστατης εκτύπωσης, που λαμβάνουν χώρα μέσω των παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών, μέσω των οποίων χρησιμοποιούνται, διαμοιράζονται ή φιλοξενούνται ψηφιακά μοντέλα ή ψηφιακά αρχεία χωρίς πηγαίο κώδικα που σχετίζονται με τη διαδικασία της τρισεδιάστατης εκτύπωσης. Το όφελος αναμένεται να μεταφραστεί σε ανάπτυξη της τρισεδιάστατης εκτύπωσης στη χώρα με πολλαπλά οφέλη για τη βιομηχανία, την οικονομία και τις θέσεις εργασίας.

19.	Κόστος αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	--------------------------------

ΚΟΣΤΟΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ	Σχεδιασμός / προετοιμασία	ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ

	ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Υποδομή / εξοπλισμός					
		Προσλήψεις / κινητικότητα					
		Ενημέρωση εκπαίδευση εμπλεκόμενων					
		Άλλο					
	ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ & ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Στήριξη και λειτουργία διαχείρισης					
		Διαχείριση αλλαγών κατά την εκτέλεση					
		Κόστος συμμετοχής στη νέα ρύθμιση					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Οι αξιολογούμενες ρυθμίσεις δεν επιφέρουν κανένα κόστος ούτε κατά την έναρξη ούτε και τη λειτουργία τους

20.	Κίνδυνοι αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	----------------------------------

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Αναγνώριση / εντοπισμός κινδύνου					
		Διαπίστωση συνεπειών κινδύνων στους στόχους					
		Σχεδιασμός αποτροπής / αντιστάθμισης κινδύνων					

		Άλλο					
	ΜΕΙΩΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Πιλοτική εφαρμογή					
		Ανάδειξη καλών πρακτικών κατά την υλοποίηση της ρύθμισης					
		Συνεχής αξιολόγηση διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Δεν υφίστανται κίνδυνοι κατά την εφαρμογή της αξιολογούμενης ρύθμισης.

21.	Γνώμες ή πορίσματα αρμόδιων υπηρεσιών και ανεξάρτητων αρχών (ηλεκτρονική επισύναψη). Ειδική αιτιολογία σε περίπτωση σημαντικής απόκλισης μεταξύ της γνωμοδότησης και της αξιολογούμενης ρύθμισης.

Ε. Έκθεση διαβούλευσης

22.	Διαβούλευση κατά τη διάρκεια της νομοπαρασκευαστικής διαδικασίας από την έναρξη κατάρτισης της αξιολογούμενης ρύθμισης μέχρι την υπογραφή από τους συναρμόδιους Υπουργούς	
☐	Συνεργασία με άλλα υπουργεία / υπηρεσίες	Το παρόν σχέδιο νόμου στηρίχθηκε στα προσχέδια νόμου του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας καθώς και της Ομάδας Εργασίας η οποία συγκροτήθηκε με την υπό στοιχεία ΥΠΠΟΑ/19862/05/05/2021 υπουργική απόφαση.
☐	Συνεργασία με κοινωνικούς φορείς / Ανεξάρτητες Αρχές	

□	Διεθνής διαβούλευση	
23.	Σχόλια στο πλαίσιο της διαβούλευσης μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας www.opengov.gr (ηλεκτρονική επισύναψη της έκθεσης)	
Επί των γενικών αρχών («επί της αρχής») της αξιολογούμενης ρύθμισης	Αριθμός συμμετασχόντων	Ένας (1)
	Σχόλια που υιοθετήθηκαν	
	Σχόλια που δεν υιοθετήθηκαν (συμπεριλαμβανομένης επαρκούς αιτιολόγησης)	Υπεβλήθη ένα (1) σχόλιο στο Δ' ΜΕΡΟΣ του σχεδίου νόμου σχετικά με τη σύσταση ενός Ενιαίου Φορέα Διαπραγμάτευσης των δικαιωμάτων χρήσης όλων των κατηγοριών δημιουργών με τα ΜΜΕ ή και με τις λοιπές κατηγορίες χρηστών και ακολούθως η διανομή των χρημάτων στους επιμέρους δημιουργούς με κριτήρια που θα συμφωνηθούν μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και των Οργανισμών. Ως εναλλακτική επιλογή προτείνεται η αξιοποίηση της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 18 παρ. 9 του ν. 2121/1993 για τη διανομή της εύλογης αμοιβής (του ιδίου άρθρου) που

		προβλέπει πως όταν υπάρχουν περισσότεροι ΟΣΔ για την ίδια κατηγορία δημιουργών και δεν συμφωνούν μεταξύ τους για την κατανομή του ποσοστού, αυτή γίνεται με παρέμβαση και απόφαση του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ). Δεν γίνονται δεκτές οι δύο προτάσεις διότι είναι ατελείς και χρήζουν περαιτέρω νομοθετικής επεξεργασίας καθώς και διαβούλευσης με τους αρμόδιους φορείς και τον ΟΠΙ.
Επί των άρθρων της αξιολογούμενης ρύθμισης	Αριθμός συμμετασχόντων	Έξι (6)
	Σχόλια που υιοθετήθηκαν	Υπεβλήθησαν έξι (6) σχόλια σχετικά με την απόσυρση του άρθρου 43 του σχεδίου νόμου (όπως αυτό αναρτήθηκε στη διαβούλευση) το οποίο αφορά στην υπεύθυνη δήλωση της υποπερ. αα), η οποία συνδέεται άμεσα με την καταβολή εύλογης αμοιβής για ιδιωτική αναπαραγωγή, στην οποία δεν θα περιλαμβάνονταν: i) τεχνικά μέσα, τα οποία, λόγω των εκ κατασκευής τεχνικών χαρακτηριστικών τους, σύμφωνα με την κοινή πείρα είναι τεχνικά πρόσφορα και κατάλληλα μόνο για επαγγελματική χρήση και ii) τα τεχνικά μέσα, για τα οποία αποδεικνύεται παραχρήμα ότι εισήχθησαν, προκειμένου να διατεθούν σε νομικά πρόσωπα για άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας με την αιτιολογία

		ότι επηρεάζονται τα έσοδα των ΟΣΔ σε ποσοστό 60%. Η ανωτέρω πρόταση έγινε δεκτή και η ρύθμιση αποσύρθηκε.
	Σχόλια που δεν υιοθετήθηκαν (συμπεριλαμβανομένης επαρκούς αιτιολόγησης)	

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ Δ' ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΤΗΘΕΝΤΟΣ ΣΤΗ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

ΜΕΡΟΣ Δ' Ρυθμίσεις για την αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία, την εφαρμογή των Οδηγών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2016/115/ΕΚ και τη διευκρίνιση του πεδίου εφαρμογής της υποχρέωσης καταβολής εύλογης αμοιβής – Τροποποίηση ν. 2121/1993 και ν. 4481/2017 Άρθρο 39 Σκοπός

Το παρόν Νομοσχέδιο παρέχει μια μοναδική ευκαιρία προκειμένου να διορθωθεί από την Πολιτεία ένας προφανής ανορθολογισμός που επικρατεί εδώ και χρόνια στο χώρο της συλλογικής διαχείρισης των Πνευματικών Δικαιωμάτων από τους πολλούς και διάφορους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης (κάποιοι εκ των οποίων εκπροσωπούν την ίδια κατηγορία δημιουργών), οι οποίοι εμφανίζουν διάφορα αμοιβολόγια που μόνοι τους χωρίς καμιά διαβούλευση με τους χρήστες έχουν καταρτίσει και να ζητάνε ποσοστά επί του ήδη αναμικτού τζίρου των επιχειρήσεων! Ο καθένας καταλαβαίνει ότι αν όλα αυτά τα αμοιβολόγια αθροιστούν τότε οι περιφερειακοί τηλεοπτικοί σταθμοί (αλλά και οι λοιπές κατηγορίες χρηστών) θα πρέπει να δουλεύουν μόνο για να πληρώνουν αυτές τις υποχρεώσεις!

Η λύση στο πρόβλημα αυτό υπάρχει και έχει προταθεί από πολλούς φορείς της αγοράς (επιμελητήρια κλπ) μεταξύ των οποίων και η ΕΕΤΕΠ. Και δεν είναι άλλη από τη δημιουργία με πρωτοβουλία του ΥΠΠΟ ενός Ενιαίου Φορέα Διαπραγμάτευσης των δικαιωμάτων χρήσης όλων των κατηγοριών δημιουργών με τα ΜΜΕ ή και με τις λοιπές κατηγορίες χρηστών και ακολούθως η διανομή των χρημάτων στους επιμέρους δημιουργούς με κριτήρια που θα συμφωνηθούν μεταξύ του Υπουργείου και των Οργανισμών. Όμως ακόμη κι αν δεν επιλεγεί η λύση του Ενιαίου Φορέα, θα μπορούσε να αξιοποιηθεί με ανάλογη εφαρμογή η διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 18 παρ.9 του Ν2121/93 για τη διανομή της εύλογης αμοιβής (του ιδίου άρθρου) που προβλέπει πως όταν υπάρχουν περισσότεροι ΟΣΔ για την ίδια κατηγορία δημιουργών και δεν συμφωνούν μεταξύ τους για την κατανομή του ποσοστού, αυτή γίνεται με παρέμβαση και απόφαση του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας –ΟΠΙ.

Εφόσον δημιουργηθεί αυτός ο Ενιαίος Φορέας ή θεσμοθετηθεί η ρυθμιστική παρέμβαση του ΟΠΙ, η ΕΕΤΕΠ έχει δεσμευτεί να καταβάλλει το ποσοστό που προβλέπουν σήμερα τα αμοιβολόγια των ΟΣΔ, δηλαδή 2,2% επί των εσόδων που προέρχονται αμιγώς από την τηλεοπτική προβολή των περιφερειακών τηλεοπτικών σταθμών, ή το ποσοστό που θα καθορίσει η απόφαση του ΟΠΙ, φυσικά άπαξ και ενιαία!

Για τους λόγους αυτούς θεωρούμε αναγκαία την συμπερίληψη στις τροποποιούμενες διατάξεις του Ν2121/93 και της προτεινόμενης, προκειμένου να λυθεί με τον ενδεδειγμένο τρόπο ένα μεγάλο πρόβλημα που ταλαιπωρεί σήμερα όχι μόνο τα ΜΜΕ αλλά και ολόκληρη την αγορά!

ΑΡΘΡΟ 43

Το άρθρο 43 του νομοσχεδίου εισάγει, κατ' αποτέλεσμα, έναν σιωπηρό κανόνα δικαίου, κατά τον οποίο δεν οφείλεται η εύλογη αμοιβή για τεχνικά μέσα, όπως ηλεκτρονικοί υπολογιστές, ταμπλέτες και έξυπνα κινητά τηλέφωνα, τα οποία διατίθενται σε νομικά πρόσωπα για επαγγελματική χρήση. Πρακτικά, με τη διάταξη αυτή, οι δικαιούχοι μας θα απωλέσουν άνω του 60% των εσόδων που εισπράττουν σήμερα από την εύλογη αμοιβή.

Για την πλειονότητα των ΟΣΔ, τα έσοδα από την εύλογη αμοιβή του άρθρου 18 ν. 2121/1993 αποτελούν την κυριότερη πηγή εσόδων και συνεπώς το μεγαλύτερο μέρος των ποσών που διανέμονται στους δικαιούχους.

Η προτεινόμενη διάταξη (άρθρο 43) αντίκειται στο ενωσιακό δίκαιο. Συγκεκριμένα, στις διατάξεις των στ. α' και β' της παρ. 2 του άρθρου 5 Οδηγίας 2001/29, όπως έχουν, συναφώς, ερμηνευθεί δεσμευτικά, για τον εθνικό νομοθέτη, με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οποία ακολουθούν, ως είναι αυτονόητο, τα εθνικά δικαστήρια, του Αρείου Πάγου συμπεριλαμβανομένου. Ειδικότερα, σύμφωνα με την πάγια αυτή νομολογία, τα τεχνικά μέσα που διατίθενται σε νομικά πρόσωπα για την εξυπηρέτηση επιχειρηματικών αναγκών τεκμαίρεται ότι χρησιμοποιούνται από τους εργαζόμενους – υπαλλήλους των επιχειρήσεων για την πραγματοποίηση αντιγράφων που καλύπτουν ιδιωτικές ανάγκες.

Μόνον στις περιπτώσεις όπου μια επιχείρηση αποδεικνύει ότι δεν πραγματοποιούνται ιδιωτικά αντίγραφα στα τεχνικά μέσα που διαθέτει (π.χ. εκτυπωτές στα ταμεία τραπεζών που εκτυπώνουν μόνον συναλλαγές και δεν είναι συνδεδεμένοι με υπολογιστές που έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο, εκτυπωτές ακτινογραφικών φιλμ, κεντρικοί υπολογιστές για συγκεκριμένες λειτουργίες που δεν περιλαμβάνουν την πρόσβαση ή αποθήκευση έργων κ.λπ.), τα τεχνικά αυτά μέσα απαλλάσσονται από την καταβολή εύλογης αμοιβής. Με την προτεινόμενη διάταξη, σε αντίθεση με την ενωσιακή νομοθεσία και νομολογία, ο εισαγωγέας θα απαλλάσσεται από την υποχρέωση καταβολής αμοιβής, επικαλούμενος ότι τα τεχνικά μέσα διατίθενται σε επιχειρήσεις και χωρίς να αποδεικνύει ότι στην επιχείρηση που πωλήθηκαν τα μέσα αυτά δεν χρησιμοποιούνται για ιδιωτικές αναπαραγωγές

Οι τροποποιήσεις του άρθρου 18 ν.2121/1993 που προτείνονται με το άρθρο 43 του ΣχΝ αντίκεινται στην ενωσιακή νομοθεσία και νομολογία, καθώς επίσης στη πάγια εθνική νομολογία και, ως εκ τούτου, πρέπει να αποσυρθούν εν όλω, δεδομένου ότι επιπλέον προκαλούν ανασφάλεια δικαίου και θίγουν τη κοινωνική ηρεμία και γαλήνη, που συνιστά μεταξύ άλλων δικαιιοπολιτική παράμετρο του ισχύοντος άρθρου 18 ν.2121/1993 και τις ενσωματωθείσες με αυτό διατάξεις της παρ. 2 στ.(α) και (β) του άρθρου 5 οδηγίας 2001/29 ΕΚ.

Ειδικότερα, αναφορικά με τη παρ. 3 του άρθρου 18 ν.2121/1993, κατά τη πάγια ενωσιακή και εθνική νομολογία, τα τεχνικά μέσα που διατίθενται σε επιχειρήσεις για την εξυπηρέτηση επιχειρηματικών αναγκών τους τεκμαίρεται ότι χρησιμοποιούνται από τους εργαζόμενους – υπαλλήλους των επιχειρήσεων και για την πραγματοποίηση αντιγράφων έργων πνευματικής ιδιοκτησίας που καλύπτουν ιδιωτικές ανάγκες τους. Εφ' όσον η επιχείρηση που έχει αποκτήσει αυτά τα πρόσφορα μέσα προς ιδιωτική αντιγραφή έργων αποδεικνύει ότι δεν πραγματοποιούνται ιδιωτικά αντίγραφα με αυτά τα μέσα, τότε, κατά το ισχύον άρθρο 18 ν.2121/1993, προβλέπεται απαλλαγή της από την καταβολή εύλογης αμοιβής, σύμφωνα με τη διαδικασία που ήδη προβλέπεται. Σε διαφορετική περίπτωση, αν δηλαδή, με την προτεινόμενη διάταξη τροποποίησης της παρ. 3 του άρθρου 18, η επιχείρηση δεν θα υποχρεούται να αποδεικνύει τίποτε, τότε οι δικαιούχοι οργανισμοί, με βάση τη Συνθήκη της Βέρνης, την ενωσιακή και την εθνική νομοθεσία θα δικαιούνται να εισέρχονται σε κάθε επιχείρηση για έλεγχο και διαπίστωση ότι οι εργαζόμενοι-υπάλληλοι της δεν έχουν τη δυνατότητα να προβαίνουν σε αντιγραφές έργων για ιδιωτική τους χρήση. Αυτό θα αιτιολογείται εκ του γεγονότος ότι οι αναπαραγωγές έργων που θα γίνονται με αυτές τις συσκευές δεν θα είναι για ιδιωτική χρήση. Ως εκ τούτου, δεν θα εμπίπτουν στην ισχύουσα μέχρι σήμερα, στην Ελλάδα και στην Ε.Ε., εξαίρεση του άρθρ. 18 ν. 2121/1993 από την υποχρέωση καταβολής αμοιβής αδείας χρήσης των έργων πνευματικής ιδιοκτησίας, εκ μέρους κάθε χρήστη αυτών των τεχνικών μέσων, στους δικαιούχους. Συνεπώς, για να είναι νόμιμες αυτές οι αναπαραγωγές, θα πρέπει το Δημόσιο, οι Ο.Τ.Α., οι Δημόσιες Επιχειρήσεις, και κάθε άλλο νομικό πρόσωπο του Δημοσίου ή/και του ιδιωτικού τομέα (Τράπεζες, Ασφαλιστικές Εταιρίες κ.λπ.), να αδειοδοτηθούν για τη χρήση αυτών των τεχνικών μέσων από τους ΟΣΔ. Δηλαδή, σε ό,τι μεν αφορά τον Δημόσιο Τομέα, με την προτεινόμενη τροπολογία της διάταξης του άρθρου 18, απαλλάσσονται οι εισαγωγείς και εγχώριοι παραγωγοί τεχνικών μέσων πρόσφορων προς αναπαραγωγή έργων πνευματικής ιδιοκτησίας και επιρρίπτεται στον Έλληνα φορολογούμενο, το αντίτιμο της αδείας αναπαραγωγής που θα πρέπει να χορηγηθεί κατά περίπτωση από τους δικαιούχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δημιουργιών και συγγενικών δικαιούχων πνευματικής ιδιοκτησίας

Επίσης, με βάση την ενωσιακή και εθνική νομολογία έχει καταδειχθεί ότι οι ταμπλέτες και τα κινητά τηλέφωνα δεν ανήκουν στην κατηγορία των ηλεκτρονικών υπολογιστών.

Επιπρόσθετα, αναφορικά με την παρ. 4 του άρθρου 18 του ν. 2121/1993, περί του περιεχομένου που πρέπει να έχει η υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 (Α' 75) που υποβάλλεται προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ), είναι διαπιστωμένο ότι η υφιστάμενη διαδικασία, κατά την ισχύουσα αντίστοιχη παράγραφο 4 του άρθρου 18, ρυθμίζει επαρκώς και αναλυτικά με λεπτομέρειες το περιεχόμενο αυτής της υπεύθυνης δήλωσης επί μακρό χρονικό διάστημα και οποιαδήποτε προσθήκη ή τροποποίησή της θα επιφέρει διατάραξη της διαδικασίας δήλωσης και είσπραξης με δυσανάλογες αρνητικές επιπτώσεις για τους δικαιούχους οργανισμούς και τα μέλη τους, από 01.01.2023 κι εφ' εξής. Έτι περαιτέρω, αναφορικά με τη μεταβατικότητα ισχύος των ως άνω τροποποιήσεων, η προτεινόμενη διάταξη επιτείνει την αντίθεσή τους έναντι της ενωσιακής νομοθεσίας και νομολογίας, δεδομένου ότι, οι εκκρεμείς δίκες που αφορούν στο άρθρο 18 του ν. 2121/1993 αντιστοιχούν σε συγκεκριμένες χρονικές περιόδους που δεν καλύπτουν σε όλες τις περιπτώσεις με έναρξη τη περίοδο από 20.07.2017, όταν είχε τροποποιηθεί το άρθρο 18 ν.2121/1993, αλλά είναι και μεταγενέστερες. Οπότε, προκύπτει ότι δηλώσεις που έχουν γίνει για προγενέστερο χρονικό διάστημα για τα ως άνω τεχνικά μέσα θα κρίνονται, εφ' όσον αντίστοιχες υποθέσεις αχθούν ενώπιον των δικαστηρίων μετά τη 01.01.2023, με βάση τη νέα νομοθεσία, ενώ εκκρεμείς υποθέσεις που αφορούν μεταγενέστερες χρονικές περιόδους θα κρίνονται με βάση την ισχύουσα παλαιότερη νομοθεσία.¹ Νοεμβρίου 2022, 19:55 | ΟΣΔ ΑΘΗΝΑ Μόνιμος Σύνδεσμος Επισημαίνεται εμφατικά η ευθεία αντίθεση της εν λόγω διάταξης προς το ενωσιακό δίκαιο και ειδικότερα προς τις διατάξεις των στ. α' και β' του άρθρου 5 παρ. 2 της οδηγίας 2001/29, όπως αυτές έχουν, συναφώς, ερμηνευθεί δεσμευτικά για τον εθνικό νομοθέτη, με την πάγια νομολογία του ΔικΕΕ, την οποία ακολουθούν ως είναι αυτονόητο, τα εθνικά δικαστήρια, συμπεριλαμβανομένου του Αρείου Πάγου. Ειδικότερα σύμφωνα με την πάγια αυτή νομολογία, τα τεχνικά μέσα που διατίθενται σε νομικά

πρόσωπα για την εξυπηρέτηση επιχειρηματικών αναγκών τεκμαίρεται ότι χρησιμοποιούνται από τους εργαζόμενους – υπαλλήλους των επιχειρήσεων για

την πραγματοποίηση αντιγράφων που καλύπτουν ιδιωτικές ανάγκες. Το αμέσως προαναφερόμενο τεκμήριο ανατρέπεται μόνον όταν είναι πρόδηλη η αποκλειστικώς επαγγελματική χρήση των επίμαχων τεχνικών μέσων, ακόμη και από τον τελικό χρήστη των

τεχνικών μέσων. Διευκρινίζεται, συναφώς, ότι η απόδειξη κατά του τεκμηρίου συνιστά κύρια απόδειξη, υπό την έννοια ότι θα πρέπει να δημιουργηθεί πλήρης δικανική πεποίθηση στο δικαστήριο περί της αλήθειας των γεγονότων, επί των οποίων βασίζεται. Πέραν τούτου, σύμφωνα με το εδάφιο β' της νέας § 11 του άρθρου 18 Ν. 2121/1993, την αποκλειστικής επαγγελματική χρήση των επίμαχων τεχνικών μέσων από τον τελικό χρήστη δικαιούται, πλέον, να την επικαλεσθεί μόνον ο ίδιος ο τελικός χρήστης, ο οποίος δικαιούται και να ζητήσει να επιστραφεί η εύλογη αμοιβή σε αυτόν τον ίδιο και όχι στον εισαγωγέα ή κατασκευαστή των τεχνικών μέσων, ο οποίος του την μετακύλησε. Γι' αυτό, το άρθρο 18 § 4 Ν. 2121/93 επιτάσσει να δηλώνει ο υπόχρεος «την συνολική αξία των τεχνικών μέσων που εισήγαγε, παρήγαγε και διέθεσε χωρίς καμία απόκρυψη», ήτοι «άνευ διακρίσεων», όπως νομολογεί το ΔικΕΕ (ΔικΕΕ C-521/ 2011 [Amazon vs Austro-Mechana], σκ. 37). Η προτεινόμενη διάταξη παραβλέπει ότι εάν ο υπόχρεος καταβολής της εύλογης αμοιβής δεν παρουσιάσει, ως οφείλει εκ του άρθρου 18 § 4, όλα ανεξαίρετως τα πρόσφορα προς αναπαραγωγή τεχνικά μέσα που παρήγαγε ή που εισήγαγε και διέθεσε στην αγορά και όλα τα σχετικά έσοδά του από αυτά, δεν θα είναι δυνατό να ελεγχθεί δικαστικώς αν οι αποκρυπτόμενες παραγωγές, εισαγωγές και διαθέσεις τεχνικών μέσων υπάγονται ή όχι στο άρθρο 18 και στοιχειοθετούν αξίωση εύλογης αμοιβής των δικαιούχων. Ειδικότερα, παραβλέπεται ότι αν, όπως επιδιώκεται με το α. 43, παρέχόταν στον υπόχρεο καταβολής της εύλογης αμοιβής η εξουσία να κρίνει αυτές ποιες συναλλαγές του θα αποκαλύψει, τότε θα καθίστατο αδύνατος ο δικαστικός έλεγχος της ακρίβειας της υπεύθυνης δήλωσης και θα ματαιωνόταν η δικαστική προστασία των δικαιούχων (Σ 20 § 1, ΕΣΔΑ 6).

Η διάταξη αυτή πρέπει να διαγραφεί, διότι αντίκειται στο ενωσιακό δίκαιο. Τροποποιεί το άρθρ. 18 παρ. 4 ν. 2121/1993, ούτως ώστε να απαλλάσσονται οι εισαγωγείς τεχνικών μέσων, πρόσφορων για ιδιωτική αντιγραφή, της υποχρέωσης να δηλώνουν όσα τεχνικά μέσα διατίθενται σε νομικά πρόσωπα. –Η προτεινόμενη διάταξη αντίκειται στο ενωσιακό δίκαιο.

Συγκεκριμένα, στις διατάξεις των στ. α' και β' της παρ. 2 του άρθρου 5 Οδηγίας 2001/29, όπως έχουν, συναφώς, ερμηνευθεί δεσμευτικά, για τον εθνικό νομοθέτη, με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οποία ακολουθούν, ως είναι αυτονόητο, τα εθνικά δικαστήρια, του Αρείου Πάγου συμπεριλαμβανομένου. Ειδικότερα, σύμφωνα με την πάγια αυτή νομολογία, τα τεχνικά μέσα που διατίθενται σε νομικά πρόσωπα για την εξυπηρέτηση επιχειρηματικών αναγκών τεκμαίρεται ότι χρησιμοποιούνται από τους εργαζόμενους – υπαλλήλους των επιχειρήσεων για την πραγματοποίηση αντιγράφων που καλύπτουν ιδιωτικές ανάγκες. –Μόνον στις περιπτώσεις όπου μια επιχείρηση αποδεικνύει ότι δεν πραγματοποιούνται ιδιωτικά αντίγραφα στα τεχνικά μέσα που διαθέτει (π.χ. εκτυπωτές στα ταμεία τραπεζών που εκτυπώνουν μόνον συναλλαγές και δεν είναι συνδεδεμένοι με υπολογιστές που έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο, εκτυπωτές ακτινογραφικών φιλμ, κεντρικοί υπολογιστές για συγκεκριμένες λειτουργίες που δεν περιλαμβάνουν την πρόσβαση ή αποθήκευση έργων κ.λπ.), τα τεχνικά αυτά μέσα απαλλάσσονται από την καταβολή εύλογης αμοιβής. Με την προτεινόμενη διάταξη, σε αντίθεση με την ενωσιακή νομοθεσία και νομολογία, η επιχείρηση όχι μόνον δεν θα υποχρεούται να αποδεικνύει τίποτε, αλλά και οι ΟΣΔ δεν θα επιτρέπεται να αποδείξουν το αντίθετο

Ζητάμε την πλήρη απόσυρση των ρυθμίσεων που περιλαμβάνονται στο άρθρο 43, καθώς υπονομεύουν τις περιουσιακές αξιώσεις των δικαιούχων πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων και ευθέως αντιβαίνουν τόσο στην ενωσιακή νομοθεσία όσο και στην πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία ακολουθείται και από τα εθνικά δικαστήρια. Είναι σαφές πως στην έννοια των ηλεκτρονικών υπολογιστών δεν περιλαμβάνονται τα smartphones και τα tablets, και περαιτέρω δεν είναι δυνατόν να παρακαμφθεί η αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας με τη θέσπιση εξαίρεσεων τεχνικών μέσων «κατά κοινή πείρα» ή επί «παραχρήμα αποδείξεως», ιδίως μάλιστα όταν δρουν εις βάρος των δικαιούχων.

Ζητάμε την άμεση απόσυρση του συνόλου των ρυθμίσεων που προτείνονται στο άρθρο 43. Οι εν λόγω τροποποιήσεις του άρθρου 18 του Ν. 2121/1993 αντίκεινται στο ενωσιακό δίκαιο. Συγκεκριμένα, έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τις διατάξεις των στ. α' και β' της παρ. 2 του άρθρου 5 Οδηγίας 2001/29, όπως έχουν, συναφώς, ερμηνευθεί δεσμευτικά, για τον εθνικό νομοθέτη, με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οποία ακολουθούν, ως είναι αυτονόητο, τα εθνικά δικαστήρια, του Αρείου Πάγου συμπεριλαμβανομένου.

Ειδικότερα, σύμφωνα με την πάγια αυτή νομολογία, ενδεικτικά έχει κριθεί ότι:

Α) Οι ταμπλέτες και τα κινητά τηλέφωνα δεν ανήκουν στην κατηγορία των Η/Υ.

Β) Τα τεχνικά μέσα που διατίθενται σε νομικά πρόσωπα για την εξυπηρέτηση επιχειρηματικών αναγκών τεκμαίρεται ότι χρησιμοποιούνται από τους εργαζόμενους – υπαλλήλους των επιχειρήσεων για την πραγματοποίηση αντιγράφων που καλύπτουν ιδιωτικές ανάγκες,

Γ) Όπου μια επιχείρηση, η οποία αποτελεί και τον τελικό αποδέκτη των προϊόντων αυτών, αποδεικνύει ότι δεν πραγματοποιούνται ιδιωτικά αντίγραφα στα τεχνικά μέσα που διαθέτει, τα τεχνικά αυτά μέσα απαλλάσσονται από την καταβολή εύλογης αμοιβής, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται ήδη στο νόμο.

Με την προτεινόμενη διάταξη, σε αντίθεση με την ενωσιακή νομοθεσία και νομολογία, η επιχείρηση, όχι μόνο δεν θα υποχρεούται να αποδεικνύει τίποτα, αλλά και οι ΟΣΔ δεν θα επιτρέπεται να αποδείξουν τ' αντίθετο. Εισάγεται, πάλι σε αντίθεση με το ενωσιακό δίκαιο και νομολογία, η δυνατότητα ex ante αφαίρεσης πρόσφορων για ιδιωτική αναπαραγωγή τεχνικών μέσων, βάσει μιας αυθαίρετης και κατά το δοκούν κρίσης των δηλούντων εισαγωγέων, δηλ. «βαπτίζοντάς» τα ως «επαγγελματικά»! Στην ουσία εάν ίσχυαν οι προβλέψεις του άρθρου 43, η εύλογη αμοιβή/δίκαιη αποζημίωση των δικαιούχων του άρθρου 18 θα μειωνόταν άνω του 65% παντελώς αδικαιολόγητα και αυθαίρετα, ανοίγοντας ουσιαστικά τον δρόμο σε καταστρατήγηση ουσιαστών δικαιωμάτων των δικαιούχων.

Στ. Έκθεση νομιμότητας

24.	Συναφείς συνταγματικές διατάξεις	
	Άρθρα 5, 5Α, 9Α, 16 και 28 του Συντάγματος	
25.	Ενωσιακό δίκαιο	
☐	Πρωτογενές ενωσιακό δίκαιο (συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων)	Άρθρο 64, 74 και 122 Συνθήκη Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης
☐	Κανονισμός	
☐	Οδηγία	
☐	Απόφαση	
26.	Συναφείς διατάξεις διεθνών συνθηκών ή συμφωνιών	
☐	Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
☐	Διεθνείς συμβάσεις	
27.	Συναφής νομολογία των ανωτάτων και άλλων εθνικών δικαστηρίων, καθώς και αποφάσεις των Ανεξάρτητων Αρχών	
	Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης	

☐	Ανώτατο ή άλλο εθνικό δικαστήριο (αναφέρατε)	
☐	Ανεξάρτητη Αρχή (αναφέρατε)	
28.	Συναφής ευρωπαϊκή και διεθνής νομολογία	
	Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης	
☐	Νομολογία Δικαστηρίου Ε.Ε.	
☐	Νομολογία Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
☐	Άλλα ευρωπαϊκά ή διεθνή δικαστήρια ή διαιτητικά όργανα	

Η. Έκθεση εφαρμογής της ρύθμισης

31.	Συναρμοδιότητα Υπουργείων / υπηρεσιών / φορέων			
	Σχετική διάταξη αξιολογούμενης ρύθμισης	Συναρμόδια Υπουργεία – Συναρμόδιες υπηρεσίες / φορείς	Αντικείμενο συναρμοδιότητας	
32.	Έκδοση κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων			
	Εξουσιοδοτική διάταξη	Είδος πράξης	Αρμόδιο ή επισπεύδον	Αντικείμενο Χρονοδιάγραμμα (ενδεικτική ή

		Υπουργείο ή υπηρεσία		αποκλειστική προθεσμία)

Ζ. Πίνακας τροποποιούμενων ή καταργούμενων διατάξεων

29.	Τροποποίηση – αντικατάσταση – συμπλήρωση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης	Υφιστάμενες διατάξεις
	Άρθρο 43 Αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία - Τροποποίηση άρθρου 22 του ν. 2121/1993 Στο άρθρο 22 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των βιβλιοθηκών και αρχείων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) ο τίτλος του άρθρου αντικαθίσταται, β) τίθεται ο αριθμός «1.» στην πρώτη παράγραφο, γ) η παρ. 2 καταργείται, και το άρθρο 22 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 22 Αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία 1. Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή ενός πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία, που έχουν αντίτυπο του έργου στη μόνιμη συλλογή τους, προκειμένου να διατηρήσουν το αντίτυπο αυτό ή να το μεταβιβάσουν σε άλλη, μη κερδοσκοπική, βιβλιοθήκη ή αρχείο. Η αναπαραγωγή επιτρέπεται μόνο αν είναι αδύνατη η προμήθεια ενός τέτοιου αντιτύπου από την αγορά σε σύντομο χρόνο και με εύλογους όρους. 2. Καταργείται.».	Άρθρο 22 «Βιβλιοθήκες και αρχεία» Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή ενός πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία, που έχουν αντίτυπο του έργου στη μόνιμη συλλογή τους, προκειμένου να διατηρήσουν το αντίτυπο αυτό ή να το μεταβιβάσουν σε άλλη, μη κερδοσκοπική, βιβλιοθήκη ή αρχείο. Η αναπαραγωγή επιτρέπεται μόνο αν είναι αδύνατη η προμήθεια ενός τέτοιου αντιτύπου από την αγορά σε σύντομο χρόνο και με ευλόγους όρους. 2. Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, ο δημόσιος δανεισμός έργων από τις βιβλιοθήκες των δημοσίων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (σχολικές βιβλιοθήκες) καθώς και από τις ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες που είναι μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών. β) Με προεδρικό διάταγμα το οποίο εκδίδεται μέσα σε ένα (1) έτος από την έναρξη ισχύος του παρόντος ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων και Πολιτισμού και Αθλητισμού καθορίζονται η αμοιβή που λαμβάνουν οι δικαιούχοι για το δημόσιο δανεισμό, ο τρόπος και το σύστημα είσπραξης και διανομής της, το σύνολο των βιβλιοθηκών και φορέων, που εμπίπτουν στη ρύθμιση, με εξαίρεση τις

	βιβλιοθήκες της παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 2121/1993, όπως προστίθεται με την περίπτωση α της προηγούμενης παραγράφου, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια. Μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος του προηγούμενου εδαφίου, οι δημόσιες βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες που ανήκουν σε Ν.Π.Δ.Δ. και σε Ν.Π.Ι.Δ., που εποπτεύονται από το Κράτος, οι δημοτικές βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες κοινωφελών ιδρυμάτων και οργανισμών, μορφωτικών ιδρυμάτων και αποστολών στην Ελλάδα καθώς και οι βιβλιοθήκες ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων δεν καταβάλλουν αμοιβή για το δημόσιο δανεισμό.
Άρθρο 44 Εφαρμογή της Οδηγίας 2006/115/ΕΚ - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 71 του ν. 2121/1993 Η παρ. 2 του άρθρου 71 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της εφαρμογής της Οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 1992, τροποποιείται ώστε να αναφέρεται η Οδηγία 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 και να επικαιροποιηθούν τα παραπεμπόμενα άρθρα, και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Τα άρθρα 3 παρ. 1, περ. ε', 5Α, 9, 34, 46, 47, 48, 49, 52 και 53 αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας.».	Άρθρο 71 Εφαρμογή Κοινοτικών Οδηγιών 1. Τα άρθρα 2 παρ. 3 και 40 έως 45 του παρόντος νόμου αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 91/250/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 14ης Μαΐου 1991 για τη νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών. 2. Τα άρθρα 3 παρ. 1, περίπτωση δ', 9, 34, 46, 47, 48, 49, 52 και 53 αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 91/250/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 1992 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την Πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας.

Άρθρο 45 Εφαρμογή των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019 και (ΕΕ) 790/2019 - Προσθήκη παρ. 12 και 13 στο άρθρο 71 του ν. 2121/1993 Στο άρθρο 71 του ν. 2121/1993, περί της εφαρμογής των ενωσιακών οδηγιών, προστίθενται παρ. 12 και 13 ως εξής: «12. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 και οι παρ. 5 έως 9 του άρθρου 35, καθώς και τα άρθρα 3Α, 3Β και η παρ. 4 του άρθρου 68Α αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Απριλίου 2019 για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου (L 130). 13. Η παρ. 5 του άρθρου 3, τα άρθρα 15Α, 15Β, 21, 21Α, 21Β, 22Α, 27Β, 31Α, οι παρ. 1, 3 και 4 του άρθρου 32, τα άρθρα 32Α, 34Α, 39Α, οι παρ. 7, 8 και 9 του άρθρου 42, η παρ. 3 του άρθρου 45, το τελευταίο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 45Α, το τελευταίο εδάφιο της παρ. 5 και η παρ. 6 του άρθρου 46, το άρθρο 51Β, η περ. ι του άρθρου 52, η παρ. 5 του άρθρου 66Α και το άρθρο 66ΣΤ αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ».	<i>Άρθρο 71</i> <i>Εφαρμογή Κοινοτικών Οδηγιών</i> 3. Τα άρθρα 35 παρ. 3 και 4, "35 παράγραφοι 5 έως 8", 52 η` και 68Α παρ. 2 του νόμου αυτού, αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 93/83/Ε.Ο.Κ. του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1993 περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση. 4. Τα άρθρα 11, 29 παράγραφος 1, 30 παράγραφος 1, 31, 51Α, 52 γ, δ, ε, στ και ζ, καθώς και 68Α παράγραφος 1 του νόμου αυτού αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 93/98/Ε.Ο.Κ. του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1993 περί εναρμονίσεως της διάρκειας προστασίας του δικαιώματος, καθώς και πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων. 5. Τα άρθρα 2α, 3 παρ.3, 45Α, 64 τελευταίο εδάφιο, 65 παρ. 6, 65 παρ. 9 και 10, 72 παρ. 8 του νόμου αυτού, θεσπίζονται σε εφαρμογή της οδηγίας 96/9/ΕΟΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 1996 σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων. 6. Τα άρθρα 3 παράγραφος 1, 28Α παράγραφος 12, 28Β και 28Γ, 46 παράγραφος 2, 47 παράγραφοι 1 και 2, 48 παράγραφος 1, 52 στοιχείο δ', 64Α, 66 παράγραφοι 1 και 2, 66Α και 66Β του νόμου αυτού αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001 για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, όπως η Οδηγία αυτή τροποποιήθηκε με την Οδηγία (ΕΕ) 2017/1564 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2017. 7. Το άρθρο 5 αποτελεί εφαρμογή της Οδηγίας 2001/84/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001 σχετικά με το Δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού ενός πρωτοτύπου έργου τέχνης. 8. Τα άρθρα 10 παρ. 3, 63Α, 63Β, 64, 65 παρ. 1, 66Γ και 66Δ αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2004/48 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με
--	--

	την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας". Με το άρθρο 4 παρ.3 του αυτού νόμου ορίζεται ότι:Το άρθρο 2 του νόμου αυτού εφαρμόζεται και στις εκκρεμείς υποθέσεις, των οποίων η συζήτηση έχει προσδιορισθεί να γίνει μετά την 16.9.2006. 9 Τα άρθρα 30 παράγραφος 2, 52 περίπτωση γ δεύτερο εδάφιο, 52 περίπτωση δ δεύτερο και τρίτο εδάφιο, 52 περίπτωση δ υποπεριπτώσεις α έως ζ, 68Α παράγραφος 1 τρίτο έως έκτο εδάφιο και 68Α παράγραφος 1α αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 για τροποποίηση της Οδηγίας 2006/116/ΕΚ για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων.
Άρθρο 46 Υποχρεώσεις παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών - Αντικατάσταση άρθρου 55 ν. 4961/2022 Το άρθρο 55 του ν. 4961/2022 (Α' 146), περί των υποχρεώσεων των παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών μέσω των οποίων χρησιμοποιούνται, διαμοιράζονται ή φιλοξενούνται ψηφιακά μοντέλα ή ψηφιακά αρχεία χωρίς πηγαίο κώδικα που σχετίζονται με τη διαδικασία της τρισδιάστατης εκτύπωσης, αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 55 Υποχρεώσεις παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών Σε περίπτωση προσβολής δικαιώματος του νόμιμου δικαιούχου που λαμβάνει χώρα μέσω των παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών, μέσω των οποίων χρησιμοποιούνται, διαμοιράζονται ή φιλοξενούνται ψηφιακά μοντέλα ή ψηφιακά αρχεία χωρίς πηγαίο κώδικα που σχετίζονται με τη διαδικασία της τρισδιάστατης εκτύπωσης εφαρμόζεται το άρθρο 66ΣΤ του ν. 2121/1993 (Α' 25)».	Άρθρο 55 Υποχρεώσεις παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών Οι πάροχοι επιγραμμικών πλατφορμών, μέσω των οποίων χρησιμοποιούνται, διαμοιράζονται ή φιλοξενούνται ψηφιακά μοντέλα ή ψηφιακά αρχεία χωρίς πηγαίο κώδικα που σχετίζονται με τη διαδικασία της τρισδιάστατης εκτύπωσης, μόλις λάβουν γνώση για την προσβολή δικαιώματος του νόμιμου δικαιούχου, λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο για την άρση της προσβολής, στο πλαίσιο της λειτουργίας των επιγραμμικών πλατφορμών, άλλως ευθύνονται σε αποζημίωση.

30.	Κατάργηση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης που προβλέπουν κατάργηση	Καταργούμενες διατάξεις
	Άρθρο 47 1. Η παρ. 5 του άρθρου 15 του ν. 2121/1993 (Α' 25) καταργείται.	Άρθρο 15 <i>Εκταση της Μεταβίβασης και των συμβάσεων και αδειών εκμετάλλευσης</i> 5. Σε κάθε περίπτωση Μεταβίβασης του περιουσιακού δικαιώματος ή παροχής αποκλειστικής άδειας εκμετάλλευσης, εκείνος που αποκτά το δικαίωμα ή την άδεια είναι υποχρεωμένος, μέσα σε εύλογο χρόνο, να καταστήσει το έργο προσιτό στο κοινό με τον κατάλληλο τρόπο εκμετάλλευσης.
	2. Η παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 2121/1993 (Α' 25) καταργείται.	Άρθρο 22 2. Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, ο δημόσιος δανεισμός έργων από τις βιβλιοθήκες των δημοσίων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (σχολικές βιβλιοθήκες) καθώς και από τις ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες που είναι μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών. β) Με προεδρικό διάταγμα το οποίο εκδίδεται μέσα σε ένα (1) έτος από την έναρξη ισχύος του παρόντος ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων και Πολιτισμού και Αθλητισμού καθορίζονται η αμοιβή που λαμβάνουν οι δικαιούχοι για το δημόσιο δανεισμό, ο τρόπος και το σύστημα είσπραξης και διανομής της, το σύνολο των βιβλιοθηκών και φορέων, που εμπίπτουν στη ρύθμιση, με εξαίρεση τις βιβλιοθήκες της παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 2121/1993, όπως προστίθεται με την περίπτωση α της προηγούμενης παραγράφου, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια. Μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος του προηγούμενου εδαφίου, οι δημόσιες βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες που ανήκουν σε Ν.Π.Δ.Δ. και σε Ν.Π.Ι.Δ., που εποπτεύονται από το Κράτος, οι δημοτικές βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες κοινωνικών ιδρυμάτων και οργανισμών, μορφωτικών ιδρυμάτων και αποστολών στην

	Ελλάδα καθώς και οι βιβλιοθήκες ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων δεν καταβάλλουν αμοιβή για το δημόσιο δανεισμό.
--	--

Η. Έκθεση εφαρμογής της ρύθμισης

31.	Συναρμοδιότητα Υπουργείων / υπηρεσιών / φορέων				
	Σχετική διάταξη αξιολογούμενης ρύθμισης	Συναρμόδια Υπουργεία – Συναρμόδιες υπηρεσίες / φορείς	Αντικείμενο συναρμοδιότητας		
32.	Έκδοση κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων				
	Εξουσιοδοτική διάταξη	Είδος πράξης	Αρμόδιο ή επισπεύδον Υπουργείο ή υπηρεσία	Αντικείμενο	Χρονοδιάγραμμα (ενδεικτική ή αποκλειστική προθεσμία)

Ανάλυση Συνεπειών Ρύθμισης Μέρους Ε' - Άρθρα 48-49

ΤΙΤΛΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

ΜΕΡΟΣ Ε'

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 68Α ν. 2121/1993 – ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣΙΣΧΥΟΣ

Επισπεύδον Υπουργείο

Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

Στοιχεία επικοινωνίας:

1. Κωνσταντίνος Πλατίτσας, Νομικός Σύμβουλος της Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, τηλ.: 6976623163, 6973403527, e-mail: constantin.platitsas@gmail.com
2. Παναγιώτης Χίνης, Διευθυντής του Ιδιαίτερου Γραφείου της Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, τηλ.: 2131322710, 6932521336, e-mail : pchinis@culture.gr
3. Χαρίτων Φ. Σταυρόπουλος, Δικηγόρος, τηλ.: 2106109420, e-mail: info@lawstav.gr
4. Βασιλική Ν. Οικονομοπούλου, Δικηγόρος, τηλ.: 2106109420, e-mail: vasikon1@hotmail.com

Επιλέξατε από τον παρακάτω κατάλογο τον τομέα ή τους τομείς νομοθέτησης στους οποίους αφορούν οι βασικές διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης:

ΤΟΜΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ

	(X)
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ²⁸	X
ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ – ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ²⁹	
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ / ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ / ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ³⁰	
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ³¹	
ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ – ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ – ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ³²	
ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ³³	

²⁸ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Παιδείας & Θρησκευμάτων και Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού.

²⁹ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και Υπουργείου Εξωτερικών.

³⁰ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Οικονομικών.

³¹ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και Υπουργείου Υγείας.

³² Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εσωτερικών, Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και Υπουργείου Δικαιοσύνης.

³³ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Ανάπτυξης & Επενδύσεων, Υπουργείου Περιβάλλοντος & Ενέργειας, Υπουργείου Υποδομών & Μεταφορών, Υπουργείου Ναυτιλίας & Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων και Υπουργείου Τουρισμού.

A. Αιτιολογική έκθεση

Η «ταυτότητα» της αξιολογούμενης ρύθμισης	
1.	Ποιο ζήτημα αντιμετωπίζει η αξιολογούμενη ρύθμιση; Με το άρθρο 48 του σχεδίου νόμου προβλέπεται μεταβατική διάταξη στο άρθρο 68Α του ν. 2121/1993 για να αποτραπεί η καταστρατήγηση της εφαρμογής της αρχής της χώρας προέλευσης μέσω της επέκτασης της διάρκειας των υφιστάμενων συμφωνιών που αφορούν στην άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων τα οποία σχετίζονται με την παροχή παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας, καθώς και στην πρόσβαση σε ή τη χρήση αυτής της υπηρεσίας. Για τον σκοπό αυτό είναι αναγκαία η εφαρμογή της αρχής της χώρας προέλευσης και στις υφιστάμενες συμφωνίες, με την πρόβλεψη, ωστόσο, μίας μεταβατικής περιόδου. Κατά τη διάρκεια αυτής της μεταβατικής περιόδου, η αρχή δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις υφιστάμενες συμφωνίες, παρέχοντας χρόνο για την προσαρμογή τους, όπου αυτό είναι αναγκαίο, σύμφωνα με το νέο νομικό πλαίσιο. Προβλέπεται, επίσης, μεταβατική περίοδος προκειμένου να επιτραπεί στους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, τους διανομείς σήματος και τους δικαιούχους να προσαρμοστούν στους νέους κανόνες σχετικά με την εκμετάλλευση των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας μέσω της απευθείας διαβίβασης. Ειδικότερα στην παρ. 4 του άρθρου 48 προβλέπεται ότι οι συμφωνίες σχετικά με την άσκηση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, οι οποίες αφορούν: α) στις πράξεις παρουσίασης στο κοινό έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, καθώς και της διάθεσης στο κοινό έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, με τρόπο ώστε το κοινό να έχει πρόσβαση σε αυτά σε τόπο και χρόνο που ο καθένας επιλέγει ατομικά, οι οποίες πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της παροχής μιας επιγραμμικής υπηρεσίας και β) στις πράξεις αναπαραγωγής που είναι αναγκαίες για την παροχή, την πρόσβαση σε ή τη χρήση μιας τέτοιας επιγραμμικής υπηρεσίας και είναι σε ισχύ την 7η Ιουνίου 2021 υπόκεινται στο άρθρο 3Β από την 7η Ιουνίου 2023, εφόσον λήγουν μετά την ημερομηνία αυτή. Άδειες, οι οποίες χορηγήθηκαν για πράξεις παρουσίασης στο κοινό που εμπίπτουν στο άρθρο 3Α και είναι σε ισχύ την 7η Ιουνίου 2021, υπόκεινται στο άρθρο 3Α από την 7η Ιουνίου 2025, εφόσον λήγουν μετά την ημερομηνία αυτή. Οι εν λόγω ρυθμίσεις συνιστούν εφαρμογή της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες

επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου (L 130) Με την παρ. 5 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου οι ρυθμίσεις που αφορούν στην υποχρέωση διαφάνειας, στο δικαίωμα ανάκλησης, στην αναπαραγωγή για διδασκαλία, στους ορισμούς της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων, του ερευνητικού οργανισμού και του ιδρύματος πολιτιστικής κληρονομιάς, στην εξαίρεση της αναπαραγωγής έργων με σκοπό την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και στον αποκλεισμό αντίθετων συμβατικών ρυθμίσεων, στην εξαίρεση της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων από την αναπαραγωγή και εξαγωγή νομίμως προσβάσιμων έργων και άλλου υλικού, στη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς, στη χρήση έργων και άλλων αντικείμενων προστασίας μη διαθέσιμων στο εμπόριο, στις διασυννοριακές χρήσεις από ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, στα μέτρα δημοσιότητας και στον διάλογο με τα ενδιαφερόμενα μέρη, στα έργα εικαστικών τεχνών που έχουν καταστεί κοινό κτήμα, στη λήψη κατάλληλης και αναλογικής ποσοστιαίας αμοιβής του δημιουργού, στον μηχανισμό αναπροσαρμογής συμβάσεων, στην πρόσβαση και διαθεσιμότητα οπτικοακουστικών έργων σε πλατφόρμες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία, στις εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών, στους περιορισμούς και τις εξαιρέσεις από τα δικαιώματα του δικαιούχου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, στην εξαίρεση των δημιουργών προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή, στους περιορισμούς του περιουσιακού δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων, στην άδεια από ερμηνευτές ή εκτελεστές-καλλιτέχνες για την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεση, στην προστασία των εκδόσεων τύπου για επιγραμμικές χρήσεις, στην αναλογική εφαρμογή των ρυθμίσεων περί δημόσιου δανεισμού στα συγγενικά δικαιώματα, στον ορισμό παρόχου επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου και στη χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου που αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ, ισχύουν από την 7η Ιουνίου 2021. Με την παρ. 6 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου προβλέπεται ότι η παρ. 2 του άρθρου 51B του ν. 2121/1993 δεν εφαρμόζεται στις εκδόσεις τύπου που δημοσιεύθηκαν για πρώτη φορά πριν από την 6η Ιουνίου 2019. Τέλος με την παρ. 7 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου προβλέπεται ότι οι συμβάσεις χορήγησης αδειών ή μεταβίβασης δικαιωμάτων των δημιουργών και των ερμηνευτών υπόκεινται στην υποχρέωση διαφάνειας που ορίζεται στο άρθρο 15Α, από την 7η Ιουνίου 2022.
--

	Με το άρθρο 49 του σχεδίου νόμου προβλέπεται η έναρξη ισχύος του σχεδίου νόμου από τη δημοσίευση αυτού με την επιφύλαξη όσων ρυθμίζονται στο άρθρο 48 του σχεδίου νόμου, η έναρξη ισχύος των οποίων άρχεται προ της δημοσίευσης του νόμου σύμφωνα με τις επιταγές των υπό ενσωμάτωση ενωσιακών οδηγιών.
2.	Γιατί αποτελεί πρόβλημα;
	Με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις των παρ. 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου προβλέπονται οι μεταβατικές ρυθμίσεις των διατάξεων που αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου (L 130) και των διατάξεων που αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ, ενώ με την αξιολογούμενη ρύθμιση του άρθρου 49 προβλέπεται η έναρξη ισχύος του σχεδίου νόμου με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται στο άρθρο 48.
3.	Ποιους φορείς ή πληθυσμιακές ομάδες αφορά;

Η αναγκαιότητα της αξιολογούμενης ρύθμισης			
4.	Το εν λόγω ζήτημα έχει αντιμετωπιστεί με νομοθετική ρύθμιση στο παρελθόν; ΝΑΙ ΟΧΙ χ Εάν ΝΑΙ, ποιο είναι το ισχύον νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει το ζήτημα;		
5.	Γιατί δεν είναι δυνατό να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της υφιστάμενης νομοθεσίας <table border="1"> <tr> <td>i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης</td><td>Δεν υφίσταται εξουσιοδοτικό νομοθετικό πλαίσιο που να επιτρέπει την επίτευξη των σκοπών των άρθρων 48-49.</td></tr> </table>	i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης	Δεν υφίσταται εξουσιοδοτικό νομοθετικό πλαίσιο που να επιτρέπει την επίτευξη των σκοπών των άρθρων 48-49.
i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης	Δεν υφίσταται εξουσιοδοτικό νομοθετικό πλαίσιο που να επιτρέπει την επίτευξη των σκοπών των άρθρων 48-49.		

ή άλλης κανονιστικής πράξης;	
ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	Οι σκοποί των άρθρων 48-49 δεν επιτυγχάνονται ούτε μέσω διοικητικής πρακτικής ούτε μέσω ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας αλλά απαιτούν νομοθετική ρύθμιση.
iii) με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων;	Οι σκοποί των άρθρων 48-49 δεν επιτυγχάνονται μέσω διάθεσης ανθρώπινων και/η υλικών πόρων.

Συναφείς πρακτικές	
6.	Έχετε λάβει υπόψη συναφείς πρακτικές; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☒ Εάν ΝΑΙ, αναφέρατε συγκεκριμένα:
i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:	
ii) σε όργανα της Ε.Ε.:	
iii) σε διεθνείς οργανισμούς:	
Στόχοι αξιολογούμενης ρύθμισης	
7.	Σημειώστε ποιοι από τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση
☐ ☐ ☐ ☒ ☐ 	

	☐ 6 ΚΑΘΑΡΟ ΝΕΡΟ - ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗ ☐ 7 ΦΤΗΝΗ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ☐ 8 ΑΞΙΟΠΡΕΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ☒ 9 ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ, ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΔΟΜΕΣ ☐ 10 ΕΓΙΣΤΕΡΕΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ ☐ 11 ΒΙΩΣΙΜΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ☐ 12 ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ☐ 13 ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΙΜΑ ☐ 14 ΖΩΗ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ☐ 15 ΖΩΗ ΣΤΗ ΣΤΕΡΙΑ ☐ 16 ΕΙΡΗΝΗ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΙΣΧΥΡΟΙ ΘΕΣΜΟΙ ☐ 17 ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΤΟΙΧΕΣ ☐
8.	Ποιοι είναι οι στόχοι της αξιολογούμενης ρύθμισης;
i) βραχυπρόθεσμοι:	
ii) μακροπρόθεσμοι:	

9.	Ειδικότεροι στόχοι ανάλογα με τον τομέα νομοθέτησης ³⁴
----	---

Ψηφιακή διακυβέρνηση					
10.	Σε περίπτωση που προβλέπεται η χρήση πληροφοριακού συστήματος, ποια θα είναι η συμβολή αυτού στην επίτευξη των στόχων της αξιολογούμενης ρύθμισης: ΑΜΕΣΗ ☐ ή/και ΕΜΜΕΣΗ ☐ Δεν βρίσκει εφαρμογή				
	i) Εάν είναι άμεση, εξηγήστε:				
	ii) Εάν είναι έμμεση, εξηγήστε:				
11.	Το προβλεπόμενο πληροφοριακό σύστημα είναι συμβατό με την εκάστοτε ψηφιακή στρατηγική της χώρας (Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού); ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐				
	Εξηγήστε:				
12.	Διασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα του εν λόγω πληροφοριακού συστήματος με άλλα υφιστάμενα συστήματα; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐				
	Αναφέρατε ποια είναι αυτά τα συστήματα:				
13.	Έχει προηγηθεί μελέτη βιωσιμότητας του προβλεπόμενου πληροφοριακού συστήματος; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐				
	Εξηγήστε:				
	Κατ' άρθρο ανάλυση αξιολογούμενης ρύθμισης				
14.	Σύνοψη στόχων κάθε άρθρου				
	<table border="1"> <thead> <tr> <th>Άρθρο</th><th>Στόχος</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td>48</td><td>Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπεται μεταβατική διάταξη στο άρθρο 68Α ν. 2121/1993 για να αποτραπεί η καταστρατήγηση της εφαρμογής της αρχής της χώρας</td></tr> </tbody> </table>	Άρθρο	Στόχος	48	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπεται μεταβατική διάταξη στο άρθρο 68Α ν. 2121/1993 για να αποτραπεί η καταστρατήγηση της εφαρμογής της αρχής της χώρας
Άρθρο	Στόχος				
48	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπεται μεταβατική διάταξη στο άρθρο 68Α ν. 2121/1993 για να αποτραπεί η καταστρατήγηση της εφαρμογής της αρχής της χώρας				

	προέλευσης μέσω της επέκτασης της διάρκειας των υφιστάμενων συμφωνιών που αφορούν στην άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων τα οποία σχετίζονται με την παροχή παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας, καθώς και στην πρόσβαση σε ή τη χρήση αυτής της υπηρεσίας. Για τον σκοπό αυτό είναι αναγκαία η εφαρμογή της αρχής της χώρας προέλευσης και στις υφιστάμενες συμφωνίες, με την πρόβλεψη, ωστόσο, μίας μεταβατικής περιόδου. Κατά τη διάρκεια αυτής της μεταβατικής περιόδου, η αρχή δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις υφιστάμενες συμφωνίες, παρέχοντας χρόνο για την προσαρμογή τους, όπου αυτό είναι αναγκαίο, σύμφωνα με το νέο νομικό πλαίσιο. Προβλέπεται, επίσης, μεταβατική περίοδος, προκειμένου να επιτραπεί στους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, τους διανομείς σήματος και τους δικαιούχους να προσαρμοστούν στους νέους κανόνες σχετικά με την εκμετάλλευση των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας μέσω της απευθείας διαβίβασης. Προβλέπεται, τέλος, ότι ειδικώς η ισχύς της παρ. 6 του άρθρου 51B του ν. 2121/1993, περί της πρόβλεψης της ειδικής διοικητικής διαδικασίας ενώπιον της ΕΕΤΤ για τον καθορισμό της αμοιβής των εκδοτών από τους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, αρχίζει την 1η Φεβρουαρίου 2023, εφαρμοζομένης μέχρι την ημερομηνία αυτή απευθείας της παρ. 7 του ιδίου άρθρου
49	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπεται η έναρξη ισχύος του σχεδίου νόμου από τη δημοσίευση αυτού με την επιφύλαξη όσων ρυθμίζονται στο άρθρο 48 του σχεδίου νόμου, με το οποίο τροποποιείται το άρθρο 68Α του ν. 2121/1993 (Α' 25), όπου με την εισαγωγή των νέων παρ. 4 έως 7 ορίζεται ειδικότερα η έναρξη ισχύος προ της δημοσίευσης του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, σύμφωνα με τις επιταγές των υπό ενσωμάτωση ενωσιακών οδηγιών.

Δ. Έκθεση γενικών συνεπειών

18.	Οφέλη αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	-------------------------------

ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
--	--------------------------------------	------------------------------------	--	---------------

ΟΦΕΛΗ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΑΜΕΣΑ	Αύξηση εσόδων					
		Μείωση δαπανών					
		Εξοικονόμηση χρόνου					
		Μεγαλύτερη αποδοτικότητα / αποτελεσματικότητα					
		Άλλο					
	ΕΜΜΕΣΑ	Βελτίωση παρεχόμενων υπηρεσιών					
		Δίκαιη μεταχείριση πολιτών					
		Αυξημένη αξιοπιστία / διαφάνεια θεσμών					
		Βελτιωμένη διαχείριση κινδύνων					
		Άλλο		χ	χ		

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις των παρ. 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου προβλέπονται οι μεταβατικές ρυθμίσεις των διατάξεων που αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου (L 130).

Με την αξιολογούμενη ρύθμιση του άρθρου 49 του σχεδίου νόμου που αποτελεί εφαρμογή της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ, ορίζεται η έναρξη ισχύος του σχεδίου νόμου από τη δημοσίευσή του με την επιφύλαξη όσων προβλέπονται στο άρθρο 48.

19.	Κόστος αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	--------------------------------

ΚΟΣΤΟΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ	Σχεδιασμός / προετοιμασία	ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ

	ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Υποδομή / εξοπλισμός					
		Προσλήψεις / κινητικότητα					
		Ενημέρωση εκπαίδευση εμπλεκόμενων					
		Άλλο					
	ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ & ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Στήριξη και λειτουργία διαχείρισης					
		Διαχείριση αλλαγών κατά την εκτέλεση					
		Κόστος συμμετοχής στη νέα ρύθμιση					
		Άλλο	χ				

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Δεν επιφέρουν κανένα κόστος οι αξιολογούμενες ρυθμίσεις.

20.	Κίνδυνοι αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	----------------------------------

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Αναγνώριση / εντοπισμός κινδύνου					
		Διαπίστωση συνεπειών κινδύνων στους στόχους					
		Σχεδιασμός αποτροπής / αντιστάθμισης κινδύνων					
		Άλλο					
	ΜΕΙΩΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Πilotική εφαρμογή					

		Ανάδειξη καλών πρακτικών κατά την υλοποίηση της ρύθμισης					
		Συνεχής αξιολόγηση διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Δεν υφίστανται κίνδυνοι κατά την εφαρμογή της αξιολογούμενης ρύθμισης.

21.	Γνώμες ή πορίσματα αρμόδιων υπηρεσιών και ανεξάρτητων αρχών (ηλεκτρονική επισύναψη).	
	Ειδική αιτιολογία σε περίπτωση σημαντικής απόκλισης μεταξύ της γνωμοδότησης και της αξιολογούμενης ρύθμισης.	
	Δεν βρίσκει εφαρμογή	

Ε. Έκθεση διαβούλευσης

22.	Διαβούλευση κατά τη διάρκεια της νομοπαρασκευαστικής διαδικασίας από την έναρξη κατάρτισης της αξιολογούμενης ρύθμισης μέχρι την υπογραφή από τους συναρμόδιους Υπουργούς	
☐	Συνεργασία με άλλα υπουργεία / υπηρεσίες	Το παρόν σχέδιο νόμου στηρίχθηκε στα προσχέδια νόμου του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας καθώς και της Ομάδας Εργασίας η οποία συγκροτήθηκε με την υπό στοιχεία ΥΠΠΟΑ/19862/05/05/2021 υπουργική απόφαση.
☐	Συνεργασία με κοινωνικούς φορείς / Ανεξάρτητες Αρχές	
☐	Διεθνής διαβούλευση	
23.	Σχόλια στο πλαίσιο της διαβούλευσης μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας www.opengov.gr (ηλεκτρονική επισύναψη της έκθεσης)	

Επί των γενικών αρχών («επί της αρχής») της αξιολογούμενης ρύθμισης	Αριθμός συμμετασχόντων	
	Σχόλια που υιοθετήθηκαν	
	Σχόλια που δεν υιοθετήθηκαν (συμπεριλαμβανομένης επαρκούς αιτιολόγησης)	
Επί των άρθρων της αξιολογούμενης ρύθμισης	Αριθμός συμμετασχόντων	
	Σχόλια που υιοθετήθηκαν	
	Σχόλια που δεν υιοθετήθηκαν (συμπεριλαμβανομένης επαρκούς αιτιολόγησης)	

Στ. Έκθεση νομιμότητας

24.	Συναφείς συνταγματικές διατάξεις
	Άρθρα 5, 5Α, 9Α, 16 και 28 του Συντάγματος
25.	Ενωσιακό δίκαιο

☐	Πρωτογενές ενωσιακό δίκαιο (συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων)	
☐	Κανονισμός	
☐	Οδηγία	
☐	Απόφαση	
26.	Συναφείς διατάξεις διεθνών συνθηκών ή συμφωνιών	
☐	Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
☐	Διεθνείς συμβάσεις	

27.	Συναφής νομολογία των ανωτάτων και άλλων εθνικών δικαστηρίων, καθώς και αποφάσεις των Ανεξάρτητων Αρχών	
		Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης
☐	Ανώτατο ή άλλο εθνικό δικαστήριο (αναφέρατε)	
☐	Ανεξάρτητη Αρχή (αναφέρατε)	
28.	Συναφής ευρωπαϊκή και διεθνής νομολογία	
		Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης
☐	Νομολογία Δικαστηρίου Ε.Ε.	

☐	Νομολογία Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
☐	Άλλα ευρωπαϊκά ή διεθνή δικαστήρια ή διαιτητικά όργανα	

Ζ. Πίνακας τροποποιούμενων ή καταργούμενων διατάξεων

29.	Τροποποίηση – αντικατάσταση – συμπλήρωση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης	Υφιστάμενες διατάξεις
	Άρθρο 48 Διαχρονικό δίκαιο – Προσθήκη παρ. 4 έως 7 στο άρθρο 68Α ν. 2121/1993 (άρθρο 11 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789, άρθρα 26 και 27 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790) Στο άρθρο 68Α του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί του διαχρονικού δικαίου, προστίθενται παρ. 4, 5, 6 και 7 ως εξής: «4. Συμφωνίες σχετικά με την άσκηση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, οι οποίες αφορούν: α) στις πράξεις παρουσίασης στο κοινό έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, καθώς και της διάθεσης στο κοινό έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, με τρόπο ώστε το κοινό να έχει πρόσβαση σε αυτά σε τόπο και χρόνο που ο καθένας επιλέγει ατομικά, οι οποίες πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της παροχής μιας επιγραμμικής υπηρεσίας και β) στις πράξεις αναπαραγωγής που είναι αναγκαίες για την παροχή, την πρόσβαση σε ή τη χρήση μιας τέτοιας επιγραμμικής υπηρεσίας και είναι σε ισχύ την 7η Ιουνίου 2021 υπόκεινται στο άρθρο 3Β από την 7η Ιουνίου 2023, εφόσον λήγουν μετά από την ημερομηνία αυτή. Άδειες, οι οποίες χορηγήθηκαν για πράξεις παρουσίασης στο κοινό που εμπίπτουν στο άρθρο 3Α και είναι σε ισχύ την 7η Ιουνίου 2021, υπόκεινται στο άρθρο 3Α από την 7η Ιουνίου 2025, εφόσον λήγουν μετά από την ημερομηνία αυτή. 5. Η παρ. 5 του άρθρου 3, τα άρθρα 15Α, 15Β, 21, 21Α, 21Β, 22Α, 27Β, 31Α, οι παρ. 1, 3 και 4 του άρθρου 32, τα άρθρα 32Α, 34Α, 39Α, οι παρ. 7, 8 και 9 του άρθρου 42, η παρ. 3 του άρθρου 45, το τελευταίο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 45Α, το τελευταίο εδάφιο	"Άρθρο 68Α <i>Διαχρονικό Δίκαιο</i> 1.«Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στα άρθρα 29, 30 παρ. 1, 31 και 52 εφαρμόζεται σε όλα τα έργα και αντικείμενα προστασίας με συγγενικά δικαιώματα, τα οποία προστατεύονταν σε ένα τουλάχιστον κράτος- μέλος την 1.7.1995 κατ'εφαρμογή εθνικών νομοθεσιών για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα. Οι τρίτοι οι οποίοι ανέλαβαν την εκμετάλλευση έργων ή αντικειμένων συγγενικών δικαιωμάτων, που είχαν γίνει κοινό κτήμα πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου μπορούν να συνεχίσουν την εκμετάλλευση αυτή με τους ίδιους τρόπους, με τα ίδια μέσα και στην ίδια έκταση μέχρι 1.1.1999. Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στο άρθρο 30 παράγραφος 2 εφαρμόζεται στις μουσικές συνθέσεις με στίχους, εφόσον είτε η μουσική σύνθεση είτε οι στίχοι προστατεύονταν σε ένα τουλάχιστον

της παρ. 5 και η παρ. 6 του άρθρου 46, το άρθρο 51B, η περ. ι του άρθρου 52, η παρ. 6 του άρθρου 66Α και το άρθρο 66ΣΤ, που αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ, ισχύουν από την 7η Ιουνίου 2021. Ειδικώς η ισχύς της παρ. 6 του άρθρου 51B, περί της πρόβλεψης διαδικασίας για τον καθορισμό της αμοιβής των εκδοτών από τους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, αρχίζει την 1η Φεβρουαρίου 2023, εφαρμοζομένης μέχρι την ημερομηνία αυτή απευθείας της παρ. 7 του ιδίου άρθρου. 6. Η παρ. 2 του άρθρου 51B δεν εφαρμόζεται στις εκδόσεις τύπου που δημοσιεύθηκαν για πρώτη φορά πριν από την 6η Ιουνίου 2019. 7. Συμβάσεις χορήγησης αδειών ή μεταβίβασης δικαιωμάτων των δημιουργών και των ερμηνευτών υπόκεινται στην υποχρέωση διαφάνειας που ορίζεται στο άρθρο 15Α από την 7η Ιουνίου 2022.».	κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1η Νοεμβρίου 2013 και στις μουσικές συνθέσεις με στίχους που δημιουργήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή, υπό την επιφύλαξη οποιωνδήποτε πράξεων εκμετάλλευσης που έχουν διενεργηθεί πριν από την 1η Νοεμβρίου 2013 και κεκτημένων δικαιωμάτων από τρίτους. Σε περίπτωση που λόγω της παρούσας διάταξης αναβιώσουν δικαιώματα, τα οποία έχουν μεταβιβαστεί ή άλλως εκχωρηθεί σε τρίτους βάσει άδειας ή σύμβασης εκμετάλλευσης, από την επέκταση αυτή της διάρκειας προστασίας επωφελείται ο τελευταίος δικαιούχος ή ειδικός διάδοχος αυτού. Σε αντίθετη περίπτωση επωφελείται ο κληρονόμος του δημιουργού. Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στις περιπτώσεις γ και δ του άρθρου 52 εφαρμόζεται για τις υλικές ενσωματώσεις των ερμηνειών ή εκτελέσεων και για τα φωνογραφήματα σε σχέση με τα οποία ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης και ο παραγωγός φωνογραφήματος προστατεύονται ακόμα, δυνάμει των διατάξεων αυτών με τη μορφή που είχαν στις 30 Οκτωβρίου 2011, όπως αυτές ίσχυαν την 1η Νοεμβρίου 2013, καθώς και για τις ενσωματώσεις των ερμηνειών ή εκτελέσεων και των φωνογραφημάτων που δημιουργήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή. 1α. Ελλείψει σαφών ενδείξεων στη σύμβαση περί του αντιθέτου, μια σύμβαση εκμετάλλευσης της υποπερίπτωσης αα της περίπτωσης δ του άρθρου 52, η οποία έχει συναφθεί πριν την 1η Νοεμβρίου 2013, θεωρείται ότι συνεχίζει να παράγει αποτελέσματα και μετά το χρονικό σημείο κατά το οποίο ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δεν θα προστατευόταν πλέον, σύμφωνα με την περίπτωση γ του άρθρου 52, όπως ίσχυε πριν την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ στο εθνικό δίκαιο.
--	--

	1. Οι συμφωνίες που αφορούν την εκμετάλλευση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, οι οποίες ίσχυαν πριν από την 1.1.1995, υπάγονται από 1.1.2000 στις διατάξεις του άρθρου 35 παρ. 3 του νόμου αυτού, εφόσον λήγουν μετά την ημερομηνία αυτή. Εφόσον μια διεθνής συμφωνία συμπαράγωγής που είχε συναφθεί πριν από την 1.1.1995 μεταξύ συμπαράγωγού από ένα Κράτος - Μέλος και ενός ή περισσότερων συμπαράγωγών από άλλα Κράτη - Μέλη ή τρίτες χώρες, προβλέπει ρητά σύστημα κατανομής σε γεωγραφικές περιοχές των δικαιωμάτων εκμετάλλευσης μεταξύ των συμπαράγωγών για όλους τους τρόπους παρουσίασης στο κοινό, χωρίς διάκριση της ρύθμισης που ισχύει για την παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου από τις διατάξεις που εφαρμόζονται στους άλλους τρόπους παρουσίασης, και εφόσον η παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου θα έθιγε την αποκλειστικότητα, και ιδίως τη γλωσσική αποκλειστικότητα, ενός των συμπαράγωγών ή των εκδοχέων του σε συγκεκριμένο έδαφος, για την παροχή άδειας παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου από έναν συμπαράγωγό ή τους εκδοχείς του απαιτείται η συναίνεση του δικαιούχου της εν λόγω αποκλειστικότητας είτε πρόκειται για συμπαράγωγό είτε για εκδοχέα. 3. Οι ρυθμίσεις για τα ορφανά έργα που προβλέπονται στο άρθρο 27Α εφαρμόζονται σε όλα τα έργα και φωνογραφήματα που προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικά δικαιώματα για πρώτη φορά από τις 29.10.2014 και εφεξής, ενώ δεν επηρεάζουν το κύρος πράξεων που έχουν συναφθεί και δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί πριν από την ως άνω ημερομηνία.
	Κατάργηση διατάξεων

30.		
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης που προβλέπουν κατάργηση	Καταργούμενες διατάξεις

Αθήνα, 14 Νοεμβρίου 2022

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ**ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**CHRISTOS STAIKOURAS CHRISTOS STAIKOURAS
14.11.2022 14:05**ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ**SPYRIDON-ADONIS GEORGIADIS SPYRIDON-ADONIS GEORGIADIS
14.11.2022 17:06**ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ**NIKI KERAMEOS NIKI KERAMEOS
14.11.2022 14:10

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

**ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ**KONSTANTINOS CHATZIDAKIS KONSTANTINOS CHATZIDAKIS
14.11.2022 14:50**ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ**KONSTANTINOS TSIARAS KONSTANTINOS TSIARAS
14.11.2022 13:54**ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**STYLIANI MENDONI STYLIANI MENDONI
14.11.2022 13:52

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΜΕΝΔΩΝΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ**ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ**MAVROUDIS VORIDIS MAVROUDIS VORIDIS
14.11.2022 15:10KYRIAKOS PIERRAKAKIS KYRIAKOS PIERRAKAKIS
14.11.2022 14:39

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ

**Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ****Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ**THEODOROS SKYLAKAKIS THEODOROS SKYLAKAKIS
14.11.2022 14:55STYLIANOS PETSAS STYLIANOS PETSAS
14.11.2022 15:53

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ

**Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΤΟΝ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ****Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ**IOANNIS OIKONOMOU IOANNIS OIKONOMOU
14.11.2022 14:00ELEFThERIOS AVGENAKIS ELEFThERIOS AVGENAKIS
14.11.2022 15:57

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ

Αριθμ.272/10/2022

ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ε Κ Θ Ε Σ Η

**Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)**

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού «Καθορισμός κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, με τη διατήρηση υψηλού επιπέδου προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στην ψηφιακή ενιαία αγορά και με το δικαίωμα του δημοσίου δανεισμού και την αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία-Τροποποίηση ν. 2121/1993 και ν. 4481/2017 - Ενσωμάτωση των Οδηγιών (ΕΕ) 2019/789, (ΕΕ) 2019/790 και 2006/115/ΕΚ ».

Α. Με το υπόψη σχέδιο νόμου, προβλέπονται τα ακόλουθα:

Ι. ΜΕΡΟΣ Α΄

Ενσωματώνεται στην ελληνική νομοθεσία η Οδηγία (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019, για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων.

Ειδικότερα, μεταξύ άλλων, εισάγονται:

- οι έννοιες της «αναμετάδοσης» και του «ελεγχόμενου περιβάλλοντος», τροποποιείται ο ορισμός της «καλωδιακής αναμετάδοσης» σύμφωνα με την Οδηγία (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17^{ης} Απριλίου 2019 και ρυθμίζεται η άσκηση των δικαιωμάτων αναμετάδοσης τόσο από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς όσο και από άλλους δικαιούχους.
- η έννοια της «απευθείας διαβίβασης» και περιγράφονται οι υποχρεώσεις των φορέων που μεταδίδουν σήματα μέσω «απευθείας διαβίβασης» στο κοινό,
- η έννοια της «παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας» και ορίζεται η αρχή της χώρας προέλευσης για την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και

των συγγενικών δικαιωμάτων κατά την παροχή επιγραμμικών υπηρεσιών σε διασυννοριακό επίπεδο. **(άρθρα 1-5)**

II. ΜΕΡΟΣ Β΄

Ενσωματώνεται στην ελληνική νομοθεσία η Οδηγία (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά. Ειδικότερα, μεταξύ άλλων:

1. Ορίζονται οι:

- έννοιες της «εξόρυξης δεδομένων», «ερευνητικού οργανισμού», «ιδρύματος πολιτιστικής κληρονομιάς» για τις ανάγκες εφαρμογής του υπό ψήφιση Μέρους και εισάγονται οι εξαιρέσεις και οι όροι προστασίας δικαιούχων, από τις κατά περίπτωση αναφερόμενες απαιτήσεις προσβασιμότητας ή χρήσης έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας.

- προϋποθέσεις πρόσβασης σε έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας που είναι μη διαθέσιμα στο εμπόριο. **(άρθρα 6-13)**

2. Εξειδικεύονται οι προϋποθέσεις εκπροσώπησης από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας του ν. 4481/2017, δικαιούχων που δεν τους έχουν εξουσιοδοτήσει προς τούτο κ.λπ. (άρθρα 14 και 15)

3. Θεσπίζεται μηχανισμός διαπραγμάτευσης για την πρόσβαση και διαθεσιμότητα οπτικοακουστικών έργων σε πλατφόρμες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία. (άρθρο 16)

4. Ρυθμίζονται θέματα αναφορικά με:

- το καθεστώς προστασίας των εκδόσεων τύπου για επιγραμμικές χρήσεις [προβλέπεται, μεταξύ άλλων, i) η επιβολή προστίμου στους εκδότες ή στους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, σε περίπτωση μη συμμόρφωσής τους προς τις αποφάσεις της έκτακτης επιτροπής της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.) περί καθορισμού του ύψους της προβλεπόμενης αμοιβής, ii) η καταβολή παραβόλου για την εξέταση από την Ε.Ε.Τ.Τ. του υποβαλλόμενου αιτήματος για έκδοση γνωμοδότησης περί καθορισμού της εύλογης αμοιβής δημιουργού.],
- τη διάρκεια ισχύος του καθεστώτος προστασίας των εκδόσεων τύπου για επιγραμμικές χρήσεις,
- το δικαίωμα αξίωσης πρόσθετης αμοιβής εκ μέρους του δημιουργού, σε περίπτωση που δεν έχει αρχικώς συμφωνηθεί,
- το δικαίωμα ανάκλησης εν όλω ή εν μέρει της σύμβασης ή της άδειας ή της μεταβίβασης των δικαιωμάτων του δημιουργού,
- τους περιορισμούς και τις εξαιρέσεις από τα δικαιώματα του δικαιούχου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή κ.λπ. **(άρθρα 17-30)**

III. ΜΕΡΟΣ Γ΄

Με τις διατάξεις του υπό ψήφιση Μέρους ενσωματώνεται στην ελληνική νομοθεσία η Οδηγία 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, προβλέπονται τα ακόλουθα:

1. Απαλείφεται το δικαίωμα του δικαιούχου να επιτρέπει ή να απαγορεύει τον δημόσιο δανεισμό των έργων του και εισάγεται σύστημα εύλογης αμοιβής, ως αντιστάθμισμα του δημόσιου δανεισμού χωρίς την άδεια του δικαιούχου. **(άρθρα 31-33)**

2.α. Επιτρέπεται, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα, ο δανεισμός νομίμως δημοσιευμένων έργων, από φορείς του δημοσίου, οι οποίοι για τον λόγο αυτό οφείλουν να καταβάλουν εύλογη αμοιβή προς τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιούχων.

β. Ορίζεται το ύψος της εύλογης αμοιβής, που οφείλουν φορείς του δημοσίου συνολικά για όλους τους δικαιούχους στο ποσό των τριακοσίων πενήντα χιλιάδων (350.000) ευρώ ετησίως. Η ανωτέρω αμοιβή καταβάλλεται κατά εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) από το Υπουργείο Εσωτερικών και κατά είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων και εξαιρείται από τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.) καθώς και από κάθε άλλη παρακράτηση.

γ. Με κ.υ.α. καθορίζονται η διαδικασία που απαιτείται, τα δικαιολογητικά, το ύψος αναπροσαρμογής της εύλογης αμοιβής κάθε τρία (3) έτη κ.λπ.

δ. Οφείλεται αμοιβή και όταν ο δημόσιος δανεισμός πραγματοποιείται από ανοιχτές στο κοινό βιβλιοθήκες κοινωφελών ιδρυμάτων, οργανισμών και μορφωτικών ιδρυμάτων, μη επιχορηγούμενων τακτικά από το Κράτος ή ΟΤΑ, το ύψος της οποίας καθορίζεται κατά τα ειδικότερα διαλαμβανόμενα. **(άρθρο 34)**

3. Εφαρμόζονται αναλογικά οι ρυθμίσεις περί δημόσιου δανεισμού και στα συγγενικά δικαιώματα. **(άρθρα 35-40)**

IV. ΜΕΡΗ Δ΄ και Ε΄

Θεσπίζεται δικαίωμα αναπαραγωγής πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή και προβλέπεται η εφαρμογή των Οδηγιών 2006/115/ΕΚ, (ΕΕ) 789/2019 και (ΕΕ) 790/2019, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. **(άρθρα 41-46)**

B. Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

I. Επί του κρατικού προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη ύψους **350 χιλ. ευρώ**, αναπροσαρμοζόμενου με κ.υ.α. κάθε τρία (3) έτη, εξαιτίας του δανεισμού από φορείς του δημοσίου νομίμως δημοσιευμένων έργων, και την καταβολή εύλογης αμοιβής προς τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιούχων. **(άρθρο 34)**

2. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων, λόγω της πρόβλεψης:

- διοικητικού προστίμου στους εκδότες ή παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, σε περίπτωση μη συμμόρφωσής τους προς τις αποφάσεις της αρμόδιας επιτροπής της Ε.Ε.Τ.Τ. περί καθορισμού του ύψους της προβλεπόμενης αμοιβής. **(άρθρο 18)**

- καταβολής παραβόλου, για την εξέταση, από την Ε.Ε.Τ.Τ., του υποβαλλόμενου αιτήματος, για την έκδοση γνωμοδότησης περί καθορισμού της εύλογης αμοιβής δημιουργού. **(άρθρο 18)**

II. Επί του κρατικού προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού λοιπών φορέων της Γενικής Κυβέρνησης (Εκπαιδευτικά Ιδρύματα κλπ)

Ενδεχόμενη ετήσια εξοικονόμηση δαπάνης, από τις εξαιρέσεις που εισάγονται για τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, τους ερευνητικούς οργανισμούς και τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς στις απαιτήσεις πρόσβασης ή χρήσης έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας. **(άρθρα 8-11)**

Αθήνα, 14 Νοεμβρίου 2022

Η Γενική Διευθύντρια

ΙΟΥΛΙΑ ΑΡΜΑΓΟΥ
14.11.2022 13:56

Ιουλία Γ. Αρμάγου

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

Στο σχέδιο νόμου «Καθορισμός κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, με τη διατήρηση υψηλού επιπέδου προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στην ψηφιακή ενιαία αγορά και με το δικαίωμα του δημοσίου δανεισμού και την αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία- Τροποποίηση ν. 2121/1993 και ν. 4481/2017 - Ενσωμάτωση των Οδηγιών (ΕΕ) 2019/789, (ΕΕ) 2019/790 και 2006/115/ΕΚ»

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλείται σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού ετήσια δαπάνη ύψους **350 χιλ. ευρώ**, αναπροσαρμοζόμενου με κ.υ.α. κάθε τρία (3) έτη, εξαιτίας του δανεισμού από φορείς του δημοσίου νομίμως δημοσιευμένων έργων και την καταβολή εύλογης αμοιβής προς τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιούχων. **(άρθρο 34)**

Η ανωτέρω δαπάνη θα αντιμετωπιστεί από πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού.

Αθήνα, 14 Νοεμβρίου 2022

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

**ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ**

CHRISTOS STAIKOURAS CHRISTOS STAIKOURAS
14.11.2022 14:24

STYLIANI MENDONI STYLIANI MENDONI
14.11.2022 14:41

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΜΕΝΔΩΝΗ